

Hız. Süleyman'ın ANAHTARI

GERÇEK İSA PEYGAMBER KİM?

mustafa karnas

TRUN

Soğuk ve puslu bir Vatikan gününde. Alınacak kararı biliyormuş gibi Vatikan meydanlarındaki güvercinler panik halinde sağa sola uçuşuyorlardı. Son derece ciddi görünüşlü adamlar geniş bir masanın başında oturmuş derin düşüncelere dalmışlardı. Bunlar Vatikan içinde, Vatikan prensiplerine aykırı inançlara sahip ve farklı hayatlar yaşayan Kara Kardinallerdi.

Onun neden şimdi ölmesi gerektiğini anlamıyorum. dedi kardinallerden biri. Adam gerçekten bir anlam veremiyordu Papa 2. Jean Paulün hemen bugünlerde ölmesi gerektiğine. O zaten yaşayan bir ölüydü ve her an ölebilirdi. Kısa bir zaman daha beklemenin ne gibi bir sakıncası olabilirdi ki?

Salondaki kardinallerden birçoğu da aynı fikirdeydi. Her ne kadar Kara Kardinaller denilen bu grubun üyeleri, sayısız pislik işlere bulaşmış olmalarına rağmen yine de Papa 2. Jean Paulün öldürülmesi işine ellerini bulaştırmak istemiyorlardı.

Onların bu kararsızlığına son veren ise son derece kararlı bir adam olan Sepp Van Montan oldu. Siyah şık bir takım elbise giymişti Sepp Van Montan; Milanoda özel terziler tarafından itina ile dikilmiş, pahalı ama çok çarpıcı bir elbiseydi üzerindeki. Kumaşı da özel olarak dokunmuş bir kumaştı ve nadir bulunan cinstendi.

Uzun sarı saçlarını at kuyruğu şeklinde bağlamıştı. Gözlerindeki kara gözlükler onu filmlerden dışarıya fırlamış gizemli bir film karakteri gibi gösteriyordu. Ayağındaki siyah ayakkabılar da bu gizemli adama daha da çekici bir özellik katıyordu.

Her biri, birbirinden kurnaz ve deneyimli yaşlı kardinaller onun kararlı çıkışı karşısında sessizlik içinde donup kalmaktan başka bir şey yapamamıştı. Sepp Van Montan soğuk ama etkili bir ses ile O mutlaka, bu gece ölmeli. derken Vatikanın meydanları sanki bu ölüm kararını görmüş ve derin bir yas içine düşmüş gibi gölgelere teslim olmuş ve sessizliğin anlamsız boşluğunda yitip gitmiş gibiydiler.

Toplantının yapıldığı binanın merdivenlerinde sessiz adımlarla yürümeye çalışan birkaç güvenlik görevlisinin ayak sesleri dışında başka bir ses duyulmuyordu. Sepp Van Montan Papa 2. Jean Paulün hemen öldürülmesi emrini vermiş ama nedenini söyleme gereği duymamıştı.

Kara Kardinaller için oldukça anlamsız olan bu karar, sadece bu adamın ağzından çıktığı için bir değer kazanıyordu. Salonda bulunanların her biri sadece kendi yaşamlarının değil, sevdiklerinin yaşamlarının da bu acımasız adamın iki dudağı arasında olduğunu bilecek kadar uzun yaşamış ve deneyim kazanmışlardı.

Bilge yaşlılar gibi susmayı tercih ediyor ve bu anlamsız kararı kabullenmekten başka çarelerinin olmadığını biliyorlardı. Uzun sessizlik ve yaşlı Kara Kardinallerin tepkisiz bakışları, verdiği kararın onlar tarafından kabul edildiğini anlamasına yetmişti Sepp Van Montanın Koltuğundan bir Matrix figürü gibi sert, donuk ve soğuk bir şekilde kalkarken tek bir cümle daha söylemek gereği duydu:

Gece yarısından önce bu iş bitecek. Salonun kapısına doğru yürümeye başlamıştı bile.

Gerisi artık salondaki kardinallere kalmıştı. Onun ne şekilde Öldürüleceği onların problemiydi ve Kara Kardinaller ince usullerle öldürmek konusunda şeytana külahını ters giydirecek kadar deneyimliydi! Sepp Van Montan, görevini başarı ile gerçekleştirmiş bir görev adamının ruh halinde, kendinden emin, kıvançlı, kendisi ile gurur duyarak binanın merdivenlerinden inmeye başladığında, korumaları da peşine takılmıştı,

Çok başarılı bir organizatördü Sepp Van Montan, öylesine başarılıydı ki, onun işverenleri bile onun yöntemlerinden çekiniyorlardı. Yılan soğukluğunda, timsah acımasızlığında kişiliği onun hakkında sağlıklı bir karar vermek için yetmiyordu.

Papa 2. Jean Paulün ölümünün ardından bugüne kadar o ve Kara Kardinaller bir daha bir araya gelmemişti. Kendi karanlık ve gizli köşelerinde, sadece kendi bildikleri özel bir lisan

ile konuşarak, ayinler düzenleyerek yaşayıp gitmişlerdi, kehanetin gerçekleşeceği büyük günü ve habercinin gelişini bekliyorlardı. O büyük gün, liderleri ortaya çıkacak ve dünyaya yeni bir düzen verecekti.

Kara Kardinallerin Özlemle beklediği ve sadece kendi iktidarlarının hakim olduğu yeni bir dünyaydı bu ama yine de hiçbirinin acelesi yoktu, hatta birçoğu kendilerine vaat edilen büyük kehaneti unutmuş gibi dünya hallerine dalmış, günün tadını çıkarıyorlardı.

Farklı din adamlarıydı Kara Kardinaller, hepsi birer Katolik rahibi, kardinal görüntüsü altında yaşıyor ama hiçbiri onların geleneklerini takip etmiyordu. Kendi gizli konaklarında çoğu geceler birer kutsal ayin niteliğinde seks partileri düzenliyorlardı ve sadece kendilerinin bildiği bir neden ile dünyanın farklı yerlerinden getirilmiş, her renkte bakire kızlar ile ilişki kuruyorlardı. Onlar için cinselliğin her türlüşü uygun oluyordu.

Dünyanın en büyük sapıklarından biri olan,

Sado Mazoşizmin kurucusu Sadein felsefesinden ve yaşam tarzından ayrılmayı da düşünmüyorlardı. Grup seksleri, eşcinsellik ve daha nitelendirilmesi çok güç farklı sapıklıklar onların dini ayinlerinden, sıradan dini ayinlerinden sayılırdı. Sadece bu amaçla yapılmış olan seks odalarında Tanrıça Kibele ve kendilerine göre kutsal başka tanrıça heykellerinin önünde yüzleri maskeli ama bedenleri çıplak bir şekilde, çoğu zaman kan çıkartana kadar cinsel birleşmeler ve sapıklıklar yaşıyorlardı.

Yeme içmeye de çok düşküncü Kara Kardinaller; her birisi yüz kilonun üstünde obez şişmanlardı, yürümekte zorlanıyor, ayağa kalkmaya üşeniyorlardı. Günde beş öğünden fazla yemek yemeden duramıyorlardı. Yemek masaları her an çeşit çeşit lezzetli et ürünleri ile dolu oluyordu. Et yemeyi çok seviyorlardı. Et yerken ayinin bir parçası olarak, sadece ellerini kullanıyor ve çatal bıçak olmadan etleri elleriyle parçalıyorlardı.

Yaşadıkları hayat geçmişte kalan, binlerce yıl

öncesinin pagan yaşam tarzına çok benziyordu, gizli hayatlarında her biri birer pagandı ve Vatikan neredeyse tüm unsurları ile artık paganların kontrolü altında gibiydi.

Kara Kardinallerin çoğu kutsal amaçlarını unutmuş görünüyor ve bunu kendilerine hatırlatanlardan da hoşlanmıyorlardı. Yaşadıkları konforlu hayattan uzaklaşıp yeni maceralara atılmak isteği duymuyorlardı. Aylar sonra, Kara Kardinaller acil bir toplantıya çağrıldıklarında karşılaşacakları kişinin Sepp Van Montan olacağını bilselerdi, birçoğu onunla karşılaşmamak için birer kollarını feda ederdi.

Acil toplantı yine Vatikana ait binaların birinde ama Venedikte yapılacaktı bu gece, ertelenmesi mümkün değildi. Her bir Kara Kardinal bu toplantıya hayatları pahasına da olsa katılmak mecburiyetindeydi.

Emir büyük yerden, New York, merkezden gelmişti.

Ocak ayının sonlarını yaşıyordu Venedik kenti,

sokaklar bomboştu, yazın gelen binlerce turist evlerine dönmüştü. Turistlerin yaşattığı, can verdiği bir kentti Venedik; soğuk sonbahar günleri geldiğinde kalabalıklar yavaş yavaş azalır, kışa doğru da dükkânlar kapanmaya başlardı.

Sert rüzgarlar esiyordu Venedik kentinin sokaklarında, dalgaların kentin eteklerine kadar getirdiği sular, taşıyor, kabarıyor, bentleri aşarak kanallara karışıyordu, Çoğu zaman kanallarda akan, taşan, dalgaların sırtında kente ulaşan sular sokakların, köprülerin üzerine kadar kabarıyordu. Ama sulardan kaçacak ya da sulardan korkacak kimseler kalmamıştı Venedik sokaklarında. İnsanların olmadığı yerlerde, kahveler, kafeteryalar, hediyelik eşya dükkanları da kapılarını kapatmıştı.

Venedik tren istasyonunun önünden her zaman deniz taksileri kalkardı, tekneler ve deniz taksileri milyonlarca turisti San Marco meydanına taşırdı, ama şimdi mevsimlerden kıştı ve ortada ne deniz taksileri ne de tekneler vardı. Sadece tek bir tekne kalkmıştı istasyonun

önündeki iskelede; güzel ve vahşı bir tasarımı olan teknenin içinde Sepp Van Montan vardı ve Kara Kardinaller ile yapılacak gizli toplantıyı yönetmek üzere, Venedikin muhteşem saraylarından birine gidiyordu.

Tekne onlarca irili ufaklı kanal içinde, köprülerin altından geçerek hızla saraya doğru yol aldı.

Sepp Van Montan yanındaki korumalarına ve önemli konuklarına aldırmadan, kendinden gayet emin bir şekilde, teknenin penceresinden dışarıya, çevreye bakıyordu. Her biri binlerce anıyı taşıyan konakların, sarayların önlerinden geçtikçe, yüzyıllardan beri o saraylarda yaşanan pagan ayinlerini, çılgın seks partilerini, gizli örgütlerin toplantılarını hayal etti.

Venedik kurulduğu tarihten beri sayısız gizli tarikata ve sapkın örgüte ev sahipliği yapmış, içinde binlerce pagan işaretleri taşıyan bir kentti ve sanki lanetlenmiş bir yer gibi sular altında kalmıştı. Latinlerin yuvası olan, onlardan arta kalan İtalyanın yaşayan tek Latin kentiydi

Venedik ve bu özelliği ile hala binlerce yıllık geçmişe sahip büyücülük kültürüne ve yaşam biçimine izin verirdi saraylarında.

Tekne, toplantının yapılacağı binaya yanaştığı zaman iskelede sadece  tane iri kıyım koruma ile misafirleri karşılayan, çok soğuk olmasına rağmen, derin bir dekoltesi olan kırmızı bir elbise giymiş bir hostes vardı. Kadın soğuktan ve rüzgardan hiç etkilenmiyormuş gibi güler yüzle karşılamıştı Sepp Van Montan ve beraberindekileri, elindeki tepsiyi uzatmıştı. Tepsinin üzerinde, kristal bardaklar içinde çok nadir bulunan ve son derece pahalı bir şampanya vardı, sepp Van Montan tepside bir kadeh aldı ve ağzına dikti, yanındakiler de öyle yaptı. İmeyenler sadece korumalar oldu.

Sarayın içine girdiklerinde, daha ilk adımda onları yüzyıllar öncesinden yapılmış olan muhteşem duvar resimleri ve tablolar karşıladı. İsimsiz sanatçılar tarafından yapılmıştı duvar resimleri ve pagan döneminin ayinleri resmedilmıştı duvarlara.

Simgeler, tılsımlar, muskalar, bilinmeyen dillerde yazılmış yazılar duvardaki resimlerin içindeki figürlerin üzerine yazılmıştı, içlerine işlenmişti. Dans eden maskeli kadınlar, yarı çıplak sevişen kadınlar ve erkekler, kara ormanlar, ormandaki ağaçların ve dalların arasına ustaca gizlenmiş olan yaratık resimleri, dalların arasında gizlenmiş yaprakların üzerine işlenmiş tılsımlar. Hepsi birbirinden dehşetli resimlerdi. Büyücülerin kafalarının giyotinlerde vurulması, yakılan cadılar, kılıçla kafaları vurulan Tapınak Şövalyeleri gibi belli bir kompozisyona sahip olan resimler de dikkati çekiyordu duvarlarda.

Luciferin ve Bapfhometin çeşitli stillerdeki figürleri de birçok resmin detayları arasına girmişti. Resmin birinde bir Bapfhomet heykeli bir kadınla sevişmekte, resmin birinde bir Lucifer kadını, çok sayıda erkek şeytanla sevişmekteydi. Bu adamlar için seks ve sapıklık normal bir ayın şekli gibiydi. Sepp Van Montan salonlardan geçerken, merdivenlerden yürürken gördüğü resimlerden tiksiniyordu. Müşterileri bile

olsa bu adamların alışkanlıklarından nefret ediyordu. Ailesi onu gerçek bir Katolik gibi yetiştirmeye çalışmıştı.

Danimarkanın küçük bir köyünde doğmuştu Sepp Van Montan, çevredeki ailelerin çoğu Protestan olmasına rağmen, nedense kendi ailesi koyu bir Katolik aileydi. Daha çocukken kilisenin korosunda dini şarkılar okurdu, ailesi onun papaz olmasını istiyordu. Bu amaçla onu manastırlardan birine göndermişlerdi, oradan da Katolik ilahiyatı okumak için Vatikana, Romaya gitmişti. Daha on sekiz yaşındayken içindeki gerçek kişiliği, özünü keşfetmişti; o bir papaz olamayacak kadar karmaşık düşüncelere sahipti. Onun bu yönünü keşfettiklerinde, o zaten iki kişinin katili olmuştu bile, eşcinsellerden nefret ederdi ve İtalya eşcinselden geçilmiyordu o yıllarda.

Başına bela olan ve sarkıntılık yapan bir eşcinselin kemiklerini kırarak ilk cinayetini işlemişti, ikinci cinayeti ise bir papazın öldürülmesi olmuştu, bir kiralık katil olarak bu işi almıştı.

Karanlık dünyayı, yer altını, cinayetleri, macerayı, kumpasları ve gücü seviyordu Sepp Van Montan, onu tanıyan herkes onun için gerçek bir psikopat diyordu. Gerçekte ise o bir psikopat değildi. Sadece çevresinde dehşetengiz bir etki bırakmak ve dostunu, düşmanını korkutmak için bir psikopat gibi davranıyordu. Bunda da çok başarılı olmuş, adını duyan herkes korkuyla titremişti her zaman.

Şimdi sarayın içinde onu bekleyen Kara Kardinallerin de onu beklerken korku içinde titrediklerini biliyordu. Çünkü o nedensiz bir şekilde, durduk yerde acımadan bir bebeği bile öldürürdü, Sepp Van Montan, toplantının yapılacağı salona girdiğinde Kara Kardinallerin, uzun masanın kenarlarına dizilmiş antika görünümlü ama son derece lüks, kenarları altın varak kaplamalı koltuklarda oturarak, kendisini beklediğini gördü. Kardinaller onun girişi ile birlikte ayağa kalkmıştı, her biri yüzlerini kapatan, kara maskelerin arkasından ona bakıyordu. Kardinallerin bakışları korku ve endişeyle doluydu, hemen hepsi keyifleri

bozulduğu için de kızgındılar.

Bir kez daha bu adamla karşı karşıya kalmaları hiçbirinin hoşuna gitmemişti. Sepp Van Montan hiçbir şey demeden masanın ucundaki, kendisi için ayrılmış olan koltuğa oturdu ve eliyle, Kara Kardinallerin oturması için işaret etti. Kardinaller yavaşça koltuklarına otururken, heyecan içinde bu psikopatın yine neler söyleyeceğini merak ediyordu.

Sepp Van Montan zamana değer veren bir insandı; yapılacak çok işi ve her zaman çok az zamanı vardı, bekletmeden konuşmaya başladı, konuşması alaycı ifadelerle doluydu.

Keyfinizi ve rahatınızı bozduğum için üzgünüm beyler, ama işverenim artık bazı şeylerin zamanının gediğini düşünmektedir. Kitapta yazılanların artık uygulamaya geçmesi gerekiyor. Kitap ve kitabın anahtarlarının eksik parçalarını yakında sizlere ulaştıracam.

Sizlerin de tılsımlar ile kelimeleri bir araya getirecek çalışmalara başlamanız gerekiyor. Hiç

beklemeden, hemen bugün gitmeniz gereken yere, İstanbula gidecek ve çalışmalara başlayacaksınız. Büyük günün fazla uzakta olmadığını bilin, hep beklediğiniz o büyük gün geldi işte.

Bu andan sonra hepiniz sadece benim talimatlarım ile hareket edeceksiniz. Burada Ekselans Hazretlerinin iradesi ile ve onun adına bulunduğumu unutmayın. En ufak bir zayıflık gösteren ya da itaat etmeyenlere neler yaptığımı hepiniz bilirsiniz. Keyfiniz ve rahatınız bozulacak ama bunun büyük kehanetin gerçekleşmesi için olduğunu bilin. Emirler her birinize bildiğiniz yöntemlerle ulaştırılacak, her biriniz üzerine düşen görevi biliyorsunuz. Sorusu olan var mı?

Sepp Van Montan, Sorusu olan var mı? diye sormuştu, ama, hiçbirinin soru sormaya cesaret edeceğine inanmıyordu. Birçoğu başlarını eğmiş onunla göz göze bile gelmemeye çalışıyordu, kaderlerine razı olmuşlar, sadece bu katilin dikkatini kendi üzerlerine çekmemeye çalışıyorlardı. Sepp Van Montan, Kara

Kardinallerin üzerinde bıraktığı etkiden memnun kaldı, bu alçak büyücülerden nefret ediyordu.

Büyücülerin kendi arkasından iş çevirmesinden, bazı gizli ilimleri çok iyi bilmesinden hoşlanmıyordu, belki de Ekselans Hazretlerinin emri olmasa. Kara Kardinaller, ondan kurtulmak için ne tür büyüler yapacaktı?

Ayağa kalktı, Hepsi bu, artık yol hazırlıklarına başlayabilirsiniz. dedi ve sert adımlarla kapıya doğru yürüdü. Amacı Kara Kardinalleri baş başa bırakmak ve kendi aralarında iş bölümü yapmalarını ve ayrıntıları konuşmalarını sağlamaktı.

Sepp Von Montan, teknesine binip sarayın iskelesinden ayrıldıktan sonra, Kara Kardinaller kendi aralarında sert bir tartışmaya girmişti ama birkaç saat içinde uzlaşmaya varmak zorunda kaldılar.

Çünkü her biri gün doğarken İstanbul'da olmak zorundaydı. Özel uçaklarına haber verdiler; sabahın ilk ışıkları ile Kara Kardinaller

Venedikten İstanbula doğru uçmaya başlamıştı bile. Beraberlerinde Süleymanın Anahtarı (Vasiyeti) kitabının İbranice aslını da götürüyorlardı. Kara Kardinaller daha İstanbula ulaşmadan Sepp Van Montan o gece yarısı İstanbula gelmiş ve sabah erkenden harekete geçmişti, bir başka grup ile masaya oturmaya hazırlanıyordu. Sultanahmet semtinin Four Seasons otelinin suit odalarından birinde üç Türk iş adamı oturmuş birini bekliyordu. Bekledikleri Sepp Van Montandan başkası değildi.

Sepp Van Montan, odadan içeri girdiğinde korumaları çoktan içeride güvenlik önlemlerini almıştı. Onun içeri girmesi bir bomba tesiri yaptı, içerideki adamlar onun hakkında çok şey duymuştu ve duydukları hiç de hoş şeyler değildi. Ölümüne korktukları bir adamdı o ve bunu birçok kez kanıtlamıştı. Yeraltı dünyasında yürüyen haklı şöhreti organizatöre özel bir saygınlık kazandırmıştı.

Sırtlan bakışlarını bir güneş gözlüğünün arkasına gizlemişti Sepp Van Montan ve bakışlarının zaten ürkmüş olan adamları daha

fazla korkutmasını istemiyordu. Şimdilik bu adamlara güvenmek zorundaydı ve organizasyon bu işin mutlaka zamanında bitirilmesi gerektiğini özellikle bildirmişti. Organizasyon ile bir anlaşmazlığa düşmesi onun için de ölümcül olabilirdi ve o yakın zamanda ölmeyi düşünmüyordu.

İstanbulda o sıralarda kış mevsimi yaşanmasına rağmen tatlı bir hava vardı. Kendini bulutların gölgelerinden kurtarabilmiş ışık huzmeleri giderek soluklaşarak pencerelerden içeri sızıyor ve odalarda hoş, insanı hayal dünyalarına götüren gölgelere neden oluyordu.

Four Seasons otelinin suit odasında ışık aynı etkiyi yapmış ve içerideki eşyaların üzerinde gölgelerle birlikte dans etmeye başlamıştı ama içerideki adamların doğanın bu müthiş güzelliğini görecektikleri halleri yoktu. Her biri kendi işine odaklanmıştı ve birbirlerini tartıyorlardı. Odadaki üç iş adamından biri Kortek inşaat şirketinin sahibi Ekrem Nalçalı idi ve yıllardır bu adamlarla iş yapıyordu.

Dünya çapında birçok ihaleyi almayı bu adamlar sayesinde başarmıştı.

Özellikle Rusya Federasyonunda yaptığı büyük devlet binaları ihalelerinde çok yardım görmüştü, elbette her zaman onlara sadık kalmış ve aldıklarının karşılığını vermişti ve vermeye de devam edecekti.

Çünkü bu adamların acımasız olduğunu Uzan operasyonunda daha iyi görmüştü. Kendilerine atılan büyük kazığı affetmemişlerdi ve koca bir finans imparatorluğunu bozuk para gibi harcamışlardı.

Aynı şeyin kendi başına da gelmesini istemiyordu.

Sepp Van Montan, şerefine açılmış olan dünyanın en pahalı Petrus şarabını yudumlarken, diğer üç adam önlerindeki dosyaları açmış ve dikkatle okumaya başlamışlardı bile.

Kendilerinden istenen şey çok zor bir şey değildi. Hatta basit bir işti ama neden bu kadar fazla önem verdiklerini anlamaya çalışıyorlardı.

Dosyadaki basitliğe rağmen, bu işin içinde büyük bir tezgah olduğunu anlayacak kadar Bizans oyunlarını bilen kurt politikacı ve iktidar partisinin en Önemli bakanlarından biri olmayı başarmış Cemal Kurtözü dosyadaki tuzakları ve organizasyonun gerçekte neyi amaçladığını anlamaya çalışıyordu.

Çok kurnaz bir politikacıydı Cemal Kurtözü, kurnaz olmasının yanında dikkatli ve bir o kadar da akıllı bir adamdı, iktidarlar değişmesine rağmen, o değişmez olurdu. Her yeni gelen iktidar bir şekilde ona gereksinim duyar ve partisine davet ederdi.

Elbette önemli bir bakanlık vererek. Toplum ve siyaset dünyası da onu partiler üstü bir şahsiyet olarak kabul etmekte ve ona saygı göstermekteydi.

Ama gerçekte onun her dönemin bakanı olmasını sağlayan organizasyonun Önerisinden başka bir şey değildi. O her zaman organizasyonun bir temsilcisi gibi bakanlar kurulundaki yerini alırdı ve bugüne kadar hiçbir

iktidar, kendilerine çok önemli bir şahsiyet tarafından açılan bir telefonda konuşan adamın ricalarını reddetmemiştir. Yoksa varlıklarını sürdüremezlerdi, iktidarlar için bir çeşit diyet ödeme gibi bir şeydi onun bakan olması ve kabinede yer alması. Ama yine de, onu organizasyonun güvenilir bir adamı yapan onun güçlü kişiliğinden başka bir şey değildi.

Yoksa çoktan yerine bir başka siyasetçi bulur ve onu kendi adamları yaparlardı. Bir diğer özelliği ise basınla iyi geçinmesiydi. Medyada çok sayıda dostu vardı ve onu her zaman kayırırlardı.

Hakkında medyada onun kadar olumlu haber yapılmış başka tek bir siyasetçi yoktu. Bugüne kadar onu vicdan azabına sokan tek bir olay vardı. Turgut Özalın öldürölmesi olayına bulaşmış olmak. Çaresiz kalmış ve kabul etmişti operasyonun bir parçası olmayı yoksa izi takip edilemeyen öldürücü zehrin Turgut Özala içirilmesi zor olacaktı.

Çok güvenirdi Turgut Özal ona. Bu güvenini

kullanmış ve odasına girdiğinde zehri istenen yere bırakmıştı. Hala vicdanında büyük bir yaraydı bu olay ama her defasında çoluk çocuğunun güvenliği için bunu yaptığını düşünerek yüreğini soğutmaya çalışmıştı. Ama yine de bu adamlara güven olmazdı. Bir gün kendisini de harcayabileceklerini düşünerek her zaman tedbirli olmaya ve geride iz bırakmadan iş yapmaya çalışırdı. Yoksa şimdiye kadar katıldığı operasyonlar ortaya çıksaydı belki de yüz kez Yüce Divanlık olmuştu.

Cemal Kurtözü dikkatli bir adamdı; dosyayı pür dikkat inceliyor ve nasıl bir bela ile karşı karşıya olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Odadaki üçüncü önemli adam ise büyük bir bankanın genel müdüründen başkası değildi. Murat Kunara gerçek bir mavi kan üyesiydi. Bir asilzadeydi ve onun asil bir kandan geldiğini bilenlerin sayısı ise çok azdı. O bu özelliğini saklamayı her zaman gerekli görmüştü. Sadece asiller arasında yapılan çok gizli toplantılarda soyluluk unvanlarını takıyordu ve Avrupa soyluları arasında kendisine çok değer verilen

bir adamdı. Usta bir finansçı olduğu için, birçok asil mavi kan, paralarını ona emanet ederdi. Bankanın genel müdürlüğü görevi ise sadece paravan bir işti, gerçekte ise Türkiyedeki mali operasyonları organizasyon adına yönetiyordu. Son yaptığı operasyonda ise son derece başarılı olmuş ve büyük övgüler almıştı.

2000 ve 2001 Şubat mali krizleri çıkaran ve başarıyla yöneten o olmuştu. Türkiyenin derin bir mali krize girmesini sağlayarak organizasyon adına büyük bir başarı kazanmıştı. Türkiyenin dönüştürülmesi için bu operasyon kaçınılmaz olmuştu. Şimdi elinde, kendisine organizasyon tarafından verilen Mortgage gibi çok önemli bir operasyonu yönetmek görevi varken, böyle basit bir işle neden uğraşması gerektiğini anlamaya çalışıyordu. Dosyaya göre kendisinden istenen iş, basit bir iş gibi görünüyordu.

Üç önemli adam dosyaları okumayı bitirdiğinde Sepp Van Montan da bir şişe Petrus şarabını içip bitirmişti tek başına ama hiçbir sarhoşluk belirtisi göstermiyordu. Üç önemli adam gözlerini ona dikti ve bir açıklama

yapmasını bekledi. Kendilerinden tam olarak ne istendiğini anlamaya çalışıyordu. Sepp Van Montan, onları daha fazla merakta bırakma gereği duymadı ve açıklama yapmaya başladı.

Son derece kolay bir iş gibi görünüyor ve elbette merak ediyorsunuz neden böyle bir operasyon istediğimizi. Olay sanıldığı kadar kolay değil. Çünkü artık bazı şeylerin zamanı geldi ve dünya tam bir dönüşüm yaşamalı. Organizasyon için çok önemli olan bir randevunun zamanı yaklaştı. Sizden istediğimiz görünürde basit bir iş. Çemberlitaş ve Topkapı Sarayının bahçesindeki eski pagan tapınağı için bir restorasyon kararı çıkartmak ve bu işi Korteke ihale etmek.

O büyük dikilitaşın altında bize ait olan bir şeyler var ve onları artık oradan alma zamanı geldi. Sessizce, medyaya duyurmadan, kimsenin haberi olmadan. Sayın Kurtözü size düşen, hükümete böyle bir karar aldirmek ve ihalenin Kortek inşaata verilmesini sağlamak. Sayın Kunara size düşen ise, bu işe finansman sağlamak.

Devletin parasını bu işte kullanırsak dikkat çekebilir. Bunu bankanızın bir kültür sübvansiyonu olarak düzenlemek. Size düşen de sayın Nalçalı, bizi başarılı bir şekilde istediklerimize ulaştırmak.

Üç önemli adam da bu kadar basit bir iş için bu kadar gizlilik ve gerilim yaratılmasına şaşırmişti. Hala bir anlam veremiyorlardı olan bitene. Her biri bu işten çok daha büyük, tehlikeli ve önemli operasyonları birçok kez başarı ile gerçekleştirmişti. Bu işi basit bir iş olarak gördükleri gözlerinden anlaşıyordu. Sepp Van Montan da anlamıştı bu üç önemli adamın hislerini ve Bu arada unutmadan söylemekte fayda var, aldığımız haberlere göre Maestro da işe bulaşmış ve bizi engellemek için karşı harekete başlamış bile. dedi ve alçakça bir gülümseme ile adamların yüzlerini incelemeye başladı.

Adamlar Maestro nun adını duydukları an titremiş ve yüzleri değişmeye başlamıştı. Korkuları çok büyüktü ve kendilerine engel olamıyorlardı. Sepp Van Montan karşısında

utanç verici bir duruma düşmüş, adeta karizmaları dağılmıştı. Maestro adını duyduklarında hayalet görmüş çocuklar gibi titremekten kendilerini alıkoyamamışlardı. Sepp Van Montanın bu adamlardan beklediği tepki de zaten buydu. Adamları gafil avlamış ve onların korkan hallerinden sadistçe bir zevk duymıştı. Ama adamlar hala kendilerine gelemiyordu.

Gözlerine karanlık gölgeler uuşmuştu hepsinin; Maestro dan korktukları kadar kendi organizasyonlarından bile korkmuyorlardı.

Çok büyük bir n vardı Maestronun yeraltı aleminde ve hiçbir zaman başladığı işi bitirmeden bırakmamıştı. Kendilerini bekleyen korkutucu bir sonun yaklaştığını hissediyorlardı şimdiden.

Sepp Van Montan adamların bu halinden yeterince zevk aldığını düşünmüştü ve Evet beyler, artık işin içinde Maestro var ve bu operasyona neden her zamankinden daha fazla dikkat etmemiz gerektiği açık. dedi.

İçlerinde sadece bankacı Kunara konuşacak kadar kendini toparlayabilmişti.

Onun öldüğünü duymuştum. diye kekeleyerek konuştu. Karşılığında ise Sepp Van Montanın odayı çınlatan kahkahası duyuldu. Kahkaha atmayı bitirdikten sonra soruyu yanıtladı.

Sepp Van Montan Maestro asla ölmez.

Yılan bakışlı organizatör odayı terk ederken, geride kalan üç adam derin bir sessizliğe gömüldü ve hiç konuşmadan birbirlerine bakmaya başladılar. Kader arkadaşı olmuşlardı artık. Maestro denilen adamın ilk kez hedefi olmuşlardı. Bir kurtuluş var mıydı Maestro nun elinden? Bunu bilemiyorlardı. Yaşayıp görecekerdi. Kaçacak bir yerleri yoktu. Belki de yeterince yaşamışlardı. Bu zorlu düşmana hedef olmak, bir hedef olarak yaşamak çok zor olacaktı onlar için.

Hayatlarında ilk kez onları gölgelerinden çıkaracak güce sahip bir adam ile karşı karşıya kalacaklardı. Artık ne güçlerinden, ne

güvenliklerinden, ne de geleceklerinden eminlerdi. Ölümü metanetle karşılamaktan başka bir çareleri olmadığını biliyorlardı. Bir gün başlarına böyle kaçınılmaz bir son geleceğini hissediyorlardı elbette. Ama onlar için en zor olan Maestro ile karşı karşıya gelmeleri idi.

Karanlık bir boşluğun içine itilmek, her şeyin anlamını yitirmesi, akılların artık akıl olmadığı, duyuların artık şirazesinden çıktığı anlar anlamına gelirdi Maestro ile karşılaşmak.

Maestro ve gölgeler evreninde onun kadar bilinmeyenlerle dolu bir başka kişi daha yoktu. Hatta Ekselansın bile ondan korktuğu söylenirdi; o, maddeler ve semboller alemine hükmeden üstat bile bir tek Maestro dan çekinirdi. Ters inen bir gücün karşısında ne durabilirdi.

O hem vardı hem yoktu. Olmayana karşı nasıl mücadele edilebilirdi ve korkutucu olan da buydu zaten. Belli olmayan bir düşman. Büyü bile onu bugüne kadar gölgelerin içinden çekip çıkaramamıştı.

Maestronun ünlü bir sözü vardı ve bu sözün anlamı organizasyonu dehşete düşürüyordu. Var olan kendi sonunun peşine düşer ve o son Maestro dur.

Bir tek Sepp Van Montan korkmazdı Maestro dan, hatta ona sempati duyardı. Her çeşit tuzaktan kurtulmuş bir adamdı Maestro, arkasında hiç bir iz bırakmadan ortadan kaybolmayı çok iyi bilirdi.

Sayısız düşmanı yıllardan beri onun peşindeydi ama ona ulaşamamıştı. Sepp Van Montan, en büyük rakibi olarak görürdü onu, onun hakkında Öldü. diye duyumlar aldığıında ise cesedini görmeden inanmayacağını söylerdi.

Son derece gizli kaynaklardan Maestro nun bu işe bulaştığının haberini aldığıında hem rahatsız olmuş hem de sevinmişti. Operasyonun bozulmasından, başarısız olmasından korkmuştu ama diğer yandan da Maestro ile karşılaşacak olması sevindirmişti onu. Böyle bir adamı yenmeyi başarırrsa, yeraltı dünyasında ölümsüz bir isme sahip olacaktı. Bu operasyonun içinde

olmak tek başına bu bile onun için yeterli bir nedendi.

Şimdilik onu kafasından çıkarmaya karar verdi, daha yapacak çok işi vardı. Çok sayıda, farklı kentlerde yaşayan, farklı dillerde konuşan adamın organize edilmesi gerekiyordu. Bir sonraki durağı Kudüs olacaktı. Hemen bugün, gün batmadan Kudüste olabilmek için havaalanına doğru yola çıkmıştı bile. Yaklaşık iki saatlik uçuştan sonra, Akdeniz üzerinden süzülen özel uçağı, Tel Avivdeki Ben Guorian havaalanına indi. VIP salonundan üzeri aranmadan geçti.

Onu karşılayanlar arasında çok önemli üç kişi vardı ki, üçü de üstat derecesinde Kabala rahibiydi. Eski Ahiti, Tevratı Kabala hesapları ile yorumlamak ve sonuçlar çıkarmakta dünyada üzerlerine yoktu. Süleymanın Anahtarı denilen gizem ve sır dolu kitaptaki tılsım ve muskaların anlamını da bu adamlar çözmüştü ve onların yorumları üzerine yeni bir dünyanın düzeni hazırlanmıştı. Üç Kabala rahibi kendi çevrelerinde çok önemli adamlar olmalarına

rağmen, her biri bu özel adama Sepp Van Montan a büyük saygı duyardı.

En üst dereceden karşılanmaktan büyük mutluluk duymuştu Sepp Van Montan; onun zayıf taraflarından biri de buydu, her zaman saygı duyulmak ister, itibara çok önem verirdi. Onu zırhlı bir arabaya bindirip hiç bekletmeden Kudüse, beklendiği manastıra götürdüler. Burada da çok önemli adamlarla, son derece saygı duyduğu büyük bilgilerle bir toplantı yapacak ve onları gerekli yerlere yönlendirecekti. Sepp Van Montan başkanlığında yedi kişilik Kabalacı MEASA komitesinin Kudüste küçük bir manastırda toplanması fazla dikkat çekici olmayacaktı.

Burası Kudüs topraklarıydı ve burada çok sayıda gizemli din adamları taş kaldırımlarda ürkek gölgeler gibi yürür, bir yerden bir yere gider ve devamlı toplantılar yapardı. Hala binlerce yıldan beri süregelen sayısız mistik ve dini sorulara, çözümlenemeyen olaylara anlam vermeye çalışırlardı. Üç büyük göksel dinin de temsil edildiği bu kahverengi toprakların her bir

köşesinden ulviyet fışkırırdı. Genelde herkes başkalarının inançlarına büyük saygı gösterirdi. Kudüste bir dinin parçası olmak diğer dinlerin de parçası olmayı gerektirirdi her zaman; bilmek ve görmek kaçınılmazdı.

Her şey iç içe geçmişti. Kalın duvarların arkasına gizlenmiş sayısız kilise, manastır, sinagog ve caminin yanı sıra birçok adı duyulmamış tarikat da bu topraklarda kendilerine yaşam alanı bulurdu.

Çok sıcak bir pazar günü ağlama duvarının önüne dizilmiş çok sayıda Musevi, sallanarak ve ağlayarak yüksek sesle dualar okurken hemen yanlarından geçen beyaz bir tunik giymiş ve ağır adımlarla yürümekte olan yaşlı adamı fark etmemişlerdi bile. Yaşlı adam da onlara fazla dikkat etmeden yürüyordu, milyonlarca turist için çok orijinal bir görüntü olan ağlama duvarını bu yaşlı adam çoktan kanıksamıştı bile. Bu topraklarda doğmuş ve bu yaşa bu topraklarda gelmişti.

Sıradan bir görüntüden başka bir şey değildi

ağlama duvarının Önüne dizilmiş adamlar onun için. Hatta hemen ağlama duvarının bittiği yerde bulunan taş duvarların içine gizlenmiş ve içeride korkunç bir görüntü oluşturan sinagog içinde yapılmakta olan ayinler bile sıradan görüntülerden başka bir şey değildi, Çok zayıf ışık altında, uzun lüle saçlarını sallayarak, simsiyah cüppeleri içinde, kafalarındaki siyah renkli şapkalar ile ileri geri sallanarak dua etmekte olan adamların görüntüleri, ilk kez görenler için korkutucu bir dinsel törendi ve oraya girip de etkilenmeden çıkan tek bir yabancı bile olmamıştı o güne kadar.

Yaşlı adamın Hazreti Ömer Camisinin avlusunda küçük bir işi vardı ve oraya doğru yavaş adımlarla yürümeye devam ediyordu.

Çok yaşlı ve yorgun görünmesine rağmen dinç adımlarla yürümesi dikkat çekiciydi. Birkaç dar sokakta yavaş adımlarla yürürken sokaktaki satıcıların yabancı turistleri rahatsız eden tavırlarından endişe duymuştu yaşlı adam. Kutsal toprakların bütün kutsiyetini kaybedeceğini düşünüyordu bu adamlar

yüzünden.

Satıcılardan biri dükkanının önüne çıkmış ve yabancı turistlerin önüne geçmiş adamları dükkanına çekmeye çalışıyordu. Satıcı birkaç saniye içinde üç din değiştirmişti. İş adamı ya da resmi görevli olduğu belli olan, yazın deve deviren sıcağında takım elbise giymiş ve kravat takan bu üç Kudüslü olmayan adamın dinlerini kestirememişti satıcı. Onların önce Hristiyan olduğunu düşünmüş ve Benim adım Joseph. demişti. Kendini Hristiyan gibi göstermişti ama adamlar hiçbir tepki vermeyince hemen ismini Yahudi aksanı ile tekrar etmiş ve bir anda Yahudi olmuştu. Yabancı adamlar yine tepki vermeyince, satıcı adını bir saniye içinde Yusuf! şeklinde değiştirmişti.

Yabancı adamlar Yusuf adına tepki verince satıcı çok sevinmiş ve İngilizce konuşmaya çalışarak Ben de Müslümanım.

demişti. Adamlar ikna olmuştu ve satıcıdan birkaç parça hediyelik eşya almak için durmuştu. Satıcı oralarda çok bilinen bir deve

minyatürünü adamlara satmıştı. Yaşlı adam gözünün önünde birkaç dakika içinde gerçekleşen bu satış olayını ibret veren gözlerle incelemişti.

Çevrede rutin devriye görevinde olan ve sırtlarında uzun namlulu tüfekler taşıyan daha on sekiz yaşına gelmemiş olan genç İsrail askerleri ise satıcının bu büyük satış numarasını keyifle ve gülerek izlemişti.

Yaşlı adam dar sokaklarda duvarlara sürtünerek, gölgelere sığınarak yürümeye çalışıyordu. Sıcaktan ve dik gelen güneş ışıklarından rahatsız olduğu belliydi. Zaman zaman duruyor, cebinden çıkardığı beyaz büyük bir bez ile alnındaki terleri siliyor ve yeniden bastonuna dayanarak azimli bir şekilde karşısına çıkan binlerce yıllık merdivenleri tırmanıyordu.

Her yerinden kutsallık akıyordu Kudüs şehrinin ve yaşlı adam da bu kutsallığın bir parçası olmaktan her zaman gurur duymuştu.

Mescidi Aksa Camisine yaklaştığında yeniden

dinlenmek için durmuştu, birkaç basamak daha yürüdükten sonra camiden içeri girecekti.

Çok sıcak olmasına rağmen çok sayıda turist ve yerli insan caminin kapısında birikmişti. İçeri girebilenler sadece Müslümanlardı.

Kapıda bekleyen silahlı İsrail askerleri ve polisler, kapıya gelen herkesi kısa bir sorgudan geçiriyordu ve Müslüman olmayanları içeri almıyordu.

Biraz evvel yolda karşılaştığı takım elbiseli ve kravatlı üç adamın da kapıda beklediğini gördü. Adamlar farklı yolları kullanarak daha hızlı yürüdükleri için yaşlı adamdan daha önce oraya ulaşmıştı. Adamlar rahatça caminin avlusuna girebilmişti. Demek ki bu yabancılar Müslüman. diye düşündü yaşlı adam. Onun da içeri girmesi gerekiyordu ama o bir Müslüman değildi. Ama öylesine yaşlı, öylesine dindar bir görünüşü vardı ki, hangi dinden olduğunu söylese, herkes ona inanırdı. Hatta kendisine soru bile sorulmayacağını bilirdi, Çünkü o sayısız defa bu caminin avlusuna hiçbir sorun yaşamadan

girmeyi başarmıştı.

Cami avlusundan Hazreti Ömer Camisine doğru yine yorgun adımlarla yürürken, hızlı adımlarla sağa sola koşturanları gördü, adamlar bu kutsal cuma günü, cuma namazına durmak için acele ediyordu. Ezan vaktinin yakın olduğunu anlayınca tedirgin oldu yaşlı adam.

Ya Müslümanlar İle birlikte namaza durmak zorunda kalacak yada Müslüman olmadığı ortaya çıkacaktı. Hazreti Ömer Camisinin kapısından içeri adım attığı anda ezan da okunmaya başlamıştı.

Çok geç kaldığını düşündü, bir saat önce gelmeliydi buraya. Şimdi çaresiz ortada kalmıştı. Kalabalık yavaş yavaş toplanmaya başlamıştı, cami içinde saflar tutuluyordu, imam da ezanın hemen arkasından dua okumaya başladığında yaşlı adam da safin birinde yer almaktan başka bir çare bulamadı. Cemaat ile birlikte namaza durmuştu artık. Namaz bittikten sonra cemaat vaaz dinlemek için beklerken, aralarında acele işi olanlar vaaz dinleme gereği duymadan

ayrılmaya başlamıştı. Yaşlı adam da onların arasına katıldı caminin kapısına kadar yürüdü ve hemen kapı ağzında beklemeye haşladı, bir yandan da randevusu olan adamı gözleri ile etrafta arıyordu.

Adam birden onun arkasında belirdi hafif bir kahkaha attı Johannes baba, Hıristiyan olmadığını bilsem, ben bile senin dindar bir Müslüman olduğuna inanırdım. Hiç açık vermedin azizim. diye yaşlı adam ile şakalaşmıştı. Yaşlı adam Mustafa isimli bu adamla görüşmek için camiye gelmişti ve onu gördüğüne memnun olmuştu ama şakasından da hiç hoşlanmadığını belli etti, iki adam caminin avlusunda bir ağacın kuytu gölgesine çekildi ve sessizce konuşmaya başladılar. Kimse onlarla ilgilenmiyordu.

Nasıl bir haber getirdin Johannes baba, buyur seni dinliyorum? Başladıklarını duydum. Zamanı geldi diye haber çıkarmışlar herkese.

Organizasyon ha.

Evet, organizasyon. Bir şeylerin peşindeler.

Herkesin merak ettiği yüzlerce yıldır orada duran şeyleri, şimdi bir anda ele geçirmek istemeleri ilginç doğrusu.

Daha da fazlası var elbette. Eski yollardan giderek bir araya gelmemiz istendi bizden. Bunu söylemek için buraya kadar geldim.

Kim istedi bunu?

Elbette Vatikandaki yaşlı adam, başka kim olabilir ki?

Keşke buraya kadar yorulmasaydın Johannes baba, bunu telefonda da söyleyebilirdin.

Olmaz, telefon tehlikeli. Bazı şeyler eski usul olmalı. Siz gençler bazı şeylerin ne kadar tehlikeli olduğunun farkında değilsiniz.

Belki de haklısın Johannes baba. Ben de bir şey duydum ama doğru mu, bilemem.

Ne duydun Mustafa?

Maestro da işin içindeymiş, doğru mu bu?

Yaşlı adam, Maestro adını duyar duymaz iç geçirdi, gözlerini gökyüzüne dikti, gözlerini kısarak güneşe doğru baktı. Mustafa, onun ne söyleyeceğini merak ediyordu.

Eğer Maestro ya görev verildiyse o kara katiller için cehennemin kapısı yakındır artık, Değil şeytanın köleleri, şeytanın ta kendisi bile korkar Maestro dan. Maestro nun çemberine düşen için artık ne bir gelecek, ne bir geçmiş, ne de bir an kalır. O yiter gider.

Mustafa iyice meraklanmıştı ve istediği yanıtı alamadığı için sıkıntılıydı.

Yaşlı adama tekrar sordu:

Benim sorduğum da o, Maestro işin içinde mi? Doğru mu duymuşum? Yaşlı adam ayağa kalktı yavaş hareketlerle Mustafanın gözlerinin içine kadar baktı.

Bunu ben de bilmiyorum. Umarım dediğın doğrudur, böylesine cehennemin yakın olduğu günlerde, sığınabileceğımız tek gölge elbette Maestronun gücünün gölgesi olmalıdır. Duam odur ki, Maestro her zaman bizlere dost, onlara düşman olsun. Ancak o zaman kendimi emniyette hissederim.

Yaşlı adam Heyete dedenin akşam geleceğini bildireceğim.

Dedi. Mustafa olur anlamında kafasını salladı. Görüşme bu kadar sürmüştü, şimdi yaşlı adam için gidilecek bir yer daha vardı. Sonra dinlenmeye çekilecekti odasında, toplantı saati gelene kadar. Maestro ile ilgili duydukları hala onu heyecanlandırıyordu. Kimseye söylemediği küçük bir sırrı vardı yaşlı adamın. Yıllar, çok yıllar önce bir gün Maestro ile karşılaşmıştı. Tek bir kez. Onun enerjisi altında neredeyse ezilecekti. Maestronun azametine büyük hayranlık duymuştu.

Ve Maestro birkaç saniye içinde ortadan kaybolmuştu. O günden beri hep onu

düşünmüştü. Maestro kendi taraflarında kalsın diye dua ederdi. Hiçbir düşman Maestro karşısında dik duracak kadar cesur olamazdı. Böyle bir koruyanı olduğu için şükretti yaşlı adam. O gece Kudüste birbirinden farklı, birbirine düşman iki grup, farklı manastırlarda toplantı halindeydi.

Birinde Sepp Van Montan MEASA komitesi ile toplantıya başlamıştı. Uzun uzun operasyonun detaylarından bahsetti, sonra da onlardan istediği şeyleri sıraladı. Onun istediği Süleyman Peygamberin oğlu için yazdığı Vasiyet adlı, batıdaki dünyada Süleyman'ın Anahtarı kitabının Kabalastik çözümleri idi. Kabalacı yedi kişilik komite yıllardan beri bu kitabın şifrelerini çözmek için uğraşmış ve nihayet bir sonuca varmıştı, şimdi sıra bu bilginin İstanbul'da ilgili kişilere ulaştırılmasına gelmişti.

MEASA lideri büyük, geniş ve kalın ciltli bir defteri bir kasanın içinden çıkardı ve masaya koydu, Bütün çözümler bu defterin içinde. dedi. Sepp Van Montan sanki hiç merak etmiyormuş gibi defterin kapağını bile çevirmeden, defteri

yanında getirdiği elik zırhlı, korumalı çantanın içine koydu ve güvence altına aldı. Defteri hemen İstanbulla götürecek ve Kara Kardinallere verecekti. Gerisi onların işiydi.

Sepp Von Montan ayağa kalktı ve başıyla adamlara selam verdi, bu bilge adamlara büyük saygı duyduğu her halinden belli oluyordu.

Elinde anta kapıya doğru yürümeden önce Büyük gün geldiğinde orada olmalısınız, operasyon sizden g alacaktır. Davetli olduğunuzu unutmayın. O gün mabedin önünde yapılacak olan bayrama katılmalısınız. dedi.

Sepp Von Montan aynı araç ile Kudüsten, Tel Avive doğru giderken, Johannes baba, kendi manastırında çok özel bir toplantı yapıyordu. Şeytana lmszliğu vermek isteyenlere engel olacak bir Şey yapmazsak, gelen Őeytandan başkası olmayacak. diye sözlerine başladı.

Kutsal Kudüs kentinin dış mahallelerindeki kahverengi dar sokaklarından birinde, fazla dikkat çekmeyen, en az Kudüs kenti kadar eski

bir manastırın, dehlizlerindeki küçük bir odada, birbirlerinden yaşlı on iki adam uzun beyaz sakallarını hüznle titreterek Johannes babanın sözlerini dinlemiş ama bir çeşit çaresizlik içinde gözlerini indirmişlerdi.

Johannes baba, Maestro ya görev verildiğini duydum. dediğinde, Maestro adı, yağlı adamlar üzerinde etkili olmuş ve bir anda hepsi gözleri umut dolu, Johannes babaya bakmıştı.

Ama verilen görevin ne olduğunu ve onun hangi tarafta yer alacağını bilmiyorum. diye devam ettiğinde, yaşlı adamlar bu sözlerle itiraz ederek, Maestro asla karanlık tarafta yer almaz. diye karşılık verdi.

Johannes baba, Elbette, öyle olmasını umarız, ama neticede o da bir insanoğludur ve bir insanoğlunun her zaman gaflete düşeceğini ve her zaman karanlık tarafta yer alabileceğini sizler de benim kadar iyi bilirsiniz. diye umutsuzca karşılık verdiğinde, her birinin içinde bir şüphe duygusu uyanmıştı. Kendisini konuşmaya yetkili gören yaşlı adamlardan biri,

Öyleyse Johannes baba, bu mücadelede bize düşen nedir? diye sorduğunda, Johannes baba, Bize düşen, bu mücadelede karanlık tarafa karşı savaşı kazanma şansı olan tek insan olan Maestro ya, günü geldiğinde destek olabilmek ve ona güç katabilmek için orada olmaktır. Vatikandaki yaşlı adamın da sizden istediği budur.

Yaşlı adamlar başlarını saygıyla olumlu bir anlamda sallamış ve bu kararı uygun gördüklerini belirtmişti. Sepp Van Montan denilen kan emici de karanlık tarafta, bunu bilmeniz de gerekmektedir. dediğinde ise, her birinin içinde korkunun alevleri titremiştir, Çok iyi tanırıldılar bu adamı ve hakkında çok şey duymuşlardı. Ancak yine de bu durumu metanetle karşıladılar ve Kaderde ne varsa o olur. diye karşılık verdi içlerinde en genç olanı.

Artık varlığı bile bilinmeyen, çoktan unutulmuş, hatta bazıları imalından hiçbir zaman var olmamış İlk Yaşlılar kilisesi tarihin ilk takipçilerinin kurduğu ilk kilise olmuştu. Kudüste kuruldukları Uman, dünyaya

Hıristiyanlığı yayan Pavlus o zaman karanlık tarafta yakın bir adamdı ve İsa takipçilerini katleden biriydi.

Her zaman küçük bir grup olarak kalmıştı İlk Yaşlılar kilisesi, hiçbir zaman ortaya çıkmamışlardı. Tapınaklarında İsa ikonları ve istavroz hiç olmamıştı, onların sembolü balık ve eşek figürüydü. Başlangıçtaki gibi özgün olarak kalmışlardı. Dünyada bu on iki yaşlı adamın dışında özgün İsa takipçisi kalmamıştı. Sayılarını her zaman İsanın havarileri gibi on iki olarak korumuşlardı. İçlerinden biri ölmeden, aralarına bir yeni havari asla almamışlardı.

Bilinenin aksine İsa Peygamber e de bir kitap verilmişti ve bu kitap, şimdi bu manastırda saklanıyordu. Otuz iki ceylan derisi üzerine, kanla yazılmıştı ayetler hemde İsa Peygamberin kendi el yazısı ile.

İsa Peygamber kendi kavmi arasında yaşar ve dağlarda çobanlık yaparken sayfa sayfa indirilmişti Tanrı nın vahiyleri kendisine. İsa Peygamber yıllar boyunca indirilen vahiyleri

ceylan derilerine hayvan kanı ile yazmış ve saklamıştı. Son vahiy olan Git ve onlara öğret! emrinin ardından, çobanlık yaptığı dağdan, Kudüse Ferisilerin arasına ayetleri tebliğ etmek için inerken, o zamanlar küçük bir pagan tapınağı olan bu manastırda gecelemiş ve orada yaşayan pagan rahipleri Tanrının yoluna davet emişti. Onun davetini hemen kabul etmişti pagan manastırının sakinleri ve İsa Peygamberin ilk müritleri olmuşlardı. Çünkü onlar aynı kavmin insanlarıydı ve İsa gibi Kudüse, Zeytindağına, Nasıradan gelmişlerdi.

İsa Peygamber Kudüse, Ferisilerin arasına karışmadan önce.

Tanrının ayetlerini, korusunlar ve o dönene kadar saklasınlar diye bu manastırdaki adamlara emanet etmişti. Ama o dönmemişti, ilk Yaşlılar tapınağındaki ilk İsa Peygamber inananları onun hem öldüğünü hem de kaçıp kurtulduğunu ve başka diyarlara göç ettiğini duymuştu. Bazıları, onun Hint diyarına, bazıları da onun batıya gittiğini söylemişti. Ama bu adamlar İçin İsa Peygamberin sözleri açtı, Ben dönene kadar

Tanrı nın vahiyleri sizlere emanet. demişti.

Ve bu yaşlı adamlar o dönene kadar beklemeye ve emaneti bütün gözlerden uzak tutmaya ve kimseye bu sırdan bahsetmemeye karar vermişlerdi. İşte, Johannes baba, bu küçük İsa Peygamber takipçisi tapmağın lideriydi ve uzun hayatında çok şeye şahit olmuştu. Bu on iki adamın bir diğer ortak özelliği de hepsinin aynı kavimden gelmiş olmalarıydı. Sadece bu kavimden gelenler tapmağın bekçisi olabiliyordu. Bu kavim, büyük ruhsal güçleri olan bir kavimdi ve bu bilgi babadan çocuğa mutlaka geçirilirdi. Burada yaşayan bu yaşlı adamların her birinde böyle büyük özellikler vardı ve her zaman başkalarının bilmediklerini bilir, başkalarının görmediklerini görür, başkalarının duymadıklarını duyarlardı.

Ama düşmanlarıyla, tarih boyunca en büyük düşmanlarıyla iç içe yaşıyor olmaları, onları hep dikkatli kalmaya zorlamıştı. Kabala rahipleri en büyük düşmanlarıydı.

Bazı Kabalacı gruplar onların varlığından

şüphe etmiş uzun süre peşlerine düşmüştü ama hiçbir iz bulamamışlardı. Diğerleri de bu yaşlı adamlar ve İsanın Vahiy kitabı için Sadece efsaneden ibarettir. diyerek peşlerine düşmemişti. Ve Johannes babayı korkutan ise, İsa Peygamberin kendilerine emanet ettiği vahiy kitabındaki bir kehanetti. O kehanetin gerçekleşmesi durumunda artık gerçeklik kaybolacak, kimin gerçek İsa, kimin sahte İsa olduğu belli olmayacaktı, Johannes babanın son zamanlarda aldığı haber buydu. Karanlık taraf bir kez daha harekete geçmişti.

Manastırdaki yaşlı İsa Peygamber takipçileri kendi aralarında uzun uzun tartışmaya devam ederken, Sepp Van Montan, Kabala rahiplerinden aldığı şifre defteri ile özel uçağına binmiş İstanbula hareket etmişti bile.

Kara Kardinaller grubunun rahipleri İstanbula gelmiş ve kendilerine ait bir yalıya yerleşmişti, Yeniköy sahillerinde, İstanbul Boğazının en güzel yerindeydi yalı. Sessiz sedasız birer birer gelmiş ve yalının odalarını paylaştıktan sonra, yalının deniz tarafındaki balkonlarından

Boğaziçinin muhteşem güzelliğini hayranlık içinde seyrederken, çalışmalara başlamak için Sepp Van Montanın Kudüsten Kabala rahiplerinin deşifre ettiği Süleymanın Anahtarı kitabının çözümlerini bekliyorlardı. Kendi ellerindeki çözümler ile kabalacıların göndereceği çözümleri karşılaştırarak şifreleri tamamlayacaklardı.

Sepp Van Montanın İstanbulda kaybedeceği fazla zamanı yoktu, alana gelen özel jetinden inmiş, kendini bekleyen çelik zırhlı bir cip ile Taksim e, The Marmara Oteline gelmişti. Orada onu bekleyen Kara Kardinallerin başkanına Süleymanın Anahtarı kitabının çözümlerini verdikten sonra zaman kaybetmeden, jetine geri dönmüştü, jet uzun bir uçuş için hazırlanmıştı bu arada. Birkaç alana yakıt almak için inip, uzak bir hedefe doğru uçacaktı. Hedef, Kanadanın Mahone Körfezindeki Oak Islanddı. Bu bölge yüzyıllardan beri gizemciler tarafından ısrarla izlenen ve incelenen kutsal ve önemli yerlerden biri olagelmmişti.

Adanın büyük bir hazîneyi sakladığına

inanılırdı. 1795 yılında birkaç çocuk tarafından keşfedilmiş bu kuyu Tapınak Şövalyelerinin kutsal hâzinelerini saklıyordu. Kral Philip tarafından katliama uğratılan Tapınak Şövalyeleri kaçarken yanlarında götürdükleri hâzineleri Oak Islanddaki bu kuyuya gizlemişti. Amerika kıtasına ilk ayak basan ne America Vespuci ne de Colombdu; ilk gelenler Tapmak Şövalyeleri olmuştu.

Kuyunun gizlediği şey Kutsal Kadeh, Ahit Sandığı ve Tapınakçıların Hazinesinden başka bir şey değildi. Aylar önce kazı çatışmaları başlatılmıştı kuyuda Sepp Van Montan tarafından. Montan çalışmaları yerinde görmek ve hâzineyi almak İçin bu uzak hedefe uçuyordu.

Ama kuyunun kazılması kolay olmuyordu, son derece gelişmiş teknoloji ile çalışıyor olmalarına rağmen çok sayıda işçi daha kazının ilk günlerinde hayatını kaybetmişti. İçeri giren ölüyor, bir şey var içeride, duman gibi bir şey, zehirliyor. diye rapor vermişti kazı mühendisi.

Sepp Van Montanın jeti adaya indiği zaman işçiler hedeflenen noktaya ulaşmak üzereydi. Birkaç metre daha kazdıktan sonra hâzineye ulaşacaklarını düşünüyordı. Öğle yemeği için ara verdiklerinde Sepp Van Montan da kazı yerine ulaşmış ve sert rüzgardan korunmak için kaşmir paltosunun yakasını kaldırmıştı. İşçilerin oturduğunu ve yemek yediğini gördüğünde öfkelenmişti. Böyle bir zamanda zamanı boşa harcamalarına kızmıştı ve bunun hesabını mühendisten sordu, işçiler tekrar çukura girdi ve kalan birkaç metrelik yeri kazmaya başladı. Sadece korkunç bir patlama insanı bu sessiz ortamda dehşete düşürebilirdi ve öyle de olmuştu.

Çukurda bir şey patlamış ve çukur çökmüştü, tonlarca buzlu toprak işçilerin üzerine yıkıldığında Sepp Van Montan çılgına döndü. O öfkeyle elini beline attı ve tabancasını çekip, yanında korku ile titremekte olan mühendis ile yardımcısına kurşun yağdırmaya başladı. Mühendislerin kazı sırasında ciddi bir hata yaptığina emindi ve onları vahşi bir şekilde

cezalandırmaktan kaçınmamıştı. Silahındaki bütün kurşunları adamların üzerine yağdırmasına rağmen öfkesi dinmemişti, iki tarafı da keskin olan özel yapım bıçağını çekti ve adamların kalplerini yerinden söktü. Hala sıcaktı adamların kalpleri, öfke ve hırsla ısırды elindeki kalpleri ve küçük lokmaları ağzının içinde çevirirken, dudaklarının kenarlarından kan damlaları aktı.

Ağzında kalan parçaları yere tükürdükten sonra ipek mendili ile ağzının kenarından akan insan kanını temizledi. Hiçbir şey olmamış gibi arabasına doğru yürürken yatışmıştı, yeniden yılan gibi soğukkanlı biri olmuştu. Arabasının arka koltuğunda bazı belgeleri ve haritaları incelemeye başladı. Mühendislerin nerede hata yaptığını anlamaya çalışıyordu.

Hazinenin haritasını ve hâzineye giden yoldaki şifreleri kendisine veren adamın yanılmış olması imkansızdı. O adam bir Rothschilddi ve onlar da bu işin içindeydi. Ne kadar daha zamanı olduğunu düşündü, belki birkaç gün daha. Hâzineyi bulmadan operasyonun başarıya

ulaşması imkansızdı.

Uydu telefonu ile birkaç görüşme yaptı. Yeni mühendisler ve yeni işçilere gerek vardı, eskisinin on katı sayıda adamla kazıya devam edecekti. Birkaç saat içinde yeni işçiler gelecekti, onlar gelene kadar hatanın nerede yapıldığını bulması gerekiyordu. Yeni işçiler helikopter ve uçaklarla adaya gelmeye başladığında o da hatanın nerede yapıldığını anlamıştı. Geometrik sayıları yanlış yorumlamıştı aptal Amerikalı mühendis ve kuyudaki bir tuzağı harekete geçirmişti. Artık doğru olanın ne olduğunu biliyordu. Yeni mühendislerle yeni emirler verdi. Tuzakların neler olduğunu ve nasıl harekete geçtiğini anlattı.

Mühendisler yerde hala yatmakta olan iki ölü mühendisin neden Ölmüş olduğunu bilmiyordu. Beş gün, sadece beş gününüz var.

Beş gün sonra burada olduğumda hedefe ulaşmış olmanızı bekliyorum. dediğinde yerde hala yatmakta olan ölü mühendislerin cesetlerine bakmış ve konuşmasına devam etmişti; Onlar bu

işin ne kadar ciddi olduğunun farkında değildi. Mühendisler nasıl bir adam karşısında olduklarını anladıklarında bu işi kabul ettikleri ana lanet etmişti. Duracak zamanı yoktu Sepp Van Montanın daha yapacak çok işi vardı, Maestro konusu da kafasına takılıyordu. Vatikandaki yaşlı adamın kendi operasyonlarını haber aldığını ve karşı harekete geçtiğini biliyordu; ama akıllı yaşlı adamın işi Maestro ya teklif etmesi canını sıkıyordu, Maestro yu bir şekilde aradan çıkarması istenmişti ondan ama yine de bu ayrıntı ile ilgilenecek fazla zamanı yoktu, işi şimdilik başka birine havale etmesi gerekiyordu.

Dünyada kendisinden sonra Maestro ile boy ölçüşebilecek tek bir kişi vardı: Kassin. O Haşhaşınlerin soyundan gelen biriydi. Hasan Sabbahın gizli savaş yöntemleri ile eğitilmiş, ölümden korkmayan bir adamdı Kassin.

Hatta Azrailin bile ondan korktuğunu duymuştu.

Yüzlerce faili meçhul, aydınlatılamamış,

korkunç suikastın gerçekleştiricisi bu adamdı. O da Hasan Sabbah gibi İranın Kum kentinde doğmuştu, çocukluğunda imamlardan dersler almıştı ama ilk gençlik döneminde hala İranda Kum kentinde Hasan Sabbahın mirasını yaşatmakta olan Alamutiyan tarikatı tarafından keşfedilmiş ve onlar tarafından yetiştirilmişti. Zamanla mükemmel bir suikastçı olmuş ve zengin işverenlerin hizmetine girmiş ve mükemmel suikastlar düzenlemişti. Gençlik dönemlerinde sadece büyük paralar, kadınlar ve lüks bir hayat için suikastlar işlemişti zengin patronları adına ama zamanla paraya doymuş ve çok özel bir neden için iş kabul etmeye başlamıştı. Kassar, Alamutun yaşlı şeyhi Hasan Sabahın gizli mirasının peşindeydi.

Moğollar tarafından yağmalanmadan önce Alamut kalesinden kaçırılan üç sandık içindeki mirasın paçaları dünyanın dört bir yanındaki özel meraklı koleksiyoncunun eline geçmişti. Otuz üç parça koleksiyondan söz ediliyordu, ama Karinden en önemli olanlar arasında El İksir kitabı, Muhta Çarkı, Yılan Hançeri, Kara Taş,

Haşan Sabbahın sakalından bir parça. Ruh makası ve Zümrüt Kadeh gibi parçalardı.

Diğer parçalar ise koleksiyon değeri olan antik parçalardı ama işlevsel değildi. Kassin, Haşan sabahın mirası olan koleksiyonun birçok parçasını ele geçirmişti, bazılarını satın almış, bazılarını çalmış, bazılarını sahiplerini tehdit ederek ellerinden almış, bazılarını hediye olarak kabul etmiş, bazılarını da iş karşılığı almıştı; ama işlevi en önemli olan parçalara hala ulaşamamış ve o parçaları ele geçirmeyi hayatının amacı haline getirmişti. Koleksiyon tamamlandığında kendisinin Haşan Sabbahın yeniden bedenlenmiş hali olacağına inanıyordu. Uzun zamandan beri sadece koleksiyondan bir parça karşılığında iş kabul ettiğinden, Sepp Van Montan, onu nasıl harekete geçireceğini biliyordu. Yılan Yılan Hançerini sunacaktı Kassana.

Yılan Hançeri nin şimdiki sahibi 33. derece bir iskoç Mason üstadı idi ve çok sevdiği bu parçadan ayrılmak istemese bile, kutsal amaç için bu parçadan ayrılmak zorunda kalacaktı. 33.

derece Mason üstadı bile olsa, Sepp Van Montanın sözleri onun sözlerinden daha değerliydi. Yılan Hançeri ni almak içinin pilotuna İskoçyaya doğru uçma emrini vermişti. Zaten İskoçyada yapacak bir işi daha vardı. Rosalyn Shapelme gidecek ve kendisini bekleyen bir başka emaneti alacaktı.

Sepp Van Montanın jeti havadayken Rosalyn Shapeli içinde hummalı bir faaliyet başlamıştı. Elllerinde özel aletler ve üzerlerinde özel kıyafetler ile onlarca işçi tapmağın içine kurdukları iskelenin üzerinde çalışıyordu. Bu özel eğitilmiş işçilere eşlik eden kara cüppeler giymiş sekiz GülHaç rahibi antik dillerden biriyle yüksek sesle sihirli sözler söylüyordu. Her birinin elinde birer sihir kitabı vardı.

Bu garip ve korkutucu ayin ise yüzyıllar önce bu tapmağın duvarlarına işlenmiş olan Yeşil Adam kafalarının sökülmesi sırasında, Yeşil Adamlar ın lanetine uğramamak için yapılması gereken bir ayindi.

Bu ayin olmadan işçiler Yeşil Adam kafa

heykelciklerini sökmüş olsalardı, hiçbir hayatta kalamazdı. Yeşil Adamlar oraya bir gün yeniden uyandırılmak için mihlanmıştı ve o güne kadar taş gibi sessiz bir şekilde bekleyeceklerdi. Onları yerlerinden sökenleri bekleyen ise çıldırtıcı, sessiz bir ölümden başka bir şey olmayacaktı, ancak çok yüksek derece GülHaç rahiplerinin bildiği sihirli kelimeler ve özel bir ayın bu insanları Yeşil Adamların lanetinden kurtarabilirdi.

Ayin bu amaçla yapılıyordu. Karanlık taraftaki bütün örgüt ve gizli tarikatlar artık çok özel bir amaç için bir araya geldiklerinden bir zamanlar Tapınak Şövalyelerine ait olan bu tapındaki ayın için, GülHaç tarikatının sahipliğinde olan bir zamanlar Kudüsten çalınıp İstanbula getirilmiş, oradan da GülHaç tarikatının eline geçmiş olan Necronomicon isimli ölümler kitabı kullanılıyordu.

Yeşil Adamlar tekrar uyandırılmak üzere uykuya yatırılmış ölümlerden başka bir şey değildi. Şimdi hepsi birer taş olan bu adamlar.

yerlerinden sökölüp, İstanbula götürelecekti. İsketelerin üzerindeki işçiler sanki bir hastayı ameliyat eden cerrahlar gibi dikkatlice, kafa heykellerini duvardan söküyordu. Sökülen her kafanın arkasında, kalan boşlukta hala ıslak olan kan lekeleri işçileri korkutmuştu. Yeşil Adamlar kanla, tapınakta kurban edilmiş olan insanların kanları ile beslenmişti yıllar boyunca ve tapınağın duvarları kan taşıyan damarlar gibi iş görmüştü. Günler önce başlamışlardı Yeşil Adam kafalarını sökmeye ve bugün geri kalan kafaları da yerlerinden sökeceklerdi.

Sepp Van Montan, Edinburg kentindeki, havaalanına indiğinde, Yılan Hançerini Mason üstadından almak için üstadın yaşadığı küçük bir şatonun olduğu adaya doğru bir sürat motoru ile hareket etti. Birkaç saat sonra oraya ulaştığında üstat mason Yılan Hançerinden ayrılacağı için neredeyse ağlayacaktı. Adam bir an gaflete düşüp hançeri ne yapacağını sordu Sepp Van Montan a ama onun Ölümün gölgesi gibi bakan gözlerini görünce, bu soruyu sorduğu için pişman oldu.

Son derece zarif ve antik bir kutu içindeydi hançer ve kutu da hançerin parçasıydı. Sepp Van Montan, kutuyu aceleyle açtı ve içindeki hançere hayranlık dolu gözlerle baktı ama bir anda içini şüphe doldurdu.

Bu gerçek Yılan Hançeri değil mi? Eğer sahte ya da taklit ise ben de sen de bu hançeri vereceğim adamın elinden sağ kurtulamayız. Tekrar soruyorum, bu hançer gerçek Yılan Hançeri mi?

Titreyerek, korku ve endişe içinde yanıtladı soruyu üstat mason: Elbette gerçek, bana geldiği günden beri bu kutudan dışarı çıkmadı Yılan Hançeri.

Buna sevindim.

Kutuyu koltuğunun altına sıkıştırıp, kapıya doğru yürümeye başladığında üstat mason kırıtarak sordu:

Birlikte bir şeyler içseydik Bay Montan.

Adama küçümseyerek baktı Sepp Van Montan 33. derece üstat mason bile olsa, şu anda kendisinin yaptığı işler karşısında bu adam bir hiçti.

Size ayıracak zamanım yok, dedi küçümseyerek.

Şatonun hemen önünde kendisini bekleyen sürat motoruna döndü. Yol boyunca bir kez bile merak edip bakmamıştı Yılan Hançerine, kafası binlerce düşünce ile doluydu. Bu düşüncelerden biri de Danimarkada bıraktığı genç karısıydı. Daha geçen yıl, gizli bir törenle yirmi yaşında kendisinden yirmi iki yaş küçük bir kadınla evlenmişti. Kadın onun uluslararası ticaret işinde olduğunu sanıyordu.

O kadar çok sık seyahat ediyordu ki, son zamanlarda karısını günlerce görememişti. Başkalarına olduğunun tersine genç karısına çok nazik davranıyordu ama karısının yalnız kaldığı gecelerde kendisini aldatmasından da korkuyordu. Bu yüzden bir sürü adamını karısını izlemesi için seferber etmişti. Karısını

düşündüğü sırada uydu telefonu çaldı. Arayan İrandaki bağlantı adamıydı ve Kassan'ı bulduğunu söylüyordu. Kassan o sıralarda İranda İntihar Fedailerine eğitim veriyor ve onlara ölmeyi öğretiyordu İran Hükümeti adına. Yılan Hançeri ile ilgili aldığı haber onu heyecanlandırmıştı.

Sepp Van Montan'ın kendisi ile gizli bir görüşme yapmak için İrana gelme izni istiyordu ve beraberinde Yılan Hançeri'ni getirecekti.

Hiç bekletmeden Sepp Van Montan'ın buluşma teklifini kabul etti, onu sarayında bekliyordu ve en saygın bir şekilde karşılanacaktı.

İşte Sepp Van Montan'ı, İrandan arayan bağlantı adamı bu haberi vermişti ona. Bir adım daha ilerleme kaydettiği için memnun olmuştu, Rosalyn Shapelindeki Yeşil Adam kafalarının nakliye işini de tamamladıktan sonra, İstanbul'dan, İrana geçmeye karar verdi ve bağlantı adamına bu bilgiyi hemen iletti. Sepp Van Montan, Rosalyn Shapeline ulaştığında Yeşil Adam kafaları bir araya getirilmiş

sandıklanıyordu. Sandıklardan biri kapatılmamıştı, neye benzediklerini merak edip, sandığın içine bakınca, kafalardan birkaçının gözlerinin açılıp kapandığını gördü, ilk kez irkildi, hayatında ilk kez bir şeyden bu kadar korktu.

Ona anlattıklarında inanmamıştı ama sadece iki yumruk büyüklüğündeki bu taş kafalar canlıydı ya da canlanmaya başlamışlardı.

Oysa onların burada değil, başka bir yerde canlanması gerekiyordu, öfkeleni ve ayin rahiplerine bağırdı.

Çabuk bir şeyler okuyun, bir şeyler yapın, bu taş kafaların burada canlanmaması lazım. Uçağımda ucube taşımak istemiyorum, tek tek bütün sandıkları açın, tek tek her bir kafayı yeniden cansız loş haline getirin yoksa ben siz rezil büyücüleri silahımla kevgire çeviririm. Bu arada tabancasını çekip, namlusunu GülHaç rahiplerine çevirmişti. Rahipler hemen işçilere sandıkları açmaları için emir verdi, ellerindeki kitapları açtılar ve dualar mırıldanmaya

başladılar. Sepp Van Montan, rahiplerin üzerinde bıraktığı etkiden memnun olmuştu, arabasına doğru yürüdü.

Bir saat kadar sonra rahiplerin işi bitmişti, sandıklar çivilenmiş ve sandıkların içine ve üzerine taş kafalar canlanmasın diye muskalar ve tılsımlar asılmıştı. Bir kamyonu taşıdı sandıklar, Sepp Van Montanın arabası önde, kamyon arkada, jetin beklediği havaalanına doğru gittiler.

Jet, deniz üzerindeyken Sepp Van Montan genç karısını arayıp, bir sürü mazeret sıraladı ve yakında eve döneceğini söyledi. Karısının ise umrunda değil gibiydi. Onu fazla özlemediği açıktı, kadın villasının kapalı yüzme havuzunda keyif çatıyordu ama Sepp Van Montan karısını çok özlediğini hissetti.

İstanbul'a geldiği zaman yine sağlam bağlantı adamları ile içinde taş kafaların olduğu sandıklan gümrükten hiçbir sorun yaşamadan geçirdi ve Kara Kardinallerin bulunduğu yalıya götürdü. Sadece birkaç saat uyumak ve biraz

dinlenmek istiyordu İrana uçmadan Önce. Jeti yeni uçuşa hazırlanırken, taş kafaların olduğu bir binanın içinde uyuyamayacağını anladı ve lüks bir otele gitti ve üzerindeki elbiseleri güçlkle çıkarıp çırılçıplak yatağa uzandı.

Birkaç saniye içinde uykuya dalmıştı. Üç saat sonra jetin uçmaya hazır olduğunu haber verdiklerinde uykusunu yeterince alamamış olduğunu hissetti ama görev onu çağırıyordu ve mutlaka Kassan ile görüşmesi gerekiyordu. Hızlı bir düşün ardından yeni elbiseler giydi, birkaç uyarıcı ve güç verici hap attı ağzına. Şimdi kendisini daha iyi hissediyordu. Tahran havaalanına inen jet çok iyi bir şekilde karşılanmıştı.

Kassanın İran devletinin yöneticileri nezdinde büyük itibarı vardı. Saygıdan öte bir şeydi ona karşı duydukları, bu hiçbir şeyden korkmayan mollalar Kassandan ölesiye korkardı. Hiçbiri onun hedefi haline gelmek istemezdi. Kassanın misafiri birinci derece yabancı konuk statüsünde karşılanmıştı. Bir kral gibi. Ama Sepp Van Montan uçağının kapısına kadar gelmekle ve

kendisini karşılayanlarla el sıkışmakla yetindi. Törenler için harcayacak zamanı yoktu. Onu karşılayanlar arasında olan Kassanı uçağın içine aldı ve Yılan Hançerinin içinde olduğu antika kutuyu ona uzattı.

Kassan büyük heyecan içinde, saygıyla kutuyu aldı ve açtı, içindeki hançeri hayranlık dolu gözlerle seyretti. Yanında getirdiği titanyum madeninden yapılmış, çok sert neredeyse kırılması imkansız kaim bir çubuğu eline aldı, kutudan çıkardığı hançeri metal çubuğa sertçe vurdu. Çubuk tam ortadan peynir gibi kesilince memnun oldu, gülümsedi ve Bu o, gerçek Yılan Hançeri. dedi. Sınavdan başarı ile geçtiğine sevinmişti Sepp Van Montan. Kassan, gözlerini kıstı ve şüpheli bir ses tonu ile sordu:

Bu değerli armağan karşılığında istediğin nedir?

Basit bir şey söylüyormuş gibi karşılık verdi Sepp Van Montan:

Maestro yu istiyorum. Canlı ya da Ölü fark

etmez. Boş ver, onunla uğraşacak zamanım yok. Bana onun kellesini getir yeter.

Kassan burnundan soluyacaktı neredeyse, hayatında en nefret ettiği adamlardan birinin adını duymuştu; Maestro adını. Kardeşlerine ihanet eden bir adamdı o. Kassan kendine göre doğru olanı düşünüyordu. O da gençliğinde Kassan gibi Alamutiyan tarikatının tapınağında suikastçılığı öğrenmişti. En iyilerinden biri olmuştu her zaman. O dönem tapınakta eğitim gören sekiz öğrenciden biriydi ve hepsinden üstündü. Bir tek Kassan ile yenilemezlerdi ve berabere kalırlardı. Ama Maestro ihanet etmişti onlara; Alamutiyan tapınağında o dönem yetişen diğer yedi öğrenciden altısını öldürüp kaçmıştı, geride canlı kalan tek kişi Kassan olmuştu.

Maestronun bunu neden yaptığını hala bilmiyorlardı. Bu da Maestronun sırlarından biriydi, Kassan kan kardeşlerinin, dava arkadaşlarının intikamını alma fırsatı eline geçtiği için sevinmişti ve karşılığında aldığı ödül ise harikaydı ama yine de gözlerinde endişe belirdi. Maestro gibi yenilmez bir adamın

kellesini atmaya çalışırsa, kendi kellesi de uçup gidebilirdi. Kassan ölümden korkmazdı, ama koleksiyonunu tamamlamak için daha uzun yıllar yaşamak istiyordu. İşi kabul ettiğini göstermek için kafasını salladı. Sepp Van Montan ona bir zarf uzattı.

Bu zarfın içinde Maestro ile ilgili bilgiler var, ona kolay ulaşabilmen için. Onun artık eski yüzüyle yaşadığını zannetmiyorum.

Yeni bir yüzü var. Onu tanımakta güçlük çekebilirsin.

Ben onu neresinden tanıyacağımı çok iyi biliyorum. İsterse tüm bedenini değiştirsin ama onu tanıyacağım işareti asla değiştiremez. Çünkü o işareti oraya ben yaptım ve kendisi bile o işaretin farkında değil.

Nasıl istersen öyle yap, diye sıkıntılı bir şekilde karşılık verdi Sepp Van Montan Ne daha fazla konuşmak ne de daha fazla burada kalmak istiyordu tek istediği yeniden Oak Island a uçmak ve uçarken de bu yolculuk sırasında

uyumaktı. Jetin içinde anlaşma yapılmıştı hiç beklemeden yeni rotalara uçmak için yola çıkarken, Kassar ın elinde, içinde Yılan Hançeri olan antika kutu, havaalanının ortasında Maestroyu nefretle anıyordu.

Ruh hastası, psikopat bir babası vardı Maestronun, eski bir asker, eski bir özel timci olduğu söyleniyordu. Ama bir şekilde, bir yerlerde büyük bir haksızlığa uğradığını düşünüyor ve birilerinden intikam almak istiyordu. Kendisi, o intikam her neyse alacak durumda değildi; bir bacağını mayına kaptırmış, bir gözü de, bir şekilde kr olmuştu. Bir kaçaktı Maestronun babası, hem kendi devletinden hem de kendi ailesinden kaçıyordu. Maestroyu ocukken yanına alıp, karısından kaçırmıştı. Kendi çocuğunun hırsızdıye aranıyordu. Ama bütün bunlar onun umrunda bile değildi.

Babası Maestroyu İrana getirdiğinde, o, yedi yaşında okula gitmesi gereken bir çocuktu ama onu normal bir okula göndermek yerine Alamutiyan suikast okuluna getirmişti babası. Çok paralar harcamış, çok rüşvetler vermişti.

Oğlunun bir öldürücü, acımasız bir katil, her yöntemi bilen bir savaşçı olarak yetiştirilmesini istiyordu.

Alamutiyan suikastçı okuluna o dönem sadece sekiz çocuk kabul edilmişti. Onlardan biri Maestro, diğeri ise Kassandı. Kassan için bir hakti bu okulda yetişmek, çünkü o Haşan Sabbah soyundan gelen bir ailenin çocuğuydu ve geleneksel olarak her dönem ailesi bu okula içlerinden bir çocuğu verirdi. Maestro, okul tarihinde Türkiyeden gelen ilk öğrenci olmuştu; ilk ve son!..

Diğeri altı çocuktan ikisi İlluminati adına, suikastçı olarak yetiştirilmek için gönderilmişti. Biri Alman, diğeri Amerikalı bir çocuktu.

Diğerleri ise çeşitli Arap ülkelerinden ve İran içinden suikastçı tarikatlar tarafından okula gönderilmişti. Maestro bu okulda on yıl kalıp, en yüksek derecede eğitim görmüştü.

Öğrencilerin mezuniyetine yakın bir tarihte, okuldaki öğrencilerin altısı bir gecede

öldürölmüştü ve bir kişi ortadan kaybolmuştu o sırada: Maestro.

Kassan olayların gerçekleştiğı gece bir tesadüf eseri ailesi ile birlikte olduğı için o gece okulda değildi. O dönem okuldan mezun olan tek kişi Kassan oldu. Mezuniyet beratını aldı ve tören sırasında kardeşlerini öldüren Maestro dan intikam almak için yemin etti. Yıllarca onun peşinde dolaşmıştı ama onun izine ulaşamamıştı. İşte bugün Sepp Van Montan onu, altın bir tabakta sunuyordu hem de karşılığında büyük bir ödöl vererek.

Kassan, en güvendiğı, kendi elleri ile Ölüm makinesi olarak yetiştirdiğı dört öğlencisi ile birlikte İstanbula gitmek için hazırlık yapmaya başladığında, Sepp Van Montan Oak Islanda ulaşmıştı. Jeti havaalanına indiğinde uydu telefonunda mühendis ile konuştu. Müjde verilmişti, aranılan hazine sandığına ulaşılmıştı. Sepp Van Montan Beni bekleyin, kimse sandığı açmasın, ben gelmeden sandığa dokunanı parçalara ayırırım. diye mühendisi tehdit etmişti. Helikopter ile hızla kazının yapıldığı alana

gelmiş ve hiç beklemeden sandığın tutulduğu barakaya girmişti. Barakanın her yanı silahlı nöbetçiler ile doluydu.

İki metre kadar yüksekliği, dört metre kadar uzunluğu ve üç metre kadar genişliği olan, ilk bakışta hangi ağaçtan yapıldığı belli olmayan bir sandıktı, hazine sandığı. Sepp Van Montan sandığın ahşap akşamına dokunduğu zaman sandığın sedir ağacından yapıldığını anlamıştı. Sandığın köşeleri çok sert ve sağlam menteşeler ile güçlendirilmişti.

Bütün ek yerleri, köşeleri, bağlantı yerleri metal çiviler ve demirlerle desteklenmişti, çok ağır bir sandık olduğu belliydi, sandık üç tarafından dört asma kilit ile kilitlenmişti. Uzun tarafında iki kaim asma kilit vardı, kısa iki tarafta da birer kilit. Sandık ile kaltağının birleştiği bölüm boydan boya her üç taraftan da kaim balmumu mühürlerle kapatılmış, bir şekilde hava alması önlenmiş gibiydi.

Ama dikkatli bakılınca balmumu üzerinde tılsım olduğu anlaşılan çizimler ve oyma yazılar

vardı ki, bunun da anlamı sandığın büyü ile korunduğuydu. İçindekileri çok merak etmesine rağmen, İlim ve muskalar ile korunan bu sandığı, büyücü rahiplerin büyü desteği olmadan açmanın büyük risk taşıdığını anlayacak kadar bu işin içinde yer almıştı. Bir yandan da aradığının sandığın içinde olup olmadığını bir an evvel bilmek istiyordu. Bir dakika boyunca çaresizlik içinde sandığa gözlerini dikti, o anda kararını vermişti, adamlara bağırdı. Sandığı helikoptere yükleyin! Emir kesin ve netti, adamlar sandığı bir taşıyıcıya yükledi ve helikoptere götürdü.

Helikopter bu tür ağır yükler taşımaya alışık bir araçtı.

Sepp Van Montan, aradığı ve operasyonun gerçekleşmesi için mutlaka gerekli olan Kutsal Kase ve Ahit Sandığının bu sandığın içinde olduğundan emindi. Sepp Van Montanın, adamlarının ve sandığı taşıyan jetin yeni rotası Washington DCydi; son Tapınak Şövalyesi olduğu bilinen ve sandığın üzerindeki tılsımları çözecek bilgiye sahip tek kişinin yanına

gidiyordu Sepp Van Montan. Tennessee Senatörü, Fransız asıllı Amerikalı DeVenin villasına. Sepp Van Montan Tapınak Şövalyelerinin hazine sandığını indirdiğinde, De Ven gözlerinde, engel olamadığı bir kıskançlık krizi ile sandığa bakıyordu.

Dehşetle irkilmişti, yıllardır peşinde olduğu Tapınak Şövalyelerinin gizli hazine sandığı karşısındaydı. Bu hâzineyi bulabilmek için milyonlarca dolar harcayan sayısız insandan biri de kendisiydi. Sandığı bulanın kutsanmış, gerçek bir Tapınak Şövalyesi olması gerekirken, hâzinenin Sepp Van Montan gibi hiçbir değeri olmayan alçak bir adam tarafından bulunmuş olmasını kabullenemiyordu. Tapınak Şövalyelerinin efsanevi hazine sandığının hikayesi, tapınakçıların Avrupadaki sonu ile başlamıştı. Avrupada çok güçlenmiş olan Şövalyeler hem Vatikan hem de Avrupa kralları için büyük bir tehdit olmaya başlamıştı. Siyasi ve ekonomik her alanı ele geçirmişlerdi.

Tapınak Şövalyeleri nin, Fransanın Atlantik okyanusundaki La Rochelle limanında büyük bir

deniz filosu vardı ve bu filo dünyanın birçok yeri ile bağlantı halindeydi. Fransa Kralı on dördüncü Philip 1307 yılında Roma kilisesi ile işbirliğine giderek, şövalyelerin yok edilme kararını çıkartmıştı Vatikandan.

Tapınakçılara göre uğursuz bir gün olan 13 Ekim 1307 Cuma günü, Kral Philipin askerleri Tapınakçıları tutuklamaya başlamıştı. Tutuklamaların sonunda işkenceye uğratılan ve öldürülen çok sayıda Şövalye olmasına rağmen, La Rochelle limanından, kendilerine ait gemilerle kaçan çok sayıda Şövalye de olmuştu. Kaçanlar, beraberlerinde hazîneyi de götürmüşlerdi, bütün dünyanın peşinde olduğu Kutsal Kase ve Ahit Sandığı da bu hâzinenin parçaları arasındaydı. Sepp Van Montanın umurunda bile değildi sandıktaki diğer parçalar; ilgilendiği tek şey Kutsal Kase ve Ahit Sandığıydı. Diğer parçaların da büyük paralar edeceğini biliyordu ama çok da heyecan verici değildi.

DeVen aç gözlerle sandığa baktı. Sandıkta neler olduğunu tahmin ediyordu, kendi

bildiklerinin bu adam tarafından da bilinip bilinmediğini tahmin etmeye çalışıyordu. Bu sandığın içinde neyi bulmayı bekliyorsunuz Bay Montan? diye sordu. Sepp Van Montan adama delici bir bakış attı, sanki Bundan sana ne, sen benim istediğim şeyi yap, yoksa bir daha güneşin doğuşunu göremeyeceksin. der gibiydi. Anlamıştı son Tapınak Şövalyesi ve kendisi gibi önemli bir adama yapılan bu hakareti kabullenmekte zorlandı ama işin içinde kendisinden çok büyük adamların olduğunu bildiğinden öfkesini dindirdi ve Sandığın açılabilmesi için bir dizi ayin yapmak gerekir.

dedi, lafı uzatmak ve Sepp Van Montanın ağzından laf almak istiyordu. Ama bu fırsatı bulamadı, bağırmıştı Sepp Van Montan, Öyleyse hemen başla be adam, ne uzatıyorsun, zamanım yok benim. Montanın bağırması, DeVeni yerinden zıplatmıştı. Alışık değildi bu gibi adamlarla konuşmaya DeVen, Yalnız yapamam, rahipleri toplayıp, küçük tapınakta heykelin Önünde yapacağız ayini. diyerek onu yumuşatmaya çalıştı. Sepp Van Montan bir koltuğa çöktü ve

dudakarına götürdüğü puroyu öfke ile ısırıktan sonra yere tükürdü ve Ne gerekiyorsa, hemen başla, ben burada bekliyorum. dedi.

Gözleri sandıktan ayırmıyor, bir delinin bakışları ile sandığa bakıyordu.

DeVen korkudan titreyerek hemen telefon görüşmeleri yapmaya başlamıştı, arada bir de göz ucuyla Sepp Van Montanı izliyordu. Sepp Van Montan ise taş kesilmiş, ağzında puro gözünü sandıktan ayırmadan, bakmaya devam ediyordu.

DeVen, telefon görüşmelerini bitirmişti: Tapınağı ayın için hazırlamam gerekiyor. dedi yumuşak bir sesle ve odadan çıktı. Sepp Van Montan ise adama sadece göz ucuyla bakarak, bakışları ile gitmesi için izin verdi, DeVenin odadan çıkmasının hemen ardından, Sepp Van Montanın uydu telefonu çaldı. Telefonu açınca, karşısında konuşan adamın sesini duyduğunda korkuyla titreme sırası ona gelmişti sanki, istemi dışında ayağa kalktı, ağzındaki puro yere düştü, sadece Ekselansları. diyebilmişti. Kimse onu bu

halde görmediği için sevinmişti.

Programın biraz gerisinde kaldığını görüyorum Bay Montan.

Size olan güvenimin sarsılmasını elbette istemezsiniz. Duygusuz, soğuk bir insandan çok bir iblise ait bir sesle konuşuyordu, Sepp Van Montan ile konuşan adam.

Programı zamanında tamamlayacağıma emin olabilirsiniz, sayın Ekselansları. diye güçlkle karşılık vermişti ona ama sinirlerine hakim olamıyor, titriyordu, alnından şakaklarına doğru akan soğuk terler de asabını bozmuştu, Bir sorunumuz daha var Bay Montan, Maestro düşündüğümüzden daha fazla sorun çıkarabilir.

Ekselansları, Maestro işi güvenilir ellerde. Kassan onunla ilgileniyor. Demek, Kassana verdiniz işi Bay Montan, evet iyi bir tercih, seçiminizi beğendim. Ancak, yaşlı adamın Maestro ya ulaştırdığı belgelerin neler olduğunu öğrendik, çok tehlikeli belgeler. Maestro bulmacayı çözüp, operasyonun ne olduğunu

anlayabilir.

Ekselansları, Maestro nun bu kadar büyük bir operasyonu engelleyecek gücü yok. O genellikle yalnız çalışır. Bulmacayı çöze bile, operasyonu engelleyemez, sadece seyirci kalır.

Brüksel olayını ne çabuk unuttunuz Bay Montan, Brüksel olayının hatırlatılması canını sıkıyordu Sepp Van Montanın. Maestro karşısında aldığı en büyük yenilgi olmuştu, Maestronun oyununa gelmişti. Maestro ile birlikte çalıştığını düşünürken, Maestro nun gerçekte karşı taraf için çalıştığını operasyon bittiği zaman anlamıştı ve o zaman Maestro nun en az beş yüz kişilik bir örgütü kullandığını anlamıştı. Oysa onun hep yalnız çalıştığını zannediyordu.

Ekselansları, sanırım Brüksel olayında Maestro için çalışan adamlar geçici adamlardı. Maestro yalnız çalışır. Bu kadar kısa sürede bize karşı koyabilecek kadar çok adam bulamaz.

Belki dediğiniz doğrudur Bay Montan, ama unutmayın düğmeye basmadan önce

Maestronun kafası masama gelmezse, sizin kafanızı almak zorunda kalırım. Anlaşıldı mı Bay Montan?

Anlaşıldı Ekselansları.

Güzel, Kassana biraz destek vermek gerekir sanırım.

Evet, Ekselansları.

Sicilyadan Murattiyi de operasyona dahil ediniz.

Ekselansları, o fanatik bir Cizvit rahibi, bizim için çalışmaz, Kimin için çalıştığını bilmeyecek, onun işvereni Vatikan olacak.

Anlıyorum Ekselansları.

Maestro ile kapanmamış bir hesabı varmış Murattinin.

Kimin yok ki sayın Ekselansları?

Bu sözü duyan adam kahkahalar atmıştı, sanki binlerce yılan onunla tıslayarak gülüyor gibiydi. Sepp Van Montanın kulaklarından soğuk terler boşanmaya başlamıştı. Adam konuşmaya devam etti Murattiye İstanbulda destek verirken, desteğin Vatikandan geldiğini zannetsin, ayarlamaları buna göre yapın Bay Montan. Emredersiniz Ekselansları.

Adam başka hiçbir şey demeden telefonu Sepp Van Montanın yüzüne kapatmıştı. Mendilini çıkarıp terlerini kurutmaya çalıştı.

İçinden küfürler ediyordu: Bir Rotschild ve bir Rockefeller karışımından ancak bir iblis piçi doğabilirdi.

Sepp Van Montanın Ekselansları dediği adam, Rotshcild ailesinden bir kadın ile Rockefeller ailesinden bir erkeğin çiftleşmesi sonucu doğmuş, ama hiçbir zaman kayıtlara geçmemiş gayri meşru bir çocuktur. Bu çocuk bir kehanetin gerçekleşmesi için özel olarak doğurtulmuştu. Ve onu düşmanların gözlerinden korumak için hep gizlemişlerdi. Dünyada onun kim olduğunu

bilen sadece birkaç kişi vardı ve onlardan biri de, onun için alışan Sepp Van Montandı.

İçinden, şeytan tohumu yaşlı iblis pii, kim bilir kaç yaşındadır? diye geçirdi.

Onun gerçek adını hiç öğrenememişti, belki de bir adı yoktu yüz yirmi yaşından fazla olduğu söyleniyordu. Gençlik iksirleri ile en fazla elli yaşında görünüyordu ve her iki ailenin trilyonlarca dolarına hükmediyordu. Ve tek amacı vardı Büyük Ayini gerçekleştirip, onu geri getirmek.

Sepp Van Montanın gözünde bu tür adamlar ileri derecede zengin manyaklardan başka bir şey değildi. Kendileri gibilerinin ürettiği masal, efsane ve yalanlara inanıyor ve bu uğurda binlerce insanı öldürmekten, milyarlarca dolar harcamaktan ekinmiyorlardı.

Oysa Sepp Van Montan, kendisi de ne kadar manyak ve psikopat olursa olsun her zaman gerçek, güncel hayatı yaşamayı seviyordu ve asla hiçbir efsanenin peşinden gitmemişti.

Sadece lüks bir hayat ve kadınlar için kötülük yapıyordu. Ancak yine de Ekselansları dediği adamın sesi, sanki bu dünyaya ait olmayan bir ses gibiydi.

Sadece bu sesi duyduğu zaman anlatılan efsanelerin gerçek olabileceğini düşünüyordu. Bu adamdan neden bu kadar korktuğunu kendisi bile anlayamıyordu. Onu korkutan Ekselanslarının sesinden başka bir şey değildi. Kadim ve sonsuz kötülüğün sesiydi; korkmakta haklıydı.

DeVen sandığının üzerinde balmumundaki tılsımların düşündüğü gibi dört farklı dilde olduğunu görmüştü. İsanın dili olan Alamice, Aristonun dili olan Eski Yunanca, bruid rahiplerinin dili olan Keltçe ve sadece kendisinin bildiği karışık bir dil olan Tapınak Şövalyelerinin kendi aralarında kullandığı yazışma dili olan Payens dilindeydi tılsım ve koruyucu muskalar. Her biri birbirinden etkili büyülerdi, tılsımlar doğru bir şekilde çözülmezse, sandığı koruyan cehennem yaratıklarının, sandığı açmaya çalışanların

başına neler getireceğini kimse bilemezdi.

En hızlı ulaşabildiği on iki büyücü rahip ayin yapılacak olan tapınağa getirilmişti, sandık ise büyük bir Baphomet heykelinin bulunduğu sunağın üzerine konmuştu . Sepp Van Montan bir köşede ağzında puro, olan bitene aldırmadan rahiplerin işlerim bitirmesini bekliyordu. Ayini Başlatan DeVen oldu, sadece kendi bildiği Payens dilinden tılsımlı kelimeleri ardı ardına söylemeye başladığı zaman, o dilde yazılmış tılsımın bulunduğu balmumu erimeye başladı. Tılsım da eriyen balmumu ile birlikte bozulmaya başlamıştı.

Tılsım tam olarak eridiği anda balmumunun içinde yeşil bir duman yıldırım hızıyla fırlayıp gitti. DeVen yeşil dumanın, sandığın içindeki cehennem balığı bekçilerinden biri olduğunu anlamıştı. Tılsım bozulduğu an, görevi bitmiş ve hapsoldüğü sandıktan çıkarak, geldiği yere, cehenneme geri dönmüştü. Diğer rahipler de aynı şekilde, ellerindeki büyü bozucu kitaplardan faydalanarak benzer işlemler yaptı. Bir saatten fazla sürmüştü ayin.

Sepp Van Montanın artık sabırsızlanmaya başladığı an, DeVen elindeki kitabı masanın üzerine bırakıp, onun yanına gelerek, Bizim işimiz bitti, sandık artık sizin. dedi. Onun ise bekleyecek fazla zamanı yoktu ve hemen sandığın başına gitti; dört kilidi de elleri ile inceledikten sonra, eline aldığı büyük bir çekiç ile birer birer eskimiş kilitleri kırdı açtı. Onun böyle hoyratça davranması üzmüştü DeVen çünkü tek başına kilitler bile çok değerliydi ama korkusundan ağzını açamadı.

Hiç korkmadan, aniden kaldırdı kapağı Sepp Van Montan, gördüklerinden ise hiç etkilenmemişe benziyordu. En üstte üç kaim attın ciltti bir el yazması kitap vardı. Bu üç kitabın da çok önemli olduğunu biliyordu ama aldırmadan kitapları sandıktan çıkarıp masanın üzerine koydu. DeVen heyecanlanmıştı; kitapları eline almak için hamle yapınca, Sepp Van Montan adama öyle bir baktı ki, adam olduğu yerde donup kaldı. Rulo yapıtmış onlarca harita gibi belgelerle, el yazması kağıtları da kılıfları ile birlikte masanın üzerine koydu. DeVen yerinden

kımıldamadan masanın üzerindeki kitaplara göz attı ve bunların birinin efsane kitap Vaftizci Yahyanın vahiy kitabı olduğunu anladı, diğer kitap ise Aristonun Eski Yunanca yazıtmış Bilgi Kitabından başkası değildi. Heyecanla yutkundu, büyülenmiş bir şekilde kitaplara bakıyordu.

Sepp Van Montan, bir süre sonra el yazması ruloları masanın üzerine koymaktan bıkmış ve artık yere atmaya başlamışlı. Rulolar etrafa yayılmaya başlamıştı ama orada bulunanlardan hiçbiri yerinden kımıldayacak cesareti bulamıyor, sadece dehşetle bakan gözlerle olan biteni izliyordu.

Sepp Van Montan, şimdi içinde altın ve değerli taş olan keselere ulaşmıştı ve keseleri açarak içindekileri yerlere saçmaya başlamıştı. Dünyanın en değerli taşları, mühürleri, sikkeler yerlere saçılmıştı.

Sonra sıra, üzerinde tılsım ve muskalar yazılı olan altın ve gümüş levhalara geldi. Her biri Tapınak Şövalyelerinin tarihine açıklık getirecek

bilgilere sahipti ama bu bile Sepp Van Montanın umrunda değildi.

Levhaları da aynı şekilde yere attı. Nihayet aradığını gördü: iki sandık. Biri bir kaseyi içine alacak büyüklükte, diğeri ise büyük sandığın dörtte bir büyüklüğünde olan, her tarafı metalden yapılmış, kapağı yokmuş gibi görünen siyah renkte madeni bir sandıktı.

Küçük sandığı eline aldı Sepp Van Montan ve heyecanla kapağını kaldırdı, gördüğü yeterliydi. Kahkahalar atmaya başladı, günlerden beri ilk kez bu kadar mutlu olmuştu. Operasyonun gerçekleşmesi için gereken iki parçayı daha ele geçirmişti: Ahit Sandığı ve Kutsal kadeh. İsa Mesihin, havarileri ile birlikte yediği son akşam yemeğinde şarap içtiği Kutsal Kadehi bulmuştu. Acaba bu kadehi son kullanan gerçekten de İsa mıydı? Gerçek umrunda bile değildi, o sadece işini yapıyordu; bütün parçaları bir araya getirmek onun işiydi.

Gerisi onun işi değil, büyücülerindi. Musa Peygamber e, meleklerin in diye emrettiği Ahit

Sandığı. İçinde kim bilir, ne vardı?

Bu da umrunda değildi, ondan istenen Ahit Sandığını da, kutsal Kase ile birlikte İstanbula Kara Kardinaller e ulaştırmaktı.

Kutsal Kaseyi yerine, küçük sandığına koydu, koltuğunun altına aldı. korumalılarını çağırdı ve Ahit Sandığını yüklenmelerini emretti. Korumalar sandığı yüklendikleri zaman, damarlarına elektrik akımı değdiğini hissetmişlerdi. Sanki gizli bir enerji taşıyordu sandık, Sepp Van Montan, DeVen ve diğer rahiplere baktı, adamlar gördükleri karşısında donup kalmıştı, Ekselans Hazretleri sandığı ve içindekileri, eksiksiz olarak bekliyor. dedi adamlara ve yürüyüp çıktı. Yeni parçalar İstanbula doğru yola çıkarken, diğer yandan da Maestronun peşine iki katil şimdiden düşmüştü.

Kassan ile Muratti aynı gün birer saat ara ile Atatürk Havaalanına inmişti ama ikisinin de birbirinden haberi yoktu. İranlı bir iş adamı unvanı ile gelmişti Kassan İstanbula. Muratti için ise herhangi bir bahaneye gerek yoktu. O sadece

İtalyan bir turist olarak üç ay boyunca İstanbulda hiç dikkat çekmeden kalabilirdi ama ilgi çekici görüntüsü daha uçağın içinde herkesin dikkatini çekmeye başlamıştı.

Saçları ender görülen kırmızılıktaydı; gizlenmek için zaman zaman saçlarını boyardı ama siparişi İstanbulda bir kardinalden alacağı için kendini henüz işe başlamış görmüyordu. Sert bakışları, uzun bir yüzü vardı. Çenesindeki ince keçi sakal da kırmızı renkteydi. Sol kulağında bir küpe vardı ve geri gözleri ile etrafı şüphe ile süzüyordu. Bir turist gibi rahat giyinmişti. Pahalı bir jean pantolon, marka bir tişört ve yine çok pahalı marka bir deri ceket giymişti. Ayaklarında spor ayakkabı, sırtında spor bir çanta ile bir turistten başka hiçbir şeye benzemiyordu. Onu havaalanında bekleyen dikkat çekmeyen bir arabaya binmiş ve otele doğru hareket etmişti. Kara Kardinallerden biri arabanın içinde Vatikan adına siparişi verdi.

Murattı, Vatikan Maestronun kafasını istiyor hem de çok çabuk. Kardinal, kendisine Sepp Van Montan tarafından iletilmiş, kalın sarı bir

zarfı Murattiye uzattı ve zarfın üzerindeki tarihi göstererek, Bu tarihe kadar bu iş bitmiş olmalı. demişti. Muratti için, zamana bağlı çalışmak yeni bir şey değildi. Bu yönde çok sipariş almış ve birçoğunu da zamanından önce bitirmişti.

Maestro ile zaten bitmemiş bir hesabı olması, işi kabul etmesinde etkili olmuştu. Ayrıca Vatikana çok bağlı biriydi ve Vatikan değerleri için hem eski bir düşmanını yok etmek hem de bundan para kazanmak piyango gibi bir şeydi onun için. Kardinal, Değerli bir dostumuz bu iş için size lojistik destek verecek. dediğinde, Muratti, Kim? diye sormuştu. Kardinal, Kim olduğunu bilmiyorum ama Vatikanın güvendiği bir destekçi olduğunu biliyorum, kendisi sizinle bağlantı kuracak, ihtiyaçlarınızı kendisine bildirirsiniz. diye konuşmuş ve Murattinin zarfı açışını ve içindekileri incelemesini izlemeye başlamıştı.

Kassan, farklı saatlerde ve farklı uçaklarla İstanbula gelen adamları ile özel olarak Sarıyerde kiralanmış bir villada bir araya gelmişti. Hiç beklemeden Maestronun peşine

düşmek istiyordu, kendi istihbarat ağına çok güveniyordu. Büyük rüşvetler vererek İstanbulda hakkında bilgi alamayacağı adam yoktu.

Bilgi almak için buluştuğu ilk adam, Türkiyede uzun yıllardan beri gazetecilik yapan, herkes tarafından tanınan, hatta Türk gazetelerinin birinde köşe yazarlığı yapan, bir Türk kadını ile evli, Suriye istihbaratına da bilgi aktaran Ekberdi.

Ekber kendi bağlantılarını da kullanmış ve İstanbulda Maestro olma ihtimali bulunan kişileri araştırmıştı. Kassin, adamın getirdiği dosyayı inceledi, bazı bilgileri önemli buldu ama yine de yeterince bilgi yoktu. Bu bilgiler ile Maestroya hemen ulaşması kolay görünmüyordu. Adama ücretini ödedi ve daha fazla bilgi vermesini istedi, sonra diğer bilgi kaynakları ile görüşmek için başka bir otele gitti.

Kara Kardinaller, Sepp Van Montan tarafından getirilenlere bakıyorlardı. Adam Ahit Sandığını Kutsal Kase yi , sanki Kapalıçarşıdan satın

alınmış birer sandıkmış gibi bulup getirmişti.

İki parça daha tamam. Kutsal Kase ve Ahit Sandığı artık size emanet, bunlara bir Şey olursa, hesabını Ekselans Hazretleri ne verirsiniz. demiş ve her birine küçümseyen bir bakış atarak çekip gitmişti.

Sepp Van Montanın bir sonraki hedefi Fransadaki bir kasaba, _____ kasabası, onun hakkında s  ylenenleri bilmeyenler için sıradan bir Fransız kasabası olmaktan başka bir özellik taŐımıyordu. Çevredeki yerliler ve çiftçiler bile kasabanın sahip olduğu Őöhret ile ilgilenmekten uzun zaman önce vazgeçmiŐlerdi, yıllar boyunca bazı yabancılar kasabadaki Rennes Le Chateuman ile ilgilenmiŐlerdi, ama oda uzun zamandan beri kendi kaderine terk edilmiş görünüyordu. Oysa bu kasaba ve bu manastır gizemcileri, Tapınak Şövalyeleri ve gizli tarikatlar tarafından özel bir önem taşıyordu. Büyük bazı sırlar bu manastırın duvarlarının ve dehlizlerinin arkasında kalmıştı. Bu manastırın Siyon Tarikatına ait olduğu 1950 yılında ortaya çıkmıştı, ilgi çekici bir öyküsü

vardı manastırın.

1885 yılında Francois Berenger Sauniere isimli bir papaz bu kasabanın kilisesine gönderilmişti. Yıllarca bu manastırın kilisesinde görev yapan papaz Sauniere bir gün manastırın sunak taşlarından birini kaldırıncı dört tane parşömen bulmuştu. işte bu parşömenler gizli bir şifre ile kodlanmış, çözülmesi imkansız hale getirilmişti. O andan itibaren gizem dünyası karışmış ve herkes bu parşömenleri almak için özel bir çaba göstermişti.

Sepp Van Montan işte bu papazın geride bıraktığı bir parçayı almak için manastıra geri dönüyordu. Aracı Blanhefort ailesinin özel aile mezarlığına geldiği zaman, araçtan indi ve bir mezar taşına doğru yürüdü. Taşın üzerindeki yazıyı kendi gözleri ile görmek istiyordu.

Üzeri yosunlar bağlamış olan mezar taşını temizledi ve yazıyı okudu. Şöyle yazıyordu taşın üzerinde: Bu hazine, burada yatan Kral 2. Dagoberte ve Siyona aittir. Latince yazılmıştı yazı ve yazan Papaz Sauniereden başkası

değildi.

Sepp Van Montan, arkasında bekleyen adamlarına emir verdi, adamlar ellerinde kazma küreklerle taşın etrafını kazmaya başladılar. O sırada çevrede yaşayan çiftçilerden biri mezarlıkta yapılanları görünce, bağırmaya başladı.

Sepp Van Montanın kimseyi dinleyecek hali ve zamanı yoktu Tabancasını çıkardı, adam bağırmaya devam ederken namluya sus tutucusunu taktı ve adam gelip tam yakasına yapışacakken tabancasını ateşledi. Adamın yere düşmesini bile izlemeden kafasını çevirip adamlarına bağırdı: Daha çabuk. Mezar taşını arabanın bagajına koyduktan sonra, manastıra doğru yol aldılar.

Manastırın taşları çok eskimiş, duvarlar yer yer yıkılmıştı.

Taşların ve otların arasında kertenkeleler dolaşıyordu.

Kapılar paslanmış, demirler oksitlenmiş, her şey yıkılmaya tutmuştu, ama Sepp Van Montan ne yapacağını ve aradığı şeyi nerede bulacağını biliyordu.

Bir kapıyı gösterdi, adamları ellerindeki balyozla demir kapıyı menteşelerinden söküp devirdiler. Kapının arkasında kalın bir duvar vardı. Sepp Van Montan elindeki garip bir aletle birkaç dakika ölçümler yaptıktan sonra duvarın bir yerini gösterdi. Adamlar gösterdiği yere balyozlarla vurmaya başladı. On dakika sonra duvarın o bölümü yıkılmıştı. Duvarın arkasında bir dehliz vardı.

Sepp Van Montan ne bulacağından, neyle karşılaşacağından emin bir şekilde dehlizin içindeki pisliklere aldırmandan, dehlizin derinliklerine girdi, adamları da peşinden geliyordu. Yedi metre kadar sonra karşılarına bir duvar daha çıktı. Adamlar o duvarı da ellerindeki balyozlarla aşağı indirdi. Duvarın arkasında kalan kuyuya ulaştıklarında, Sepp Van Montan artık aradığı şeyi bulduğuna emindi.

Adamları kuyunun üzerine hemen bir çıkırık kurdu. Sepp Van Montan çıkırığa bağlı kalın metal merdivenden yavaş yavaş aşağı indi, adamları kuvvetli lambalarla kuyuyu aydınlatıyordu. Kuyunun dibine geldiğinde aradığı, bir zamanlar Papaz Saunierenin sakladığı Şeytan Asmodeas heykelini buldu. Heykel siyah bir granit den yapılmıştı, ortalama bir insan boyundaydı. Ayakları, keçi, ayağı gibi dizlerini kırmış sanki her an saldıracaktı gibi duruyordu.

İki eli de ileriye doğru uzanmış, uzun elleri, uzun parmakları ve uzun tırnakları ile büyük bir gücün sahibi olduğunu göstermek istiyor gibiydi. Boyu ortalama bir insan boyu gibi olmasına rağmen, kafası bir insanın kafasından iki misli daha büyük ve uzundu, sivri çenesinin altında uzun ama seyrek bir sakal uzanıyordu. Gözlerinde şeytan bakışı vardı ve kafasında iki kısa, iki de çok uzun burğu sekilinle uzayan boynuz korkutucu bir hava veriyordu.

Kuyruğu ise bacaklarının arasında uzanan bir yılan gibi duruyordu. Ama Sepp Van Montan

için değil, ne bu Şeytan heykeli, nede Şeytanın ta kendisi önemli değildi. Heykelin kafasına elik bir halat bağladı ve bağırdı: Çekin! Adamları halatı çekmeye başladı, çok ağırdı heykel ama birkaç dakika içinde heykeli kaidesinden yukarıya yirmi santim kadar kaldırmayı başardılar. Bu kadar yeterli olmuştu Sepp Van Montan için, elini kaidenin üzerine uzattı ve orada bulunan bir delikte saklanmış olan kağıt tomarlarını çekip aldı. Uğruna bu kadar uğraştığı Şeylerin ne olduğunu anlamak için parşmenlerden birini aldı ve baktı. İlk bakışta ne olduğunu anlamadı ama parşmendeki tılsımlar ile Süleymanın Anahtarı kitabındaki tılsımların aynı elden çıktığını hissetti. Bunlar Süleymanın Anahtarı kitabının eksik olan tılsımlarıydı. Eksik olan bir parçayı daha bulduğu için sevindi.

Kuyudan dışarı çıktıktan sonra, adamlarının kuyuya ve çevresine A4 patlayıcıları yerleştirmesine aldırmadan, dehlizden geçip açık alana, aracına doğru yürüdü. Adamları işlerini bitirip geldiğinde, onun aracı çoktan yola

çıkmişti bile, on saniye sonra patlama sesini duydu ve geriye, manastıra baktı. Manastırın yerinde şimdi sadece yıkıntılar vardı. Bir parça hariç, işlemin yapılabilmesi için gereken bütün parçalar hazırды artık. Programın biraz gerisinde kalmıştı ama çok çalışarak arayı kapatmayı düşünüyordu. Bu parçayı da İstanbula götürüp Kara Kardinallere teslim ettikten sonra, uzun uçuş için hazırlanabilecekti. İstanbula indiğinde kötü bir sürprizle karşılaştı Sepp Van Montan; bir kez daha karşısına Maestro ile ilgili bir sorun çıkmıştı. Ekselansın istihbarat servisi Maestro hakkında yeni bilgiler elde etmişti.

Ekselans a İlk Yaşlılar kilisesinin havarilerinin Maestro ile ilişkiye geçmek için hazırlandıkları bilgisi ulaştı. Onların var olmadığını söylüyordun Bay Montan, öyleyse nasıl varlar? Bu adamlar söylenen güce sahiplerse ve bu gücü Maestro ile paylaşırlarsa Vatikandaki yaşlı adam operasyonumuzu Maestro aracılığı ile engelleyebilir, ilk Yaşlılar kilisesinin havarilerini ayin başlamadan önce yok et Montan, varsalar da yok et, yoksalar da. deyip, telefonu bir daha

onun yüzüne kapatmıştı, adamın mazeret dinlemeye niyeti yoktu.

Başına yeni bir iş açılması, programın daha da gerisinde kalması anlamına geliyordu. Havaalanından, Kara Kardinallerin kaldığı yalıya giderken yol boyunca bu sorunla nasıl baş edeceğini düşündü. Hangisi daha öncelikliydi? Arjantindeki son Thule belgesini getirmek mi, yoksa İlk Yaşlılar havarilerinin peşine düşmek mi? İkisini bir arada halletmeyi düşündü. Bu iş için iki gruptan yardım alacaktı. MEASA örgütünden istihbarat ve lojistik destek, Mossaddaki bağlantısından da ateş gücü.

MEASAnın lideri Ben Haimi aradı telefonla, adam onu çok iyi karşıladı, saygılı konuşuyordu. Ona durumu anlattığında. Ben Haim İlk Yaşlılar diye birileri olsaydı mutlaka bilirdik bugüne kadar, Onlar efsaneden ibaretler. diye karşılık vermişti. Ama Sepp Van Mortan ısrarcı oldu ve Ekselans ın bu bilgiyi verdiğini söyleyince Haim için artık inanmaktan başka bir çare kalmamıştı. Ben Haim. İlk Yaşlılar havarilerinin peşine düşeceklerini ve mutlaka ortaya çıkaracakları

sözünü verdi Sepp Van Montan a.

Mossad bağlantısı için ise hiç zorlanmadı; Ben Haim ile birlikte çalışıp, onun verdiği bilgiler doğrultusunda, on iki yaşlı adamı infaz etmesini istedi adamdan. Mossadın İnfazcılar grubunun son zamanlarda aldıkları en önemli sipariş olmuştu bu iş; arada kendi hesaplarına da çalıştıkları oluyordu. Adamlar silahlarını yağlamaya şimdiden başlamışlardı bile.

Kara Kardinaller, Sepp Van Montanın getirdiği son parça olan parşömenlere baktıkları zaman dilleri bir kez daha tutulmuştu. O güne kadar hiçbir belge, bu kadar kesin kanıt ortaya koymamış ve _____ inançlarını bir efsaneden öteye götürmemişti. İşte bu belgelerden biri doğrudan onun elinden çıkmış ve diğerinin yerine nasılda açık açık yazmıştı.

Bin yıl önce hayata geçirilmesi gereken bir kehanet, bin yıl bekledikten sonra hayata geçirilecekti. Diğer parşömenler ise Süleymanın Anahtarı isimli tılsım ve büyü kitabının sanki kullanım kılavuzu gibiydi. Bu son parça bütün

sistemi çalıştıracak bir çeşit ana şifre gibiydi. Makineye girişi sağlayan ana şifre.

Kara Kardinaller bylenmişe sine parşömenlere bakarken Sepp Van Montan, hiçbir şey demeden kapıyı çekip ıktı. Jetinin uzun uçuşa hazırlanmasını lüks bir otelde uyuyarak bekleyecekti Saatler süren uçuş sonrası, Arjantinde zel bir havaalanına inmişti. Havaalanı eski ve artık kullanılmayan bir yerdi. Sadece maceraperestlerin küçük uçaklarının ya da Arjantinde normal hava trafiğinin dışında uçmakta olan bir çeşit korsan küçük uçakların konduğu ve bir Alman aileye aitalandı. Burayı eski bir Nazi ailenin son fertleri işletiyordu. Havaalanına gelen uçaklara lojistik destek ve rehberlik hizmeti veriyorlardı.

Ailenin ilk Nazi yesi, SS subaylarından biri olan Albay Kohnlberg savaş sonrası bir şekilde Avrupadan kaçırılıp buraya getirilmişti. Eski bir Thule üyesiydi o da, Hitler ve diğer Nazi Generalleri gibi. Kaçarken yanında Thule rgtne ait, bir zamanlar Kudüsten, alınıp, Bursaya oradan da Almanyaya getirilmiş olan

değerli el yazmaları vardı.

Manyetik alanların, büyü yapmak ve manyetik alanlardan büyü ile enerji etmek için gerekli tılsım ve büyü formüllerini içeriyordu el yazmaları ve Süleyman Peygambere ait olduğu iddia ediliyordu.

Sepp Van Montan için bunun bir önemi yoktu, o sadece kurye ve organizatördü. Onu havaalanında jetinden inerken karşılayanlar arasında şimdi doksan altı yaşına gelmiş Albay Kohnberg de vardı.

Adam sanki gençlik iksirinin sırrını bulmuş gibi dinç duruyor ve dinç yürüyordu. Kışkandı onu Sepp Van Montan ve Acaba onun kadar yaşayabilecek zamanım olacak mı? diye düşündü.

İşbirliği yaptığı adamların inandıklarının aksine, o tam bir materyalistti ve gizem, sırlar, öte dünya, dinler ve tanrılar gibi konulura kafasını takmazdı. Bir gün ölüp gideceğini, toprağa karışıp böceklere yem olacağını

düşündüğünden, yaşadığı anı sonuna kadar kullanmak isterdi. Bundan dolayı kendini hiçbir ahlak kuralına uymak zorunda hissetmezdi. Ona göre, öte taraf, cennet ve cehennem diye bir şey yoktu ve bu dünyada yaptığı kötülükler yanına kâr kalacaktı, ceza yoktu. Böyle düşündüğünden ne vicdanı ne de acıması vardı. Sadece para için çalışır ve para için yaşardı. Her şeyin en güzeli ve en iyisine ulaşmak isterdi.

Albay Kohnberg, adından dolayı onu da bir Nazi inananı sandı ve eski bir dostla karşılaşmış gibi onu sevinç ve heyecanla karşıladı, onunla konuşarak ailesinin Nazi geçmişini öğrenmeye çalıştı. Öfkelenmişti Sepp Van Montan, sadece alacağını almak ve sonra da bu adamlarla daha fazla muhatap olmadan geri dönmek istiyordu.

Sizde Ekselanslarına ait bir emanet olacaktı, onu bana Ekselansları adına getirmenizi istiyorum. dediğinde hayal kırıklığına uğramıştı, eski Nazi ve ailesi.

Burada değil, onu burada saklayacağımızı düşünmediniz her halde. diye karşılık vermişti

Albay Kohnberg. Sepp Van Montan, bir an öyle çarpılmış gibi durdu, sessizce, adamın gözlerinin içine girecekmiş gibi bakıyordu, içinde fırtınalar esmesine rağmen, soğukkanlılığını korudu ve buz gibi bir sesle: Neredeyse getirin öyleyse ben burada, uçağımın içinde bekleyeceğim. dediğinde yaşlı adam gülmüş ve Oldukça uzun bir zaman bekleyeceksiniz. diye söylenmişti.

Yaşlı adam uzaklarda bir yerde, bulutların altında azametle duran Mra dağlarını gösterdi ve Onu getirmemiz birkaç gün sürecek, onu karargahımızda saklıyoruz. diye konuşmaya devam etti.

Sepp Van Montan, yaşlı adamın eliyle gösterdiği dağlara doğru umutsuzca baktı ve içinden, Birkaç gün daha bekleyecek zamanım yok. diye düşünürken, aklının bir başka köşesi zamanı nasıl kısaltabileceğini hesaplıyordu. Bir yerlerden birkaç saat içinde getirtilen bir helikopter ile dağların arasında kalan küçük bir platoya indi Sepp Van Montan, yanında iki koruma ve yaşlı Nazi ile aileden iki kişi daha vardı. Sinirlerine hakim olmaya çalışarak sordu.

Bay Kohnberg, Albay, nereye gidiyoruz?

Albay, birkaç yüz metre ötede bir mağarayı gösterdi. Mağaraya girdiklerinde, mağaranın duvarlarına asılı duran binlerce vampir yarasa yerlerinden kımıldadı. Albay Kohberg Sessiz olursak, saldırmazlar, bunlar kan emici vampir yarasalar. dedi ve sessiz adımlarla mağaranın içine doğru yürüdü, iğrenç bir koku havayı çok ağırlaştırıyordu. Yarasaların dışkıları ile başka hayvan cesetleri yerlerde ince bir bataklık oluşturmuştu. Yarım saatlik bir yürüyüşten sonra karargaha ulaşılar. Gerçek bir Nazi karargahı gibi düzenlenmişti eşyalar. Paslanmış tüfek ve tabancalar bir kenara atılmıştı. Demir masalar ve büro mobilyaları üzerinde gamalı haçlar ve Nazi kartal figürleri vardı.

Yaşlı Albay, demir bir kapının önüne gitti ve birkaç kolu çevirdi. Kapının mekanik şifrelerini harekete geçirmişti garip bir şekilde; karargahtaki her şey pas içindeyken bu kapı daha dün takılmış gibi pırıl pırıldı ve sağlamlığından hiçbir şey kaybetmemiş gibi öylece duruyordu. Kapıyı titanyum madeninden

yaptık, paslanmaz, eskimez, yıpranmaz ve kırılmaz, bir Nazi teknolojisi. diye övünerek konuştu, kapı açılırken yaşlı Albay.

Sepp Van Montan da hayranlıkla bakmıştı kapıya, neredeyse yetmiş yıl önce Nazilerin paslanmaz bir kapı yapmaları, eğer başarabilselerdi, dünyayı nasıl değiştireceklerinin bir kanıtı gibiydi. Kim bilir, dünya nasıl olacaktı Nazi imparatorluğu altında? Yine de Nazilerin idare ettiği bir dünyada yaşamak istemediğini hissetti. Baskıcı rejimlerden hoşlanmıyordu.

Helikopter dar platodan havalandığında Sepp Van Montan, belgeleri yanında götürüyordu artık. Son parça da tamamdı ve bir kazaya kurban gitmeden bu parçayı da Kara Kardinallere ulaştırdığında operasyonun ilk aşaması tamamlanacaktı. Sonra sıra Maestroya gelecekti. Maestro için daha fazla zamanı olacaktı ve eğer hâlâ yaşıyorsa onu elleriyle boğacağını hayal ediyordu.

jeti okyanus üzerinde bir kartal gibi süzülürken

Sepp Van Montan alan uydu telefonunu açtı, arayan Ekselanstı. Son parçayı da tamamladığını öğrendim Bay Montan, tebrik ederim. Beklemeden ikinci aşamaya geçin. Artık rahiplerin ve kardeşlerin bir araya gelmesini sağlayın. Bu arada Maestroya da dikkat edin. Kardeşlerin ya da rahiplerin basına kötü bir şey gelmemeli, gelirse çok üzülrüz deyip yine telefonu yüzüne kapadı.

Nefret ediyordu bu adamdan Sepp Van Montan, çok büyük paralar vermesine ve ona yeraltı dünyasında büyük saygınlık getiren işler sunmasına rağmen ondan nefret ediyordu. Çünkü adam ona bir solucan muamelesi yapıyordu, hiçbir zaman saygı duymamıştı, bir de nefes aldırmıyordu. Parayı severdi ama işverenlerinin yaptığı işe değeri vermesini, kendine saygı duyulmasını da isterdi. Ekselans hariç bütün işverenleri ona gereken saygıyı her zaman göstermişti, ama bu çakal soyu onu Küçük görmekten asla vazgeçmemişti. Özellikle telefonu, onu hiç dinlemeden, emir verdikten ya da söyleyeceğini söyledikten sonra yüzüne

kapatması Sepp Van Montanı çıldırtıyordu.

Saatler sonra İstanbulla ulaşacaktı, emaneti yerine verdikten sonra ikinci aşama geliyordu. Zihninden İstanbulla getirilecek ve oradan da ayinin yapılacağı yere götürülmesi gereken kardeşler ve _____lerin isimlerini ve sayısını geçirdi. Karmaşık bir operasyon olasılıklara açıktı. Dikkat çekmemek için en az beş uluslararası konferans, birçok turistik gezi, panel gibi şeyler düzenlenmesi gerekiyordu ve bütün hepsinin projesi çoktan hazırlanmıştı. Ayinin yapılacağı güne birkaç gün kala konferans ve paneller yapılacak ve önemli konuklar bu şekilde örtülenecekti. Pontinin konseri ise dahice bir plandan başka bir şey değildi. Operasyonu örtüleyecekti konser.

Farmasonlar grubundan 33. derece yedi üstat mason, Bilder berg grubundan üst derece yönetici on bir kişi, Trietral grubundan beş kişi, GülHaç grubundan dört kişi, Rockefeller ailesinden kalabalık bir grup, Rothschildlerden de kalabalık bir grup. Morgan ailesinden iki kişi, Kurukafa ve Kemikler grubundan birkaç önemli

adam, belki içlerinde başkan bile olacak. Teknetronik Çağa girilecekti ve Güneş Kulübü kardeşlik örgütleri içinde olan herkes diriliş ve uyanışı kendi gözleri ile görmek istiyordu.

Habsburg ve diğer Avrupa hanedanlarının, Mavi Kan asil üyelerini gazetecilerin gözünden kaçırarak, onlara iyi bir örtüleme sağlamak ise işlerin en zoru olacaktı. Rahipler umrunda bile değildi. Hiçbiri tanınmış değildi. Birkaç turizm organizasyonu ile onları bölgeye gününde ve saatinde ulaştırmak kolay olacaktı. Ve baş büyücü, Babilden gelen adamı uyandıracak, ona can verecek adam oydu. Onu kendisi de çok merak ediyordu. Ölümsüzlüğün sırrını bulan adam diyorlardı onun için ve kimliğini, şu anda kullandığı kimliğini ekselanstan başka kimse bilmiyordu. İkisi el ele, kol kola gelecekti herkesin önüne. Sepp Van Montan büyücülere inanmasa bile bin yıllardan beri ölmeden yaşadığı söylenen bir adamı tanımaktan heyecan duyacaktı, belki de sırlarından birine vakıf olabilirdi. Heyecanla bekliyordu Saint Germain Kontu ile tanışmayı.

Tarih boyunca onu tanımış olduğunu söyleyenler, onun için O gerçek bir büyücüdür. demişti. Nereden geldiğini, nerede doğduğunu, hangi aileye ve kökene sahip olduğunu kimse öğrenemedi. Onlarca dil bilen bu adam geçmiş ve gelecek konusunda derin bilgi sahibiydi. Gerçekte kim olduğu bilinmese bile bu adam, yaşadığı dönemde gizli tarikatlar için çalışan önemli bir adamdı. Ortaya çıktığı ilk yer Londra olmuştu ve tarih 1743ü gösteriyordu. Birkaç yıl sonra Jacobit casusu olarak tutuklanıp, serbest bırakılmıştı; onu Fransız ihtilalini yapanların casusu sanmışlardı.

Londra sonrası, Kıta Avrupasına gelmiş, Almanya, Avusturya Fransadan güçlü insanlarla dostluklar kurmuştu. Bunlardan biri Fransız savaş komutanlarından Mareşal de Bellisle olmuştu. Böylece Fransız sarayına girmeyi başaran Saint Germain Kontu, kısa sürede Yaşam ve Gençlik İksirine sahip olduğunu söyledi ve bir anda Avrupa çapında tanınan biri oldu.

Sarayda asillerle aynı masada oturduğunda

anlattıkları şaşırtıcı şeyler olmuştu; isanın suyu şaraba çevirdiği sırada orada olduğunu ve olaya bizzat kendi gözleri ile tanık olduğunu ve Mısır Kraliçesi Kloropatra ile tanıştığını söylüyordu.

Tarih konusunda bilgisi de şaşırtıcıydı; en mahrem, bilinmeyen _____ ları bile biliyordu. Tarih uzmanları bile onu dinlerken dehşete düşüyordu. Fransız bir yazar onun için Her şeyi bilen adam! demişti ve lakabı öyle kaldı Saint Germain Kontunun; Her şeyi bilen adam!

Aslan Yürekli lakaplı İngiliz Kralı Richard ile arkadaş olduğunu söylemesi ise şaşırtıcı olmuştu. Her zaman yaşayan bir adam gibi konuşuyordu.

Saint Germain Kontunun yetenekleri de inanılmazdı. Kusurlu elmasları temizliyor ve kusursuz hale getiriyor ve çeşitli metallerle olağanüstü işler yapıyordu. Fransız Kralı 15. Louis, ona çalışmalarını yapması için büyük ve tam teşekküllü bir laboratuvar vermenin yanı sıra onu devlet adına birçok diplomatik meselenin çözülmesi için görevlendirdi.

Saint Germain Kontuna bu kadar çok bilgiyi nereden öğrendin diye sorduklarında Piramitlerde eğitildim. diye karşılık verirdi. Dönemin en ünlü masonları ile ilişki kurmuştu Saint Germain Kontu; bunların arasında Kont Casanova, Cagliostro da vardı.

1774 yılında Almanyada Rothschild ailesi ile tanıştı ve onlara Kabala, Antik Mısır bilgisi ve büyüculük sırlarını aktardı. Rothschild ailesinin aniden zenginleşmesi bu döneme denk gelmektedir. Ve onların büyük servetinin arkasında büyü gücünün olduğu söylenmektedir. Saint Germain Kontu ile Cagliostro o dönemin en büyük büyücülerini olarak gösterildi. Çeşitli dönemlerde ortadan kayboldu ve çeşitli dönemlerde gizli kimliklerle ortaya çıktı. Hâlâ yaşadığı düşünülmektedir.

Kim acaba? diye düşündü Sepp Van Montan, Tanınmış biri mi, yoksa karanlıklarda gizlenen biri mi?! Belki Bili Gates bile olabilir? diye içinden geçirdi. İlk kez ayın günü için heyecanlandı. Jeti okyanus üzerinde Avrupaya doğru uçarken, o gözlerini kapattı, birkaç saat

daha uyumak istiyordu ama Saint Germain Kontunu bir türlü aklından çıkaramıyordu.

Ona dostları Maestro derdi, düşmanları da öyle. Gerçek adını kendisi bile fısıltı şeklinde de olsa söylemekten çekinirdi. Hayatta kalabilmesini ve varlığını sürdürebilmesini sağlayan iki sırrı vardı, biri gerçek adını kimsenin bilmemesi, diğeri de nerede yaşadığını, 0 kadar çok düşmanı vardı ki; bu iki sırrından biri ortaya çıkmış olsa şu anda muhtemelen faili meçhul bir cinayete kurban gitmiş biri olurdu. Elbette çok sık sahte kimlik ve pasaport kullandığı da oldu geçmişte, ama bunlar, hep bir kullanımlık kimlikler oldu. Her Operasyon için ayrı bir kimlik, kullan at. Operasyon bittiğinde her zaman kendi gerçek kimliğine dönerdi.

Olabildiğince az yerde kimliğini açık etmişti Maestro. Yaşadığı ev başka birinin üzerineydi, kendisi orada sadece misafir gibi görünürdü. Bir evde tek başına yaşayan bir misafir. Kredi kartı hiç olmadı, hiçbir bankada hesap açmadı, hiçbir zaman vergi mükellefi olmadı. Devletin hemen hemen hiçbir kaydında yer almamaya çalıştı. Bir

doğduğu, bir de okuduğu zamanda adı kayıtlarda vardı. Sokaklarda yaşayan sıradan, kimliksiz, varlığı hiçbir zaman dikkat çekmeyen, nereden para kazandığı, nerelere para harcadığı belli olmayan insanlardan biriydi. Ancak çok dikkatli bir göz, özel bir dikkat gösterirse onu fark edebilirdi.

Ama onun gibi yaşayan o kadar çok insan vardıki.

İki gün önce kırk yaşına basmıştı Maestro, tek başına kutladığı bir doğum günü olmuştu o gün. Arkasında belirli bir işaret bırakmamak için her gün görüştüğü dostları bile bilmemeliydi ne zaman doğduğunu.

İstanbul bahara yeni yeni kucak açıyordu, İstanbulun her yerine, her renkte laleler ekilmiş, lalelerin iç açıcı güzelliği insanlara yaşama sevinci katıyordu. Maestro severdi böyle havaları, eline kaim bir kitap almış, evinden çok da uzak olmayan Gülhane Parkına gitmişti. Henüz kara kalabalıklar doldurmamıştı Gülhane Parkını, belki de hafta içi olduğu için, yoksa her

yanı çekirdek kabuklarından bir halı gibi kaplanmış olurdu Gülhane Parkının. Her bankın önünde öbek öbek yığıldı çekirdek kabukları.

Yavaş adımlarla yürüdü Maestro Gülhane Parkının dar sokakları arasında. Kuytulara gizlenmiş banklarda birbirlerine sarılmış genç aşıklara bakmadan yürüyor, onları kendi varlığı ile rahatsız etmek istemiyordu, zaten gençlerin de ona aldıracağı yoktu. Herkesten uzak bir bank gördü ve hemen bir kenarına ilişti bu bankın. Güneş ışıkları yaprakların arasından süzülüyor ve yüzüne düşüyordu Maestronun, sıcaklığı hissetti. Elindeki kalın kitabı açtı ve okumaya başladı. Bu kitap birkaç gün önce haberleşme adreslerinden birine kargo ile gelmişti. Gerçekten özenilerek hazırlanmış, lüks bir kitaptı. Kapağı da kalın bir ciltle kaplanmıştı. Kapağın üzerinde sadece altın yaldız baskı ile Latince Clavicula Solomanis ve İngilizce The Key of Solomon yazılmıştı. Kitap iki dilde basılmıştı: Latince ve İngilizce. Kitabın sol sayfası Latinceydi, sağ sayfası da sol sayfanın İngilizce çevirişiydi.

Maestro bir kitabı okumadan önce kendine göre bir ritüeli takip ederdi. Önce kitabın tüm sayfalarına hızlı bir şekilde bakar, ilginç gördüğü bölümlere şöyle bir göz atar, kitap hakkında genel bir kanaat edindikten sonra, her sayfayı yavaşça, içselleştirerek, analitik bir gözle okurdu. Bu kitap için de öyle yaptı. Her sayfasına hızla bir göz attı, Süleyman Peygambere ait olduğu öne sürülen ve Süleymanın, oğluna vasiyeti olarak yazdığı Süleymanın Vasiyeti kitabından alınmış, sihirli tılsım resimlerine ve muskalara özellikle baktı. Tılsım ve muskalar çok basit çizilmişti, sanki acelesi olan biri tarafından ya da büyük bir ustanın elinden çıkmışçasına rahat bir şekilde, doktorların reçete yazması gibi çalakalem çizilmiş gibiydiler, çok rahat, Bunlar bir çocuk tarafından çizilmiş. denebilecek kadar naif ve sıradan çizgilerle çizilmişti Süleymanın tılsım ve muskaları.

Çeşitli amaçlarla yapılmıştı muskalar. Birçoğu koruyucu ve şifa muskalarıydı, diğerleri de başka alemlerle ilişkiyi sağlayan muskalardı.

Ama kitabın yazarı bu basit açıklamalar ile yetinmemiş ve bu irfanı ve muskaların çok özel anlamlar taşıyan ve çok büyük büyülerin yapılmasını sağlayan tılsımlar olduğunu öne sürmüştü ve Süleyman Peygamberin oğluna bıraktığı vasiyetnamenin büyük bir büyü kitabı olduğunu söylemişti.

Yüzyıllar önce çeşitli yazarlar, Latince, Yunanca ve başka dillerde Süleyman Peygamberin Vasiyet kitabını İbranice aslından çevirmiş ve kitabı yorumlamaya çalışmıştı. Maestronun elindeki bu kitapta onlardan biriydi ve tılsım ve muskaları yorumluyordu.

Çok özel bir müşterisi göndermişti bu kitabı ona. Operasyonun adımı olacaktı bu kitabın sırrını çözmek, zekasına, içgüdülerine özellikle de sıradışı bakış açısına sahip olduğu için kitabın sırrını çözebileceğine inanıyordu. Bilmesi gereken ise kendisine verilen süre ne kadar olacaktı? Müşterisi bu konuda bilgi vermemişti ama yakında ortaya çıkacağı açıktı. Maestro su şişesinden bir yudum aldıktan sonra kitabın ilk sayfasını açtı, en çok merak ettiği de çevirinin

doğrulu idi. Önce Latince sayfayı okumaya sonra da İngilizce çeviriye bakmaya karar verdi. Hava kararana , kitabın sayfalarını okumaya yetecek ışık kalmayana kadar kitabı okudu, daha okuyacak çok sayfa vardı.

Yorulmamış, aksine kitaba olan ilgisi giderek artmıştı. Hemen evine dönüp, kalan kısmı sabaha kadar okumaya karar verdi. Çok heyecanlanmıştı ve bütün zamanını kitabı okumaya vermek istediği için, evde yemek hazırlamakla zaman kaybetmek istememişti. Bir: köfteciye girdi, köfte ve piyaz yedi, birer porsiyon da paket yaptırdı, gecenin bir yarısı acıkacağını biliyordu. Köfteciden çıktıktan sonra haberleşme kutusuna uğradı. Kaim bir zarf görünce yine heyecanlandı, zarfı hemen açtı ve içindekilere göz attı. Onlarca fotoğraf, bir CD ve çok sayıda doküman ile birkaç broşür gördü. Zarfın içindekilerin, elindeki kitap ve yeni operasyon ile ilgili olduğunu anlamıştı.

Bu gece ve gelecek geceleri uykusuz geçireceğini biliyordu artık. Yüksünmedi, bu proje onu heyecanlandırmış ve sıkıntılı ve sıkıcı

geçen son ayların ardından böyle heyecan verici bir operasyona dahil edilmesi onu memnun etmişti. Zarfı, kitabın da bulunduğu çantasının içine attı. Yeniden etrafına inceleyici gözlerle baktı, kimse ilgisini ve dikkatini çekmemişti. Zaten, bu haberleşme kutusuna gelen her şey, buraya gelmeden önce yedi farklı haberleşme kutusundan, elden ele geçerek geliyordu. İzin takip edilmesi hemen hemen imkansızdı. İzin peşinde olan biri mutlaka iki hat üzerinde bulunan gözcüler tarafından algılanırdı. Maestro bu güvenlik sistemini sağlamak için hatırı sayılır büyük paralar harcamıştı ve harcamaya da devam ediyordu.

Maestroya ulaşmak isteyenler ilk önce Viyanada Cafe Alt Wieî adındaki bir barda bulunan haberleşme panosuna üzerinde belli bir işaret yazılı olan kağıda kendi telefon numarasını yazardı. Bu pano ve haberleşme panosuna asılı olan Maestro ile ilgili işaretli kağıtlar, barın sahibinin sorumluluğu altındaydı. Barın sahibi Maestro ile ilgili işaretli kağıdı haberleşme panosundan alır ve belli bir yere

telefon ederdi. O kişiye kağıdın üzerinde yazılı olan telefon numarası iletilirdi. Bu bağlantı adamı, kağıtta yazılı olan numarayı arar ve ona bir randevu verirdi. Buluşmada müşteri, bağlantı adamına dosyayı teslim ederdi.

Bu buluşma tuzak bir buluşma bile olsa, bu bağlantı adamından Maestro ile ilgili bilgi almak imkansızdı çünkü adamın Maestro ile ilgili bir bilgisi olmazdı. Bağlantı adamı paketi aldıktan sonra Viyanada yayınlanan Bazaar isimli ilan gazetesine bir ilan verirdi, ilan çok iyi kodlanmış ve gizlenmiş bilgileri ihtiva ederdi. İlanı gören bir başka bağlantı adamı, ilanı veren bağlantı adamının paketi nereye bırakacağını bilir ve paketi oradan aldırırdı. Paketi alan bağlantı adamı herhangi bir yere haber vermeksizin, paketi Viyananın 16. Bölgesinde bulunan küçük bir Türk kahvesine götürür ve kahvenin sahibine teslim ederdi.

Kahveci ise paketi bir başka kuryeye verirdi. Bu kurye, Avrupada dönercilere hazır döner satan bir firmanın görevlisiydi ve kahveye gelen paketi alır ve belli bir kodla daha önce kendisine

bildirilmiş bir yere paketi bırakırdı. Bu yer her defasında Avrupanın farklı bir kentinde olurdu. Paket Avrupayı dolaştıktan sonra Ankaraya, oradan da İstanbula gelir, istanbulda da birkaç el değiştirdikten sonra son haberleşme kutusuna yani Sultanahmette bir çay ocağına gelirdi. Çaycı, Maestroyu yurda dönmüş eski bir gurbetçi işçi olarak tanırdı. İyi müşterisi olduğu için onun adına orada bir gelen paketleri alır ve kendisine teslim ederdi.

Sultanahmet meydanının arka taraflarında kalan iki katlı, yeni restore edilmiş güzel ahşap bir evde kalırdı Maestro, dikkat çekmeyen bir mahallenin birindeydi. Hemen arka sokaklar romanların yaşadığı evlerle doluydu, bazen gecenin geç saatlerine kadar müzik sesleri gelirdi bu evlerden.

Çevre sakinleri turizm kitapları yazarı olarak bilirdi Maestroyu, bir de babadan zengin mirasyedi bir yazar olarak bilindiği için dikkat çekmezdi. Çevredekiler için tüm bu bilgiler kendi hakkında yeterli ve iyi bir kanaat oluşmasını sağlamıştı.

Evinin terasından denizin görülmesi çok sevindirirdi Maestroyu, her zaman olmasa bile çok duygulandığı anlarda ve yalnızlığının getirdiği hüznle baş edebilmek için birkaç kadeh rakı içerdi terasında denizi seyrederken. Yalnızlığa mahkum bir insandı Maestro, artık kendisini böyle kabullenmişti. Hayatına bir kadın, bir aşk, bir evlilik sokamazdı. Onu, gönlünü kaptıracak kadar seven bir kadını, bilinmeyen tehlikeler içine atamazdı. Sevdiklerine bunu yapamayacak kadar içi sevgi ile doluydu.

Maestro lakabı ona ilk operasyonundan sonra, operasyon lideri tarafından verilmişti. Operasyon hiç beklenmedik bir şekilde ihanete uğramıştı. Hem de işveren tarafından, işveren alçak bir Amerikalıydı ve ekibe işi verdikten sonra bir şekilde karşı taraf ile anlaşmaya varmıştı. Operasyonun durdurulması gerekiyordu, ama bu durumda anlaştığı ücreti ödemek durumunda kalacaktı. İşveren operasyonu durdurmak yerine onları karşı tarafa ihbar etmiş ve bulundukları yeri söylemişti. Maestro inanılmaz bir öngörü ile

ihaneti fark etmiş ve lideri uyardıktan sonra bir de kaçış planı hazırlamıştı. Baş döndürücü ve gerçek bir deha işi olmuştu kaçış. Tuzaktan kurtulup, kaçmakla kalmamışlar, işvereni de New Yorkta ele geçirip hem ücretlerini fazlasıyla tahsil etmişler hem de daha sonraki işverenlere bir ders olsun diye adamı vahşi bir şekilde yok etmişlerdi.

Bütün yeraltı örgütlerinde, gizli servislerde destanlaşmıştı Maestro o olaydan sonra ve lideri ona, Operasyonun gerçek lideri ben değil, sen oldun, eğer sen olmasaydın hepimiz birer ölü olurduk. demiş ve sonra da Operasyonu gerçek bir Maestro gibi yönettin, liderlik ettin, sana bundan sonra Maestro denilecek. diye de eklemişti. O günden sonra ona herkes Maestro demişti. O ise o günden sonra yalnız çalışmaya ve kendi ekibini kendi yöntemleri ile kurma ya, kendi yöntemleri ile çalışmaya karar vermişti, ilk önce çok gizli yerlerde arkasında hiçbir iz bırakmadan birkaç estetik operasyon ile görünüşünü değiştirmişti. Yeni yüzünü kendisinden başka kimse bilmiyordu. Estetik

ameliyattan sonra, kendi sargısını evinde kendisi açmıştı. Maestro her operasyonda farklı plastik maskeler kullanır ve gerçek yüzünü hep gizlerdi. Hayatta kalabilmek için titiz olmak gerektiğini bilirdi. Tek bir gerçek yüzü vardı; ve sayısız sahte yüz.

Maestro elinde, içinde dosya kitabın olduğu çanta ve köfteci den aldığı paket köfte ile Sultanahmet meydanından, arka sokaklara, Cankurtarana doğru yürüdü, yolda takip edilip edilmediğini anlamak için çeşitli yöntemler kullandı. Sokaklarda kendi halinde gezen ya da çeşitli lokanta ve barlara doluşmuş turistleri alıcı gözle inceledi. Birkaç kapısı açık binaya girip çıktı. Bir iki kahveye girip oyalandı.

Cankurtaran tren istasyonuna girdi, trene biner gibi yapıp geri ildi. Sahile doğru uzandı kısa bir tur attıktan sonra Cankurtaran Öğretmen Evine girip bir kahve içti. Takip edilmediğine kanaat gelinlikten sonra, aynı sokaktaki evine gitti. Hava rüzgarlı olduğu için balkon. yerine oturma odasına geçti. Çantasındakileri masanın üzerine boşalttı. Kendine has bir çalışma tarzı vardı

Maestronun. Her şeyin aynı anda gözünün önünde olmasını isterdi. Zarfın içinden çıkan fotoğraf, resim ve belgeleri çalışma masasının üzerine yaydı.

Eline aldığı ilk resim Washington DC kentinin, kent planıydı. Planın üzerine de bir yazı iliştirilmişti. Kağıtta, Bu kentin masonik bir pergel şeklinde inşa edildiği iddia edilmekte Jefferson Anıtı, Beyaz Saray Kongre Kütüphanesi bilinçli bir şekilde pergelin başına ve ayaklarının üzerine yerleştirilmiştir. Soru: bu iddia ne kadar doğru ve bu planın Süleymanın Anahtarı ___ ile ne kadar ilgisi olabilir? Daha ilk resim ve ilk yazı yeter, kadar heyecan verici olmuştu Maestro için. Büyük bir bilmece, büyük bir gizem ve büyük bir yap boz ile uğraşacağını anlamıştı. Diğer belgelere geçmeye fırsat bulamadan kendini karşısına çıkan ilk gizeme kaptırmıştı bile. Aklından Nasıl bir ilişki olabilir ya da bu ilişki ne amaçla kurulmak isteniyor? diye geçirdi. Süleymanın Anahtarı kitabına şimdi daha da fazla ilgi gösterdiğini hissetti. Ondan ne yapmasını istediklerini anlamaya başlamıştı bile.

Birileri gerçekten de olağanüstü bir operasyon için harekete geçmişti ve bir başka taraf da, yani kendi işvereni operasyonun içeriğini anlamaya çalışıyordu. Arkası, yani heyecan verici, koşturmacası bol olacak tarafı daha sonra gelecekti. Acaba, gerçekten de birileri Washington DC kentini inşa ederken belli bir yöntem mi izlemişti, kentin planı hazırlanırken Süleymanın Anahtarı kitabındaki büyü sistemleri mi kullanılmıştı? İki tarafı keskin bir kılıç gibiydi bu düşünce. Eğer bu iddia doğruysa Amerikayı büyücüler kurmuş ve koca bir ülkeyi büyü sistemleri ile donatmışlar ve orada yaşayan herkesi de büyük bir laboratuvar içindeki kobay fareler gibi belli bir plan üzerine kullanıyorlardı. İlginç bir komplo teorisi. diye içinden geçirdi. Bütün bilgilere ihtiyatlı yaklaşması gerektiğini hissediyordu. Sağduyusunu, aklını ve zekasını kullanmalı ve gizemin büyümlü aldaticılığına ve çekiciliğine kapılmadan akıl yolunu seçmeliydi.

Belge yığınının en üstündeki bir kitapçığa uzandı, diğer tüm belgeler gibi bu da İngilizce yazılmış bir kitapçıktı ve üzerinde Ivy League

yazıyordu. Kitapçığın konusu Amerikanın kurucu atalarının tamamının Kardeşlik Örgütleri üyesi olduğunu öne sürüyordu. Bu belge ilk bakışta Amerikanın Kardeşlik Örgütleri tarafından kurulmuş olan bir Proje Devlet olduğunu öne sürüyordu. Amerikayı farmasonlar kurdu. İddia bu şekildeydi. Kitapçığın sayfalarını şöyle bir karıştırdı Maestro, içinde Amerikan başkanlarının resimleri ve başka diğer bilgiler vardı. Karşı koyamadığı bir merak dürtüsü ile kitabı okumaya koyulacakken, bu maceraya bir kahve eşliğinde devam etme kararı aldı. Büyük bir fincan kahve yaptıktan sonra tekrar masasına döndü ve kitapçığı açtı. Amerikan başkanlarının kitaba göre kurucu farmason ataların resimlerini alıcı gözle incelemeye başladı.

George Washington, Benjamin Franklin, Paul Revere, Bu başkanların kabul edilmiş masonlar olduğu yazılmıştı. Maestro, benzerlikler arıyordu onların yüzlerinde. Gördüğü ise her birinin yüzündeki derin anlamsızlık ve hiçlik olmuştu. İfadesizdi yüzleri, sanki büyü altında kalmış gibi

bakıyorlardı. Büyü, diye içinden geçirdi Maestro, masonlar her zaman büyü ile anılmışlardı tarih boyunca ve Süleymanın oğluna vasiyeti olan ve başka dillere Süleymanın Anahtarı şeklinde çevrilmiş olan Kometh kitabı da büyü ile ilgiliydi, içinden, İyi bir başlangıç. diye konuştu ve önüne çektiği kağıda büyü kelimesini yazdı. İçinden bir ses, bu maceranın onu bilinmeyen büyü dünyasının içine iteceğini ve belki de gerçek büyücüler ile mücadele etmesi gerekeceğini söyledi.

Bu konuda bir zamanlar okuduğu bir kitabı anımsadı Maestro, kitapta, masonların Amerikayı bir proje olarak tasarladığı ve bu projede, bu Yeni Dünyada Avrupanın yani Eski Dünyanın eksiklerinin olmayacağı bir düzen kurulacaktı. Bu Yeni Dünya projesine kendi damgalarını vurmak ve bu dünyanın kendilerine ait olduğunu göstermek için işaretler koyduğunu okumuştı. Bu işaretlerden başlıcaları Amerikan Devlet Mührü, Amerikan dolarının üzerindeki Masonik işaretlerdi. O kitapta yazılanları daha sonra anımsamak üzere düşünmeyi bıraktı ve

elindeki kitapçığa döndü. Ama orada da aynı bilgi ile karşılaştı. Amerikan doları üzerindeki büyük gizemli şekilleri işaret ediliyordu. Bir üçgen, piramit, piramitin üzerindeki üçgen ve üçgenin içindeki göz. Amerikalıların yıllardır Big Brother ilikleri herkesi izleyen göz. İlluminatinin Gözü, göz resminin altında bu yazı yazıyordu.

Masonlara kaynaklık yapan bir ortaçağ kardeşlik Örgütü filminin, Almanyada, Bavyerada 1700lü yıllarda bir Alman, Weishaubt isimli gizemci tarafından kurulmuş olan örgüt. Maestro elindeki belgenin çekici gizemine kapılmadan, diğer belgelere de göz atmak istiyordu, daha sonra kitapçığı inceleyebilirdi. Bir sonraki belgeyi eline aldı, kitabın kapağına bakarken dışarıdan gelen seslere kulak kabarttı, yakından geçen banliyö treninin ritmik sesi giderek güçlenmekte olan rüzgarın sesine karışıyordu.

Boş sokakta yürüyen bir adamın sert ayak sesleri de binanın önünden geçip gitti bu arada. Yeniden ortalık sessizliğe gömülürken, Maestro

içinden, İnşallah Romanlar şimdi canlı müzik yayınma geçmez. diye geçirdi ve kitapçığa geri döndü. Bu da irice bir kitapçıktı ve üzerinde İngilizce Siyon Tarikatı yazıyordu. Kitabın üzerine bir kağıt yapıştırılmıştı ve kağıtta, Böyle bir tarikat geçmişte var oldu, soru şu: Bu tarikat günümüzde var mı? Varsa, bunların Süleymanın Anahtarı kitabı ile ilgisi olabilir mi? Eğer ilgileri varsa, nasıl bir operasyon içinde olabilirler? diye yazıyordu.

Bundan daha kısa ve net bir açıklama olamazdı. diye içinden geçirdi Maestro. Şimdi karşısında bir başka gizem, bir başka tarikat ve yine büyü vardı. Kitapçığın sayfalarına göz gezdirdi. Siyon Tarikatı hakkında bilgisi vardı ama onu meraklandıran kendi bildiği ile kitapta yazılanlar arasında bir fark olup olmadığıydı.

Siyon Tarikatı insanlık tarihinin en eski ve en güçlü tarikatı diye bilinirdi. Tapınak şövalyelerinin devamı olarak kabul edilirdi. Üyelerinin arasında Leonardo Da Vinci, Newton, Victor Hugo gibi sanatçılar ve bilim adamları olmuştu. Yedi yüzyıldan fazla bir

geçmişleri vardı ve tarikatı büyük üstatlar yönetirdi. Çok önemli sırlara sahip olduğu iddia edilirdi bu tarikatın. Gizli ilimler ve büyü konusunda ustaydılar.

Bir kez daha büyü. diye düşündü Maestro, bu operasyon giderek büyücülerle yaşanacak büyük bir savaşı işaret ediyordu. Elindeki kitapçığın sayfalarını çevirdi. Kitap Siyon Tarikatının tarihini yazmakla kalmıyor, günümüzdeki ve geçmişteki bağlantıları ile iç yapısını anlatıyordu. Bu kitapla ilgili yapması gereken şey ise bu tarikat ile Süleymanın Anahtarı arasında mantıklı bir bağ kurmak olacaktı. İçinden Mantıklı bir bağ. diye geçirdi. Bulmacanın çapı giderek büyüyordu. Kendini kaptırıp gitmiş ve birkaç sigara ile bir fincan kahveyi içip bitirmişti. Kahve olmadan devam edemeyeceğini düşündü ve kalkıp mutfığa yürüdü. Elinde bir fincan kahve ile geri döndükten sonra, masasına oturmadan önce pencereye gitti ve bir an sokağı ve sokak lambasının sokak üzerine bıraktığı ölgün ışığı seyretti. O ana kadar okuduklarını kafasında

birleştirmeye ve işverenin tam olarak neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Kendini Süleymanın Anahtarı kitabını düşünürken yakaladı. sanki bu isim zihnine kazınmıştı. Süleyman Peygamber oğluna vasiyet olarak bıraktığı kitapta hangi bilinmeyen dünyaların sırlarını vermişti acaba? Kitabın içindeki büyüler yapıldığında neler olabilirdi? Daha işin başındaydı ancak içinden bir ses, Süleymanın Anahtarı kitabında bilinenden farklı bir şeylerin gizlendiğini söylüyordu. Pencereyi açtı ve temiz havayı içine çektikten sonra tekrar kapattı.

Masasına döndüğünde en üstteki yeni belgenin kapağına bir göz attı. Kapakta Chapel Rosalyn yazıyordu. Bir başka gizem dalı diye içinden geçirdi Maestro ve kitabın kapağına iliştirilmiş olan kağıdın üzerindeki notu okudu; Bu tapınak gerçek bir pagan tapınağıdır ve tarikatçılar tarafından Süleymanın Mührünü gizlemeleri için yapılmıştır. Tapınak, Kudüsteki Süleyman Tapınağı örnek alınarak yapılmıştır. Soru şu: Bu tapınak gerçekten de Süleymanın Mührünü

gizlemekte midir? Eğer yleyse Süleymanın Mührü nedir, Tapınağın neresine gizlenmiş olabilir? Bu tapınak ile Süleymanın Anahtarı arasında nasıl bir mantıklı bağ kurulabilir? diye yazıyordu. Maestro kitapçığı okumadan önce bu tapmak ile ilgili bilgilerini aklından geçirdi. Karmaşık bilgilerle doluydu kafası.

Tapınak bir şeyler gizliyordu. Kimilerine göre bu Süleymanın Hazineside denilen Ahit Sandığı, kimine göre Süleymanın Mührü ki, bu mhr sihir ve büyü dünyasının bilgilerini saklıyordu. Ama hepsinden farklı olarak. tapınağın duvarlarına oyulmuş sarmaşık desenlerinin arasından kafalarını uzatmış olan Yeşil Adam heykelleri aklına kazınmıştı. Büyüleyici heykellerden her biri, sanki birebir gerçek insan kafaları gibi canlı gibiydiler. Büyüleyici. diye mırıldandı Maestro, bir kez daha aynı kelime ile karşılaşmıştı; i dünyasında hisleri her defasında onu bu kelimeye götürüyordu: büyü. nndeki kağıda büyü diye yazdı, karşısına bir ok çizdi ve okun ucuna Rosalyn Tapınağı yazdı.

Kitapçığın kapağını kaldırmadan önce yaşadığı

büyü deneyimlerini anımsadı. Beş kez büyü ile karşılaşmıştı ve iki kez de kendisi büyü yapmıştı. Biri kendi hayatını kurtarabilmek, biri de özgürlüğüne kavuşabilmek içindi. Karşılaştığı beş büyüden üçü kadın elinden çıkmıştı; diğer ikisinin kim tarafından yapıldığı belli olmamıştı, ama gerçek bir Kara Büyü yani Voodoo büyüğü olduğu açıktı. Parisin varoş mahallelerinden birinde karşılaşmıştı. O zamanlar daha yeraltı dünyasının karanlıklarına girmemişti Maestro. Fransada yarım kalan eğitimini tamamlamak isterken, bir yandan da bir gazeteci olarak kariyer yapmaya çalışıyordu. 19 yaşında genç bir adamdı o zamanlar.

Her türlü tuhaf insanın takıldığı dar sokaklardan birinden izbe bir köşede ucuz şarapların ve uyuşturucuların satıldığı barlardan birine gitmişti. Amacı çalıştığı Fransız dergisi için çarpıcı bir röportaj yapmaktı. Yaşlı editörü ona Hey sen Türk, Afrikalılar ile ilgili bir röportaj yapmanı istiyorum. Kara Büyü, Voodoo büyüğü ile ilgili bir röportaj. Yapabilir misin? diye sormuştu.

Maestro ise ona Kara Büyü Afrikada değil, Haitide yapılır. Haitililer ise gerçek zenci değildir. Onlara rasta denir. Tam olarak nasıl bir röportaj istiyorsunuz? diye karşılık vermiş ve Fransız editörünün cahilliğini ortaya koymuştu. Kızmıştı adam ama belli etmemişti, sadece Git kiminle yaparsan yap, bana Kara Büyü yapılırken çekilmiş güzel resimler getir. Getirirsen büyük ikramiye alırsın. demişti. Maestro için Pariste ya da dünyanın başka bir yerinde yaşayan yabancılardan, farklı kültürde insanların, başka gelenek ve yaşam biçimlerine sahip insanların arasına karışmak çok kolay olurdu her zaman. Esmer bir tipi vardı ama dünyanın her yerinde yaşayabilen herhangi bir esmer gibi görünürdü. Bir İtalyan, bir Arap, bir türk, bir Brezilyalı. Tipi, esmer renkli her millete giderdi. Sadece imajında yaptığı birkaç değişiklik ile ortama uygun kıyafet ile takı takınmak yeterli olurdu bu tür insanların arasına karışmak için.

Günler süren araştırmalar ve sorgulamalar sonucu Haitililerin takıldığı bir bar bulabilmişti.

Haitililerin sayıları fazla değildi. Olanlar da kimseye sezdirmeden, yerli halkın arasına karışarak yabancıların yaşadığı bir gettoda yaşayıp gidiyordu. Hepsi kaçaktı, vizeleri, hatta bir çoğunun pasaportu bile yoktu. Sokaklara, caddelere çıkıp beyaz insanlarla yüz yüze gelmek istemiyorlardı. Polisten, sınır dışı edilmekten korkuyorlardı. Kendi aralarına da kendilerinden olmayanları almıyorlardı.

Haitililer uyuşturucu işi yapıyorlardı, ama kendilerine özgü ve polis kayıtlarına ve literatüre girmemiş Haiti işi özel uyuşturucular imal ediyor ve yine kendi mahallelerinde ufak ufak satıyorlardı, bu da polisin dikkatini çekmiyordu. Kayıt dışı bir faaliyet üzerineydiler. Maestro için buradaki soru Pariste yaşayan bu adamların gerçekten büyü yapıp yapamayacaklarıydı.

Aralarına sızması zor olmamıştı ama kendini onlara kabul ettirmesi de kolay olmadı. Ucuz uyuşturucu arayan zavallı bir Türk gibi görünüyordu. Çaresiz ve parasızdı ama uyuşturucuya ihtiyacı vardı. Bu durumda, bu barda yerli ucuz uyuşturucu satıldığını duymuş

ve gelmişti. Sırf röportaj uğruna uyuşturucu kullanmayı bile göze almıştı, o günlerde barın bulunduğu sokakta tek bir göz oda bulmuş ve kiralamıştı. Artık her an onlardan biri gibi yaşamaya başlamıştı. sorun olan tek şey alkol ve uyuşturucu içmekten başka bir şey değildi. Haitililer yerel uyuşturucuları oturdukları binanın içinde mutfaklarında tencere ve kazanlarda kendi ülkelerinden kaçak getirdikleri bitkiler ile yapıyorlardı. Maestro odasında kazan ve tencerelerden gelen tuhaf kokuları alıyor ve kusacak gibi oluyordu; kendini sokağa atıyordu sık sık.

Barda ve çevrede iyi dostluklar kurmuştu. Amacı bir punduna getirip bir Kara Büyü törenine katılmaktı ama bunu nasıl yapacağını henüz bilemiyordu. Birilerine niyetini söylemek, gösteri amaçlı bir Kara Büyü töreni düzenletip resim çekmeyi düşündü ama bu düşünceden hemen vazgeçti. Böyle bir şey hem gazetecilik prensiplerine aykırıydı hem de eğer anlaşılırsa gazetecilik kariyeri sona ererdi. Geriye ise bir Kara Büyü töreni yapılana kadar beklemek

kalıyordu. Günler birbirini kovaladı, hiçbir şey olmuyordu. Çok kirlenmiş, uyul turucu ve alkol kullanmaktan bitkin hale gelmişti.

Tam her şeyden vazgeçmek üzereyken barda bir hareketlenme olduğunu g rm  ti. G vendi i ve daha önceden dostluk kurduğu bir iki Haitili ile konuştu, ince ince adamları sorguladı ve o gece bar kapandıktan, gece yarısından sonra bir Kara Büyü töreni yapılaca ım   rendi. Bir zombi büyüsü olacaktı bu. Haitili bir adam, bir muhbir o gece cezalandırılacaktı. Adam  ld r lecek, ölüsüne büyü yapılacak ve gömüldükten sonra ise mezarından  ıkarılacaktı. Ve adam büyücünün kölesi olan bir zombi olacaktı. Sevinç ve heyecandan deliye d nm  ti Maestro bu haberi duyunca; ama kendilerinden olmayanı içeri almayacaklarını biliyordu.

Gizli fotoğraf çekmek için çevreyi incelemeye ba lamı tı barın içinde. Belki de bir saat sonra bar kapanacak ve dışarı çıkarılacaktı.  ıkmadan önce, nerede nasıl gizlenece ini anlamaya çalışıyordu. Gözüne tavandaki bir çatlak ve çatlağın bittiği yerdeki büyük bir delik takıldı.

Tavan arası. diye düşündü. Evet, tavan arasına girecek ve delikten bakarak fotoğrafı çekecekti. Adamların o ortamda, kendisini fark edeceğini düşünmüyordu. Onu bardan dışarı çıkartmadan önce harekete geçti Maestro, tuvalete gitti ama geri dönmedi.

Salona geri döneceğine tuvaletin hemen yanındaki dar merdivenden yukarı süzüldü. Ayağına tozlar ve fare pislikleri yapışınca ürpermiş ve tavan arasında fareler ile karşılaşmaktan korkmuştu. Ama yine de cesaretini yitirmeden üst kata çıktı ve tavan araşıma açılan ancak bir çocuğun sığabileceği kadar küçük bir kapı gördü. Kapının üzerinde paslı bir asma kilit vardı. Kilidi eline aldı ve yokladı. Kilit kapalıydı, bir iki yokladı, çevirdi. Kilit açıldı. Biraz gürültülü olmuştu ama aşağıdan, bardan gelen Reggie müziğinin sesi kilidin çıkardığı sesi bastırmıştı. Kilidi yerinden çıkarırken etrafı kolaçan etti. Kimse yoktu. Tavan arasına girdiğinde, kilit de yerinde olmayacaktı. Planındaki tek açık buydu. Eğer biri bunu fark ederse işler kötüye gidecekti. Bu

kadarını göze almıştı artık.

Kapıyı açtı ve gözünü karanlığa alıştırmak için tavan arasını dikkatlice inceledi. Toz ve pislik içindeydi tavan arası. Boş içki şişeleri, kırık masa ve sandalyeler ve başka eski eşyalar ile doluydu. Tavandaki deliğin yerini kestirmeye çalıştı. Az ileride tam barın arasında bir masanın ayaklarının arasında kalmıştı delik. Kapıdan içeri girdi, kapıyı arkasından çekti, elindeki kilidi yavaşça yere koyup, eşyaların arasında, tozların içinde yavaş hareketlerle sürünerek masanın altına kadar geldi. Delikten bir anlığına baktı ve bardakileri havadan gördü.

Müzik durmuştu. Sessizlik onu daha da korkuttu. Nefes bile almıyordu. Barmen ve garsonlar, içerideki müşterilere barın kapandığını ve dışarı çıkmalarını söylüyordu. Bazı müşterilerin itirazlarına rağmen, barda istenmeyen herkes dışarı çıkartılmıştı. Barın çalışanları masaları ve sandalyeleri kenarlara doğru çekiyor ve üst üste koyuyordu. Büyü ve büyücü için yer açtıkları belli oluyordu. Ortalığı toparlamaları birkaç dakika sürdü. Sonra bar

yine derin bir sessizliğe büründü. Maestro bulunduğu yerde hiç kıpırdamadan hatta nefes bile almadan durmaya çalışıyordu. Bir kulağı da tavan arasının kapısında ve merdivenlerdeydi. Birkaç dakika sonra barın arka kapısının açıldığını duydu, içeriye rüzgar ve yağmur sesi gelmişti. Yağmurun yağmaya başladığını o anda anlamıştı Maestro.

Sessiz ve uzun gölgeler birer birer arka kapıdan barın içine süzölüyordu. Maestro gözünü tekrar deliğe koydu ve bara girenleri izlemeye başladı. İçeri girenlerin yüzleri asıktı, sanki başka dünyalarda yaşıyormuş gibi bakıyorlardı. Gelenler bir çember oluşturmuştu barın ortasında. Yere, kışlarının üzerine oturmuşlar, derin bir sessizlik içinde beklemeye başlamışlardı.

Üç kişi daha barın arka kapısından girdikten sonra barmen kafasını kapıdan dışarı uzatmış ve etrafı kolaçan ettikten sonra kapıyı kapatıp kilitlemişti. Bu ayinin başlayacağınıın işareti gibiydi. Yeni gelenlerin ellerinde çok sayıda büyü malzemesi dikkat çekiyordu. Barın loş ışığı

altında eşyaların üzerinde gölgeler uzuyor, etrafa korkutucu hava veriyordu. Büyük bakır bir kazan barın tam ortasına konulduğu zaman, Maestro bu kazan ile büyücü rahiplerin ne yapacağını düşündü. Kazan tüple çalışan bir mutfak ocağının üzerine konulmuştu.

Kazanın içinde bir şeylerin haşlanacağı belliydi. Üç rahip, kazanın üç tarafında durmuş, derin bir odaklanma içinde ellerindeki otları, sihirli kelimeler söyleyerek kazanın içine atıyordu. Rahiplerden biri ise çeşitli acayip görünüşlü cam ve toprak şişelerin içindeki sıvıları yüksek sesle dualar ya da sihirli sözler mırıldanarak kazana boşaltıyordu. Kazanın altındaki ocağın ateşi kazanı yavaş yavaş ısıtmaya başlayınca kazanın içinden fokurdamalar gelmeye başlamıştı.

Maestro artık fotoğraf çekmenin zamanı geldiğini düşünmüş ama makinenin denklanşörünün çıkaracağı sesin dikkat çekeceğini bildiğinden beklemeye devam etmişti. Ama şansы yaver gitmiş ve kazanın etrafında oturan adamların yüksek sesle sihirli

kelimeleri haykırmaya başlaması ile artık denklanşörün sesinin fark edilmeyeceğini anlamıştı. Elinde geniş açılı ve iyi bir lensi olan Leica marka fotoğraf makinesi vardı. Makineye 1000 asa değerinde yüksek frekanslı bir film takmıştı. Film az ışıktaki, flaş olmadan iyiye yakın görüntüler almak için idealdi. O dönemin pahalı filmlerinden biriydi ama çekeceği görüntüleri düşündüğünden bu parayı ödemekten çekinmemişti Maestro. Aşağıda ayin devam ederken gözünü makinenin vizörüne koydu, vizörden gördükleri gerçekten çarpıcıydı, resimlerin dergi ve gazete sayfalarında nasıl görüneceğini düşündü ve denklanşöre bastı.

Görüntüyü filmin üzerine sonsuza kadar hapsetmişti artık. Fokurdayan bakır bir kazan, kazana otlar ve sıvılar boşaltan üç rahip, rahiplerin üzerindeki rengarenk ayin kıyafetleri, kazanın etrafında oturmuş, yüksek sesle bağırmakta, sihirli sözler ve şarkılar söylemekte olan, yüzlerinde gölgeler dolaşan, bakışlarında bir yandan derin bir huşu, diğer yandan vahşetin izleri görülen adamlar ve kadınlar vardı.

Makinenin kurma kolunu çektiği sırada, birkaç adam ve kadın üzerlerindeki elbiseleri çıkarıp, çırılçıplak kalmış ve kazanın etrafında o şekilde ayın dansı yapmaya başlamıştı.

Dans başlayınca ayini yöneten rahipler geri çekilmiş ve meydanı dans edenlere bırakmıştı. Görüntü hayret verici ama bir o kadar da çarpıcıydı. Kaırılmayacak bir poz diye düşünmüştü Maestro, gözünü vizre dayamış ve geniş açıda bir poz daha çekmişti. Kadınlar ve adamlar kendilerini kaybetmiş bir şekilde müziğin ritmine uyarak dans ederken rahipler arada bir aralarına giriyor ve kazana başka otlar ve sıvılar atmaya devam ediyorlardı.

Maestro arka arkaya birkaç kare görüntü almayı da başarmıştı. Ama en çarpıcı görüntüleri biraz sonra alacaktı. Birden rahiplerden biri ne çıktı ve üzerindeki elbiseyi çıkardı, erkeklik organı bir insanda olamayacak kadar iri, uzun ve kaimdi. Sert bir hareketle dans eden kadınlardan birini belinden yakaladı ve kuşağına çekti. Kadını belinden tutup havaya kaldırdı ve sert bir hareketle erkeklik organını kadının içine itti.

Kadın çığlıklar atıyor, sesi diğerlerinin giderek yükselen şarkılarına karışıyordu. Diğer iki rahip de aynı işlemi yapmıştı bu arada. Her biri bir kadını belinden yakalamış ve diğer rahip gibi iri erkeklik organlarını kadınların ilerine itmişti.

Ayin bu şekilde devam ederken, bütün bu çarpıcı görüntülerin dehşetini bile bir kenara itecek bir olay meydana geldi. Kazandan yükselen buhar şekillenmeye başlamıştı, yarı hayvan, yarı canavar, insana biraz benzeyen  yaratık buhardan yükselmiş ve bedenlenmeye başlamıştı. Yaratıkların bedenlenmeye başlaması, ayine katılanların daha fazla heyecanlanmasına ve şarkılarını daha yüksek bir şekilde okumasına neden olmuştu.

Yaratıklar birer birer, rahiplerin ellerindeki kadınları almış ve rahiplerin erkeklik organlarından birkaç kat daha büyük organlarını kadınların içine itmişti. Tam bu sırada her şey yükselebileceği en yüksek noktaya ulaşmış ve çığlıklar, mahallenin sokaklarına kadar ulaşmıştı. Evlerinde oturan ve orada Kara Büyü yapıldığını bilen Haitililer titreyerek, korku içinde sinmiş,

yorganlarının altına sığınmış, içlerinden dua etmeye başlamıştı. Her biri biliyordu ki, bu gece içlerinden biri kurban edilecek ve ölen kişi bir zombi olacaktı. Haitililerin birçoğu neden Kara Büyü ayini yapıldığını bilmiyordu.

Birden sesler kesildi. O sırada fotoğraf çekmeye devam eden Meastro tam da denklanşöre basmak üzereyken parmağı havada kaldı. Tam zamanında durmuştu, yoksa denklanşörün çıkaracağı ses ortamda bir patlama sesi yapacaktı. Ayin durmuş, herkes susmuştu. Bekliyorlardı, arka kapı tekrar açıldı ve iki zeballah görünümlü korkunç adam, aralarına aldıkları kısa boylu bir başka Haitiliyi sürükleyerek ortaya getirdi. Adam çığlıklar atmaya başlamıştı, artık başına gelecekleri biliyor ve o dehşeti yaşamamak için çırpınıyordu. Adamın bağırması ile birlikte, ayine katılanların şarkılara ve dualara başlaması aynı anda oldu. Adamı kazanın yanına getirdiler ve rahiplerin önünde diz çöktürdüler. Rahipler ve kadınlar hala çırılçıplaktı, hatta ayine katılanların çoğu çıplak kalmıştı.

Rahiplerden biri elindeki uzun ve ince bir kılıcı dualar okuyarak Kazanın İçindeki sıvıya soktu ve geri çekti. Kılıcın üzerindeki katran gibi madde damla damla yere akıyordu. Rahip kılıcı adamın karnına yavaşça soktu, adam sadece inledi, belki de acı çekmiyordu artık. Rahip kılıcı adamın karnında bıraktı ve kenara çekildi. İkinci rahip de elinde, diğerine benzer bir kılıçla geldi ve kılıcı aynı şekilde kazana soktu, çıkardı. Kılıç, adamın karnına diğer kılıcın yanına sokulduğu zaman adam bir kez daha inledi. Sonra diğer rahip başka bir kılıçla aynı işlemi yaptı.

Kadınların yaptığı ise daha da sarsıcı olmuştu. Kadınlar ellerini kaynayan kazanın içine sokarak, kazanın içindeki sıvıyı almış ve adamın bedenine sürdükten sonra, sıvının sürüldüğü yerleri ısıtarak koparmış ve yamyamlar gibi çiğ çiğ yemişlerdi. Bu işlem de bittikten sonra, sıra son işleme gelmişti. Başrahip kazanın başına gelmiş ve bir hançeri kazanın içindeki sıvıya sokup, çıkardıktan sonra, hançeri adamın kalbine sertçe vurmuştu. Adam aldığı bu son

darbe ile ölmüştü artık. Adamın ölmesi ile birlikte ayin sona ermişti. Kalabalık artık ölmüş olan kurbanı ellerinden, ayaklarından tutarak hızla arka kapıdan çıkarmıştı. Adamın gizli bir yere gömüleceği ve ayinine orada devam edeceği açıktı. Kalanlar ise kazanı kaldırmış, ortalığı temizlemişlerdi.

Maestro tören boyunca iki makara film çekmeyi başarmıştı. Dehşet verici görüntülerin nasıl çıktığını merak ediyordu, ama asıl merak ettiği bu tavan arasından ve bardan nasıl kurtulacağıydı. Sesler kesilinceye kadar beklemeye karar vermişti. Birkaç dakika içinde bar boşalmış ve bardan son çıkan da lambaları kapatmıştı. Yarım saat kadar etrafı dinleyerek sesizce bekledikten sonra, yavaşça, gürültü yapmadan eski eşyaların arasından yılan gibi süzülerek kapıya ulaşmış ve kapıdan yine sessiz adımlarla çıkarak, merdivenlerden aynı şekilde aşağı inmişti.

Etrafta kimse yoktu, arka kapıyı yokladı Maestro. Kapı kapalı ve kilitliydi, nereden çıkacağına karar vermeye çalışırken,

pencerelerden birini gözüne kestirdi. Pencereyi açtı ve sokağa süzüldü, hızlı adımlarla ara sokaklardan geçip, ana caddeye ulaştığında derin bir nefes aldı. Artık tehlikeli alandan çıktığını düşünüyordu, bir taksi çevirdi ve gerçekte yaşadığı kendi evine gitti.

Sabaha kadar gözüne uyku girmedi, bir an evvel filmleri yıkatmak istiyordu. Sabah erkenden sokağa çıktı ve film yıkayan bir şirkete gitti, gerçekte çalıştığı ajansa gidebilir ve filmleri orada yıkatabilirdi ama sonuçtan emin olmadığından, ajansa rezil olmamak için, görüntüleri öncelikle kendi görmek istiyordu. Eğer kötü çekilmişse, filmleri ajansa vermeyecekti zaten.

Bir saat sonra iki makara filmi eline alıp, ışıklı masanın önüne geldiğinde heyecanı doruktaydı artık. Her biri birbirinden mükemmel yetmiş iki kare görüntü vardı elinde. Çıplak kadınlar, dans eden kadınlar, cinsellik, iri erkeklik organları, yaratıklar, kılıçlarla öldürülen bir adam. Yılın en bomba çalışmasını yaptığına emindi artık, sıra sadece bu işe koyacağı fiyata gelmişti. Ajansın

editörü görüntüleri gördüğü zaman dilini yutacaktı neredeyse. Hemen filmleri ucuza kapatmaya çalışmak için esnaf ağzı yapmaya başlamıştı. Görüntülerin yeterince kaliteli olmadığını ve daha birçok şey söyleyerek fiyat kırmaya ve ona standart bir sözleşme imzalatmaya çalışıyordu. Maestro o yaşta bile yeterince uyanık ve deneyimliydi. Sözleşmeyi imzalamadı ve öyle bir yüksek fiyat söyledi ki, editörün dudakları uçukladı. Maestro filmleri topladı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Editör neredeyse ağlayacaktı, zor bela durdurdu onu ve birkaç telefon görüşmesi yaptıktan sonra istediği fiyatı verdi.

O günün koşullarında öyle büyük bir para almıştı ki, o para ile İstanbul'da bir daire rahatça alınabilirdi, üstelik her basım için ayrıca prim alacaktı. Resimler ertesi gün patlamıştı bile, tüm dünya ilk kez gerçek ve gizli bir Kara Büyü ayınınin görüntülerini basmıştı. Olayı önemli yapan ise bu ayın sırasında birinin kurban edilmiş olmasıydı. Polis, öldürülen adamın bir polis muhbiri olduğunu açıklamıştı.

Bütün bu çalışma sırasında Maestro tek bir hata yapmıştı ve bu hata az daha hayatına mal olacaktı. Görüntüleri çeken gazeteci olarak kendi kimliğini gizlemesi gerekirken kibre kapılmış ve birkaç gazeteye olayla ilgili bilgi vermişti. O gazetelerde yayınlanan kendi resmi ise, Kara Büyü rahiplerinin eline geçecek ve resimler üzerinden ona Kara Büyü yapılacaktı. İntikam yemini etmişti Kara Büyü rahipleri, kendilerini ortaya çıkaran gazeteciyi süründürmeye kararlıydılar.

O gece uykusundan çığlıklar atarak uyanmıştı Maestro. Gözüne sanki kalın bir iğne batırılıyordu. Sağ gözü görmez olmuştu, acısı ise bedeninin her yerinden hissediliyordu. Acil bir ambulans ile hastaneye gitmişti Maestro. Görünürde kötü bir şey yoktu ama makinelere girdikten sonra gözün içinde sadece kaim bir iğnenin yapabileceği bir tahribat ortaya çıkartılmıştı. Hiçbir anlam verememişti doktorlar, ortada bir iğne yoktu. Sonuçları ona söylediklerinde, her şeyi anlamıştı bir anda Maestro. Kara Büyü rahipleri, kendisini temsil

eden bir kukla bebek üzerinde büyü yapmışlar ve kendi resimlerini kullanarak gözüne iğne batırmışlardı. Buradaki soru şuydu: Bu kadarını yapanlar, aynı şekilde onu isteseler öldürebilirlerdi. Bunu başaracaklarına emindi. O anda kafasında bir ışık yanmıştı.

Onu canlı istiyorlardı, başına gelenlerin ne olduğunu anladığında, mutlaka bara gidecek ve büyücülerin kucağına düşecekti. Sonra onu da, diğerleri gibi büyüleyerek bir zombiye çevireceklerdi. Bu tuzağa düşmemeliydi, ama gözünün acısı dayanılmaz olmuştu. Bir de adamların nerede duracağı belli değildi. Şimdi kör olan bir gözüydü, her an diğer gözü de kör olabilir, hatta uzaktan büyü ile öldürülebilirdi. O bara, büyücülerin barına mutlaka gitmek ve büyücüler ile hesaplaşmak zorundaydı.

Kendisini en çaresiz hissettiği bu anda çareyi eski dostlarında bulmuştu. Aksiyon Direkt isimli anarşist bir yeraltı örgütünden yardım alacaktı. Onlara zamanında büyük bir iyilik yapmış ve birçoğunun CIA elinden kurtulmasını sağlamıştı, ama asıl kurtarması gereken kişiyi, hayatında

yaşadığı ilk ve tek aşkı olan kadını CIAin elinden alamamıştı.

Onu çocuklarının annesi yapmayı düşünmüştü uzun geceler boyunca, Michellein yanında olmadığı yalnız ve mahzun gecelerde. Ama olmamıştı bir türlü, onu çekip çıkarabilmek ve onu koruyabilmek için haftalarca işi, gücü, okulu boş vermiş, Michellein peşinde komünistlerle gezmişti. Anarşistlerle ve örgütle de iyi geçiniyordu ya da iyi geçinmeye çalışıyordu Maestro o günlerde, bunu sadece Michellein hatırı için yapıyordu. Hatta birkaç küçük olaya da karışmak zorunda kalmıştı; yasadışı afişleme gibi olaylar. Aksiyon Direkt yöneticileri de bu acayip Türkün sırrını biliyordu artık, o sadece Michellein peşinde olan bir kara sevdalıydı, onu anlamıyorlardı ama anlayış gösteriyorlardı.

Maestro o sıralar Paris polisinin de dikkatini çekmişti, bir yabancı, bir Türk olarak komünistlerle dolaşmasına bir anlam verememişler ve onu içeri alıp sorgulamışlardı. Gelen istihbarat raporları da değerlendirildikten

sonra polis bile onun bir anarşist kıza gönül vermiş aptal bir kara sevdalı Türk olduğunu anlamış onu rahat bırakmıştı.

Maestro, Michelle ile anılarını düşündükçe içinin burkulduğunu hissetti, belki de onun için yeterince mücadele etmemişti, yenilgiyi çabuk kabullenmişti. Ateşli gecelerini de anımsadı Maestro; Michellein ipek gibi temiz ve gergin cildini, ateş gibi yanan dudaklarını, bedeninin her bir ayrıntısını milim milim hatırladı. Uzun parmaklarının sevecen dolu dokunuşlarını içinde hissetti. Bir kadının bu kadar etkileyici olabileceğine inanamadı. Bir başkaydı Michelle diğer hiçbir kadına benzemiyordu, diğer hiçbirisi onu bu kadar derinden etkilememişti.

Maestro ağladığını hissetti, çelik bir zırh gibi acımasız olan kalbinde, sanki zırhında bir delik açılmıştı. Bu zayıflığı sadece Michellei düşündüğü zamanlar ortaya çıkardı. Hiç kimseyi onu sevdiği kadar sevmemişti. Düşünmeye çalıştı, eğer yaşasaydı şimdi nasıl bir görünüşü olurdu? Kırk yaşında bir güzellik abidesi; onun kırk yaşındaki halini kafasında şekillendirmeye

çalıştı. Onu hâlâ seviyordu, ona hâlâ aşıkı ve onu öldürenlerden hâlâ nefret ediyordu. Ölümü açıkta kalmıştı o günden beri; ya CIA ya da KGB ajanları öldürmüştü Michellei, belki yanlışlıkla öldürdüler belki de gerçekten hedef alınmıştı. İçinde her iki örgüte karşı da nefret duygusu uyandı. Michellei elinden alanlardan nefret ediyordu. Nefreti damarlarındaki kanın içinde hissetti.

Artık günün gerçekliğine dönme zamanının geldiğini biliyordu, hayallerden ve geçmişin anılarından sıyrılarak tekrar masasına döndü Maestro, yapacak çok işi vardı. Masanın üzerindeki Rosalyn Tapınağı ile ilgili kitapçığa bir kez daha baktı, tapınağın duvarlarındaki oymaların arasındaki Yeşil Adam heykelciklerine göz attı, içinden Bu Yeşil Adamlarda büyük bir gizem var, belki de bu her şeyin, bütün gizemin anahtarı bu Yeşil Adamlar olacak. diye geçirdi. Anahtar kelimesi, Süleymanın Anahtarı ile çağrışım yaptı zihninde. Önündeki kağıda Büyük Sır diye yazdı, kelimenin altına bir ok işareti çekti ve yanına

Yeşil Adamlar diye ekledi.

Bir sonraki belgeye geçmek için elindeki Rosalyn Tapınağı ile ilgili kitapçığı masanın üzerine diğer evrakların yanına, her an görebileceği şekilde koydu. Eline aldığı kitapçık diğerlerinden daha az ilgi çekici değildi. Kitapçığın üzerinde Bütün Çağların Gizli Öğretisi İngilizce olarak yazılmıştı. Başka da bir şey yoktu kitabın kapağında, ne bir başka yazı ne de bir resim, sadece bir not iliştilmişti kapağın üzerine. Notu bir kenara koydu ve kitabın sayfalarını çevirmeye başladı. Kitap hakkında bir ön fikir oluşturmak istiyordu. Bu kitap bir komplo teorisi üzerine inşa edilmişti. Amerikanın gizemli yazgısını konu ediyordu. Amerika diye bir yerin kurulacağını üç bin yıl önce bazı gizemciler tarafından ön görülmüştü kitaba göre. Kitap Gül Haç denilen bir kardeşlik örgütünü konu ediyordu. Kurucusu yine bir Almandı. Almanlar!

Gizem ve Almanlar kelimelerini yazdı. Bir gizli kardeşlik ülkesi gizli kardeşler tarafından yönetilmekte olan, masonların kontrolün de bir

ülke Amerika, masonların cumhuriyeti Amerika, Sir Franc Baconun ütopik ülkesi, Yeni Atlantis, Amerika. diye düşündü. Si Francis Bacon hakkında bildiklerini anımsadı. Onun bir ölümsüz olduğundan söz ediliyor; güçlü bir büyücü, Atlantis kitabının yazarı, Royal Akademinin kurucularından biri ve büyü. Bir kez daha büyü kelimesi ile karşılaşmıştı. Büyü kelimesini kağıda yazdı, yanına Bacon, Amerika ve Anahtar kelimelerini yazdı. Elindeki kitapçık hakkında yaklaşık bir izlenim edinmişti.

Kitabın üzerinden aldığı nota baktı, kağıtta şöyle yazıyordu: Ne kadar doğru olabilir, Amerika gerçekten de üç bin yıl önce büyücüler tarafından tasarlanmış olabilir mi? Baconun ölümsüz olma ihtimali var mı? Varsa bu adam günümüzde yaşıyor olabilir mi, eğer yaşıyorsa, muhtemelen nerede ve hangi adla yaşıyor olabilir? Ama en önemli soru şuydu: Bu teori Süleymanın Anahtarı kitabı ile ne kadar ilgili olabilir? Süleymanı Anahtarı kitabındaki büyülerin sırrının bu adamlar tarafından çözülmüş olma ihtimali var mı, eğer varsa bu

büyüler hangi amaçla kullanılmış ya da kullanılabilecek olabilir?

Yine sorular, Süleymanın Anahtarı kitabı giderek daha fazla önem kazanmaya başlamıştı. Süleyman Peygamber, kitabında uzun uzun çeşitli büyülerden söz ediyordu ama bunların hiçbirisi büyü adıyla yazılmamıştı. Tılsımlar, muskalar ya da bazı bilgiler sanki birer vasiyet ya da bilimsel açıklamalar şeklinde düzenlenmişti kitapta. Yıldızların konumu, doğanın işleyişi gibi konular da vardı vasiyet kitabında. Ama içinden bir ses, bu kitabın bütün büyü kitaplarının ya da bütün ilim kitaplarının bir özeti, şifrelenmiş halleri olduğunu söylüyordu. Belki de Bacon ya da onun gibi birileri bu kitabın temel şifresini çözmüşler ve ölümsüzlüğün sırrı ile eşyaya hükmetme gücünü elde etmişlerdir. Zaten işverenin sorduğu sorular, sanki böyle bir şeylerin yanıtını arıyormuş izlenimi uyandırmaktaydı.

Maestro önündeki kağıda, Ölümsüzlüğün şifresi ve eşyaya hükmetmek yazdı ve yanına çıkardığı ok işaretinin devamına büyük harflerle

büyü kelimesini yazdı. Her türlü formül giderek büyü üzerine yöneliyordu. Artık bazı şeylerin netleşmeye başladığını hissetti Maestro, şimdi işverenin kim olduğunu daha çok merak etmeye başlamıştı.

Hangi taraftaydı adam ya da kadın? Belki doğrudan işin içinde, masonların arasından biri, belki bir İlluminatiydi, belki de onların düşmanlarından biri, kim bilir? Belki de işvereni Vatikanın ta kendisiydi. Beklemeye karar verdi. Sabırla bekleyecekti, zaten bir şekilde işvereni ile yüz yüze geldiğinde onun kim olduğunu anlayacaktı. İşte o zaman kendisinin hangi tarafta olması gerektiğine karar verecekti.

Büyük zarfın içinden çıkan evraklar arasında duran sarı bir zarf dikkatini çekti Maestronun. Zarfın üzerinde yine bir not vardı. Notu okumadan önce zarfın içindekinin ne olduğunu görmek için zarfı açtı.

Zarftan birkaç tane kağıt çıkmıştı ve kağıtlarda şifreler vardı. İlk bakışta kağıdın üzerinde yazılmış olanların gizli bir kodlama ile

şifrelenmiş yazılar ve rakamlar olduğu belli oluyordu. Şifrelere göz attı; ilk anda hangi şifreleme yöntemlerinin kullanıldığı belli olmuyordu. Oysa Maestro en az seksen şifreleme yöntemini ezbere bilirdi. Kendi icat ettiği ondan fazla şifreleme yöntemi de vardı. Bir de bilgisayarda programladığı, kırılması imkansız bir şifre yapmıştı. Şimdi o şifreyi bir banka kullanıyordu. İyi bir fiyata satmıştı programı. Ama şimdi kağıtların üzerinde gördüğü şifrelerin hiçbiri ona tanıdık gelmemişti. Diğer kağıtlar ise renkli bilgisayar çıktılarıydı. Biri New York şehir planı, biri başkent Washington şehir planı ama en ilgi çekici ise sonuncu, İstanbulun şehir planıydı.

Planların üzerinde geometrik işaretler, çizgiler, çizimler, isimler, kelimeler ve harfler vardı. Bu harf ve rakamların bazıları anlamsız görünürken, bazıları ise açıkça koordinatları gösteriyordu. Maestro diğer kağıtları bir kenara koydu ve İstanbulun planına odaklandı. Kendi yaşadığı kent daha çok ilgisini çekmişti. Tuhaf bir şekilde Sultanahmetteki Mısırdan getirilmiş Dikilitaş

merkez olarak alınmış ve merkezden çıkarılan çizgiler kentin diğer yerlerine doğru uzatılmıştı. Bu taş Romalılar tarafından buraya dikilmişti ve taşın olduğu yer dünyanın merkezi olarak kabul edilmişti.

Merkezden uzatılan çizgilerden biri Topkapı Sarayı bahçesinde son buluyordu ve çizginin bittiği yerde çizginin ucuna bir küçük bir daire çizilmişti. Dairenin içinde ise kırmızı bir kalemle yazılmış ETR kelimeleri vardı. Merkezden uzatılan çizgilerden bir diğeri ise hemen diğerinin yanında devam ediyor ve Topkapı Sarayının üzerine geliyordu. Bu çizginin bittiği yerde, ucunda ise bir kare çizilmiş, karenin içine ise KTRO diye yazılmıştı. Yine aynı yöne doğru giden, çizgide Ayasofya Müzesinin üzerinde sona ermişti. Çizginin bittiği yerde, ucunda üç yıldız, iki istavroz ve bir balık figürü çizilmişti, figürlerin üzerine ise APLS diye yazılmıştı. Diğer çizgiler ve geometrik şekiller, İstanbul şehir planı üzerinde Fatih, Eyüp, Yedikule, Kumkapı, Beyazıt gibi semtlerin üzerinde sona eriyordu. Çizgilerden biri Çemberlitaş üzerinde

sona ermişti ve ucundaki dairenin içine bir güneş figürü çizilmişti.

Planın üzerinde çok sayıda sayılar, harfler, işaretler ve şifreler vardı.

Sayısız geometrik şekil kendi içinde bir bütün oluşturuyor, sanki iç içe geçmiş piramitler gibi görünüyorlardı. Bütün bunlara bir anlam vermeye çalıştı Maestro, heyecanı çok yükselmişti. Belki de komplo ve gizem tarihinde İstanbul ilk kez bu kadar ciddi bir şekilde hedef gösteriliyordu.

Hemen zarfa iliştirilmiş olan bilgi notunu eline aldı ve okumaya başladı. Notta şunlar yazıyordu: Bu planları gördüğünde, özellikle de İstanbul planını gördüğünde dehşete düşeceğini biliyorum. Notun ilk cümlelerini okuduğunda, notu yazanın kendisini çok iyi tanıdığını anladı. İşvereni onun İstanbul şehir planı üzerindeki şifreleri gördüğünde dehşete düşeceğini ve heyecanlanacağını anlamıştı.

Maestro notun devamını okumaya başladı,

şöyle devam ediyordu not: Çok zorlu uğraşlar sonucu, büyük bedeller ödeyerek bu planları ele geçirdik. Soru şu: Bu şehir planları üzerinde yer alan şifreler ile diğer kağıtların üzerinde yer alan şifreler tam olarak ne anlatıyor? Süleymanın Anahtarı kitabında yer alan bilgiler ile bu şifreler arasında mantıklı bir bağ kurmak mümkün mü? Bu planları yapanların, bu şifreleri yazanların bu kentler üzerindeki amaçları ne olabilir? Şifrelerin çözülmesi ve kelimelerin büyü ile ilgili olmadıkları konusunda mülakat verilmesini bekliyoruz. Özellikle İstanbul şehir planı üzerinde yer alan çizimler, şifreler ve kelimeler ne olabilir, bu adamların bu kentle ilgili gizli planı ne olabilir? Süleymanın Anahtarı, Şifreler ve Büyü, bunların arasında mantıklı kabul edilebilir bir açıklamaya gerek var. İşveren açık ve net bir biçimde isteklerini ortaya koymuştu.

Maestro konuya giderek daha fazla ısınmaya başladığını hissediyordu. Kafasındaki karmaşık düşünceleri ve hislerini bir düzene koymaya çalıştı, İstanbul, gerçekten de bir tehlike altında olabilir mi diye düşünmeye başlamıştı. Birileri

büyük bir operasyona başlamak üzereydi ve belki de operasyonun olacağı şehirlerden biri İstanbul olacaktı. Bu kadim şehir, binlerce yıldan beri sayısız gizeme ev sahipliği yapmış bu şehir, kim bilir daha nice gizli şeyleri içinde barındırıyordu, İstanbulun bir büyücüler şehri olma ihtimalini düşündü, titrediğini hissetti. Büyücülerden ye büyüden nefret ediyordu.

Tanrının lanetlediği bu adamlar ile her karşılaşmasında ya kendisi ya da çevresindeki insanlar büyük acılar çekmişti. Sadece bu dünyada değil, öte dünyada da lanetlenmiş olan bu şeytan tohumlarının insanlığın en büyük düşmanı olduğunu biliyordu. İyilik ve kötülüğün kadim savaşında her zaman kötülüğün yanında yer almışlardı. Bunu da başka insanların iradelerini ele geçirmek ve eşyaya hükmetmek için yapmışlardı. Büyü kelimesi tekrar anılarını canlandırmıştı. Kara büyücülerin Parisi ni gözlerinin acısını tekrar hatırlamıştı.

Zihni bu anıdan, aklından asla çıkaramadığı Michellein anısına sıçramıştı bir anda. Hem kalbinin derinliklerinde hem de gözünde acı

hissediordu şimdi. Michellein sıcaklığını hissetti içinde bir anda, yalnız gecelerini onunla doldurma isteği ile yanıp tutuşmuştu bir anda. Yeminliydi Maestro, hayatına bir daha aşk sokmamaya, Michelleden sonra bir yıkım daha yaşamak istemiyordu. Kendisi yüzünden sevdiği bir başka insanın bir daha acı çekmesini istemiyordu. Michellein ölümüne kendisinin neden olduğunu düşünmüştü her zaman. Onu ölüme terk etmek zorunda kalmıştı. Yıllardır bu vicdan azabını içinden atamıyordu.

Michelle ile Paris sokaklarında el ele dolaştığı günleri ve gözündeki büyük acıyı anımsadı tekrar. Bir gözünü kör eden Haitili büyücüler ile hesaplaşmak için yola çıkmadan önce, hastaneye ziyaretine Michellein bir zamanlar üyesi olduğu anarşist grubun yeni liderlerinden biri gelmişti. Her şeyi ona anlatmıştı Maestro, inanılmaz olanı, Kara Büyü ile gözünü kör eden büyücülerini anlatmıştı ona. Sonra da planını açıklamıştı, Aksiyon Direktin, anarşistlerin yardımını ile gözüne tekrar kavuşmak istiyordu.

Yüzden fazla anarşist militan su gibi sessizce

aktı Haiti gettosuna, hedef büyücülerin barıydı. Beş militan bara sıradan müşteriler gibi girmişti, büyücülerini arıyordu ama ortalıkta büyücü görünmüyordu. Başlarındaki lider, sabırsız bir adamdı, hızlı ve kesin sonuçlar almayı severdi. Paltosunun iç cebinden çıkardığı Rus yapımı bir tabanca ile barın içindeki Haitililerden birini hemen orada vurdu. Herkes şaşırmış, ne olduğunu anlamaya çalışırken, diğer militanlar da kıyıma başlamış, diğerlerine ateş ediyordu. Lider, Haitili barmenin kafasına tabancayı dayamış ve tek bir soru sormuştu: Büyücüler nerede?

Barmen fazla direnememişti, barın penceresine doğru yürüdü ve pencereden karşı binalardan birindeki bir daireyi işaret etti ama yine de bu onun kurtuluşu olmadı. Lider, adamın kafasına ateş etti ve adamları ile birlikte dışarı çıktı. Maestro ve diğer militanlar barın kapısının önünde bekliyordu. Liderin komutu ile birlikte binanın içine daldılar ve barmenin gösterdiği dairenin kapısını kırıp içeri girdiler. Maestro dairenin içindeki üç rahip büyücüyü hemen

tanımıştı: İşte bunlar. diye bağırdığı anda büyücüler, çıplak kadınların üzerinden kalkmaya çalışıyorlardı. Anarşistler için bu kadarı yeterli olmuştu; büyücülere başka bir şans tanımamak için silahlarını ateşlediler. Üç adam ve üç kadın odanın çeşitli yerlerine kan ve irin içinde ölü olarak uzandı birkaç dakika içinde.

Maestro evin içinde, odaları dolaşmaya başladı. Kavanozlar içinde, hayvan ölüleri, kesik hayvan bacakları, çeşitli organlar, kesilmiş dil ve çıkarılmış gözler gördü. Kusacak gibi oldu. Ağır bir koku nefes almayı güçleştiriyordu. Bazı kavanozların içinde insan el ve dilleri ile gözleri gördüğünde ise kendini tutamamış, kusmuştu. Her yer pislik içindeydi, büyücülerden birinin cesedinin yanından geçerken adama sıkı bir tekme attı. Yüzükoyun yatan adam, tekmenin şiddeti ile savrulduğunda, erkeklik organının sönmüş halde bile kocaman olduğunu görünce iyice şaşırdı.

Bu adamlar insan olamazdı. İnsan kılığında birer şeytandı her biri ve şeytan öldürdükleri için hiç vicdan azabı çekmemişti. Aradığını ise bir

masanın üzerinde gördü, masanın üzerinde bir kukla bebek vardı ve bebeğin sağ gözüne kaim bir iğne sokulmuştu. Masanın üzerinde çok sayıda başka iğneler görünce i i titredi. Bu adamları ele geçirmemiş olsalardı, bu iğnelerin her birinin bedeninin bir taraflarına batırılacağını ve acılar içinde kıvranarak öleceğini biliyordu artık.

Uzandı ve kukla bebeğin gözündeki iğneyi yavaşça çekti. Aynı anda gözünde bir rahatlama hissetti. B y n n bozulduğunu anladı. Bebeği ve iğneleri alıp cebine koydu. İşi bitmişti artık. Koşarak binadan çıktılar, geride kalanlar binayı ateşe verdiler.

Maestro o kukla bebeği ve iğneleri o günden beri saklıyordu.

Çünkü o kukla kendisini temsil ediyordu ve kuklanın başına gelecek bir şeyin kendi başına geleceğini düşünüyordu. Kuklanın zarar görmemesi için onu kasasının gizli bölmesinde, iğnelerle birlikte saklıyordu yıllardan beri. Kuklayı tekrar görmek istedi, kasaya yöneldi ve

kasayı açtıktan sonra gizli bölmeden kuklayı çıkardı ve eline aldı, belki de bu kukla onun en zayıf tarafıydı; bu kuklayı ele geçirenler, onu da ele geçirebilirlerdi. Onu yok etmekten de korkuyordu, çünkü kukla yanarsa kendisi de yanabilirdi. Ölümü ve geleceği bu adi çuval kumaşından yapılmış ve elle dikilmiş garip görünümlü kuklanın elindeydi. Onu yerine koyup kasayı kilitlerken, içinden, kukladaki büyüünün işlevini kaybetmiş olması için dua etti.

Bir anda acıktığını hissetmişti, biraz da dinlenmek istiyordu, paketteki köfte ve salatayı masanın üzerine çıkarttı. Bu arada saatine baktı, gecenin üçü olmuştu. Televizyonu açtı, biraz neşelenmek, biraz gülmek istiyordu. Komedi dizilerini çok severdi Maestro, özellikle durum komedilerini; komedi kanallarından birini açtı, Seinfeld dizisinin eski bölümleri oynuyordu. Aynı bölümünü kaç kere seyretmişti ama her defasında yine gülerек seyrediyordu. Seinfeldin arkasından Simpsons dizisi başlayınca keyfi iyice yerine geldi, hayranlık duyuyordu Homer Simpson denilen çizgi karaktere. Gerçek bir

kahramandı Homer onun gözünde, kendini bir ailenin mutluluğuna adanmış sıradan bir insandı. Onun gibi olmayı özledi.

Sıradan, çok vasat ama ailesi tarafından sevilen, kendi çocuklarını düşe kalka büyüten, geçim sıkıntılarına boyun eğmeden direnebilen sıradan bir insan olmak isterdi Maestro. Sahip olduğu olağanüstü yetenekler, yeraltı dünyasında gördüğü saygı, korkulan, çekinilen, değer verilen ama yalnızlığa mahkum biri olmak yerine, herkes tarafından alay edilen ama mutlu bir Homer Simpson olmayı tercih ettiğini hissediyordu. Eğer ikinci bir şansı olsaydı Homer olurdu, Maestro değil. O bir profesyoneldi, ama ilkeleri olan bir profesyonel. Hiçbir işi ücret almadan yapmazdı ama yaptığı her şey insanlığın hizmetinde ve mağdurların yanında olmalıydı. İşverenleri bunu bilir ve sadece bu tür projeleri ona getirirdi. Kazık atmak isteyenler, insanlık düşmanı projeleri gizleyerek ona getirmişti bazen, ama her defasında o işverenler Maestro tarafından ağır bir şekilde cezalandırılmıştı. Bütün yeraltı dünyası bu

gerçeği bilir ve buna göre davranırdı.

Simpsons dizisini de seyrettikten sonra televizyonu kapattı ve masaya geri döndü, bu arada yemeğini de yemiş karnını doyurmuştu. Son baktığı evraklara bir kez daha baktı. İstanbul şehir planı ve diğer şehir planları ile şifre ve notu masanın bir kenarına koydu, evrak öbeğinin en üstünde yine bir zarf vardı, zarfa uzandı ve eline aldı. Zarfın içindekileri çekince bunların beş adet resim olduğunu gördü. Beş resim de bilgisayarda, usta bir el, iyi bir tasarımcı taralından çizilmiş ve renklendirilmişti. Bunlardan biri Kibeleydi, Ana Tanrıça, Bereket Tanrıçası. Geniş gövdesi, kalın iri göbeği, sarkık büyük göğüsleri ile toprağı simgeliyordu. Hıristiyanlık ncesi Anadoluda ve Akdeniz medeniyetlerinde, pagan, çok tanrılı topluluklarda en büyük tanrıçalardan biriymi, ikinci resim, Mecdelli Meryemin resmiydi.

İsanın kutsal kadını, kutsal fahişe, armıhtaki İsanın kanını bir bezle temizleyen ve onu bir an bile yalnız bırakmayan, İsa tarafından kutsanmış kadın. Onun, İsanın havarilerinden biri ve İsanın

mirasçısı olduğuna inanıldı bazı masonik çevrelerce. Hatta İsanın onunla evlenmiş olduğu ve İsanın soyunun bu kadından devam ettiği bile söylenirdi. Resim klasik bir Magdalane resmiydi, çarmıhtaki İsanın kanını elindeki bez ile siliyordu. Çarmıhın üzerindeki tılsımlar ise belirgin bir şekilde görünüyordu. Üç kadın fotoğrafı daha vardı, biri Rosalyn Shapelinde bulunduğu söylenen bir duvar freskosundan çekilmiş kutsal bir kadının fotoğrafı. Kadın sarmaşıklar içinde, etrafında koyunlar ve kuzular var, koyun ve kuzu kafalarındaki yüzler insan, erkek yüzlerine benziyordu.

Kadının bir elinde asa, bir elinde bir yılan, sanki çevresindeki insan yüzlü kuzu ve koyunlarla konuşuyor, onlara bir şeyler anlatıyor gibi dudakları açık. Gözlerinden birinde Süleymanın Mührü denilen altı köşeli yıldız gizlenmiş. Kadının üzerindeki kaftanın üzerinde tılsım ya da muska olduğu açıkça belli olan işaretler var ve bunların bir kısmı Süleymanın Anahtarı kitabında yer alan tılsım ve muskalara benziyor. Dördüncü resim ise Ayasofyada

bulunan bir duvar mozaiginden çekilmiş bir kesitin fotoğrafı. İsanın portresi. Bakışları çok farklı, meleksi ve şeytansı bakışlar sanki bir arada. Diğer İsa resimlerinden farklı olarak, bu resimdeki renkler daha koyu, çok daha fazla kara gölgeler var resimde.

Sonuncu fotoğraf ise dehşet verici bir fotoğraf. Sanki bir porno filminden bir kare gibi. Diz üstü yere çökmüş son derece güçlü ve güzel hatları olan bir kadın çıplak, sadece belinde metalden yapıldığı belli olan, muhtemelen gümüş bir kemer var. Kemerin üzerine çok sayıda tılsım ve muska işlenmiş ve bu tılsımlar Süleymanın Anahtarı kitabında bulunan tılsımlara çok benziyor. Kadının arkasında bir adam cinsel organını kadının apış arasına sokmuş duruyordu. Adamın yüzünde bir maske vardı. Maskenin bir mason maskesi olduğu belli oluyordu. Maskenin üzerindeki kırmızı şeritler, beyaz maske üzerinde parlıyordu adeta. Maskenin üzerinde ipek ipliklerle işlendiği belli olan tılsımlar vardı. Tılsımlar, Süleymanın Anahtarı kitabındaki muskalarla benzerlik

gösteriyordu.

Adamın derisinin sarkık olması ve bedenindeki kılların aklığı, adamın çok yaşlı bir adam olduğunu gösteriyordu. Adam iki eliyle kadının belinden kavramış, ayakta duruyordu. Yine yüzünde aynı maskeler olan iki adam, kadının kollarından tutmuş kadını germişlerdi adeta. Adamların ikisi de çıplaktı. Biri önden, diğeri arkadan görünmekteydi; ikisinin de erkeklik organları görünmüyordu. Kadının yüzü kameraya dönüktü ve gözlerinde derin bir ifade vardı. Sanki büyülenmiş gibi. Kadının bedeni çarpıcı derecede seksi ve güzeldi. Yumuşak ve yuvarlak hatları her erkeğin ıslak hayallerini süsleyecek kadar etkiliydi. Kadın sanki hayal gücü müthiş bir ressam tarafından özenle çizilmiş kadar ilahi bir güzelliğe sahipti.

Her yanından dişilik akıyordu. Uzun bir yüzü vardı kadının, iri ve diri dudakları, kıpkırmızı bir ruj ile boyanmıştı sanki. İri gözleri, bal sarısı rengindeydi, elmacık kemikleri çıkık, çenesi yuvarlaktı. Maestro kadına hayranlıkla baktı. Böyle bir kadının gerçekte var olabileceğine

inanamadı bir türlü. Kırk yıllık ömrü boyunca çok sayıda çarpıcı güzellik ve dişilikte kadın görmüştü, ama bu kadında bir Tanrıçanın büyülu bir çekiciliğı vardı. Aklına takılan büyü kelimesi dikkatini çekti. Karşılaştığı bütün gizem dolu metinler hemen onda büyü ile bir çağrışım oluştuyordu.

Önündeki kağıda, Tanrıçalar ve Büyü kelimelerini yan yana yazdı ve aralarına bir ok işareti koydu. Elindeki resmi masanın üzerine koyduktan sonra, resimlerin içine koyulduğu zarfın üzerindeki işverenin notunu okumaya başladı. Notta şunlar yazıyordu: Bu beş resimde, beş büyük gizem ve sır saklanıyor sanki. Tanrıça Kibele resminin üzerindeki işaretlere dikkat edin, resmin üzerine bilgisayarda monte edilmiş durumda. Kibelenin kim olduğunu bilirsiniz elbette, ama üzerindeki tılsımlar ne amaçla yapılmış, neden varlar? en önemlisi neden Süleymanın Anahtarı kitabında olan tılsımlardan bazıları Kibele resmine işlenmiştir? Mecdelli Meryem resminde bulunan çarmıh üzerine işlenmiş olan tılsımlar neye delalet etmektedir.

Süleymanın Anahtarı kitabı ile mantıklı bir bağ kurulabilir mi?

Üçüncü resimde, kadının üzerinde bulunan kaftandaki tılsım çizimlerinin amacı ve yine aynı kitapla olan bağlantısı incelenmeli. Kadın kimdir, yüzleri insan şeklinde olan koyun ve kuzuların yüzlerindeki insan görünüşleri kimlere benzemektedir? Dördüncü resimdeki İsa resminde çok iyi gizlendiğini düşündüğüm tılsımlar ve işaretlerin olduğunu tahmin ediyorum. O işaretleri bulun, anlamlarını çözün ve Süleymanın Anahtarı kitabı ile ne tür bağlantısı olabilir, araştırın. Beşinci resimdeki kadın gerçekten var mı? Bu kadını nerede bulabiliriz, kadının kemerindeki tılsımlar ile adamların yüzlerindeki maskelere işlenmiş olanlarla Süleymanın Anahtarı kitabındaki tılsımlar arasındaki bağ ne olabilir? Not bu kadardı.

Maestro son fotoğraftaki kadına bir kez daha bakarak, içinden Bu kadını ben de bulmak isterim. dedi.

Artık nereye doğru odaklanması gerektiğini anlamaya başlamıştı; işin içine giderek daha fazla pagan unsurlar bulaşıyordu ve büyü elbette. Süleyman Peygamberi, vasiyetini ve vasiyetin muhatap aldığı Süleyman Peygamberin oğlunu düşündü. Gerçekte büyü bir pagan geleneği ve bilgisiydi. Süleyman Peygamber ise pagan karşıtı ilahi, göksel bir dinin peygamberiydi, ama tarih boyunca hep, sihir, büyü, cinler ve doğaüstü güçleri ile bilinmişti. Hayvanların dillerini bilmesi, cinler gibi soyut alem yaratıklarına kendi iradesini kabul ettirmesi, Süleyman tapınağını inşa ettirirken kullandığı yöntemler, hepsi gücünü, büyüünün şeytani gücünden alıyordu. Bu çelişkinin kafasını çok meşgul edeceğinin bilincindeydi, ama bir şekilde mantıklı, kabul edilebilir bir açıklama bulacağını biliyordu.

Beş kutsal dışının olduğu resimleri düşündü ve her defasında en çarpıcı kadının, gerçek, canlı kadın görüntüsü olan son kadın olduğunu hissetti. Diğerleri sadece, sanatçılar tarafından çizilmiş resimlerdi, ama sonuncu kadın gerçek

bir kadındı ve bir porno ortamının içinde fotoğrafı çekilmişti.

Kendini, kadını düşünmekten neden alamadığını anlamaya çalıştı; büyümlü bir çekiciliğı vardı kadının, ona sanki geçmişinden birilerini hatırlatıyordu. Karmaşık anıları arasında bir kadın yüzü şekillenmeye başlayınca içinden bir çığlık yükseldi bir anda. Sepp Van Montan, peşindeki en tehlikeli avcılardan biri olmuştu bu adam. Bir çakal kadar acımasız, kurnaz bir adamdı. En az kendisi kadar usta bir organizatördü. Birkaç operasyonda karşı karşıya gelmişlerdi, ama her defasında onu yenmeyi başarmıştı Maestro. Sepp Van Montan gerçek bir profesyoneldi ve ücret almadan hiçbir işin peşinden gitmezdi. Kişisel bir şey değil, birileri seni bulmam için ücret ödedi. demişti Sepp Van Montan, Maestroyu tuzağı düşürüp ele geçirdiği zaman.

Sonunun geldiğini düşünmüştü ama hiç beklenmedik bir yardım alarak katillerin ellerinden kurtulmayı başarmıştı. Kendisini yakalaması için Sepp Van Montana işi veren

CIA olmuştı; CIA, onu yedi CIA ajanının öldürölmesi ile suçluyordu. Bu iddia gerçekten de doğruydı. Yedi adamı da öldürmüştü.

Maestro ve onları öldürürken, yedisinin de CIA ajanı olduğunu biliyordu. Aslında basit bir intikam operasyonuydu iş; Michellein İntikamını almaktan başka bir amacı da yoktu. Michellei acımasızca öldüren bu yedi CIA ajanının ölümü çoktan hak ettiğini düşünüyordu. Onlar Michellei öldürürken, olayı gereğinden fazla kişiselleştirmişlerdi. Gerçekte Michelle hiçbir şey bilmiyordu, ama CIA ajanları onun bir şeyleri anladığını ve bilmemesi gereken bazı şeyler öğrendiğini düşünmüştü. Gerçekte ise Michelle bazı olaylara tanık olmasına rağmen, işin içyüzünü anlayamamış ve CIA operasyonunu engelleyecek bir şey yapmamıştı. CIA ajanları merkezlerinden emir almadan kendi başlarına harekete geçip, çok şey bildiğini düşündükleri Michellei öldürmekle kalmamışlar, onu öldürmeden önce ona tecavüz de etmişlerdi. Michellei öldürenler asla bulunamamıştı. Paris polisi de bir anarşist öldürüldüğü için, katillerini

bulmakta hiç acele etmemişti.

Aksiyon Direktin Avrupa liderlerinden biri, bir CIA ajanı ile gizli bir görüşme yapıyordu. Görüşmenin yapıldığı yer ise Parisin lüks kafeteryalarından biriydi. Hareketin lideri, CIA ajanından çok önemli yeni direktifler alıyordu. Kötü bir şans olarak Michelle de o gün, o kafeteryada annesi ile görüşmeye gitmişti. Ailesinden uzak olmasına rağmen, zaman zaman annesi ile bu kafeteryada bulur ve konuşurdu Michelle. Oturduğu yerde annesinin gelmesini beklerken, CIA ajanı ile hareketin lideri konuşmalarını bitirmiş kafeteryanın kapısına doğru giderken Michellein oturduğu masanın yanından geçiyorlardı. Michelle onları görmüş ve olanca sağlığı ile liderine selam vermişti.

Bir anda donup kalmıştı adam, şaşırmış, kekelemeye başlamıştı. Sonra kendisini toparlamayı başarmış ve Michellee, burada ne yaptığını sormuştu. Michellein, Annemi bekliyorum, annemle konuşacağım. karşılığına inanmamış ve hareketin içinden birilerinin Michellei peşine taktığını düşünmüştü. Lider

yanındaki Amerikalıyı, hareket hakkında röportaj yapmak isteyen Kanadalı bir gazeteci olarak tanıtmış ve Michelle için bu açıklama yeterli olmuştu. Gerçekten de çok saf bir kadındı Michelle, adamın açıklamasına hemen inanmıştı. Ama ne Amerikalı CIA ajanı ne de lider bir insanın bu kadar saf olabileceğine inandığı için onun rol yaptığını düşünmüştü.

CIA ajanı daha kafeteryadan çıkmadan Michelle hakkındaki kararını vermişti. Bu kadının bu kafeteryadan sağ çıkması engellenmeli diye düşünmüştü. Hareketin liderine ise bu kararı kabul etmekten başka bir çare kalmamıştı. Michelle annesi ile buluşup, konuşana kadar CIA ajanı, arkadaşlarını bir araya getirip operasyona başlamıştı. Michelle, dışarı çıktığı anda yanlarına yaklaşan bir arabanın içine çekilmiş ve götürülmüştü. CIA ajanları, Michellein neler bildiğini öğrenmek için ona işkence yapmış ve tecavüz etmişti. Ama onun anlatacağı bir şey yoktu. Michelleden bir şey öğrenemeyen ajanlar onu öldürdükten sonra, şehir dışında bir yere gömmüştü. Aylar sonra

sokak köpekleri toprağı kazıp ortaya çıkarmıştı cesedi. Michellein ortadan kaybolduğı zamanlar Maestro onu çok aramış ama bulamamıştı. Gazetede ölüm haberini okuduğunda vurgun yemiş gibi olmuştu. Paris sokaklarında günlerce bir meczup gibi dolaşmış, kendini alkole vurmuştu. Onun vahşice öldürölmesini kabullenememişti.

Zaman her acının ilacıdır. derler. Ama bu Maestro için öyle olmamıştı, yaşadığı her an onun acısını içinde hissetmişti. Onun neden ve kimler tarafından öldürölüğünü anlaması yedi yılını almıştı. Bir tesadüf eseri öğrenmişti gerçeğı hem de kendisini bir CIA ajanı sanan hareketin lideri söylemişti. Adam, Michellei boşuna öldürdünüz, o benim hakkımda hiçbir şey bilmiyordu. demişti. Adamın vicdanı rahatsızdı ve CIA ajanlarını suçluyordu. Maestro adamı ustalıkla sorguladıktan sonra CIA ajanlarının kimler olduğunu öğrenmişti. Hepsi hâlâ çeşitli Avrupa kentlerinde yaşıyordu. Maestronun bu adamları bulup tek tek Michellee yaptıkları gibi onları da aynı şekilde acımasızca öldürmesi CIA

merkezinde alarm verilmesine neden olmuştı. Kimlerin, neden CIA ajanlarını öldürdüğünü anlayamıyordu CIA merkezi. Uzun araştırmalardan sonra operasyonu yapanın Maestro olduğu ortaya çıkmıştı. CIA hem kendi adamları ile hem de başka kaynakları kullanarak Maestronun peşine düşmüştü.

Sepp Van Montanın, Maestronun peşine düşmesi ise, CIAin Maestronun kellesi için, gayri resmi olarak ortaya koyduğu otuz milyon dolarlık ödül olmuştı. O günden beri karanlık dünyanın kelle avcıları Maestronun kellesinin peşinde dolaşıyordu. Sepp Van Montan da o avcılardan biriydi ve kendi istihbarat ağı Maestronun peşinden bir an bile ayrılmıyordu.

Bir gün kaynaklarından biri Maestronun izini istanbulda bulduğunu bildirince, bütün adamlarını istanbula yığmış ve onun peşine düşmüştü Sepp Van Montan ve onu ele geçirmeyi de başarmıştı, istanbulda bir CIA bağlantı evinde, onu CIA ajanlarına teslim etmişti ama CIA ajanları onu bir şekilde elinden kaçırmıştı.

Maestro, Sepp Van Montanın eline düştüğü o günleri acı İle anımsadı. Gerçekten de kendisinden beklenmeyecek kadar basit bir hata yapmış ve yakalanmıştı. Her zaman olduğu gibi, kaçak bir adamın yakalanmasına hep bir kadın neden olmuştur. şimdi bu çarpıcı güzellik ve seksilikteki fotoğraftaki kadının neden bu anıları çağrıştırdığını anlamıştı. O kadın ile bu kadın ne kadar da birbirlerine benziyordu. Aynı boy, aynı fizik özellikleri vardı, her ikisinin de bakışlarında aynı büyülü çekicilik, karşıısındaki erkeğin kendisini kaybetmesine neden olacak kadar güçlüydü.

Ve artık her iki kadının da büyücü olduğuna emindi. Adının Tamara olduğunu söylemişti kadın, Belaruslu bir güzeldi. Ayasofya müzesini gezerken tanışmışlardı. Ondan kendisine yardımcı olmasını ve Ayasofya hakkında bilgi vermesini istemişti Tamara. Böyle çarpıcı güzellikte bir kadının yardım talebini reddedemezdi Maestro, ona yardım etmeyi kabul etti. Ona Ayasofya hakkında bilgi verirken, kadının da durmadan içinden mırıldanması ve

dua eder gibi sesler çıkarmasını önemsememişti. Kadının kutsal bir tapmak olan Ayasofyada dua etmesini normal görmüş ve saygıyla karşılaşmıştı.

Bir saat kadar dolaşmışlardı içeride ve Maestro Ayasofya hakkında anlatılmadık bir şey bırakmamıştı. Ancak dakikalar geçtikçe, kadının duaları ve mırıldanmaları çoğalmış ve bu kelimeler onun üzerinde etki etmeye başlamıştı. Maestro önce zihninin parçalandığını hissetmişti, sağlıklı düşünemiyor, doğru kararlar veremiyordu. Sanki kadının kölesi gibi olmuştu, kadının her istediğini bir emir gibi algılayıp hemen yerine getirmeye başlamıştı. Kadın onu, Ayasofyadan, yakınlardaki bir otelin barına sürüklemişti. Kadının bu isteğine de sorgusuz sualsiz boyun eğmiş ve onunla birlikte otele gitmişti. Zehirlerden ve içine ilaç karıştırılmış içkilerden iyi anlardı Maestro ve yabancı yerlerde içtiği her şeyi, içmeden önce koklayarak test ederdi. Barda içtiği içkiye de aynı şeyi yapmıştı, içkide hiçbir yabancı madde olmadığını anlayınca içmişti, İçkide gerçekten

de bir şey yoktu.

Büyülü ve büyücü olan kadının ta kendisiydi. Kadın onu odasına çekmiş, saatlerce sevişmişlerdi. O aşk gecesinin bir yerinde büyüünün etkisi altına girmiş ve kendini kaybetmişti. Gözlerini açtığında ise kendini bağlanmış bulmuştu. Damarına zerk edilen ağır ilaçlarla uyuşturulmuş olmasına rağmen, iradesi ile ilaçların etkisine direnmeye çalışırken kadının odadan çıktığını ve Sepp Van Montanın odaya girdiğini görmüştü. Demek Maestro denilen şeytan sensin. demişti adam Maestroya, sonra kafasını tutup kaldırmış ve Yüzüme iyi bak, benim adım Sepp Van Montan, seni ele geçiren adamı, seni yenen adamı iyi tanı Maestro. Senin ele geçirilmez, senin yenilmez olduğunu söylüyorlardı ama işte artık elimdesin. Başına konan ödülün otuz milyon dolara çıkartıldığını biliyor musun? Sen çok değerli bir malsın. diye devam etmişti konuşmasına.

Birkaç dakika sonra da odaya CIA ajanları dolmuştu ve odada mal ve para el değiştirmişti birkaç dakika içinde. Otuz milyon dolar

değerinde elmas taşlarla ödülü ödenmişti Sepp Van Montana. CIA ajanları, üzerinde birkaç test yaptıktan sonra onun Maestro olduğuna emin olmuş ve kafasına bir çuval geçirip otel odasından çıkarmışlardı. Bir arabanın içine konulduğunda, başına gelenleri anımsamaya çalışmıştı Maestro. Kadın sevişirken, sanki bir ayin yapar gibiydi, her hareketi bir büyüünün parçası gibiydi. Şimdi daha iyi anlamaya başlamıştı. Kadın sevişirken ona büyü yapıyordu. Güçlerini yok edecek, onu zayıflatacak ve zararsız biri haline getirecek bir büyü. Başarmıştı da kadın, gerçek bir cadı gibi aklını başından almıştı bir şekilde. İstanbul sokaklarından nereye götürüldüğünü bilmeden, bir araç içinde, başında bir çuval, bileklerinde özel kelepçeler ve damarlarında onu zayıf düşüren ilaçlara karşı direnmeye çalışıyordu.

İstanbul, Sabiha Gökçen Havaalanına inen nakliye uçağı, yakıt almak ve teknik bakım için alana inme izni almıştı, ama havaalanında Hava Kuvvetleri adına inişleri izleyen ve kontrol etmekle görevli Hava Yüzbaşı Taner Korkmaz,

aslında bu uçağın tutuklu taşıyan bir CIA nakliye uçağı olduğunun farkındaydı. Ama görevi buraya kadardı. Uçağı ve yolcularını inceleme yetkisi yoktu.

Onu endişelendiren ve sinirlendiren şey ise pilotların havaalanında kalış süresini geçirmiş olmaları ve yeni bir izin talep etmeleriydi. Onların varlığı yüzbaşmayı rahatsız ediyordu. İzin talebini üstlerine bildirmiş ve gerekli izin verilmişti. Bulunduğı yerden gözlerini ayırmadan dikkatle alandaki uçağı bakıyordu yüzbaşı, yağmur yeni yeni çiselemeye başlamıştı. Karanlık da bastırmış gece oluyordu.

Alanın asfalt zeminine düşen yağmur sesleri kulaklarına kadar geliyor ve açık olan televizyonun sesleri ile karışıyordu. Akşam yedi haberleri başlamıştı. Bir kulağı haberlerdeydi, gözlerini ise CIA uçağının üzerinden ayırmıyordu, CIA nakliye uçağının bir an evvel alandan gitmesini istiyordu . Ama uçaktakilerin bir sorunu olduğuydu belliydi ve uçak kalkmak bilmiyordu. CIA ajanları ya önemli bir şey bekliyorlardı ya da halledemedikleri büyük bir

problem ile karşı karşıya kalmışlardı. Televizyondaki haber programında konu, Türkiye çapında başlatılması istenen içki Yasağı ve Kırmızı Sokaklar konusuna geldiğinde Chereko marka siyah renkli bir cip alana girmiş ve uçağın kapısına kadar gelmişti. Araçtan önce iki CIA ajanı çıkıp etrafı incelemeye başlamıştı.

Kendilerine göre güvenlik tedbirleri alıyorlardı. Önemli bir konukları olduğu belliydi. Sonra elleri kelepçelenmiş ve başına siyah bir çuval geçirilmiş iri yarı bir adamı cipten dışarı çıkardılar. Adamı uçağın merdivenlerine doğru sürükleyerek götürmeye çalışırken, tutuklu birden ayakları ile CIA ajanlarına karşı koymaya başladı. Yüzbaşı olan biteni heyecan içinde, dürbünü ile izliyordu. Adamın ayaklarını zincirlemeyi unutmuşlar ya da bir zincir temin edememiş olmalılar. diye düşünmüştü Yüzbaşı Korkmaz, CIA ajanları tabancalarını çekmiş ama ateş edemiyorlardı. Bu adamı öldürmek işlerine gelmiyor gibiydi. Arbede sırasında tutuklu adam, başındaki kara torbadan kurtulmuştu ve etrafına kafeste çılgına dönmüş bir kaplanın

öldürücü gözleri ile bakmaya başlamıştı. Yüzbaşı, adamın yüzünü ve davranışlarını dikkatle incelemeye başladı. Adamın ilaçla uyutulmuş olduğunu ve zamanından önce uyanmış olduğunu anlamıştı. Vahşi bir hayvandan farkı yoktu.

Adamın yüzüne dikkatli bakınca, yüzünün tanıdık geldiğini hissetti yüzbaşı. Çılgılık atmak istedi heyecandan ama çılgılığı boğazında takıldı kaldı. Emin olmak için yeniden adamın yüzünü inceledi. Evet yanılmıyordu, gördükleri gerçektir. CIA'nın tutukladığı ve bir vahşi hayvan gibi onlara karşı koyan adam Maestrodan başkası değildi. Dehşete düşmüştü yüzbaşı. Maestro gibi bir adam nasıl olur da birkaç ajan tarafından ele geçirilmiş olabilirdi? CIA'nın, Maestro ile ne gibi bir işi olabilirdi? Sorular şimşek hızı ile beyinde dolaştı yüzbaşının ve yanıtı da aynı hızla buldu. CIA, tutukladığı adamın nasıl biri olduğunu bilmiyordu.

Eğer Maestronun nasıl biri olduğunu bilselerdi, çok daha büyük bir güvenlik önlemi alırlardı. Aynı şimşek hızı ile alması gereken kararı aldı

yüzbaşı. Maestro gibi bir adam CIA'ın eline hiçbir şekilde terk edilemezdi. Bütün askerlik kariyerini ve hatta can güvenliğini onu kurtarmak için tehlikeye atmaktan bir an bile geri duramazdı. Hemen telefona sarıldı ve havaalanı güvenlik amiri meslektaşına emir verdi.

CIA uçağının çevresi, birkaç dakika içinde maskeli özel timler tarafından sarıldı. Askerlerin namluları Maestronun kollarına girmiş ve onu uçağın merdivenlerinde sürükleyen CIA ajanlarının üzerine çevrildi. Tim komutanı yüzbaşı kesin ve net bir emir verdi CIA ajanlarının ana dillerinde. Donup kalmıştı CIA ajanları ve böyle bir operasyon beklemedikleri için şaşkınlık içinde ne yapacaklarına karar veremiyorlardı. Dönüp başlarındaki amirlerine baktılar. O da şaşkınlık içinde kalmıştı, ama yine de baş işareti ile tutukluyu uçağın kapısından içeri sokmaları için gerekli emri verebildi. Ajanlar, kalktıkları anda önce havaya, sonra da uçağın merdivenlerine sıkılan mermilerin seslerini duyduklarında bir kez daha donup

kaldılar. Özel tim komutanı, yanında birkaç adamı ile birlikte uçağın merdivenlerine tırmandı ve CIA ajanlarını iterek Meastronun yanına kadar ulaştı. Tim komutanı yüzbaşı kesin ve net bir dille açıklama yaptı ve Bu yasadışı bir taşımadır, bunun için izniniz yok! dedi.

CIA ajanlarının lideri uzun bir açıklamaya girişip, bazı belgeleri göstermeye çalışırken Yüzbaşı Korkmaz da uçağın merdivenlerine kendine bağlı askerlerle gelmişti bile. Yüzbaşı Korkmaz öfkeli ve kızgındı.

Maestro hâlâ kendinde değildi ve uyuşturucunun etkisine karşı büyük bir irade mücadelesi verdiği belli oluyordu.

Yüzbaşı Korkmaz çok az zamanının olduğunu farkındaydı. CIA ajanlarının kendi üstleriyle temas etmeleri ve üstlerinin Türk yetkililerle temas etmesinin, Meastronun yeniden tutuklanması için yeterli olacağını biliyordu. Bu sürenin ne kadar olduğunu anlamaya çalışırken, bir yandan da Maestroyu nasıl güvenli bir yere ulaştıracağını düşünüyordu. CIA ajanlarından

biri de Yüzbaşı Korkmazın cipine binmeye kalktı bu arada. Bu riski göze alamazdı yüzbaşı; ajana sağlam bir tekme vurdu ve onu yere düşürdü. Cip hareket ettiğinde geride kalan herkes şaşkınlık içinde bakakalmıştı.

Cip havaalanının dış kapısına geldiğinde henüz karşı taraf harekete geçememişti bile, kolaylıkla aşılar kapı kontrolünü. Birkaç yüz metre gittikten sonra yüzbaşı, cipi durdurması için sürücüye emir verdi. Yine ne olduğunu kimse anlamamıştı. Yüzbaşı sürücüyü ve muhafızları cipten indirdi ve sürücü koltuğuna geçti. Cip uzaklaşırken, geride kalanlar yüzbaşının ne yapmaya çalıştığını anlamamışlardı. Oysa onun tek amacı, peşinde iz bırakmadan Maestroyu güvenli bir yere bırakmaktır, gerisini zaten Maestro kendisi hallederdi. Sonra da görevinin başına geri dönecek ve başına geleceklere katlanacaktı.

Maestro gözlerini açtığı anda, gün Üsküdar üzerinde doğuyordu.

Sahilde bir yerde, kayaların üzerindeydi. Kız

Kulesine baktı, gözlerini ovuşturdu. Neler yaşadığını anımsamaya çalıştı.

Hafızasına birkaç görüntü geldi. Tamara, büyücü kadın, Sepp Van Montan denilen çakal, CIA ajanları, bir yüzbaşı, uçak, cipler, silahlar.

Tuzağa düşürülmüştü. Onun kafasını isteyenler tarafından tuzağa düşürüldüğünü anlamıştı. Sonra bir havaalanında uyandığını hatırladı. İlaçlara karşı nasıl büyük bir irade savaşı verdiğini düşündü.

Sonra tekrar bayıldığını. Şimdi buradaydı. Nasıl olmuştu bu?

Yüzbaşı Korkmaz, Maestroyu Üsküdar sahilinde kayalıkların üzerine bıraktığında, şimdi neler yapması gerektiğini düşünüyordu. Başına büyük bir bela açtığının farkındaydı. Şimdiden peşine düşüklerini biliyordu. Önce cipten kurtulması, sonra da birkaç saatliğine ortadan kaybolması gerekiyordu. Askeri cipi hemen Üsküdar'da otoparklardan birine park etti ve kaçarcasına oradan uzaklaştı. Karşısına çıkan ilk

taksiyi durdurup bindi. Taksime gitmeye karar vermişti. Bu saatlerde orada hâlâ açık yerler olduğunu biliyordu.

Üzerindeki üniforma ile dikkat çekeceğinin farkındaydı, ama evine giderse, onu orada bekleyen birilerinin olduğunu da bilincinde, Cep telefonunu çoktan kapatmış, pilini çıkarıp denize fırlatmıştı GPRS ile yakalanmak istemiyordu. Taksim meydanına geldiğinde gece yarısı olmak üzereydi. Henüz açık olan bir lokantaya girdi, karnını doyurdu. Gece saat on ikide matinesi olan bir sinema salonu buldu, burada en az iki saat dikkat çekmeden zaman geçireceğini biliyordu. Film bittiğinde gece saat iki olmuştu. Gün doğumuna daha çok vardı. Üniforma ile bir bara girmesi son derece dikkat çekici olacaktı, onun için bir sabahçı kahvesine girmeyi tercih etti. İki saat geçirmişti kahvede, herkesin şüpheyile bakan bakışları altında. Altında yeniden geri dönme zamanının geldiğini hissediyordu Kahveden çıktı, onun gidişi herkesi rahatlatmıştı.

Bir saat kadar kalabalık arasında yürüdü.

İstiklal Caddesi hâlâ yeterince kalabalıktı.

Taksim meydanına geldiğinde bir taksi çevirdi. Müşteri gideceği yeri söyleyince, taksici sevinçten yerinden hoplayacaktı neredeyse.

Müşteri, Acele etmeden, yavaş gidin. demişti. Sürücü de otuz dakikada alacağı yolu yavaş giderek, hatta müşteriyi biraz yan yollardan dolaştırarak bir saatte götürmüştü Üsküdar'daki bir otoparkın önüne.

Yüzbaşı Korkmaz, havaalanına cip ile geri döndüğünde gün henüz ışımaya başlıyordu ama. Onu kapıda CIA ajanları karşıladı. Zaman kaybetmek istemedikleri açıktı. Etrafta tek bir Türk görevli göremeyince, biletinin saatler önce kesildiğini anladı. Ona sahip çıkacak birinin olmadığını anlamıştı. Onu bilerek CIA ajanları ile baş başa bırakmışlardı. Her şey gizlice el altından yapılacaktı.

CIA ajanlarından biri zaman geçirmeden Yüzbaşı Korkmazın kolundaki damarlardan birine bir iğne yaptıktan yarım saat sonra,

Korkmazın ağızından Üsküdar'da sahilde, kayaların üzerinde. kelimeleri döküldü. CIA ajanları, Üsküdar sahiline geldikleri zaman, balıkçı tekneleri balıktan geri dönüyorlardı ve o teknelerin birinde Maestro, bir dürbünün arkasında, uyandığı kayalıkları izliyordu. CIA ajanları kayalıklar üzerinde çılgınca koşturuyorlardı; ama Maestroyu bir daha bulamadılar.

Yüzbaşı Korkmaz uyandığı zaman askeri bir hastane odasında idi ve başında komutanları ve inzibatlar bekliyordu. Zor bir sorgulamaya hazır olması gerektiğini anlamıştı Yüzbaşı Korkmaz. Onlara neler anlatması gerektiğini düşünüyordu. Neden bir CIA tutuklusunu kurtarmıştı? Hangi yetki ile? Neredeydi şimdi o? Derin bir nefes aldı ve hüzünlü gözlerle silah arkadaşlarını inceledi. Kendisini CIA'nın elinden kurtaran adamın Yüzbaşı Korkmaz olduğunu birkaç gün sonra öğrenmişti Maestro. Bir zamanlar küçük bir iyilik yaptığı bu adamın kendi hayatını ortaya koyarak onu kurtarması şaşırtmıştı Maestroyu. Yüzbaşı Korkmazın ölmekte olan, iki böbreği de

Çalışmayan oğluna bir saat içinde böbrek nakli yapılmasını sağlamıştı.

Yaptığı sadece küçük bir iyilikti. Gerçek bir vatanseverdi Yüzbaşı Korkmaz, onu da kendi operasyon alanına sokmaktan çekinmemiş ve kendini ona tanıtmıştı. Bu olay da zaten son hatası olmuştu Maestronun; birkaç hafta içinde bir dizi estetik ameliyatın ardından kimsenin bilmediği yeni yüzüne kavuşmuştu. Onun kim olduğunu artık kendisinden başka kimse bilmiyordu, dostları bile. Yüzbaşı Korkmazı kurtarmak ona bir milyon dolara mal oldu. Bu parayı seve seve harcadı onun için. Yüzbaşı meslekten men edildi ama birkaç ay sonra bir oto galerisi sahibi olmuştu. Bu kadarı bile azdı onun için; o Maestroyu akalların elinden kurtarmıştı. Kötü bir deneyim olmuştu bu olay Maestro için, ama hayatında büyük değişiklikler yapmak için de önemli bir fırsat olmuştu.

Elindeki fotoğrafı masanın üzerine koydu ve pencereye doğru yürüdü, pencereden dışarı bakarken o büyücü kadının hayalini sokakta görür gibi oldu. İçinden Ah Tamara. diye

geçirdi, kadının çarpıcı güzelliğini yeniden anımsamıştı; ne ondan önce ne de ondan sonra böyle büyüleyici bir gece yaşamıştı hiçbir kadınla. Tekrar masaya döndüğünde önündeki kağıda, Dişi Kutsallar ve Büyücü Kadınlar. diye yazdı. Bir kez daha büyü kelimesi karşısına çıkmıştı. Bu macera onu yeniden büyücülerin dünyasına götürüyordu, bundan emin olmaya başlamıştı artık.

Sabah ezanı okunmaya başlamıştı. Akbıyık Camisinin minaresinden kopup gelen ezanın huzur verici sesine kendini bıraktı, sonra buna diğer camilerden gelen ezan sesleri de karıştı. Huşu içinde hepsini dinledi. Ezan okumaları bittiği zaman, sabahın ilk ışıklarının yakında düşeceğini biliyordu. Uykusu gelmişti ama uyumadan önce işverenin gönderdiği belgelerden birkaçına daha bakmak istiyordu.

Masadaki yığının en üstündeki küçük zarfı açtı ve içindeki kağıdı okudu. Kağıtta şöyle yazıyordu: Nil nisi clavis dest. Aranana sadece anahtardır. Ve zarfa iliştilmiş olan yazıda ise, Kim, neyin anahtarını, ne için arıyor olabilir?

Aradıkları Süleymanın Anahtarı kitabında olabilir mi? Maestroya tanıdık gelmişti bu şifre, Süleymanın Mühründe yazıyordu bu kelimeler. Şimdi elinde yeniden bir bilmece oluşmuştu. Anahtar, şifresi çok kullanılan bir metafor olmuştu her zaman. Çeşitli tapınaklardaki kilit taşları için kullanılmıştı bu şifre, bazen de gizli kapılara ve gizli geçitlere açılan yolları temsil ediyordu anahtar kelimesi.

Yatağına uzandığı zaman kafası şifreler ve gizemlerle doluydu Maestronun, uykunun derinliğine kapılmadan önce uzun bir süre beyninin kıvrımlarında dolaştı bu bilgiler. Her birine bir anlam vermeye ve aralarında bir bağlantı kurmaya çalıştı. Kafasındaki en büyük soru, işverenin neyin peşinde olduğuydu. Ya da neyi bilmek istiyordu? Dalıp gitti uykuya. Onu derin uykusundan uyandıran yine ezan sesi olmuştu. Öğle namazı için okunan ezan sesi kulaklarına ulaştığında gözlerini açmış ve birkaç saatlik uykunun yeterli olduğunu düşünmüştü.

Hızlı bir duş ve kahvaltının ardından, elinde bir bardak kahve ile yeniden masasına dönmüştü;

okunacak ve görülecek çok şey vardı, Kryptos heykelinin bir fotoğrafı vardı yeni açtığı zarfın içinde. Bilinmeyen diller ve gizli kodlarla şifrelenmiş bir metin. Maestro bu şifrenin bir bölümünün çözüldüğünü biliyordu, şimdi elinde tuttuğu fotoğrafa iliştirilmiş kağıtta şifrenin çözülmüş olan kısmı yazıyordu: Dünyanın manyetik alanı ele geçirildi. Toplanan bilgiler yeraltında, bilinmeyen bir yere gömüldü. Aramak için cesur olun ve korkularınızdan arının, o zaman, gerçek size görünecektir.

Zarfın üzerine iliştirilmiş nota baktı Maestro, şöyle yazıyordu notta: Ele geçirilen ne olmuş olabilir, bilinmeyen yer neresi, manyetik alan ne işe yarar? Kimler cesur olmalı, hangi gerçek görünecek? Bu şifrelerin arkasında yatan gizli metni anlayabilirsek, sanırım adamların neyin peşinde olduğunu anlayacağız. Soruların cevabını Kryptos şifresinin çözülmeyen bölümünde aramak gerekir.

Bir şifre daha. diye düşündü Maestro, şifreler konusunda çok eğitim almıştı. Alamutiyan tarikatının savaş okulundaki derslerden biri

buydu ve Mısırın Antik şifreleme yöntemlerinden, simyacılarn yöntemlerine kadar sayısız şifreyi o okulda öğrenmişti. Başka yerlerde öğrendiği şifre bilgileri de vardı, İlk öğrendiği şifreler arasında İsa zamanının Esenilerin şifreleme yöntemi olan Atbash şifresi olmuştı.

İbrani alfabesi kökenli bir şifreydi bu; tersten ve düzden yazılmış İbrani alfabesi arasındaki yer değiştirme işleminden başka bir şey değildi Esenilerin Atbash şifresi. Kabalacı Yahudiler bu şifreleme yöntemini Avrupaya getirmiş ve yüzyıllarca bu şifrelerle haberleşmişlerdi. Julius Sezar da bu yöntemi kendi Latin alfabesine uyarlamış ve savaş sırasında gönderdiği emirleri bu şekilde şifrelemişti.

Zaten bu şifre Avrupada Sezar şifresi olarak bilinirdi. Ya da Sir Francis Bacon denilen büyük sırları saklayan Yeni Atlantis ve Antik Sırlar kitabının yazarı Kardeşlik Örgütlerinin efsane liderlerinden birinin kullandığı şifre; Bacon şifresi karıştırılarak dizilmiş harflerden oluşmuştu. Sıradan insanların fark edemeyeceği

kadar basit tasarlanmış Bacon şifresinin olduğu metin, başkalarının eline geçse bile okuyanlar metinde bir şifre olduğunu fark edemiyordu, liacon bu şifreleme yöntemi ile hem Mors haberleşmesine hem de bilgisayar sistemlerinin yapılmasına önemli katkıda bulunmuş. İlk, ikili sayısal sistemi kullanmış bir büyücüydü. Bir metnin sadece iki harf kullanılarak yazılması üzerine kurulmuştu Bacon şifresi.

Ortaçağda simyacıların, çalışmalarını rakiplerinden ve düşmanlarından gizlemek için geliştirdiği simya şifresi, dairelerin içine yerleştirilmiş Latince harflerin birbirleriyle matematiksel ilişkisi ile anlam bulurdu. Daireler içinde üst üste, yan yana gelen ya da birerli ya da ikişerli atlayan harfler, şifrelerin çözümünü sağlardı. Kelimelerin baş harfleri bazen şifrelenmiş kelimeyi verirdi. Simyacıların şifre yöntemi döngü üzerine kurulmuştu.

Metalleri altına dönüştürmeye çalışırdı simyacılar. Gerçek, asıl metalin altın olduğunu ve diğer metallerin erken doğmuş ya da çıkartılmış metaller olduğunu söyler ve özellikle

bakırı altına dönüştürmeye çalışırlardı.

Saint Germain kontunun da bir simyacı olduğu ve metali altına çevirerek kısa zamanda çok zengin olduğu söylenirdi.

Aslında Antik Mısır gizeminin bir parçasıdır simyacılık ve bütün farmason, kardeşlik öğretisinin de temelini oluşturur. Simyacılar metalleri altına dönüştürmeye çalışırken, farmasonlar ve Güneş Kulübü üyesi olan diğer kardeşlik örgütleri de, insanın erken doğmuş bir maden olduğunu ve inisiyasyonlar ile aydınlanarak altın gibi üstün insan olacağına inanırlardı. Bunların tamamı Osiris ve İsis Antik Mısır inancının bir parçasıdır. Kardeşlik örgütleri de felsefe ve inançlarını buralardan almışlardır.

Ama en çok ilgi çekenleri ise, resimlerin içine gizlenmiş şifrelerdi. Bir resimde bir duvarda bulunan belli renkteki taş ya da tuğlaların sayısı, kıyafetlerdeki renk ve kıvrımlar, düğümler gibi kardeşlik örgütlerinin geleneksel işaretlerinin resimlere işlenmesinden oluşurdu. Kabalacılar gibi hurufçular da, harflerin sayısal karşılığı ile

şifreleme yapar ya da çözerler. Ebced hesapları da buna dahildir. Bu amaçla kabalacılar Tevrat ve incildeki metinlerin gizli anlamlarını çözmeye çalışırlar. Bir de elbette modern şifreler var, gizli servisler tarafından geliştirilen. Birçoğunu çözmeyi başardığını biliyordu Maestro. Şimdi elindeki şifreleri çözecek bir sistem bulması gerekiyordu, ama ne kadar zamanda bu işi yapabileceğini kestiremiyordu. Kryptos şifresinin olduğu fotoğrafa yeniden baktı ve masanın üzerine koydu.

Kendini, kabalacıları ve Süleymanın Anahtarı kitabını düşünürken buldu. Bütün bu olayların arka planında mutlaka kabalacıların olması gerektiğini hissediyordu. En büyük şifreciler hep Kabala rahipleri olmuştu. Gematriaya dedikleri bir şifreleme yöntemi ile Ebced hesapları yapıp Kutsal kitaplardaki kehanetleri bulmaya çalışırlardı. Ama bu adamların yaptığı şifreleme daha çok tılsımlar ve muskalar şeklinde olurdu ve büyü maksatlı yapılırdı. Süleymanın Anahtarı kitabı da bu yöntemle şifrelenmiş kitaplardan biriydi. Kral Peygamber büyü ve şifreleme

konusunda bilgili biriydi. Bir büyü sistemi geliştirmiş ve bu sistemi kendi bildiği yöntemlerle şifrelemişti.

Kral Peygamber Süleymana gizli ilimlerin bilgisinin bir melek tarafından öğretildiği iddia edilirdi. Ölmesine yakın, öleceğini anlamış ve oğlu Roboama, gizli ilimlerin sırrını ve bilgilerini bir vasiyetname şeklinde bırakmıştı. Ondan sonra da Yahudi hahamları bu bilgilere sahip olmak için bu vasiyetnameyi ağaç kabuklarına işlemiş ve korumayı başarmışlardı ve yıllar boyunca da Kabala yöntemlerini kullanarak kitabın içindeki gizli ilimler bilgisine ulaşmaya çalışmışlardı. Tılsım gibi kullanılmış beş köşeli yıldızlar, İbrani harfler kullanılarak yazılmıştı. Onun bu çalışması kendi yaptırdığı Süleyman Mabedinde yüzyıllarca korundu.

Bu operasyon sırasında başka şifreler de kullanılabilir. diye düşündü Maestro, bildiği diğer şifreleme yöntemlerini aklından geçirdi. Masonlar yüzyıllar boyunca, kendi iç haberleşmeleri için kendilerine göre şifreler geliştirmişti. Pigpen denilen mason şifresi

bunlardan biriydi. Her harf için kendilerine göre bir sembol kullanırdı masonlar ve bu sembollerin anlamını kendilerinden başkası bilmezdi. 18. yüzyılda başlamışlardı bu şifreyi kullanmaya. Şifrelenmiş metin bir şema haline gelirdi. Sembollerin karşılığı olan harfler yerine yerleştirildikten sonra, harfler belli bir sistem içinde eksiltilerek asıl gizlenmiş olan metin ortaya çıkartılırdı.

Bu operasyon sırasında bu yöntemle başvurulabileceğini hissediyordu Maestro, çünkü projenin mimarlarının farmasonlar olduğunu anlamıştı. Gerçekte Güneş Kulübü kardeşlik örgütüne bağlı bütün gizemci örgütlerin her birinin ayrı bir şifre tekniği geliştirdiğini biliyordu, çünkü bir birleriyle de rekabet halindeydiler ve liderliği birbirlerinin elinden almaya çalışıyorlardı. Ama neredeyse iki yüzyıldan beri liderlik hep aynı ailede kalmıştı. Sonra da iki ailenin ortak çocuğu Ekselansa geçmişti liderlik. Karmaşık duygularla odanın içinde dolaşmaya başladı, elindeki fincanda soğumuş olan kahveden bir yudum aldı,

parçaları zihninde birleştirmeye çalışıyordu. İşverenin gönderdiği belgeler arasında en çok ilgisini çeken Oak Island olmuştu. Orada bir hazine yattığını biliyordu.

Tapınak şövalyelerine ait bir hazine, hatta bir dönem o hazineye kafasını takmış ve Oak Islanda gitmeye kalkmıştı ama o sırada araya bir iş girmişti. İş reddedemeyeceği kadar cazip bir iş olduğu için Oak Island seferini bir başka zamana ertelemiş, sonra bir daha da fırsat bulamamıştı. O hazine içinde merak ettiği tek şey, Ahit Sandığıydı. Sandığın gizli bir enerji motoru olduğu konusunda duyumlar almıştı birilerinden. Bir çeşit sonsuz enerji taşıyordu. Jenaratör gibi bir şey olduğunu düşünmüştü. Kötü adamlar hazinenin peşindeydi ve büyük bir ihtimalle onlar da Ahit Sandığındaki enerjinin, sonsuz, bitmeyen enerjinin peşindeydiler. İçinden, tüm bunların birer efsaneden başka bir şey olmamasını diledi.

Bir başka zarfın içindekini çıkardı belki de yedi sayfa uzunluğunda bir bilgisayar kağıdı katlanıp zarfın içine konulmuştu. ıkardı ve kağıdın

üzerindekilere baktı. Gerçek bir şifrelenmiş
metin ile karşılaştığını anlamıştı bir anda.
Harfler, kelimeler, semboller, rakamlar, daha
birçok işaret arka arkaya hiçbir boşluk
bırakılmadan kağıdın üzerine yazılmıştı. İlk
bakışta ne olduğu anlaşılmıyordu ama, şifre
çözüldüğünde ingilizce bir metin ile
karşılaşacağını hissediyordu. İçinden bir ses ise
bu metnin bir liste olduğunu söylüyordu. Zarfın
üzerine iliştirilmiş olan notu okudu, şöyle
yazıyordu notta: Güneş Kulübü tarikatlarının
kendi iç yazışmalarından ele geçirdiğimiz şifreli
bir metin. Sekiz farklı yerde aynı metni ele
geçirmeyi başardık. Metinde kişi isimleri, yer
isimleri, yer koordinatları ve tarihler olduğunu
tahmin ediyoruz.

Sanki büyük bir buluşmaya katılacakların
listesi gibi. Sizden istediğim, metindeki şifreyi
çözmeniz ve listedeki isim ve tarihleri ortaya
çıkartmanızdır. Gülümsedi Maestro, işverenin
kendisine ne kadar da güvendiğini ve sayısız
şifreli metni çözmek için kendisine gönderdiğini
düşününce başkalarının kendi özelliklerini

oldukça fazla abarttığına inandı. Bu kadar çok sırrı açıklığa kavuşturabileceğine emin değildi. Bir de kendisine verilen zamanın yeterli olmayacağını düşünüyordu. Elinde birkaç çözüm yolu vardı elbette. İnternet üzerinden, kendine bağlı şifre kırıcıları harekete geçirebilir, güçlü şifre kırıcı bilgisayarların yardımı ile bir sonuca ulaşabilirdi.

şimdiden kendi sınırları dışına çıkmıştı iş yükü ve ekibini kullanması gerekiyordu. Ama karşı tarafın haberi olmadan bu çalışmayı yapması güç görünüyordu. Harekete geçtiği anda, karşı tarafın bu hareketlenmeyi yakalayacağı sensörleri vardı her yerde. Özellikle internet yazışmalarını ve her türlü iletişim ararından gelen bilgileri izleyen Echelon sistemine yakalanmadan bu kadar yüklü bir işi çevirmesi mümkün görmüyordu. Adamlar mutlaka kendilerine ait olan, kendilerinden çalınmış belgeleri tanıyacaktı. Bu riski göze almaktan başka çaresi yoktu, sadece zamanlamayı doğru yapması gerekecekti. Sisteme girdiğinde, ne yaptığı anlaşılsa bile yakalanmadan dışarı

çıkmalıydı. Yüzlerce farklı İP numarası olan bilgisayarla üzerinden atlamalı işlem yapması gerekiyordu.

İnternet ağında yakalanmadan ne kadar kalabileceğini kestirmeye çalışırken telefonun zili çaldı aniden, derin düşünceler içinde olduğundan beklenmedik bu ses karşısında irkildi. Telefonu kaldırırken bu evi de en yakın zamanda değiştirmesi gerektiğini düşündü. Arayan üniversitede ders verdiği öğrencilerden biriydi, bitirme tezi için bir şey sormak istiyordu. Telefon numarasını, bir başka öğretim görevlisinden aldığını söyleyince, Maestro, fazla açıldığını düşündü. Daha fazla gizlenmeliydi. Maestro üniversitenin birinde Dinler Tarihi dersi veriyordu, sosyalleşmek için yapmıştı bunu.

Öğrencinin bitirme tezi İlk Hristiyanlar ve Kapadokyadaki İlk Hristiyan Yerleşimiydi. Nasıl yardımcı olabilirim? diye sordu Maestro. Öğrenci derdini anlatmaya başladı; ilk Hristiyanların neden özellikle Kapadokya bölgesine yerleştiğini bilmek istiyordu. Burayı seçmelerinde özel bir neden var mıydı? Vardı

elbet ama gerçek açıklanamayacak kadar karmaşıktı. Öğrenciye sadece, Roma askerlerinden korunabilmek için korunaklı mağaraların ve derin dehlizlerin Kapadokyada çok olmasından ve başka hiçbir yerde bu kadar güvenli bir yer olmadığından, orayı tercih ettikleri. gibi bilinen bir masalı anlattı. Oysa gerçek, çarmıha gerilmiş olana yakın olmaktan başka bir şey değildi ve o ilk Hristiyanlar büyük, kahredici bir yanlışlık içindeydi.

Telefonu kapattığında, yeniden şifrelere odaklanmakta güçlük çekeceğini anladı, dolaşmaya ve biraz temiz hava almaya karar verdi. Kendini Cankurtaran semtinin dar sokaklarından hızlı adımlarla geçerek Sultanahmet meydanına attı. Dikilitaşa kadar yürüyüp kenardaki bir banka oturduktan sonra binlerce yıllık geçmişi olan bu Mısır obeliksine baktı. Üstündeki hiyeroglif yazıları okumaktan ezberlemişti artık. Artık kafası olmayan metal yılan figürüne baktı, hüzünlendi. Beş dakika kadar sonra kalktı, ayakları sanki onu bir yerlere sürüklüyordu.

Kendini Ayasofya müzesinin önünde buldu. Uzun zamandan beri gelmiyordu bu müzeye, bir bilet alıp içeri girdi, etrafında birkaç tane meraklı turist ve öğrenciler vardı. Ağır adımlarla her yere uzun uzun inceleyici gözlerle bakarak yürüdü ve kendisini bir anda İsa mozaığının karşısında buldu. Kafasına hep takılan bir soruyu, kendine tekrar sordu. Neden bu mozaikteki, İsa resimleri çok koyu renkteydi? Gördüğü, dünyadaki hiçbir İsa resmi bu kadar koyu renklerle boyanmamıştı. Her birinde belli bir uhrevilik hissedilirken, sadece bu resim bir korku filmi afişi izlenimi bırakıyordu insanın üzerinde.

Büyülenmiş gibi bakakalmıştı duvardaki İsa mozaığına, ama bu sırada gözüne diğer İsa portresi çarptı. Bu da diğeri gibi korku filmi afişi gibiydi. Yine koyu gölgelerle bezenmişti resim ve bakışları sevgi dinini getiren biri olmaktan çok, savaşmak isteyen, bir savaşa hazırlanan, bir savaşa hazırlanmakta olan komutan, bir lider gibiydi. Bakışlarında büyüleyici bir cazibe vardı ve sanki geçmişin ve geleceğin tüm kaderini elinde tutuyormuş gibi herkese hükmeden bir

şekilde bakıyordu.

İsanın sağ gözüne yoğunlaştı Maestro. Sağ gözündeki bir ayrıntı dikkatini çekti. Onda bıraktığı hisler sanki Orusun gözü gibiydi ya da ABD dolarının üzerindeki göz resmindeki gibi. Sonra aynı, benzer İsa resimlerini düşündü, benzerlerini sadece Kapadokyadaki mağaralarda görmüştü. Aynı şekilde bakan, hükmedici, affetmeyici, intikam almak için yanıp tutuşan, karanlıkları iradesine hapsetmiş, kara bakışlı İsa resimleri.

Yavaş yavaş kafasında bir şeyler şekillenmeye başlamıştı Maestronun; aklına ilk gelen düşüncenin doğru olamayacak kadar fantezi bir fikir olduğunu düşündü. Fanteziden öte çılgınca bir düşünceydi. Ama bu düşünce ısrarla beyninde kalmaya devam ediyor ve ona rahatsızlık veriyordu. Birden bu çılgınca düşüncenin gerçekleşebileceğini düşünmeye başladı. Bu konuda birkaç teori okumuş ama inandırıcı bulmamıştı. Ancak bazı parçalar bir araya gelmeye başlayınca artık anlamlı bir bütün oluşturmaya başlamıştı. Özellikle Güneş Kulübü

ve kardeşlik örgütlerinin bu işin içinde olması, Ahit Sandığı ve diğer parçalar.

Bu fikrini daha sağlam kanıtlara dayandırmak için içinde müthiş bir çalışma azmi buldu. Hemen geri dönmeye ve çalışmaya başlamaya karar verdi. Ayasofya müzesinden çıkarken, birkaç kartpostal satın aldı. Bunlara mabedin içindeki İsa mozaığının resimleri basılmıştı, İsa portresi, Bebek İsa ve Bakire Meryem resmi ve diğer İreskolar, Çalışırken bu resimleri gözünün önünden ayırmama kararını verdi. Onlara baktıkça, bu resimlerin gizemine daha çabuk ulaşacağını düşünüyordu. İsanın neden böyle karanlık gözlerle baktığını anlamak istiyordu. Sevgi dolu bir insan böyle bakamazdı, bakmazdı.

Evine döndüğünde çok aç olmasına rağmen, açlığı aklına bile gelmiyordu. Zarfta henüz bakmadığı belgelere de hızla göz atıp işe başlamak için hepsini masanın üzerine döktü. Fransada papaz Sa unierin kilisesindeki mezar taşının bir fotoğrafı ve taşın üzerindeki mezar yazısı . burası Siyona aittir. Esenilerden kaldığı

iddia edilen birkaç el yazması parşömen. Atbash şifresi ile şifrelenmiş. Meraklandı ve diğer parçalara geçmeden metni gözleri ile tarayıp, kafasında çözmeye çalıştı. İlk cümlede metnin, birinin yolculuğunu konu ettiğini anladı. Daha sonra uğraşmak üzere metni bir kenara koyarken bir diğer belgeye geçti.

Kaim bir kitap, Kutsal Kase yi anlatıyordu bu kitap ama bilinenin, bugüne kadar anlatılanların dışında açıklamaları vardı. Kitaba hızla göz gezdirdi, Kutsal Kasenin aslında bir simya gereci olduğundan bahsediyordu kitap. Bazı büyülerin yapılabilmesi için mutlaka olması gereken bir kap. İçindeki metal ve taş alaşımların bu dünyaya ait olmadığını ve göktekiler ile temas kurabilmek için mutlaka bu kasenin kullanılması gerektiğini yazıyordu. Kafasından hızla bir soru geçti. Gökte ne var? Gökteki kim?

Bir konu daha vardı kafasında, beynini tırmalıyordu sanki. Bir melek getirmişti Kral Peygamber Süleymana gizli ilimler bilgisini Yoksa, diye düşündü. Kutsal Kase, o melekten yeniden irtibat kurulması için gereken bir

malzeme mi? Belki de Kutsal Kase Süleyman Peygamberden kalma bir mirastı. Belki de ona ait kutsal bir eşyaydı? Nereden çıkmıştı bir anda ortaya Kutsal Kase, kimler yapmış, kimler isaya vermişti onu? Belki de İsa ilk günden beri onu beraberinde taşıyordu, geldiği yerden birlikte getirmişti?

Tüm bu sorulara mantıklı bir yanıt bulursa birçok şifreyi çözebileceğini hissetmeye başlamıştı. Yardım alması gerekiyordu. Ve kendi operasyonunu başlatmak üzere harekete geçti. Maslakta sanayi sitesinde büyük bir garaj uzun zamandan beri kapalı dururdu ve hiç kimse bu garajın neden kapalı olduğunu bilmezdi. Altı ay önce kendi adamlarından birine kiralatmıştı burayı Maestro. Japonyadan getirilen son derece gelişmiş bir dizi bilgisayarı buraya yerleştirmişti ve artık bu sistemden faydalanma zamanı geldiğine inanıyordu.

Dikkat çekmemek için eski bir yerli araba ile akşamüzeri sanayi sitesine geldiğinde birçok dükkan zaten kapanmak üzere olduğundan ona kimse dikkat etmemişti. Arabasını garajın arka

kapısının önüne park edip, elindeki uzaktan kumandaya bastı. Garajın elektronik kapısı açıldıktan sonra arabayı içeri sürdü. Bir kat aşağı inip, şalteri indirince gördüğü manzaradan memnun olduğunu gösteren bir ıslık çaldı. Birbirine bağlı sekiz tane bilgisayar kendi içinde bir şebeke kurmuştu. Tarayıcılar, yazıcılar ile bir uzay üssü gibi görünüyordu garajın alt katı.

Dünya çapında bağlantıda olduğu bir araştırmacılar ve aydınlar gurubu ile çalışıyordu Maestro, onlarla birlikte çok sırrı keşfetmişti, bilgisayarları çalıştırdı ve çok iyi gizlenen bir site üzerinden sohbet odasına girerek, şifreli yazışmalara başladı. Sistem aynı zamanda Echelon tarama sistemleri devreye girdiğinde hemen alarm verecek şekilde tasarlanmıştı. Bu durumda kendi kurduğu sistem hemen kayıtları yok etmeye başlıyor ve kullandığı IP adreslerini karıştırabiliyordu. Ancak bunun da yetersiz olabileceğini düşünüyordu Maestro, çünkü Echelon her an yeni gelişmeler sağlıyor ve karmaşık sistemlere geçiyordu. Onlara yakalanmamak için dua edip işe başladı.

işverenin kendisine gönderdiği bilgi, belge ve fotoğrafları sistem içinde gerekli yerlere ulaştırdıktan sonra talimatlarını verdi. Özellikle İstanbul üzerine odaklanmıştı, istanbulun, Bizans zamanındaki Latin işgali dönemiyle ilgili ciddi şüpheleri vardı. Echelon sistemine yakalanmadan, ağ üzerinde kalacak zamanı kendine göre bir saat olarak ayarlamıştı. Bir saat içinde alacağı bilgilerle yetinmek zorundaydı.

Göndermesi gereken her şeyi gönderdikten sonra, beklemeye başladı. Kabus gibi geçen yarım saatten sonra grubun lideri haberleşme odasına girdi ve Maestro ile konuşmaya başladı. Adamların hızlı çalışmasından memnun olmuştu. Bilgiler ve görüntüler akmaya başladı.

Grubun çok nitelikli bilgiler topladığından emindi. Yirmi sekiz dakika daha sürmüştü internette kalması. Son belge de geldikten sonra hemen bütün bilgileri CDlere kaydetti ve sistemi kapattı. Kendisine tanıdığı süreden iki dakika evvel sistemden çıkmayı başaramamıştı. Evine döndüğünde saatlerce gelen belgeleri ve bilgileri inceledi, nihayet bütün sırrı çözmüş ve bütün

karanlık noktaları aydınlatmıştı. Şimdi yapması gereken iki şey vardı: Önce belge ve bilgileri bir akademisyen ciddiyeti ile anlamlı bir bütün oluşturacak şekilde bir araya getirmek, sonra da işvereni ile yüz yüze gelmek.

Maestronun çalışma prensiplerinden biriydi bu; her zaman işverenleri ile yüz yüze gelirdi. Aralarında mutlaka bir güven ortamı olması gerekiyordu. Bunu da ancak o kişiyi gördüğü zaman sağlayabilirdi. Maestro insanları iyi tanırdı. Yine gizli haberleşme sistemlerini kullanarak işverenine çağrı yaptı. Onun istanbula gelmesini istedi.

Bir gün sonra gelen mesaj, işverenin ertesi gün The Marmara Oteline yerleşeceğini ve orada kendi odasında buluşarak, görüşmeyi yapabileceklerini söylüyordu; kabul etti Maestro. Bir gün içinde elindeki tüm bilgi ve belgeleri mantıklı bir bütün haline getirmişti. Bir sonraki günü ise yüzüne bir plastik maske hazırlamakla geçirdi.

Akşamüzeri buluşma saatinden iki saat önce

evinden çıktı, elinde büyük, siyah bir evrak çantası ile ara sokaklardan yavaş ve sakın adımlarla geçerek Sultanahmet meydanına geldi. Onu uzaktan gören biri, işinden evine geç dönen bir muhasebeci olduğunu sanırdı.

Hava çok da soğuk olmamasına rağmen, eski, belki de otuz yıl öncesinin modası bir ceket giymişti. Ceket çok bol görünüyordu. Oysa bu geniş ceket, Maestronun bedeninin çeşitli yerlerine gizlediği özel el yapımı plastik silahları gizliyordu. Makinelerden geçerken, makineleri bip diye öttürmeyen savunma silahları. Kafasında peruk olduğu belli olmayan siyah saçlar vardı, yüzü ise gerçekten kırklı yaşlarını süren bezgin ve yorgun bir muhasebeci izlenimini veriyordu. Gözlerini ise kalın bir gözlüğün arkasına gizlemişti.

Taksim Sultanahmet otobüsüne bindi, tam da otobüs kalkmak üzereyken binmişti. Otobüsün kalkma saatine kadar Sultanahmet Parkında büyük çınar ağacının altındaki banklardan birine oturmuş, gazete okur gibi yapmıştı. Yarım saatlik bir yolculuktan sonra otobüs The

Marmara Otelinin karşısındaki duraklarda yolcularını bırakmıştı. Daha yaklaşık bir saati vardı buluşma için.

Taksim Parkının içine girdi ve ağaçların arkasında kalan, kimsenin dikkatini çekmeyen bir banka oturdu ve gece görüşlü dürbününü çantasından çıkardı. Dürbünü önce, otelin kafeterya, lokanta, spor salonu gibi geniş camları olan ve ışıklandırılmış bölgelerine çevirdi, gerekli ayarlamaları yaptıktan sonra, dürbünün çerçevesine alabildiği herkesi dikkatli gözlerle inceledi.

Sıradışı zellikleri olan insanlar arıyordu; kiralık katiller, muhbirler gibi kişileri. Belli bir yerde çok duranları, sürekli çevresindekileri inceleyenleri, sıkıntılı ve gergin bakanları, birbirleriyle işaretleşenleri. Bir saate yakın, ulaşabildiği her yeri dikkatle, her köşeyi incelemiş ve dikkat çekici bir şey bulamamıştı. Otelin güvenli olduğunu düşünerek, otele doğru yürümeye başladı, otelin kapısına ulaştığında yine bir muhasebeci adımları ile silik bir şekilde kapıdan içeri girdi. Kimsenin ona dikkat

etmediğinden emindi. Güvenlik kontrolünden geçti, güvenlikçi çantasını açmasını istediğinde gönül rahatlığı ile çantayı açtı. Güvenlik elemanı çantada sadece dosyaları görmüştü. Çünkü çantasının aranacağını bilen Maestro, dikkat çekmemek için dürbünü, parkta çalılarının arasına gizlemişti. Çıkınca geri alacaktı.

İşverenin kim olduğunu çok merak ediyordu ve daha şimdiden onunla ilgili bazı düşünceleri vardı. Maestroyu çok iyi tanıyan biriydi işveren. Kaçınıcı kata çıkacağını ve hangi odaya gideceğini de biliyordu, asansöre bindi. Daha otelin kapısından içeri girdiği an tetikteydi, karşısına çıkan herkesi hızlı bakışlarla gözden geçiriyordu.

Şu ana kadar dikkat çeken biriyle karşılaşmamış olması güvende olduğunu gösteriyordu.

Kapıyı şifreli çaldı. Kapı açılınca hayretler içinde kaldı Maestro, herkesi bekliyordu ama o, Kont Duval. dedi gülümseyerek, Evet ya, Kont Duval. Beni hiç beklemiyordun demek Maestro

ama ben seni tanımakta güçlük çekiyorum.

Maestro hızlı adımlarla içeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı, Kont Duval bile olsa tedbirli olması gerekiyordu. Çevresini gözucuyla inceledi, şüpheli bir şey görünmüyordu.

Ne fark eder Kont Duval, bir önceki görüşmemizde de plastik maske takıyordum. Ne bu ne de önceki kendi yüzümdü.

Onun konuşurken, bir yandan da çevreyi incelediğini fark eden Kont Duval gülümsedi.

Kendi gölgenden bile şüphe ediyorsun Maestro.

Uzun yaşamak istediğimden, Haklısın bu kadar düşmanı olan biri olsam ben de aynısını yapardım.

Sizin de az düşmanınız yok Kont Duval. Hakkınızda duyduklarımdan sonra sizi tekrar iş başında görmek gerçekten şaşırttı beni.

Hüzünlenmişti Kont Duval, bara yürüdü ve bardağına içki koydu.

Sen de ister misin Maestro?

Hayır teşekkür ederim.

Hâlâ tedbirlisin, bana bile güvenmiyor musun?

Size güveniyorum Kont bana bir içki verebilirsiniz.

Her zamankinden mi?

Maestro için her zamanki yoktur, bunu siz de bilirsiniz. Sadece su rica ediyorum.

Kont Duval bir bardağa su doldurdu ve getirip o sırada bir koltuğa oturmuş olan Maestroya verdi.

Demek başıma gelenleri öğrendin.

Evet çok üzülmüştüm.

Kendimi toparlamam kolay olmadı.

Başınız sağ olsun.

Teşekkür ederim. O kazayı kader olarak kabul ettim.

Karınız ve çocuğunuzun Öldüğü o olay bir kaza değildi Sayın Kont.

Kont Duval, dünya çapında, kendini ortaya çıkartmak istemeyen işverenler adına, bağlantılar kuran bir adamdı. Dünyanın ileri gelen bütün şahsiyetlerini tanırdı. Geçmişte onun için bir iş yapmıştı Maestro, Düşmanlarından korkan ve ortaya çıkmayan işvereni için Kont Duval aracı olmuştu. Onun tam olarak nereli olduğunu kimse bilmezdi. Birçok Avrupa ülkesinin ve ABDnin pasaportunu taşırdı.

Çok sevimli ve neşeli bir adamdı. İş yaparken, eğlenceyi de yanında taşımayı severdi. Aristokratların ve jet sosyetenin bütün partilerine davetli olurdu. Ve bu adamların en karanlık, en gizli işleri ile Kont Duval ilgilenirdi. Bundan üç yıl önce, bir açık vermişti ve bir örgütün ortaya

ıkarılmasına neden olmuştı. Örgüt intikam almak için onun arabasına bomba koymuştu, ama bomba patladığı sırada arabada olan karısı ve on altı yaşında peri kızı kadar güzel kızıydı. Bu olaydan sonra yıkılmıştı ve yıllarca kliniğın birinde tedavi görmüştü. Maestro artık onun çalışmadığını düşünüyordu. O zamandan beri irtibat kurmamışlardı. O acı günleri hatırlayan Kont nefret kokan bir tonla yanıt verdi.

Merak etmeyin Maestro, hesabı soruldu.

Buna sevindim. Yarım kalan işlerden hoşlanmam.

Acı günlerden söz etmeyelim lütfen, elinizde ne var?

Haklısınız işe dönelim.

Maestro çantasını açtı ve içindekilerin hepsini büyük masanın üzerine sermeye başladı; bu kadar çok resim ve belgenin bir araya gelmesi, Maestronun iyi çalıştığının ve kesin bir sonuca ulaştığının göstergesi gibiydi. Maestro belgeleri

masanın üzerine koyarken dingin bir sesle Sizinle çalıştığıma sevindim Kont Duval, bir başkası olsaydı bu karanlık işin içinde yer almayabilirdim. dediğinde, bir an endişelenmişti Kont Duval.

Sorun nedir Maestro?

Bu işin içinde Vatikanın olduğunu hissediyorum.

Demek işverenin kim olduğunu tahmin ettin. Ama onun Vatikandaki yaşlı adam olduğunu da bilmelisin.

Demek yaşlı adam. Gerçekten öyle biri var mı?

Evet, bir tek sana güvenebileceğini söyledi.

Bundan gurur duydum. Bu işin düşündüğümünden de karanlık olduğunu sanıyorum.

Evet, karanlık ve son derece tehlikeli, Sepp Van Montan işin içinde senin de bildiğin gibi.

Eski bir dost!

Düşman desek daha iyi olur. Son derece tehlikeli bir adam ve çok mesafe kaydettiğini görüyoruz. Dünyanın dört bir yanına aralıksız uçuyor ve malzeme topluyor.

Evet Kutsal Emanetleri, eksik parçaları topluyor. İşvereni önemli bir adam olmalı.

İşvereni Ekselans.

Başka kim olabilirdi? Büyük iş.

İşi kabul edecek misin Maestro?

Belki, buna bu görüşmemizin sonunda karar vereceğim.

Çok yazık, başkaları senin zaten işin içinde olduğunu düşünüyor.

Sepp Van Montan mı?

Evet, peşine birilerini taktıklarını duyduk.

Demek açık verdiniz, dışarıya bilgi sızdı?

Bazı şeyleri engellemek kolay değil. Biz de onların haberleşme kanalından çok bilgi sızdırdık.

Demek artık ister istemez işin içindeyim.

Öyle oldu.

Maestro Çalışmaya başlasak!.. deyip masanın üzerindeki belgelerden birini eline aldı ve konuşmaya başladı. Sesi kentin gürültüsü ile martı seslerine karışıyordu. Kont Duval bu toplantının uzun süreceğini anlamış ve rahat bir koltuğa oturmadan önce içkisini tazelemişti.

Maestro elindeki bir el yazmasının fotoğrafını Konta gösterdi ve Şu yazıya dikkat edin, bu güvenilir kaynaklardan bana aktarılan bir Roma belgesi; Venedikten gizli ve özel bir kütüphaneden alındı. Son derece sağlam bir belge, okuyun siz Latince bilirsiniz. dedi.

Kont Duval uzandı ve belgeye baktı. Maestro

ona bir büyüteç uzattı.

Büyütecî belgenin üzerine tuttu Kont Duval ve altında kalan yazıları dikkatle okumaya başladı. Bir yandan da çevirisini yapıyordu, İnsan görünüşünde bir Tanrı. dedi mırıldanarak, sonra altındaki yazıları da okudu. Ondan bahsediyordu. Maestro araya girdi: Bu belge İmparatoriçe Julia Domna tarafından kayda geçirilmiş bir belge. dedi ve konuşmaya devam etti. Ve bu insan görünümündeki Tanrının Efeste gösterdiği müthiş bir mucize var, bir genç kıızı ölümün karanlık ellerinden çekip, diriltmiş. deyip bir başka belgeyi uzattı Kont Duvala ve devam etti, Efesteki olayı yazan eski Yunanca bir belge, bu da özel bir kütüphaneden.

Maestronun uzattığı belgeyi alıp, şüpheli gözlerle incelemeye başladı Kont Duval, içinden eski Yunanca yazıları çeviriyordu. Belgede Ve o insan görünüşündeki Tanrı elini uzattı ve çoktan ölmüş olan Efesteki Mariusun kıızı Delfinanın alnına koydu, bilmediğimiz bir dille dualar söyledi, kendi bileğini kesip, kanını bir kaseye akıttı ve bir kamışı kasedeki kana sokup,

kamışın ucundaki kanı ile kızın yüzüne ve ellerine tılsımlar yazdı. Güneş batarken ve dolunay çıkarken kız dirildi. yazıyordu.

Maestro, Sizin de çok iyi anladığınız gibi Kont Duval, insan suretindeki Tanrı, ölene can verecek büyü ve tılsımları biliyordu. Bu bilgiyi bir gün kendisini de diriltebilsinler diye mirasçılarına devretti. Belgenin devamına bakın gördüklerinizin mutlaka anlamlı bir karşılığı olduğunu fark edeceksiniz. Belgenin devamında kızın diriltilmesi için yüzüne ve ellerine yazdığı tılsımlar da resmedilmişti.

Maestro odanın içinde bir iki adım attı ve bardağından bir yudum su aldıktan sonra merakla bakan Kont Duvala: İki konuya dikkatinizi çekmek isterim. Bu tılsımların hiçbiri Süleymanın Anahtarı kitabındakilerden biri değil ama onlara çok benzeyen tılsımlar. Normal koşullarda bu tılsımların da kitabın içinde yer alması gerekiyordu değil mi? diye konuştu. Kont Duval bunu kendisine sorulan bir soru gibi algıladı ve Evet, kitabın içinde olmaları mantıklı olurdu. diye karşılık verdi. Oysa Maestro bu

soruyu kendi kendine sormuştu ve konuşmaya devam etti. Bundan ıkarılacak sonuç şu; bugün elimizde olan Süleymanın Anahtarı kitabının bazı sayfalarının bütünden koparıldığını görüyoruz. Bir bakalım, acaba nerede rastladık bu kayıp sayfalara?

Kont Duvalın gözlerinin parladığını fark etmişti Maestro, adam sanki bir film seyrediyormuş gibi heyecanla Maestroyu dinliyordu. Kendinden emin bir ifadeyle sordu.

Nerede rastladığınızı bildiğime eminim, sanırım.

Maestro, Kont Duvalın karşısına geçip konuşmaya devam etti, ama aynı zamanda pencereleri de izlediği Kont Duvalın gözünden kaçmamıştı.

Bana, çalınan mezar taşının fotoğrafını göndermiştiniz diğer belgelerle birlikte.

Papaz Sauniere konusu ve Siyon Tarikatı, Siyon, evet sizin de tahmin edebileceğiniz gibi, bu kayıp sayfalar Rahip Saunierenin eline geçmişti. O sayfaların Süleymanın Anahtarı kitabına ait kayıp sayfalar olduğunu anladığında hayatının en büyük keşfini yaptığını anlamıştı. Kendisine büyük paralar ve saygınlık getirecek bir keşif. Papaz Sauniere, kayıp sayfaları bulduğu yere geri koydu ve sayfalarla ilgilenenleri aramaya başladı. Onun Güneş Kulübü üyesi farmasonlar ile ilişkisi bu şekilde başlamış oldu.

Sayfaların gizli sahipleri Siyon Tarikatından başkaları değildi ve onlar bizzat kendileri, o sayfaları oraya koymuştu. Papaz Sauniere, öğrendiği sırdan kimseye bahsetmemesini

söyleyip onu da kendilerinden biri yaparak, onu paraya boğdular. Çok zengin olmuştu Papaz Sauniere.

Bir kez daha Güneş Kulübü. Çok eskilere gideceğimiz belli oldu.

Evet haklısın Kont Duval, binlerce yıl geriye. Güneş Tanrısı Raya. Güneş Kulübünün izlerini binlerce yıl geriye kadar takip etmek mümkün. Osiris, Isis dini, Antik Mısır Tanrısı olan Thotha kadar gidiyor. Enoh dini de diyebiliriz. Ama sonrası daha da fazla önemli hâle geliyor. En büyük pagan dini olan büyücülerin ve Mısır rahiplerinin piramitlerdeki dini, dünyanın geri kalanını etkileyen ve kuşatan en büyük hamlesini iki bin yıl önce yapıyor. Bu din ilk kez tapınaklardaki kendi kapalı hayatından çıkıp geniş kitlelere yayılmak istiyor. Bunu da Yahudilerin Mesih beklentisine uygun hâle getiriyorlar. Beklenen kurtarıcı Mesih geldi şeklinde tasarlanıyor her şey ve büyük oranda da başarıya ulaştığı ortada. Urfaya, Harran bölgesine dikkat çekmek isterim. Orada o dönemler Hıristiyanlığın olmadığı bir dönemde

yaygın olan bir din vardı. Bu din, Musevilikten farklı bir din.

Diğer site kentlerdeki pagan inanışlardan da farklı inanca sahip Sabiler adında bir tarikat vardı. Sabiler daha gelişmiş bir dine, Mısır dinine inanıyorlardı ve bir gün gelip Hristiyan papazları o bölgede yaşayan insanları Hristiyanlaştırınca, onlar kendi özlerini kaybetmemek ve çarmıhta ölmüş olanın gerçekte kim olduğunu göstermek için, çarmıhta ölmüş olanın resimlerine, diğer İsa ikona resimlerinden farklı olarak bir işaret bırakıyorlardı.

Resimdeki İsanın kaşına 11 sayısını gizlediler. Bu 11 sayısına dikkat çekmek isterim Kont Duval, günümüzde bu işaretin hâlâ geçerli olduğunu bana gönderilen belgeler arasında keşfettim. 11 sayısı baz olarak alman bir şifreleme tekniği bu. Bana gönderdiğiniz şifrelenmiş metni bu şifreyi kullanarak çözdüm. 11 sayısını temel alarak. Gerçekte bu sayı 11 değil. 1 ve 1 dir. Güneş Kulübünün bu operasyon için yaptığı iç yazışmalarda

kullandıkları şifre, Sabilere Mısır Enoh
rahiplerinden kalma 1 ve 1 bazlı şifreleme.
Üstelik bilgisayar programları için uygun bir dil.
Zannettiğimiz gibi 0 ve 1 bazlı zaten bilgisayar
dili olarak kullanılan binary sistemi değil,
Müthiş! Tarihin en büyük sahtekarlığına ışık
tutmak üzeresiniz Maestro.

Evet Kont Duval, daha fazlası var ve daha
çarpıcı belgeleri gördüğünüzde, kimlerin nelerin
peşinde olduğunu anlayacaksınız.

Dinliyorum Mestro.

İki bin yıl önce Kudüs, Babil ve Roma
topraklarında İnsan Suretindeki Tanrı diye
bilinen bu kişinin, çevredeki coğrafyalarda
bilinmiyor olması mümkün değildir, değil mi?

Evet Maestro, bir şekilde yakın çevrede de izler
bırakması gerekir.

Çok iz bıraktı. Çevre coğrafyada biliniyordu
ama başka bir isimle. Ona, Balina, Bilinis,
Buliniyas, Ebellun, Balinus gibi isimler

vermişlerdi. Araplar arasında El Hekim adında bilinen bu kişi İnsan Suretindeki Tanrıdan başka birisi değildi. Ve bu şahsiyet çok önemli maji formüllerine sahip olmakla tanınmıştı o bölgelerde.

Etkisi çok geniş bölgelerde olmalı. Kitapları da vardı mutlaka, değil mi Maestro?

Evet, Antik Mısır kültürünün ve Hermetik düşüncenin en önemli eserlerini vermiş. Arapçada çevirileri olan Kitâbul il el veya Sırrul halîka veya Câmiul eşyâ veya Tekvînîl halk ve llelil eşyâ isimli, tılsım, büyü ve doğanın sırları ile ilgili kitapların onun tarafından yazıldığı ve ondan sonrakilerin ise bu kitaplardan esinlenerek, benzer kitaplar yazdığına inanılır. Ve simyanın sırlarını içeren Firdevsul Hikme kitabını yazan yine aynı şahsiyettir. Yedi madenin sırlarından bahseder bu kitap. Ve Mushaful Kamer denilen, Ayın Kitabı, tılsımların yapılma zamanlarını anlatır. Tılsımların hangi doğru zamanlarda yapılacağını anlatır. Ay takvimi esas alınmıştır.

Melekler, burçların, yıldızların konumu, gezegenlerin hareketi ve konumu ile tılsımların ilişkisi anlatılır bu kitapta. Ve daha sayısız simya, tılsım ve büyü kitapları bırakmıştır arkasında. Sırlar Kitabı, Tılsımlar Kitabı, Antik Sırları Anlatan Kitap ve daha birçok kitap. Bunların hepsi çeşitli dillere çevrilmiştir. Arapça dillerinde olan bu çeviri kitaplar Süleymaniye Kütüphanesi dahil birçok kütüphanede bulunur. Miftâhul hikme; Kitâbu rufs fî tedbiril menzil lil Balin yus; Kitâbul felaha; Kitâbu fîma amilehu bi medînetihi ve bi memâ likil mülûk; Kitabul habîb, Tekvînül meâdin; er Risâle fî tesirir rûhârîyeti fil mürekkebât bunların arasında günümüze kadar ulaşan kitaplardır. Bunların yanında Bâlinusa atfedilen şu Arapça kitaplar da önemli metinler arasında sayılırlar: el Medhalul kebîr ilâ risâletit tılâsım; Kitâbu tılâsımı Balînasıl ekber; Kitâbu inkişâfis sırrıl mektûm isimli kitaplar adı geçen tılsım, sihir, büyü ve simya kitaplarından bazılarıdır.

Konu ilginç olmaya devam ediyor.

Daha da ilginç olmaya devam edecek.

Devam edin lütfen Maestro.

Çağdaşları ve sonrakiler ona Babilli Hermes demişlerdir. Neden, kimdir Hermes? Birden çok Hermes olduğu iddia edilir. Tufandan önce yaşamış olan Hermes, daha sonra, Antik Mısır medeniyeti döneminde yaşamış olan Hermes, bir de İsa Mesihin çağdaşı olan Hermes. İşte bu sonuncusuna Babilli Hermes derler.

Ve bu sonuncu Hermes Güneş Kulübünün favori Hermes olmalı.

Evet, öyle denebilir. Çünkü bütün projelerini onun üzerine kurmuşlar.

Devam edin.

Sayıların dilini, simyayı ve tılsımları bilirdi son Hermes. Babilli Hermes denilen şahsiyetin bütün sırların kökeni olan ilmin gizlendiği taş sütunu bulduğu ve her şeyi ondan öğrendiği rivayet edilmiştir hep. Rivayete göre, Nuh Peygamberin iki kardeşi tüm bilimlerin anası ve kaynağı olan Yedi Temel İlmi keşfetmişti. Tufan yaklaştığı

sırada, bu bilgileri tufanda kaybetmemek için bir taş sütun ve bir tunçtan yapılma levha üzerine işlemişler ve bunları gizlemişlerdi. Adı geçen son Hermes, yani bizim değerli şahsiyetimiz bu sütunları bularak tüm ilimleri bu sütunlardan öğrenmiş. Ve tüm bu anlattıklarım mantıklı bir anlam verecek olan şu bilgiyi de eklemek isterim: Antik Mısırın Kral Tanrısı Thoth rahipliği, hakimliği, krallığı kendisinde bütünleştirmiş bir şahsiyettir. İşte istenen de budur.

Yeniden bunu gerçekleştirmek; Kral Tanrı, yönetici hem herkesi aynı din altında toplayacak, onların rahipliğini yapacak hem hakim olarak bilgiye hükmedecek, hikmet sahibi olacak ve kral olarak saltanat yürütecek. Sonuçta bin yıllarca önce bir üçgen oluşturulmuştur; bir köşesi, din, bir köşesi ilim ve bir köşesi de saltanat olan Mutlak hakimiyet anlamı da çıkar bundan. Tarihte Thoth ile birlikte böyle bir güce sahip olmuş tek kişi Süleyman Peygamberdi ve yine de üçgenin bir bacağı kesikti. Büyük ilim sahibiydi Süleyman Peygamber, gizli ilimler de

bunun içindeydi. Ve Kral peygamberdi. Yani aynı zamanda hem saltanat sahibiydi hem de dini liderdi ama diğerinden farklı olarak Tanrıya hizmet eden bir peygamberdi, yani Tanrının ta kendisi olduğunu söylemiyordu. Bu gücü elde etmek için iki bin yıl önce harekete geçen bir kişi vardı. Üç gücü de ele geçirmek isteyen Kara Mesih, ama başaramadı. Tüm bu anlattıklarım size günümüzdeki bir faaliyeti de çağrıştırmalı.

Akıllı tasarım.

Evet, akıllı tasarım Kont Duval. Tek dünya dini. Büyücü, bilgin tam da hem saltanat sahibi hem de Tanrı konumunda olacakken, onu çarmıha gerdiler. Esiksiz üçlemeyi aklınıza getirin ve içinde gizlenen büyük sırrı ve sembolizmi düşünün. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh. Üçü bir arada, tek kişide, Mesihde olacaktı. Bin yıl sonra zamanın geldiğini düşünüp yeniden harekete geçtiler. Konstantin kentinde, Venedikten gelen pagan Latin Krallığının sultanı altında, gitmiş olanı, ölmüş olanı, çarmıha gerilmiş olanı diriltip ona üç büyük gücü vermeyi planladılar. Bilgi, Din ve Saltanat.

Ve bir şekilde başaramadılar. Bir şeyi yanlış ya da eksik yaptılar, öyle mi Maestro?

Buna tam olarak yanıt veremem, ama elimdeki bazı belgeleri incelediğim zaman yıldızların ve ayın konumunu yanlış hesapladıklarını düşünüyorum. Bu sırrın bilgisi onun tarafından, takipçilerine verilmişti ama muhtemelen yanlış yorumladılar ve tekrar harekete geçmek için bin yıl daha beklemek zorunda kaldılar.

Günümüzde, bu teknoloji ve bilgisayar çağında, eski metinlere dayanarak hesaplamaları doğru yaptıklarına inanıyorlar muhtemelen ve o günün fazla uzakta olduğunu zannetmiyorum.

Tam olarak neyin peşinde olabilirler bu adamlar Maestro?

Antik Mısırda hakimiyet sürmüş 32 Mısır Tanrı Kralın bir devamı söz konusu. 33. Tanrı Krallık. Buradaki 33 sayısına ve farmasonlukta en üst seviye olan ve üstat masonlara verilen dereceye 33 sayısına dikkat edin. Söz konusu olan 33. Tanrı Kral dönemini insanlara, zorla, hile, büyü, tılsım ve güçle kabul ettirip büyük Tanrı Kral

Mesihin iradesini dünyaya kabul ettirmek. Yirmi bin yıl hüküm sürmüş bir Tanrı Kral dönemini yeniden başlatmak. Küresel bir Kral, küresel bir din ve küresel bir hakimiyet.

Eskisi gibi, Babilde olduğu gibi, herkesin aynı dili konuşması, herkesin aynı dine sahip olması.

Aynen öyle Kont Duval. Kral Tanrı yapılmak üzere yeniden diriltilmek istenen kişinin kim olduğunu anladınız sanırım.

Evet, bütün işaretler onu gösteriyor. Tyanalı Apollonius.

Evet, tam isabet kaydettiniz Kont Duval. Onun hakkında en sağlıklı bilgileri, yine onun takipçilerinden biri olan Damisin kaydettiği bilgilerde buluyoruz. Milattan önce 4 yılında doğduğu öne sürülmekte.

İsa Mesihin çağdaşı. Doğduğu yer Tyana denilen bölge, bugünkü Kapadokya bölgesinden başka bir yer değil. O dönem Tyana coğrafyanın en büyük ve en bilinen pagan bölgesi. Yani

sihir, büyü ve gizli ilimlerin en çok bilindiği bölge. O çok zengin ve bilgili bir ailenin oğluydu. Daha çocukluğunda, büyük ilim merkezlerinde, Tarsus, Babil, Urfa gibi pagan yerleşim alanlarında eğitim görmüş. Görmüş olduğu eğitim türünün ne olduğunu bir düşünün. Aynı tarihlerde Aziz Pavlusun da Tarsusta bulunmuş olduğunu düşünen beyinler için çok şey söylenmekte.

Pavlusun da bu işin bir parçası olduğunu düşünmeye başladım, Maestro.

Ben de sizin gibi düşünüyorum Kont Duval.

Ya Inciller de yazılanlar?

Onların çoğu hikayeden ibaret ve yazarlar da onlara adanılan oldu. Yıllar boyunca da yazmaya devam ettiler. Gerçeklerin üzerini örtmeye çalıştılar.

Böyle büyük bir sırrı saklamayı bu şekilde saklamayı başardılar demek ki, Incilleri de şifreleyerek. İsa hakkında başka sırlar var mı?

Var elbette Kont Duval. İsa diye çarmıha gerilenin sakladığı sırların neler olduğunu bilselerdi ya da misaller vererek, sembollerle anlattıklarının neler olduğunu bilselerdi, İsanın, gerçek İsa olamayacağını anarlardı.

Bu kaniya nasıl vardınız?

Gizlemeye çalıştığı belki de Antik sırlardı. Antik sırları gizlemeye çalışmak isteyen birinin aslında kim olduğunu bilmek gerekir, İncillerin her birinde Antik sırlar, Mısır dininin öğretisini şifrelemiştir.

Bunu yapmakla amaçları ne olabilir, Maestro?

Bundaki amaç sonraki nesillere, Tanrıçanın bilgisini ve tarihini geçirmek.

Tanrıça, kötölüğün kadını.

Evet, Kibele, Demeter, İsis bunların hepsi onların Kutsal Dişi dedikleri kişi.

Yani İndiler, putlara ya da pagan inançlara

karşıymış gibi dururken, diğer yandan da içinde pagan şifreleri ve inancını taşıyor.

Evet, bu şekilde, yeniden, tekrar etmek için, birçok kitabın içine şifreledikleri gibi indilerde de kendi öğretilerini gizlediler.

Ya Vaftizci Yahya konusu, onun müjdesi ve İsa Mesih hakkında söyledikleri?

O gerçek bir peygamberdi ve İsa Peygamberin gelişini müjdelemişti ama gelenin o olmadığını hemen anlamıştı, Bu bilginin kaynağı nedir, Maestro?

Maestro, masanın üzerindeki belgeler arasından birini eline aldı ve Kont Duvala gösterdi.

Belgeler var, Vaftizci Yahyanın kilisesinde yazılmış belgeler. İsanın, Mesih olmadığı ve gerçek Mesihin gelmediği yazılmış.

Ne kadar inandınıcı bu belgeler?

Oldukça inandırıcı diyebiliriz. Orijinalliğinden şüphe yok.

Nereden gelmiş belgeler?

Yahyanın Iraktaki inananlarından,
Mandayanlardan ve aynen şöyle diyor belge:
Bize anlatılanlar, gelmiş olanın, gelmediğidir,
Bir gelen vardı ve gelemedi.

Evet ilginç, devam edelim.

Mecdelli Meryemin, (Maria Magdelana) dini yaymaya çalışan Pavlus arasındaki çekişmeleri gösteren Roma kaynakları da bu inancımın gelişmesinde etkili oldu. Hangisi gerçek dinin temsilciydi ya da paylaşamadıkları neydi? Burada şüphelerim yoğunlaştı.

Devamı var sanırım.

Evet var. Bu konuya ilginç bir yorum getiren biri vardı: Lyon Piskoposu Irenaus. Daha ikinci asırda, Kudüs Kilisesine bağlı ilk Hristiyanları kafir olmakla suçluyor ve şöyle diyordu: İsanın

kendisi bile, Eseniler ve iki asır önce yaşamış olan Kral Süleymanın başrahibi olan Zadokun takipçileri olan Zadokistler gibi eski kehanetleri yorumlamaya çalışıyor.

Bundan nasıl bir sonuç çıkar, ne anlamamız gerekiyor?

Dinin kurucusuna, İsayaya bile inanmayan, önemli bir din adamından söz ediyoruz burada.

Diğerlerini anlasak bile İsadandan şüphelenmesindeki neden ne olabilir?

Ne olabilir?

Kont Duval, şu ana kadar gördüğümüz şudur: Biri asıl gerçeği yüzyıllar boyunca dikkatli bir şekilde gizlemeye ve üstünü örtmeye çalışmış. Sanki hep var olan biri devamlı iş başında, insanoğlu ile oynuyor. Mısır öğretisini İncillerin içine gizleyerek sahte bir din yaratıyor. Bu öğretiyi İsis öğretisinden başka bir şey değildir. Yani farmasonların ve Güneş Kulübü üyesi tarikatlarının öğretisi. Kutsal Dişiye inanır onlar.

İsis, Demeter, Kibeleye. Kim bu Kutsal Dişi?

Öyle birini biliyorum, şeytan.

Evet Kont Duval, şeytan, iblis, Lucifer, Bapfhomet, kim bilir? Daha ne kadar çok ismi var.

Ben de onları kastetmişim.

Ama, yine de bu kadar basit bir açıklaması yok. Devam edelim Kont Duval. Mısırlı bir Başrahip olan Basilides acaba neden Mısır dini ile Hıristiyanlık dinini birleştirmeye çalışmış olabilir, diye düşündüm bir süre. Enoh dini ile İsanın dininin bir ortak noktası olduğuna kanaat getirdim sonra.

Zor bir iddia, nereye varacağını merak ediyorum Maestro.

Basilides takipçileri Aeonlar denilen yaratıkların varlığına inanıyordu; dünya ile Tanrı arasında haber taşıyan yaratıklar.

Meleklerden bahsediyor olmalılar.

Belki de değil. Goreceğiz; İran, Anadolu, Suriye ve Babilde yayılmış olan ilk kiliselerin Kumran ve Nag Hammadi lü Deniz El Yazmalarında varlığı gösterilen bir inanca inanmış olmaları, başlangıçta İsa takipçilerinin büyük bir şüphe içinde olduğunu gösteriyor.

Bir kez daha sormam gerekiyor, nereye varmak istiyorsunuz?

Şuraya Kont Duval, bu inananlar, kendilerine dini getiren İsa adındaki bu adamdan neden bu kadar şüpheleniyorlar?

Şimdilik susmaktan başka çare bulamıyorum, lütfen devam edin.

İlk Hıristiyanlar olan Gnostikler ile büyücü Museviler olan Kabala rahiplerinin başlangıçta aynı yoldan gittiklerini ve aynı yöntemleri kullandıklarını fark ettim, Hangi yol ve yöntem?

Her iki taraf da Tanrının sırlarını arıyor ve dini

metinlerin sembolik anlamlarını çözmeye çalışıyordu. Saklı gerçeği bulmaya çalışıyorlardı. Ve Kayıp Anahtarı arayanlara bir bakalım.

Farmasonlara, Güneş Kulübü tarikatlarına.

Evet farmasonlar, Tapınakçılar, Gül Haçlar, İlluminati, Thule, Yuvarlak Masalar, Kurukafa ve Kemikler, Siyon Tarikatı ve adını bildiğimiz ya da bilmediğimiz birçok Okült gizem tarikatı.

Ne olmuş onlara?

En başlangıçtan beri aradıkları ama bir türlü bulamadıkları Kayıp Anahtar, diğer deyişle kayıp bilgi. Nedir aradıkları ve ne için arıyorlar?

Güzel soru, nedir?

Onların tamamlamaya çalıştıkları büyük bir bulmaca. Bulmaca tamamlandığı, eksik parçalar bir araya getirildiği zaman büyük bir operasyon gerçekleştirecekler.

Evet, şimdi bir şeyler anlamaya çalışıyorum.

Devam edelim lütfen.

İki bin yıl önce, İsa çarmıha gerildikten sonra, isanın kavminden birileri, Kudüsten ayrılıp geldikleri Nasıraya döndüler ve orada kapalı bir yaşam biçimine geçtiler. Buradaki soru şu. isanın kavmindekiler, diğer inananlarla neyi tartışıyorlardı.

O kavmin belgelerinde dikkatimi çeken bir cümle oldu: Baktık, gördük ve onun bizim gönderdiğimiz olmadığını söylüyoruz. Neye baktılar, neyi gördüler ve neyden emin oldular? Çok önemli bir soru bu. Ve havarileri Kudüste bırakıp yuvalarına dönme sebebi neydi?

İsanın kavmi Esenilerden bahsediyorsunuz.

Hayır, Kont Duval, işte en büyük yanılgı da bu. Eseniler diye bir kavim gerçekte hiçbir zaman olmadı. Sahte İsa için yüzyıllar sonra yazılmış bir hayat hikayesinden başka bir şey değil bu. İsanın kavmi küçük bir dağ kavmiydi, Nasıralı bir kavim ve Kudüste onların adı bile bilinmezdi.

Buyrun, devam edin.

Esenilerin, Pisagorun bilimine sahip olmaları, hatta Pisagorun Mısırdan aldığı Enoh dinine benzer bir dine inanmaya devam etmeleri ilginçtir. Kimdir Eseniler?

Kimdir?

Eseniler, Beyaz Şifa Kardeşliği denilen Mısır kökenli bir şifa okulunun geleneklerini takip ediyorlardı. İsanın da bu kavimden geldiği iddia edildi, Evet, mantıklı görünüyor.

Ama gereğinden fazla mantıklı görünüyor. Çünkü İsa Nasıradan geldi, Kumrandan değil. Bu bilgiye, yani onun Kumrandan geldiğini iddia eden belgelere baktığımız zaman çok ilgi çekici bir şey görüyoruz.

Ne gördüğünüzü merak ettim Maestro.

Usta bir sahtekarın parmak izlerini, her belgede aynı yöntemi kullanmış, daha da fazlası imzasını belgenin üzerinde bırakmış. Sanki biri iki bin

yıldan beri, belki de daha eski zamandan beri ısrarla sahte belgeler düzenliyor. Acaba kimin binlerce yıllık ömrü olabilir?

Şeytanın.

Belki başkaları da vardır. Saint Germain Kontu gibi ya da bir sahtekarlar okulu. Geleneği sürdürmeye devam eden adamlar.

Bu daha da ilginç.

Eseniler ezoterik bilgiyi koruyorlardı. İsayı da eğitenler onlar olmuştu. İ te birbirini takip eden, aynı elden çıkma izlenimi bırakan belgeler bunu söylüyor. En önemli belgede  l  Deniz El Yazmaları denilen Kumran belgeleri.

O belgeler sahte mi?

Sahte ama günümüzde ya da yakın bir zamanda düzenlendiğini zannetmiyorum. Bence iki bin yıl önce, bir gün bulunsun diye düzenlendi.

Kim yapmış olabilir?

En açıkça, Kayıp Anahtar arayanların şaşırtmacası.

Bana Dan Brown ve Da Vinci Şifresini hatırlatıyor, Maestro.

Tebrik ederim Kont Duval. Olayların akışı bende de aynı izlenimi uyandırdı.

Kutsal Kase, bir kadının, yani Mecdelli Meryemin dişilik organını temsil ediyor. İsa çarmıha gerilmedi, ölmedi, Mecdelli Meryem ile evlendi ve Franyaya yerleşip Merovingianlar hanedanlığını kurdu. İsanın soyu devam ediyor. Vatikan gerçekleri gizliyor. Vatikan İsanın yolunda değil, gibi iddialar.

Evet bu anlattıklarınız Da Vinci Şifresi kitabının iddiaları. Bir de İsanın dini temsil etmek için Mecdelli Meryemi, yani karısını varis bıraktığını ve en önemlisi 12 Havariden birinin Mecdelli Meryem olduğunu da iddia ediyor ve Vatikanı bu gerçekleri gizlemeye çalışmakla

suçluyor. Yani Vatikan İsanın gerçek dinine inanmıyor. Vatikanın inandığı uyduruk bir din. İddialar bunlar.

Yani, ne demek istiyorsunuz?

Kont Duval, o kitap büyük bir saptırma yapıyor. Gerçeği önemli oranda saptırıyor. İlginçtir ki, Vatikanın inandığı din İsanın getirdiği din değildir ama çarmıhtaki İsa da gerçek İsa değildir. Bu durumda Vatikan isanın getirdiği dine inanmamakla, yanlışlıkla doğruyu yapıyor ve sahte İsanın getirdiği dine inanmamış oluyor. İşte büyük sır bu.

Vay canına müthiş bir şey.

Evet öyle, İsa bir peygamberdi, gerçekten İbrahim dinini tekrar tebliğ etmekle görevlendirilmişti. Ne eksik ne fazla.

Kimler nereye varmak istiyor?

Çarmıha gerileni geri istiyorlar. Kendi isalarını geri istiyorlar. Kayıp Bilgi, Kayıp Anahtar,

bütün bu entrikalar, hepsi, sadece onu geri getirebilmeyi başarmak için. Yani kendi tanrılarını.

Her şey iyice karışmaya başladı, umarım iddialarını kanıtlayacak durumdasın.

Evet, kanıtlarım yeterince etkili olacak.

Devam edelim.

Farmasonlar ve Pisagorcular gibi şifreciler, Esenilerin kullandığı sembolü kullanmaktadır. Bir duvar malası, incilde bir bölümde, Mesih liderimiz, Melkisedek kurallarına göre sonsuzluk için başrahip olmuştur. diye yazar. Kimdir Melkisedek? İbranilerin ve Süleyman Peygamberin başrahibi Zadok ile melek Mikailin bir birleşimi. Bazıları onun, Sümer Tanrısı Enki (Babü ve Sümer) olduğunu öne sürmekte. Bundan çıkacak sonuç şudur: Birçok dini metne bilinmeyen bazı eller uzanmakta ve oralara günün birinde çözülmesi için şifreler bırakmaktadır. Dan Brown gibi adamlar, Da Vinci Şifresi gibi kitaplara yazmak için bu

işaretleri belli bir l üzere aramakta ve bulmaktadırlar. şifreler, bulunmak üzere şifreleniyor. Yani birileri nesilden nesle bir mirası devrediyor.

Bundaki amaç nedir?

Amaç nesilden nesle Süleymanın Anahtarı kitabının şifrelerini çözecek bilgileri miras olarak devretmek.

şifreler çözüldüğünde ne olacak?

Kayıp Anahtar bulunmuş olacak, yani çarmıhtaki geri getirilecek.

Devam edelim.

Eseniler ve kabalacılar İncil, Tevrat ve daha birçok dini metindeki şifreleri çözmeye alışıyor. Amaç en büyük şifreyi çözmek, Süleymanın Anahtarı kitabındaki en büyük şifreyi.

Ne elde edilecek en büyük şifre çözüldüğünde?

Belki de bugüne kadar yapılamayan bir şey;
Tanrının insanlardan özenle sakladığı bir bilgi:
ölülerin diriltilmesi. Şimdilik kanaatim bu
şekilde.

Hangi ölünün diriltileceğini düşünüyorsunuz?

Yavaş yavaş oraya da geleceğim. Modern
dünya 1947 yılına kadar, Ölü Deniz
Parşömenleri ortaya çıkarılana kadar Esenileri
tanımıyordu. Mısırdaki Nah Hammadi kasabasına
yakın mağaralarda Esenilere ait gnostik bir
kütüphanede sekiz yüz parça el yazması ele
geçirildi. Bu işe karışan ve parşömenlere hemen
sahip çıkanın Rockefeller olması da ilgi
çekicidir. Binlerce yıl önce hazırlanan düzmece
belgeler, mirasçılara bu şekilde geçti.

Ne anlamak gerekiyor?

Şunu: Süleymanın Anahtarı kitabındaki
tılsımların anlamını çözecek bilgilerin ve
şifrelerin bir kısmının Kumran Parşömenlerinde
olması muhtemeldir. Ve bugün bu belgeler
Rockefeller'in elindedir.

Yine Süleymanın Anahtarı kitabındaki tılsım, muska ve şifrelere geldik.

Evet Kont Duval, meselenin mihenk taşı orası zaten. Tüm bu gizemin, toplanan parça ve belgelerin içeriğine ve toplanma yöntemlerine bakıldığında, önemli bir mirasın bir araya getirilmeye çalışıldığını görüyoruz.

Yani?!

Büyük bir ayin için gerekli olan bütün parçaların eksiksiz bir araya getirildiğinin görüldüğü açık.

Aklıma tekrar takılan bir şey var, Maestro. Bütün bu olan biten içinde Da Vinci Şifresi kitabının yeri nedir? Mirasın hangi parçası?

Basit bir halkla ilişkiler çalışmasından başka bir şey değil, Kont Duval. Daha çok benzer kitaplar yayınlanacak, ta ki insanlar gelecek ya da yeniden hayata döndürülecek olana ve Akıllı Tasarım projesine inansınlar diye. Bir kafa karıştırma, şüphe uyandırma ya da

inançsızlaştırma operasyonu diyebiliriz Dan Brownun kitapları için. Bardağı yeni suyla doldurmak için eski suyu boşaltmaya çalışıyorlar. Önce yerleşik dinlere inananların inançlarını sarsacak, onları inançsız hâle getirecekler, sonra da boşalan yere gelecek olanın dinini yerleştirecekler.

Anladım Maestro, evet bildik bir yöntem kullanıyorlar. Hasan Sabbah da fedailerine aynı yöntemle eğitim veriyordu. Önce inandıkları bütün değerler üzerinde tartışmalar yaratıp, kendi dinlerine olan imanlarını bozuyorlardı, sonra da kendi inançlarını boşalmış olan bilince yerleştiriyorlardı.

Evet. Tapınak Şövalyeleri, farmasonlar ve diğer gizemciler de bu yöntemi Hasan Sabbahtan miras olarak devraldı.

Ya Hasan Sabbah bu bilgiyi kimden almış olabilir?

Mısır piramitlerinden aldıklarına eminim.

Bunu nereden biliyorsun?

Unutma ben de bir zamanlar onlardan biri gibiydim.

Gibi mi?

Aralarında yaşadım, yöntemlerini Öğrendim ama asla onlardan biri olmadım.

Neden senin peşinde oldukları şimdi belli oldu.

Bir de altı cesedin hesabını istiyorlar. İntikam almak için.

Onları gerçekten sen mi öldürdün?

Evet.

Bunu neden yaptığını öğrenebilir miyim?

Evet Kont Duval. Nedeni basit; gelecekte kendime bir rakip bırakmamak için. Babamın tavsiyesiydi. Okula girdiğim ilk gün, ben daha yedi yaşındayken söylemişti bana: Beni bir daha

göremeyeceksin, eğer senin kadar güçlü olanları zamanında yok etmezsen onlar mutlaka bir gün seni yok eder. Daha ilk gün onları öldürmeyi planlıyordum. Çünkü hepsi benim güçlü ve zayıf yanlarımı ezberlemişti. Hakkımda bu kadar çok şey bilen insanların yaşamasına izin veremezdim.

Ya Kassar? Şimdi artık onun da senin peşinde olduğunu biliyoruz.

Bir gün hesaplaşma günü gelecekti, kaçınılmaz bir gün.

Evet nasıl oldu da Kassar kurtuldu elinden?

Şanslı çıktı, o gece bina içinde değildi. Elimden kurtulmayı başardı ya da ben onun elinden kurtulmayı başardım. Çünkü gücü ve yetenekleri benim kadar iyi olan, beni yenebilecek tek kişi oydu. Ya benim ya da onun şansı. Binada değildi.

Oradan nasıl kaçtığını bilmek isterdim.

Bunu size bile söyleyemem. Bana yardım etmiş ve yardım etmeye devam edecek olan insanları açık edemem.

Her neyse devam edelim, başka neler var elinizde Maestro?

Esenilerin elinde korkunç bir bilgi var. İşte en büyük iddia bu. Nedir bu bilgi? Bu bilgi dedikleri şey Kabaladan başka bir şey değil. Burada şüphelerim giderek yoğunlaşmaya başlıyor. Soru şu: Eseniler denilen bir kavim var mıydı? Yoksa bu bir kurmaca mı, bir efsane mi yaratılmaya çalışılıyor? Eğer öyleyse, bu efsanenin mimarları kimdir ve bundaki amaç nedir? Neden 1947 yılına, Kumran, Ölü Deniz El Yazmalarına kadar Eseni kavmi hakkında bir bilgi yoktur? Eseniler sıradan, Ferisiler gibi bir Yahudi kavmimidir, yoksa Dan Brown, farmasonlar, Tapınak Şövalyeleri, Gül Haç gibi tarikatçıların iddia ettikleri gibi Tanrısal Sırра sahip Yahudi bile olmayan, belki de bu dünyaya ait olmayan bir bilge kavim midir?

Sen ne düşünüyorsun?

Düşünmekten öte, artık kanıtlarım var. Eseniler sıradan bir Yahudi kavminden başka bir şey değildi ve Nasıralı gerçek İsa Peygamberle uzaktan yakından bir ilgisi yoktu.

Delillerin nedir?

Delillerim Kabala ve incilin ta kendisidir. Tevekkeli değil, kabalacılar İndilerin içinde de şifreler arıyor. Çünkü çarmıhtaki adamın takipçileri indilerin içine de gerekli şifreler koydular, gelecekte mirasçıları bulsun diye. Süleymanın Anahtarı kitabının bazı şifrelerinin çözümü indiler içindedir ve özellikle Pavlusun mektuplarında gizlenmiştir.

Şimdi de Pavlus. Kilisenin ve Vatikanın kurucusu.

Evet ta kendisi, belki de kilisenin en büyük hatası Pavlusu aziz ve hatta peygamber iddia ederek, onun peşinden gitmeleridir. Siz Pavlusun Köpekleri adındaki bilinmeyen bir tarikatı duydunuz mu?

Hayır, duymadım.

Bu da benden size bir belge olsun. Pavlusun Köpekleri Pavlus tebliğlere başladığı andan itibaren onun koruyucusu oldu ve vatikanı Roma kilisesini kurana kadar da onu korumaya devam ettiler. Sonra onların Güneş Kulübünün bir üyesi olduğu anlaşılmıştı. Onlara köpek denmesinin nedenini ise şimdi size göstereceğim çizimden anlayacaksınız.

Maestro belgeyi Kont Duvala uzattı. Bu bir çizimdi ve bir grup adamı resmetmişti. Adamların kafalarında Mısır hiyerogliflerinde görülen köpek kafalarının bir benzeri vardı. Bunlar bir adamı bıçaklıyorlardı. Maestro konuşmaya devam etti:

Onlar Pavlusu koruyan Güneş Kulübünün, yani Apolloniusun takipçilerinden başka birileri değildi ve gerçekte Pavlus, Apolloniusun sahte dinini yaymaya çalışıyordu.

Meraklanmıştı Kont Duval, sordu:

Ya öldürölmesi? Romalılar onu da öldürmüştü.

Görevi bitmişti ve ölmesi gerekiyordu, yaşasaydı sırları açığa çıkabilirdi. Çünkü o en başından beri çarmıhtaki adam için çalışıyordu.

Yani İsa Mesihin.

Evet onun, Kont Duval. Sahte İsanın desek daha doğru olur.

Maestro masanın üzerinde duran belgelerin birini daha eline aldı ve Kont Duvala gösterirken, Bu belgeye yakından bakın. dedi. Kont Duval belgeyi alıp incelemeye başladığında, Maestro kaldığı yerden devam etti.

Elinizdeki belge Kader Tableti hakkında. Orijinali İbranice çevirisi sizin de anlayabileceğiniz gibi Latin dilinde.

Kader Tableti, Süleymanın Raziel Tableti.

Evet, öyle Kont Duval. Kral Peygamber Süleymana bilgelik veren Kader Tableti denilen

Raziel Tableti, yani ışığın kitabının sırrı 0 zamandan beri kabalacılar tarafından çözülmeye çalışılmış.

Şifreli olan bu tabletin sırrını çözen ise sadece Kral Peygamber Süleyman olmuş ve bilgiyi ve sırları miras olarak oğluna bırakabilmek için kendi kitabı olan Süleymanın Anahtarı kitabına şifreleyerek yazmıştır. İşte bütün farmasonların ve tapınakçıların aradığı Kayıp Anahtar bu şifrelerdir ve Tanrının gücüne sahip olmak istiyorlar.

Ölüleri diriltmek.

Belki de sadece bir ölüyü.

Şu gizem dolu ölü.

Evet ve onu diriltmek isteyenler ise Güneş Kulübü üyeleri.

Kim bu adamlar?

Kim değil ki? Kabalacılar, Illuminati,

farmasonlar ve diğer okült tarikatlar. Zamanın geldiğini düşünüyorlar. Kutsal geometriyi yüzyıllardan beri çeşitli mimari tasarım ile yapmaları gereken yerlere inşa ettiler.

Kutsal geometri ve mimari.

Evet Kont Duval, birçok şehir ve bina bu geometri ile yapıldı. Washington DC, yani Amerikanın başkenti bu mimariye göre tasarlandı. Bir de size birazdan göstereceğim bazı resimlerde göreceğiniz gibi bu kentlerden bir diğeri de İstanbul, ama dokuz yüz yıl önceki İstanbul.

Ne özelliği var bu kentlerin, Maestro?

Güneş Kulübü üyeleri dünyanın birçok yerine Mısır'daki Keops piramidini bir başlangıç noktası olarak, kutsal geometri denilen ölçüleri de kullanarak bazı göksel hareketleri, yıldızların konumunu dahesaba katarak şehirler ve binalar tasarlamıştır. Bunun da tek nedeni, uyandırma ya da diriltme günü geldiğinde işlemin gerçekleştirilmesi için şimdi tanımlamakta güçlük

çekilen bir sistem içinde gereksinim duyulan Yıldız Enerjisini ana noktaya çekmek. Bu mimari sistemin sırrını çözerek, işlemin, yani diriltmenin nerede yapılacağını da çözebiliriz.

Çözebildiniz mi?

Evet, çözdüm.

Neresi?

Sabredin, öğreneceksiniz ama daha önce kutsal geometrinin nerelerde uygulandığını anlatmak isterim. Buradan da Amerika diye bir ülkenin bundan iki bin yıl önce Kabalacı ve Güneş Kulübü üyesi tarikatlar tarafından planlandığını görmek mümkün. Sir Francis Baconun Yeni Atlantisi, yani Amerika, büyücülerin tasarladığı bir ülke; insanların büyücülerin kölesi olduğu Amerikadan söz ediyoruz. Washington kenti farmasonlar tarafından kuruldu ve başkent ilan edildi. Rivayet odur ki, bu kent Kutsal Dişiye ithaf edildi. Kim bu Kutsal Dişi? İsis, Demeter, Kibebe. Büyük ve Kutsal Dişi. Çarmıha gerilenin annesi.

Vay canına, yani çarmıha gerilen kişi Büyük Dişinin oğlu, öyle mi?

Aynen öyle Kont Duval, Washington kentindeki gizli mimari Zodyak ile bağlantılıdır, yıldızların konumu ile. Siz hiç, bir Kara Delik içinde bulunan enerji miktarının ne kadar olduğunu biliyor musunuz?

Ne kadar?

Dünyanın yüz bin yıllık enerji ihtiyacının tamamını karşılar.

Ne işe yarayacak bu kadar enerji?

Bir ölünün yeniden dirilmesi için ne kadar enerji gerektiğini tahmin edebilir misiniz?

Bilmediğim bir konu.

Bir kara delikteki enerjinin tümünün tek bir noktaya düşmesi gerekiyor ve düştüğü yerde, ölüden bir parça nokta kadar olsa dahi, ölü yeniden can bulacaktır.

Yani birileri, bir Kara Delik enerjisinin tümünü tek bir noktaya düşürmek isteyen birileri var.

Daha da fazlası var; Kara Delik enerjisine hükmetmek, onu çağırmak ve dünyadaki bir noktaya düşürmek. Kutsal geometri kullanılarak enerjiye, nereye düşmesi gerektiği hakkındaki bilgiyi vermek.

Bilinci olan bir Kara Delik.

Evet, var olan her şeyin kendi ölçüleri içinde bilinci vardır. Emir alırlar.

Bundan çıkarılacak sonuç, Güneş Kulübü üyeleri dünyanın birçok yerine işaretler koyabilmek için kutsal geometriyi kullanarak şehirler ve binalar inşa ettiler, öyle mi?

Evet, Kont Duval. Güneş Kulübü bu görevi duvarcılara yani farmasonlara verdi. Masonların tarih boyunca en önemli görevi de bu olmuştur. Kutsal geometriye uygun, içinde sırlar ve şifreler taşıyan Washington gibi kentler imar etmek.

Dehşet bir şey.

Toparlarsak.

Evet toparlarsak.

Yaklaşık iki bin yıl önce İbrahim'in dinini pekiştirmek ve tebliğ etmek için Bakire Meryemden yaratıcının üflediği ruh ile doğan İsa Peygamber (hiçbir zaman Mesih olmadı.) Nasıradan Kudüse geldi. Oysa o sırada başkaları bir Mesih bekliyordu; başka birini bir kurtarıcı, mutlak iyilik ile mutlak kötülüğün savaşında kötülüğe destek vermek için Babilden Kudüse gelen Kara Mesih, Babilin Kutsal Dişisi Isis, Demeter ya da Kibele adı her neyse, karanlığın anasının oğlu, büyük kara büyü ve sihir ile donatılmış biri İsa Peygamberin yerine geçti.

Ya gerçek İsa Peygambere ne oldu?

Maestro masanın üzerinden iki belge daha aldı ve Kont Duvala uzattı:

Bunlar Kudüsten gönderildi, ilk Yaşlılar

denilen bir tarikatın gizli kütüphanesinden. Belgeler Aramice, çevirisi Fransızca. İsa Peygamber dini tebliğ etmek için Nasıradan Kudüse gelirken bu manastıra uğruyor. Manastırda kalan rahipler ile aynı kavimden İsa. Bir çeşit hemşehrilik ilişkisi var. Belgelerden de anlaşılacağı gibi, Kara Mesih ile ilgili daha önce haber alınmış. Manastırdakiler İsayı uyarıyor. Çünkü Kara Mesihin adamları onu öldürmek için Zeytin dağı ile tapınak arasında pusu kurmuşlar. İsa yola düşüyor. Sonrası için iki görüş var: Ya yolda öldürüldü ya da kaçtı. Ama manastırdakiler onun kaçıp Hint topraklarına gittiğine inanıyorlar. diye sözünü bitirdi.

Yani gerçek İsa hiçbir zaman Kudüse, tapınağa inmedi ya da Filistin topraklarında dolaşmadı.

Evet, Kont Duval. Orada dolaşan Kara Mesih'ten başkası değildi.

Ya İncillerde yazılanlar?

Hepsi düzmece belgeler, her biri elli, yüz yıl sonra yazılan hikayeler. Tek bir elden

çıkılmışçasına.

Sonra?

Ve Romalıların yakalayıp, çarmıha gerdiği Kara Mesih oldu.

Onu nasıl ele geçirmiş olabilirler, bu kadar güçlü bir büyücü nasıl olur da yakalanır?

Bunu ben de çok düşündüm. Onu neden öldürsünler ya da bunu başaracak gücü nasıl buldular Romalılar?

Sonuç nedir, Maestro?

Gücünün bir anda elinden alındığını düşün, çarmıhta neden Baba, beni neden terk ettin. demişti. Buradaki babanın kim olduğunu düşün? Baba Baphometten başkası değildi ve onun gücünü yaratıcı bir anlığına elinden almıştı.

Neden?

Çünkü kullarının karanlık bir gücün elinde

perişan olmasını istemiyordu. Benim düşüncem bu.

Yani oyuna müdahale etmişti.

Evet, ama maalesef, karanlık tarafın insanları bunu hâlâ anlamakta güçlük çekiyor. Yaratıcının kullarını korumak için oyuna müdahale edebileceğini kabul edemiyorlar.

Roma, onu kendisi için tehlike olarak görmüş olmalı.

Ben de bu kanıdayım Kont Duval. Asılan, ölen ve ölüsü kutsal ananın adamları tarafından kaçırılan kişi, dünyanın gelmiş geçmiş en büyük büyücülerinden biriydi, Sanırım onu tanıdım.

Ona ait bir parça ile ne yapacaklar bu durumda?

Çemberlitaşın altındaki bir odada iki bin yıldır saklanan çarmıhtayken ellerine ve ayaklarına çakılan çivilerde kalan kan damlaları, Mecdelli Meryem denilen kadının bezinde kalan kan

damlaları.

Hani onun cesedini kaçırmışlardı, cesedi nerede?

Nerede olduğunu tahmin etmek zor değil ama ele geçirmeleri mümkün değil artık; Vatikan gerçeği biliyor ve ne pahasına olursa olsun, içindeki karşı tarafın hainleri olan Kara Kardinallere rağmen onun cesedini geri alamadılar, Vatikan, onun cesedini ya çok İyi bir şekilde koruyor ya da çoktan yakıp, küllerini havaya savurdu. Bence Papa Clement Tapınak Şövalyelerine karşı 1307 yılında başlattığı; savaş sırasında tapınakçıların elinde olan cesedi ele geçirdi ve aynı gün yaktı.

Bu kanıya nereden vardın, Maestro?

Kanıt da sizin gönderdiğiniz belgeler arasındaydı zaten, Kont Duval.

Ben böyle bir bilgiye rastlamadım.

Benim de farkım burada. Siz olan bir şeyi

aradınız, ben ise olmayan.

Yani?

Tapınakçıların kayıtlarındaki varlıkları inceledim ve aralarında bir ceset ya da bir cesedi koruyacak nitelikte bir sandık, kutu ya da tabut göremedim. Yani Güneş Kulübünün kara adamlarının elinde korumaları gereken bir ceset yoktu yedi yüz yıldan beri.

Bu şekilde düşünmemiştim.

Fark burada. Ellerin de olan tek şey, çivilerin ve bezin üzerindeki DNA parçalarından başka bir şey değil. Onu da aldıkları yeri biliyoruz artık.

Nasıl bir adam bu, diriltmek istedikleri hakkında ne biliyoruz?

Ona her zaman Tanrının oğlu dediler. Çok büyük büyü ve gizli ilim sırlarına sahip biri olduğu bütün Roma ve Yunan kayıtlarına geçmiş. Babasız doğmuş biri. Günümüzde Kemerhisar denilen Roma zamanında Tyana adı

verilen bir yerleşimde doğmuş. Yani bütün zamanların en esrarlı ve en kutsal olan topraklarında, büyüünün kenti Kapadokyada. Bir Pisagorcu olmuş, günümüz farmasonlar ve Güneş Kulübü tarikatları gibi. Tarsus gibi, Pavlusun doğduğu bir kentte eğitim görmesi ise daha da dikkat çekici. Bütün Roma kayıtlarında gizli bir teşkilatın üyesi olduğu yazılıyor. Gerçek İsa ile aynı dönemde yaşamış, yani 0 tarihinde hayattaymış. Arapların da tanıdığı bir kişilik. Araplar ona Balyanus diye hitap etmiş.

Apollonius.

Bütün izler Apollonius denilen kişiyi işaret ediyor. Apolloniusun İstanbulda bırakmış olduğu işaretler ise daha ilgi çekici; bu da bu kentin uzun zaman Apolloniusun felsefesi ile idare edildiğini gösteriyor. Onun adına dikilmiş olan bir taşın üzerinde yine ona ait olan kehanetler yazılmıştı. Kehaneti şuydu:

Kentin ilk ve son imparatorunun isimleri aynı olacak. İstanbulun ilk ve son imparatorunun isimleri Konstantindir.

Bir başka Babil, öyle mi?

Evet. Daha kentin Konstantin tarafından kurulduğu ilk yıllarda bile, Dikilitaş merkez olarak alınmış ve çok sayıda sütun dikilmişti ve hepsi de Apollonius adına idi. Onun ilmi ve kehanetleri üzerine bu sütunların üzerinde tabletler, yazılar ama en önemlisi tılsımlar yer alıyordu. Hiyeroglifler kullanılmıştı yazı olarak. Bugün Sultanahmet parkı dediğimiz, Hipodrom meydanı ise yüzlerce pagan dinine ait heykellerle doluydu. Bunların arasında Bizanslılar için en önemli olan sütun, Tyanalı Apolloniusun yaşadığı son günlerin anlatıldığı bronz bir dikilitaştı. Burada yazılan ise çarmıha gerilerek öldürülen bir adamın hikayesinden başka bir şey değildi. Yani İncillerdeki İsa Mesihinki gibi.

Maestro, birkaç fotoğraf ile belgeyi masanın üzerinden alıp Kont Duvala uzattı. Çeşitli kütüphanelere ait olduğu belli oluyordu belgelerin. Üzerlerinde, numaralar ve işaretler vardı. Maestro, Kont Duvarın meraklandığını fark etmişti. Beş farklı kütüphaneden toplandı bu

belgeler. Vatikan kütüphanesi, Royal Akademinin kütüphanesi ve Süleymaniye kütüphaneleri, ayrıca iki özel kütüphane. Özel kütüphanelerin kimlere ait olduğunu söylemeyeceğime sahiplerine söz verdiğim için beni bağışlamanızı rica ederim. diye ona bilgi verdi.

Hipodrom meydanının ikinci yüzyıldaki dönemini gösteren renkli birkaç resmi Maestronun gösterdiği ilk belgeler oldu. Fotoğrafın birinde, günümüzde Dikilitaştan, Çemberlitaşa uzanan, Sultanahmet Camisinin bulunduğu alanı da kapsayan, diğer taraftan da Topkapı Sarayı ile Gülhane Parkını da içine alan tepenin bulunduğu alanı da içine alan geniş bir alan resme konu edilmişti ve yukarıdan bir açıyla çizilmiş olmasına rağmen, figürler arasında bir oran ve perspektif yoktu, naif ve figüratif bir şekilde çizilmişti resim.

İlk anda yüzlerce sütun ve dikilitaş çarpıcı bir görüntü oluşturunuyordu. Yüzlercesinden vardı ve her birinin üzeri hiyeroglif Antik Mısır yazıları ile doluydu. Beş tane farklı boyutlardaki pagan

tapınağı ilk bakışta belli oluyordu. Çemberlitaşın tam karşısında Kapalıçarşıya doğru, Nuruosmaniye Camisi taraflarına düşen tarafta, yüksek bir yapı dikkat çekiyordu. Yapının tepesindeki konik kubbenin en üstünde, birbirlerine sarılmış, çıplak, kanatları olan üç melek figürü vardı. Ama ilginç olan, üç melek figürünün de uzun kuyruklarının olması ve kuyrukların birbirlerine dolanmış olmasıydı. Binanın geniş giriş kapısının sanki üzerine oturmuş gibi duran ve ayakları kapının her iki yanından aşağıya, yere kadar uzanmış güzel bir Tanrıça Kibele heykeli, ellerini yukarı kaldırmış, her iki yana açmış ve inananlarını kendine çağırıyor gibi bakıyordu.

Günümüz Topkapı Sarayının bahçesindeki alanda kalan daha da büyük bir başka tapınak ise üç büyük piramidin yan yana gelmesi ile bina edilmişti. Ortadaki piramit diğerlerinin iki katı büyüklüğünde ve yüksekliğindeydi ama ne kadar yüksek olduğunu tahmin etmek güçtü. Büyük piramidin tepesindeki yılan heykeli, tapınağa değişik bir hava veriyordu. İki tapınak

daha karşılıklı duruyordu. Biri bugünkü, Sultanahmet Camisi diğeri de Ayasofya müzesinin yerlerinde yapılmıştı.

Her iki tapınağın girişlerinde çok sayıda sütun yan yana dizilmiş ve bu tapınakların diğerklerinden daha önemli olduğu izlenimini veriyordu. Tapınakların arasında kalan bölgelerde, yolların üzerinde sütunlar ve bu sütunlara bakmakta olan insanlar da resmedilmişti.

İkinci fotoğraf ise Çemberlitaş üzerindeki bir tabletin yakından yapılmış resmiydi. Hiyeroglif yazılarla yazılmıştı tablet. Tabletın en üstünde yan yana iki beş köşeli yıldız vardı ve yıldızların içinde tılsım olduğu belli olan işaretler vardı. Yıldızların arasına yine aynı yılan motifi işlenmişti.

Maestro, tableti gösterdi ve İşin bütün sırrı bu tablette, şu yıldızların içinde yer alan tılsımlar Süleymanın Anahtarı kitabının içindeki tılsımlar ile birebir aynı. Tılsımlara dikkat edin. Bütün tablet Mısır hiyeroglif yazısı ile yazılmış

olmasına rağmen, yıldızların içindeki tılsımlar Süleymanın orijinal tılsımları. Hiyeroglif yazıya gelelim, şöyle yazıyor: Bana ait olan buradadır ve yeniden doğuşum da burada olacaktır. dedikten sonra, bir süre düşündü ve konuşmaya devam etti, İsa Mesihin çarmıha gerildiği sırada, kullanılan dört çivinin bu sütunun altında, gizli bir odada saklandığı yıllardan beri söylenmektedir. Sizce bu çiviler neden bu kadar önemli olabilir? diye sordu.

Üç çivi değil mi?

Hayır dört, resimlerdeki gibi çarmıha gerilmemişti. Çapraz şekilde, iki ayaklarına iki de ellerine çivi çakılmıştı.

Anlıyorum.

Çivilerin üzerinde, çarmıhta gerilerek asılmış olanın kanı yani ona ait bir parça, yani DNAsı var. Çivilerdeki DNA yeniden canlandırma için gerekli olan en önemli parça.

Giderek ilginçleşiyor konu.

Dahası var Kont Duval. Yıldızların içine işlenmiş olan tılsımlar da Süleymanın Anahtarında yeniden doğuş için ile ilgili. Yani mirasını devrettiği kişilere yeniden doğuş için, başvurulacak kaynağı işaret ediyor bu tablet.

Daha da aydınlanmaya başladı konu.

Evet, Kont Duval. Bana ilettiğiniz belgelerde, Oak Island ve kayıp Tapınak Şövalyeleri Hazinesi konusu da vardı. Güneş Kulübü organizasyonunun bu araştırma için çok büyük paralar harcadığı ortadaydı. İki şeyin peşinde oldukları belli oluyordu: Ahit Sandığı ile Kutsal Kase. Bunu şuradan anladım.

Maestro sözünü tamamlamadan masanın üzerindeki bir başka belgeyi alıp, Kont Duvala verdi. Bu da Bizans dönemi belgelerinden biriydi ve eski Yunanca yazılmıştı, konuşmaya devam etti.

Her dönem, gezginler olmuştur ve gittikleri kentlerde gördüklerini yazmışlardır. Bunların hemen hepsi de bilinir, yazdıkları da modern

dillere çevrilmiştir ama aralarından bazıları tarihin karanlık yerlerine gömülmüştür, 12. yüzyılda Latin işgali sırasında çok büyük iki olay yaşanmıştı. Aslında çok gizli bir çalışma yapıliyordu, ama bir gezgin olaya şahit olmuş ve olayı yazmıştı. Görmemesi gereken şeyleri gördüğü ve yazmaması gereken şeyleri yazdığı için canından oldu. Onu dönemin Bizansı işgal eden Latin askerleri yakaladı ve öldürdü.

Her biri gerçek birer pagan olan ve Venedikten gelerek Konstaninapolisi işgal edip, yıllarca burada hüküm süren Latinlerin gerçekte tek bir amacı vardı, kenti yağma etmenin dışında elbette. Onu yeniden canlandırmaya çalışmak, çünkü ölümünün üzerinden bin yıl geçmişti ve her bin yılda bir doğru zamanın geldiğine inanıyorlardı. Yıllarca Kudüsten iki büyük emanetin gelmesini beklediler. Ahit Sandığı ve Kutsal Kase. İşlemin yapılması için gereken en önemli iki parça, diğerleri, tılsımlar ve çiviler zaten ellerin deydi.

Sonra ne oldu?

Bu kitapta, bir şeylerin ters gittiği yazıyor. Şöyle yazıyor gezginin kitabında: Büyücüler ve rahipler, sihirli kelimeler söylüyorlar ve tapınağın her yerine Süleymanın Anahtarı kitabındaki tılsımları yazıyorlardı. En büyük tapınağın sunağına Kutsal Kase konulmuştu ve sihirli kelimeler söylenerek Kutsal Kasenin içine dört çivi konuldu. Sekiz tane güçlü adamın taşıdığı bir tahtanın üzerinde ise siyah demirden yapılmış, sanki her tarafı kapalı, bir kapağı yokmuş gibi duran bir sandığı, tapınağın sunağına doğru getirdiler.

Tapınağın duvarlarından birinin arkasındaki bir gözleme deliğinden ayini seyretmek için, tapınağın hizmetkarlarından birine çok altın vermiştim ve bana gösterdiği delikten içeride olan biteni seyrediyordum. Baş rahip, elinde kaim bir kitap ile öne çıktı, üzerinde kırmızı ve beyaz renklerde bir cüppe vardı, cüppenin her yanı tılsımlar ile işlenmişti. Uzun bir süre dualar okuduktan sonra sunağa konulan sandığı bir yerine dokunarak açtı. O zaman anladım ki, bu sandık sihirle açılmaktadır.

Sandığın içine, Kutsal Kaseyi içindeki dört çivi ile birlikte koydular. Bir süre sihirli kelimeler söylemeye devam ettiler. Birden, yukarıdan binanın tavanından sandığa doğru büyük, beyaz sütun kalınlığında yoğun bir ışık geldi ve sandığın içine aktı. Sonradan öğrendiğimde, bu beyaz alevli ve ateşli ışık, gökte, yukarıda çok büyük bir karanlık bulutun içinden, yıldırım gibi tapınağın içine akıyormuş; sonra tapınağın tavanından geçerek sandığın içinde son buldu. Bu kara bulut ve alevli ışık bütün kenti heyecana boğmuştu. Birden kendimi kaybetmişim, daha sonrasını göremedim. Bir şey gelip, baktığım delikten gözümü vurmuştu. Sağ gözüm bir daha görmez oldu.

Bayıldığım yerden kalkıp tekrar, diğer gözüm ile tapınağın içine baktığımda, tapındaki bütün rahiplerin ölmüş olduğunu gördüm. Yaşayan kimse kalmamıştı. Oradan kaçtım ve günlerce ne olacak diye tapınağın çevresinde uykusuz günler ve geceler geçirerek bekledim. Günler sonra birileri tapınağın içine girme cesaretini gösterdi. Tapınağa girdiler ve ölenlerin cesetlerini

çıkardılar. Saçları dökülmüş, derileri yanmış, gözleri haşlanmış yüzlerine akmıştı hepsinin. Sonra tapınağın Şövalyeleri denilen askerler geldi. Herkesin korktuğu bu askerlerin yanında başka rahipler de vardı, sihirli sözler söyleyerek içeri girdiler. Çıktıklarında sunakta olan her şeyi yanlarına almışlardı. Çivileri aynı gün aldıkları yere koyduklarını duydum. Diğerlerini de yanlarına alıp götürmüşlerdi.

Maestro, onu heyecanla dinleyen Kont Duvala baktı ve İşte bizim Severus isimli gezginimiz böyle yazmış kitabına. Tapınak Şövalyelerinin kutsal emanetlerinin ne olduğunu biliyoruz artık.

Bildiğimiz bir başka şey de bu ayının gerçekleşmesi, yeniden doğuşun olabilmesi için gereken parçalar arasında çivilerin yanı sıra Ahit Sandığı ile Kutsal Kasenin olması gerektiği. Ona yeniden can vermeyi başaramadıkları anlaşılıyor bu hikayede. Rahipleri bir şeyleri yanlış yaptılar, Kara Delikten Ahit Sandığına akan enerjiyi kontrol edemediler. Yakıcı ve öldürücü enerji ona can verecekti ama diğerlerinin canını aldı. Onu canlandırmak isteyenler böylece bin yıl

daha beklemek zorunda kaldılar ve Kutsal Emanetlerin bin yıl daha korunabilmesi için Güneş Kulübünü kurdular. Bin yıl önce İstanbul'da yarım kalan bir işi yeniden yapmayı düşünüyorlar. Kendi Mesihlerinin gelmesini sağlamayı planlıyorlar. dedi Çarpıcı bir hikaye ama olan biten her şeye büyük bir uyum gösterdiği açık. Diğer resimlere de bir göz atsak olur mu, Maestro?

Elbette olur.

Maestro, masadaki resimlerin birini aldı ve gösterdi, sonra da anlatmaya başladı, Bu fotoğraftaki resim muhteşem bir pagan ayinini konu edinmiş kendine. Şu çarpıcı renkleri görün ve yüzlerce çıplak kadının rahiplerle yaptığı şu seks gösterilerine bakın. Dehşet görüntüler. Ama bu resimdeki en önemli ayrıntı, tapınağın duvarındaki şu mozaiktir. Mozaığe dikkatle bakın, hatta büyütec ile bakın. deyip büyüteci uzattı. Büyüteci eline alıp, Maestronun gösterdiği mozaik resmi incelediğinde nefesi kesilmişti Kont Duvalin, Bu da nedir? Bu gerçek olamaz. diye şaşkınlığını dile getirdi. Ama

gördükleri gerçektir. Bir İsa portresiydi bu, klasik İsa mozaiklerinden biri aynı Ayasofyada olanın bir benzeri, bir pagan tapınağının duvarına işlenmişti.

Maestro, Bu mozaik çok şeyi anlatıyor, bir kilisede değil, bir pagan tapınağında, hem de dehşet bir aynının yapıldığı bir tapınakta. Duvarda resmi olan bu adam acaba kimlerin kutsal kişisi olabilir? Bir düşünelim. Ama bundan da çarpıcı olan bir şey var.

büyük sırrın olduğu bir başka belge ki, bana gönderilen şifrelerin bilgilerinin birini açıklığa kavuşturuyor, deyip sözünü tamamladı Maestro ve yeni bir resmi masanın üzerine koydu. Bu resim de günümüz Sultanahmet ve çevresinin kuş bakışı çizimiydi ve siyah çizgilerle çizilmişti. Tam da odak noktası Çemberlitaş olan alandaki çeşitli sütunlar üzerinde bazen isimler de belirtmek suretiyle kentin geleceği ve kaderini açıklayan, hiyeroglif tarzda garip semboller yer alıyordu. Sultanahmet Parkı olarak bilinen hipodrom da heykeller ile doluydu.

Bunların arasında duran ve üzerlerinde ünlü Tyanalı Apolloniusun son günlerinin tam öyküsünü yazdırttığı bronz dikili taşlar, dikkat çekiyordu. Apollonius sütunlarının, diğer sütunlardan farklı konumlandırıldığını fark etti. Açılmış bir pergelin ilk bacağının üzerinde bir hat oluşturuyor gibiydiler. Bunun kendisine bir şeyi çağrıştırdığı anladı. Kont Duvalin gönderdiği belgeler arasında bu da vardı ve bu pergel ile masonik bir sistemle kurulmuş olan Washington DCnin sırlarını da şimdi çözmeye başladığını anlamıştı. Sorulan sorulardan biri de buydu; Washington DCdeki Güneş Kulübü planlarının, İstanbul ile ilişkisini bulması istenmişti ondan.

Yeni bir kahve yaparken, makineden çıkan fokurdama seslerine odaklandığından birden kafasında bir ışık yandı. Kutsal geometriyi çözmeye başlamıştı. Masonik pergel. Sır bu pergelin içinde gizliydi. Pergelin tepesinde Kongre sarayı vardı. Tepeden iki bacak belli bir açı yaparak ilerliyordu. Yanlardan ise dört kol. Federal Üçgen deniliyordu buraya ve üçgen

içinde masonik anıt binalar vardı. Kongre Sarayı, Pentagon, Jefferson Binası, FBI binası, Albert Pikein ünlü masonik heykeli, Beyaz Saray.

Bazı şeylerin artık kafasında oturmaya başladığını hissediyordu. Daha önce sanki böyle bir çizimi görmüş gibiydi. Bilgisayarındaki resim dosyalarını açtı ve arşivindeki resimleri incelemeye başladı. Birkaç dakika sonra ona çağrışım yapan resmi buldu. Bu da Venedikteki gizli bir kütüphaneden alınmış bir çizimin görüntüsüydü ve İstanbulun Latin dönemindeki, sekiz yüz yıl önceki dönemini gösteren bir kent planıydı, üzerindeki yazılar ise eski Yunanca yazılardı.

Kont Duvalin gönderdiği Washington DC kent planı ile eski İstanbul kent planını özel bir bilgisayar programı ile üst üste koyduktan sonra bütün sır bir anda açığa çıktı. Venedikten gelen İstanbul kent planında da aynı üçgen vardı. Kutsal pergel üçgeni. Pergelin tepesi, bugünkü Sultanahmet meydanında olan Mısırdan getirilmiş olan dikilitaşı gösteriyordu. Pergelin

tepesinden uzanan bacaklardan biri Topkapı Sarayı bahçesinde kalan pagan tapınağına kadar uzanıyordu. Pergelin diğer bacağı ise Çemberlitaşa doğru açılmıştı ve ucu taşa kadar uzanmıştı.

Dikilitaştan, yani pergelin tepesinden uzanan iki kol Sultanahmet Camisinin iki yanına uzanmış ve camiyi içine almıştı. Dikilitaşın diğer yanından çıkan diğer iki kol ise İbrahim Paşa konağı ile Adliye binasını da içine alarak ilerliyordu. Pergelin tepesinden çıkan kollar ve bacaklar üzerinde Apolloniusa atfedilmiş yazı, tılsım ve tabletlerin olduğu sütunların üzerinden geçiyordu. Bir anda anladı kumpası Maestro ve Unutmamak için yapmışlar. diye düşündü. Farmasonlar, Amerikanın başkenti Washington DCyi inşa ederken bir zamanlar İstanbulda kullanılan kutsal ve sihirli geometriyi kullanmışlardı. Şimdi ise bu plana bağlı olarak bir simülasyon yaratacaklardı. Washington DC planındaki üçgen içinde yer alan masonik binaları baz alarak, İstanbul üzerinde bir ayin yerleşimi sağlayacaklardı. Ayin için sadece bir

bina değil, bütün bir kent yani eski İstanbul coğrafyası kullanılacaktı ve pergelin açısı içinde yapılacaktı büyük diriltme ayini.

Topkapı Sarayının bahçesinde aniden başlayan inşaat çalışması da artık bir anlam kazanmaya başlamıştı. Muhtemelen eski pagan tapmağına açılmış olan bir tünel vardı inşaatın içinde ve başrahip ile kutsal malzemeler burada olacaktı. Sonra her sütünün olduğu noktada birer rahip sıralanacak ve üçgenin bacaklarının üzerinde kalan Apollonius stnlarının her birinin olduğu yerde de birer kara rahip ellerindeki tılsım kitapları ile sihirli kelimeleri söyleyecekti. Maestro, planlara tekrar baktı ve Apollonius stnlarının, günümüzde geçtiği yerleri çözmeye çalıştı.

Dikilitaştan pagan tapmağına uzanan pergelin bacaklarının altında kalan stnları inceledi. İlk iki sütün sarayın bahçesinde kalıyordu. Sonraki üç sütün, Ayasofyanın yanından geçiyordu. Bunlar, yeraltı tünellerinin içinde ve yeraltında kalan tapınaklarda yapacaklar bu ayini. diye, kendi kendine konuştu Maestro. Bu plan,

İstanbuldaki, Bizans döneminde kalan yeraltı tünelleri, yer altındaki gizli odalar ve tapmakları gösteriyordu. Bunu daha önce neden düşünemediğini sordu kendisine. Bu savaşın artık yeraltında yapılacağı açıktı. Artık harekete geçme zamanının geldiğine karar verdi. Gerekli hazırlıkları yapmak için malzemeleri bir araya getirmeye başladı. Çok sayıda özel alet ve silahlara ihtiyacı vardı.

Aklından geçenleri ve çizimle ilgili yorumları Kont Duvala anlattıktan sonra bir anlaşmaya vardılar. Maestro, zaman geçirmeden çivileri ele geçirmek istiyordu. Kont Duval Vatikana dönmek için, Roma uçağına binerken Maestro savaşa başlamak için ilk ateşi açmak üzere hazırlığa başlamıştı.

Öncelikle çivilerin ele geçirilmesi gerektiğini düşünüyordu Maestro. Ekselansın ve Güneş Kulübünün kara operasyonu, çiviler olmazsa çökecekti. Çivilerin bulunduğu yeri biliyordu; Çemberlitaşın altındaki gizli bir oda. Bu gece oraya girmeyi planlıyordu. Havanın kararmasını beklerken hazırlıklara başladı. Osmanlı ve

Bizans dönemlerinden kalma el çizimi haritaları incelemeye başladı. Bizans haritasında, Çemberlitaşın altındaki gizli oda açıkça çizilmişti. Ve odaya ulaşan dehlizler de açıkça belirtilmişti. Üç tane tünel vardı gizli odaya çıkan: biri Ayasofya müzesinin altında başlıyordu, müzenin altında girişi olan bu tünelin bir kolu, deniz tarafına gidiyordu ve denizin altında devam ederek Burgazadada sona eriyordu.

Hayretinden şaşkınlığa düşmüştü Maestro, Bizanslıların yıllarca böyle bir tünel kazmasına inanamamıştı. Kim bilir, kafalarından neler geçiyordu da böyle bir çabaya girmişlerdi diye düşündü. Tünelin diğer koluna baktı, o da deniz tarafına Sarayburnunda denize açılan bir tüneldi. Diğerinden daha kısaydı ve tünelin bittiği yerde sandalların olduğu bir rıhtımın çizimlerini de gördü. Maestro, bu tünellerin hep kaçış üzerine yapılmış olduğunu anlamıştı.

Üçüncü tünel ise en kısa olandı ve Çemberlitaşın altındaki gizli odada son buluyordu. Bu tünelin pek işe yaramayacağını

anladı. Ayasofya müzesine girmesi imkansız gibi bir şeydi. Gizli odaya açılan diğer tünellere baktı harita üzerinde.

Biri Yedikulede bir kilisenin altındaydı. Burası artık bir kilise değildi; harabeden başka bir şey değildi, sadece mozaikleri kalmıştı, kilisenin zeminine binlerce yıl önce yapılmış olan mozaikler. Diğer tünel ise şimdi kuyumcuların içinde çalıştığı, Osmanlı zamanından kalma bir hanın içindeydi. Handan giriş en kısa olan tüneldi ama, karşısına çok insan çıkabileceğini düşündü. Yine de en kısa olan tünele bir göz atmak istedi. Buradan içeri girmeyi deneyecekti. Çemberlitaş meydanına gece karanlığında geldiğinde, taşın etrafına iskeleler kurulmuş olduğunu görünce gülümsedi.

Göstermelik oraya konulmuştu iskeleler ve kurulduğu günden beri tek bir kişi bile o iskeleler üzerinde çalışmamıştı. Asıl çalışma altta yapılıyordu. Paravanlarla kapatılmıştı taşın her yanı. Dışarıdan, içeride ne yapıldığını anlamak kolay değildi. Yapılan ise, caddeden aşağıya, gizli odaya doğru açılan bir tünelden başka bir

şey değildi. Yukarıdan aşağıya çalışmışlardı. Belki de çivilerin bulunmuş olduğunu düşündü Maestro, ama bunu anlamamanın tek yolunun içeri girmek ve odaya kendi gözleri ile bakmaktan da geçtiğini biliyordu.

Kafasını diğer yöne, hanın olduğu tarafa çevirdi, etrafta çok az insan olduğunu gördü. Hana uzaktan baktı. Hanın dış cephesine bakan pencerelerin sadece birkaç tanesinde ışık vardı. Bu da birkaç kuyumcunun gece de çalışmak için handa kaldığını gösteriyordu. Vezir Handı adı burasının. Hanın eski, büyük demir kapısı, kale kapısı gibi büyük ve zırhlıydı. Birkaç saat önce içeriden kapatılmıştı kapı.

Meydandan hanın arka tarafında kalan sokağa doğru yürüdü. Yanından birkaç kişi geçip gitti.

Hanın arka sokaklara bakan duvarlarını inceledi. Fazla yüksek değildi duvarlar ve etrafta bekçi de görünmüyordu. Sırtındaki çantadan bir alet çıkardı Maestro ve aleti ayaklarına taktı, isviçre yapımı, Kedi Ayakları denilen bu alet ile düz duvarda yürümesi bile mümkündü. Duvara

ilk adımını attı ve kendini yukarı çekti. Duvardaki kırık dökük tuğlalara parmak uçları ile tutunması yeterli olmuştu yükselmesi için. Birkaç adımda, belki de bir kedi rahatlığı ile duvarın üstüne ulaştı ve bir gölge gibi uzandı duvarın üzerine. Sanki bir bütün olmuştu duvarla birlikte, hiçbir normal göz onu orada fark edemezdi.

Etrafı incelemeye başladı. Kimse ortalıkta görünmüyordu. Zaman zaman gecenin sessizliğini bozan yüksek sesli konuşmalar ile televizyonlardan gelen gürültüler duyuluyordu. Handan gece çalışmasına kalan birkaç dükkandan yükselen seslerden başka bir şey değillerdi. Maestro, ayaklarındaki aletleri çıkararak çantasına yerleştirdi ve bahçeye atladı. Düşüşü yumuşak olmuştu. Tünelin ağzının nerede olduğunu biliyordu, oraya kör kuyuya doğru koştu. Kuyunun başına geldiği zaman, kuyunun tahta parçaları ile kapatıldığını gördü.

Kolay ve basit bir işti. Çantasından yeni bir alet çıkardı ve tahtaları kuyunun duvarına bağlayan demirleri, tereyağı keser gibi kesti. Kuyunun

zerindeki tahtaları kenara çekti ve kuyunun içine girdi. Elindeki kuvvetli feneri kuyunun karanlığına tutmadan önce, yine aynı aletleri ayaklarına taktı ve kuyunun içine doğru birkaç adım attıktan sonra, ışığın dışarıdan grlmeyeceğine kanaat getirdikten sonra feneri açtı. Kuvvetli ışık metrelerce aşağıya ulaştı, çok net görünüyordu her şey. Yirmi metre kadar aşağıda su vardı. Kuyunun duvarından küçük bir taşı, akı ile söktü ve suya attı. Suyun derinliğini anlamaya çalışıyordu ama bir sonuca ulaşamadı. Yine bir kedi evikliğinde aşağıya doğru inmeye başladı.

Kuyudaki suya ulaştığı zaman tünele açılan kapının suyun altında kaldığını anladı. Burada bir karar vermesi gerekiyordu. Suyun altına girmeye karar verdi. Bunun için hazırlıklıydı. Çok ince bir plastikten yapılmış olan bir çeşit dalgıç elbisesini üzerine sardı ve uçlarını yapıştırdı. Böylece kendini suya karşı birkaç saniye içinde yalıtımış oldu. Aynı şekilde düz duvar üzerinde yürüyerek suyun dibine doğru ilerlemeye devam etti. Beş dakikadan fazla

nefesini tutabileceğini biliyordu, İki dakika sonra aradığını buldu, İlk bakışta bile kuyuya ait olmadığı ve sonradan yapıldığı belli olan taş bir duvara rast gelmişti. Tünelin bu duvarın arkasından başladığını anladı. Gerekli çalışmaya başlaması için suyun üstüne çıkması gerekiyordu. Suyun üstüne çıktığında, çantasından birkaç alet çıkardı. Bunlardan bir tanesi özel yapım elmas uçlu bir matkaptı. Diğerleri de kuvvetli bir patlayıcı ile bir çeşit susturucuydu.

Çantasını duvara çiviledi ve yeniden suyun içine girdi. Uzun elmas uçlu matkap birkaç saniye içinde taş duvara uzun bir delik açmıştı. Elindeki tüpü deliğe soktu ve aletin düğmesine basarak, aletin içindeki sıvı patlayıcıyı deliğin içine boşalttı. Deliğin içine susturucu ile birlikte elektronik sinyal ile çalışan ateşleyici mekanizmayı koydu ve tekrar suyun üstüne çıktı. Yukarıya, kuyunun girişine yakın bir yere kadar gitti ve oradan, uzaktan kumanda ile duvarın içindeki ateşleyiciyi harekete geçirdi. Boğuk bir ses çıkmıştı sadece. Susturucu,

patlayıcının bütün sesini emmişti ama suyun içine yuvarlanan taşların ve suyun, kuyunun içinde on metre kadar yükselmesini engelleyecek bir şey yapamamıştı.

Sessizce beklemeye ve etrafı dinlemeye başladı Maestro bulunduğu yerde. Taşların suyun içinde çıkardığı sesler, Vezir hanın içinde hâlâ çalışmakta olan birkaç kuyumcu tarafından duyulmuştu. Adamlar pencereler çıkarak etrafa bakmıştı ama bir şey göremeyince kafalarını geri çekip, işlerinin başlarına dönmüşlerdi. Sadece, Vezir hanın gece bekçilerinden biri, sesin kuyudan geldiğini düşünmüştü, kuyuya doğru yürümüş ve kuyunun başına geldiğinde ise, kuyunun tahtalarının yerinde olduğunu görünce, demir bağlantılarına bakmaya gerek görmeden çekip gitmişti. Maestro aşağıdan onun gelişini ve kuyunun tahtalarına baktığını tahtaların arasındaki aralıktan görmüştü. İçeri girmeden önce tahtaları eski haline getirdiği için sevindi. Maestro işini iyi yapardı.

Bekçinin gittiğini anladıktan sonra, aynı şekilde düz duvarda yürüyerek, suyun içine

girdi ve açtığı delikten içeri baktı. Deliğın üzerinde kalan su, delikten içeri girip, tünelin içine dağılmıştı. Tünelin girişinde sadece bir ıslaklık olduğunu görünce, tünelin suyun tamamını yutacak kadar uzun ve geniş olduğunu anlamıştı. Tünelin içinde rahat hareket etmesini sağlayacak özel kıyafetleri giyip ve aletlerle kendini donattıktan sonra, tünelin içinde yürümeye başlayan Maestro, tünelin diğer ucuna kadar hiçbir tehlike ile karşılaşmamıştı.

Sadece böcek ve yılan gibi bazı hayvanların bin yıllık ceset artıklarının çıkardığı kokudan rahatsızlık duymuştu. Tünelin bittiği yer olan çıkışı da aynı şekilde girişı gibi taşlarla kapatılmıştı. Bu duvarı patlatmadan önce duvarın arkasında ne olduğunu bilmesi gerektiğini düşündü ve duvarı yine aynı matkap ile delerek, açtığı delikten duvarın arkasına bir Yılan Kamera gönderdi. Kamera ile duvarın arkasını bir süre inceledi, sesleri dinledi. Kimsenin orada olmadığına kanaat getirince bu duvarı da aynı şekilde patlattı ve duvarın arkasına geçti. Küçük bir meydana çıkmış

gibiymi. Meydanın tam ortasında yukarıya açılan bir tünelin olduğunu görünce doğru yere geldiğini anladı.

 n aat  irketinin açtığı tüneldi burası. Ve odayı gördü, demir bir kapısı vardı ve kapının üzerine işlenmiş olan tılsımlar sanki d n yapılmış gibi öyle bozulmadan duruyorlardı. Birkaç adımda kapıya ulaştıktan sonra olan biteni anladı. Oda çoktan bo altılmı tı ama emin olmak için odaya girdi ve ışığı odanın duvarlarına ve içine tuttu. Bir kez daha onun bir duvar resmini gördü. Kapının tam karşısında, neredeyse duvarın tamamını kaplayacak şekilde bir  sa portresi vardı ve Ayasofya müzesinde olan mozaik  sa portresinin aynısıydı. Duvarlardaki tılsımlar ise odaya bir tapınak havası veriyordu. Belki de odadaki eşyaları korusun diye bu tılsımlar yapılmıştı,  sa portresinin bulunduğu duvarın altına ışığı tuttuğunda buradan bir sandığın kaldırıldığını anladı.

Küçük bir sandığın izi hâlâ orada duruyordu. Her taraf toz, k f ve yosun içinde olmasına rağmen, sandığın bulunduğu yer zeminin ilk

rengini korumuştı.

Geç kaldığını anladı Maestro, geldiği yerden gitmek yerine, inşaatçıların açtığı tünelden çıkma kararı aldı. Çıkışı daha kolay olacaktı, inşaatçılar açtıkları tünele bir de merdiven koymuşlardı. Merdivenin basamaklarından sessiz adımlarla yirmi metre kadar yukarıya çıktı. Tünelin çıkışı yeniden beton ile kaplanmıştı. Betonlu patlatıp yukarı çıkması birkaç dakikasını aldı. Bu kez zaten hemen kaçacağını düşündüğünden, çok da fazla tedbir almayı düşünmedi. Kafasını tünelin girişinden çıkardığında, ona bakan iki kişiyi gördü ve onların inşaatı bekleyen bekçiler olduğunu anladı. Silahları yoktu ve tünelin girişindeki patlamadan korkmuşlardı. Bir hamlede ikisinin de bacaklarından tutup, adamların şaşkınlıkları geçmeden, onları kendine, tünelin içine çekti ve kafalarını tünelin duvarlarına vurarak onları bayılttıktan sonra, aşağıya düşmelerine izin verdi.

Maestro, inşaatı gizleyen paravanları da birkaç hamlede aştı ve tam, Çemberli taş pasajının

köşesinde beklemekte olan polis otosunun yanından geçip ara sokaklara dalıp kayboldu. Polisler o sırada diğer taraftan patlama sesine, taşın önüne gelmişlerdi ve polis otosunda kimse yoktu. Artık yeni hedefi belli olmuştu maestronun; çivileri ele geçiren Ekrem Nalçalıyı bulmak. Hiç zaman kaybetmeden Maslaktaki garaja, gizli çalışma yerine gitti. İnternet üzerinden birkaç işlem yapması gerekiyordu. Gerekli yerlere bağlandıktan sonra, İstanbuldaki Mobesa kameralarının çektiği görüntülerin arşivlendiği sisteme bağlandı ve görüntüleri inceledi. Aynı sırada bir başka sisteme de bağlandı. Bu sistem birçok otelin ve önemli binaların giriş çıkışlarını görüntülüyordu. CIAin kurduğu bir sistemdi ve bu sistemle aradıkları kişilerin yerlerini tespit etmeye çalışıyorlardı. Bir saat önce kırılmıştı her iki sistemin de şifreleri, çünkü iki sistem de iki saat ara ile şifrelerini otomatik olarak değiştiriyordu.

Birkaç dakika içinde aradığını buldu Maestro. Ekrem Nalçalı, ofisine geç saatlerde girmiş ve bir daha çıkmamıştı. Nerede olduğu belliydi

artık. Gecenin karanlığından da faydalanarak onu ele geçirecekti.

Gece yarısına yakın bir zamanda Kortek İnşaat Şirketinin Maslaktaki plazasının otoparkına gelen araçtan inen Maestrodan başkası değildi. Maestro plazanın kapısına doğru yürüdü, üzerinde ünlü bir Pizza lokantasının üniforması ve elinde, içinde pizza paketleri olan bir torba vardı. Binanın döner kapısına doğru yürürken kapıda bekleyen güvenlik görevlilerinden biriyle göz göze geldi, bir anlık bakışı ile güvenlik görevlisi hipnotize olmuş gibi bakakaldı.

Gerçekten de hipnotize olmuştu adam.

Maestronun Alamutiyan tarikatının okulunda öğrendiği bir yöntemdi bu. Hipnotize olmuş bir şekilde bakan güvenlik görevlisine boş bir kağıt gösterdi. Görevli bu kağıdı, binaya giriş izni olan inşaat çalışanı mühendislerinden birine ait kimlik kartı gibi algıladı. Maestro onun algılama kodlarını değiştirmiş ve beyninin içine girmişti. Diğer güvenlik görevlisi, şaşırmış olmasına rağmen, pizzacının içeri girme izni aldığını

düşünerek, bulunduğu yerden ayrılmamıştı.

Maestro, döner kapıdan geçip, Danışma Bankosunun önüne geldiğinde güler yüzlü danışma görevlisi kadın, buradan pizza siparişi verilmediğini, verilseydi, mutlaka bundan haberi olacağını söylediğinde, Maestro kadının banko üzerindeki eline hafifçe dokundu.

Bu dokunuş, kadının beden kimyasında değişikliklere neden olmuştu. Kadın sanki bakar kör gibiydi, bakıyor ama Maestroyu görmüyordu. Bu teknik de okulda kazandığı bir teknikten başka bir şey değildi. Kadın görmediği birinin sesini duydu, Bay Nalçalı şu anda kaçınıcı kattalar? Kadın içinden bu sese itaat etmek için güçlü bir his duydu ve soruyu yanıtladı. Yedinci katta, toplantı odasında. diye soruyu bilinçsizce yanıtladı.

Maestro asansörlere doğru yürüdüğünde, kadın bir anlık hafıza kaybına uğramış gibi, az önce yaşadıklarını unutmuştu.

Maestro, yedinci kata gelen asansörün açılan

kapısından kafasını uzattı ve ileriye doğru baktı. Toplantı odasının önünde beş korumanın olduğunu gördü, adamların silahlı olduğunu biliyordu. Kulaklarındaki telsiz kulaklıkları ise, onların dışında binanın başka yerlerinde başka korumaların da olduğunu gösteriyordu. Ceketinin iç cebinden çıkardığı uzun bir borunun içine zehirli bir iğne yerleştirdi Maestro ve kendisine en yakın korumanın çıplak boynunu hedefledi. İğne, adamın çıplak boynuna saplandığı zaman koruma acı bile hissedemeden donup kaldı, sırtı duvara yaslıydı. Birkaç saatliğine felç olacaktı adam.

Maestro diğer korumalara hızla göz attı, diğerleri henüz, arkadaşlarının başına geleni fark etmemişti. Maestro, sanki görevliymiş gibi, hiç şüphe uyandırmadan korumalara doğru yürümeye başladı. Korumalar onu fark etmiş, ama gelenin tek bir kişi olduğunu görünce ciddiye almamışlardı. Yaklaşmasını beklediler. Maestro sağ elini yavaşça yukarıya kaldırdı ve ceketinin kolunun içindeki bir mekanizma aynı anda harekete geçti. Aynı anda dokuz farklı

zehirli iğne fırlatmıştı Maestro koluna bağladığı mekanizmadan, üçü tam isabet kaydetti. İğnelerin isabet ettiği adamlar adeta taş kesilmişti. Kalan iki koruma karşılarında büyük bir tehlike olduğunu fark etmiş ve silahlarına davranmışlardı, ama Maestro kaşla göz arasında sanki ışınlanmış gibi iki korumanın arasına bir anda girmiş ve adamların boyunlarındaki hassas bir noktaya vurarak adamları bir anda taşa çevirmişti.

Maestro, toplantı salonunun kapısına şiddetli bir tekme atarak içeri girmişti, toplantı odasındaki adamlar korkuyla ayağa fırladı. Ekrem Nalçalıdan başka dört kişi daha vardı salonda. Yüzünde kocaman bir gülümseme ile Ekrem Nalçalıya yaklaştı Maestro ve adamı, aynı filmlerde olduğu gibi yere yatırıp, ellerini arkadan kelepçeledi.

Diğer adamlar şaşkınlık içinde olan bitene bakıyor, yerlerinden kımıldayamıyordu.

Maestro, Ekrem Nalçalıyı boynundan tutup kapıya doğru sürüklerken kafasını çevirip

salondaki adamlara, Yerinizde kalın, telefon yok, yoksa geri gelir sizi de alırım. dedi. Adamlar mesajı almıştı ve yerlerinden kımıldamadılar. Maestro, rehinesini asansöre sürükledi ve garaj katının düğmesine bastı. Garaja geldiklerinde etrafta kimse olmadığını görünce şaşırdı Maestro, oysa diğer korumaların gelmesini bekliyordu. Rehinesini çıkışa doğru sürüklemeye başladığı anda beklediği oldu, korumalar sadece bir dakika kadar gecikmişti. Üç koruma, Maestronun susturucu takılı tabancasından çıkan kurşunlarla yere yığıldı. Şimdilik geride bir takip eden olmadığına emindi.

Maestro rehinesini arabanın bagajına attıktan sonra yarım saat kadar Sarıyer tarafına doğru arabasını sürdü ve boş bir yer görünce ağaçların altına park etti arabasını. Ekrem Nalçalı boş bir çuval gibi, bagajın içinden Maestro tarafından dışarıya çekildiğinde sonunun geldiğini düşünmüştü. Maestro adamı yere bıraktı ve ayağa kalkmasına izin vermeden tekmeyi bastı suratına, bu tür hainlerden nefret ediyordu. Bu

adamlar gibi yerli işbirlikçiler yüzünden
Türkiyenin soyulduğunu çok iyi biliyordu.
Kükreyen bir sesle sordu:

Benim kim olduğumu biliyor musun?

Ekrem Nalçalı bu tür durumlarla birkaç kez
karşılaşmış bir adamdı. Bu olayı da fidye
ödeyerek atlatabileceğini düşünüyordu.

Ne istiyorsun benden?

Zamanı yoktu Maestronun kısa yoldan gitmeyi
tercih etti.

Uzatmayalım, ben Maestro ve senden çivileri
ve bezi istiyorum.

Maestro adını duyunca ter basmıştı her yerini
Ekrem Nalçalının, bu adama direnmek,
oyalamaya çalışmak, yalan söylemek boşunaydı.

Her şeyi zaten bilirdi ama şansını denemek
istedi.

Çıkaramadık daha, odaya ulaşamadık.

Adamın şansını denemeye çalışması hoşuna gitmemişti Maestronun, birden elinde keskin ve kısa bir Japon kılıcı belirdi. Adamın sol kulağı yere düşerken, kulağına bir kılıcın vurulduğunu görmemişti bile, acı duymaya fırsat bile bulamadan yere düşen sol kulağına bakakaldı.

Odayı ziyaret ettim Bay Nalçalı, boştu.

Bir saat önce inşaattaki patlama ile ilgili gelen bilgiye şimdi bir anlam verebilmişti. Duvarları patlatan ve odanın sırrını ortaya çıkaran Maestroydu ve adam şimdi karşısında duruyordu.

Maestro adama aşağılayıcı gözlerle bakıyordu, pis bir solucana bakar gibi, göz göze geldiler. Perişandı adam. Maestro artık soru sormuyor, zaten sormuş olduğu sorunun yanıtını bekliyordu.

Yere yalvararak dizüstü çökerken konuşabildi Ekrem Nalçalı, Çivileri Murat Kunaraya bu

sabah verdim. Bay Montana o iletcek. Ya bez, Mecdelli Meryemin yüz bezi. Bir de çarmıhtan geri kalan parçalar? diye yeni bir soru sordu. Onlara ulaşamadık, belki başka bir odada, çivilerin yanında değildi, belki de bez parçalandı, ağaç da Çürüdü zamanla. diyebildi. Kunara, Montana nerede verecek çivileri? sorusu ile bir kez daha irkildi, Bunu bilmiyorum ama Kunara bu gece Paryot Kulüpte tenis oynayacak, belki orada buluşurlar. karşılığı onun hayatında kullandığı son cümle oldu. Başını gövdesinden ayıran keskin Japon kılıcı, bir bumerang gibi onu atana, Maestroya geri döndü. Maestrodan iki metre uzakta duran adamın, kellesi düştüğü yerden eğime kapılıp, Maestronun ayaklarının ucuna kadar geldi.

Adamın soru dolu, cansız gözleri hâlâ ne olup bittiğini anlamaya çalışıyor gibiydi. Bir topa tekme atar gibi, kelleye sert bir tekme attı Maestro, uçup gitti kelle.

Tenis dedikleri bu mudur, gecenin yarısı tenis mi oynanır? Bu adamın bir ailesi yok mu? diye düşünmüştü. Maestro, Kunarayı kendi kendine

duvar tenisi oynarken gördüğünde Kunara, geniş camın arkasından kendine bakmakta olan Maestroyu fark etmemişti. Mengene kadar güçlü bir el ensesinden tutana kadar da onu fark edemedi. Acıyla bağırmıştı ama kulağına fısıldanan bir cümle kanını dondurmaya yetmişti, Ben Maestro, çivileri istiyorum. Onu hızla yere fırlattı; ensesini Maestronun elinden kurtardığına sevinmişti ama şimdi olacıklardan korkuyordu. Bu adama yanlış yapılamayacağını duymuştu, hele yalan söylemek mümkün değildi. Çivileri az evvel Montana verdim. dedi.

Kunaranın yalan söylemediğini hissetmişti Maestro, adam korku içinde iliklerine kadar ürperiyordu. Montan nerede şimdi? diye sorduğunda, Arabasına gitti. diye karşılık verebildi inleyerek. Adam her dediğine itaat etmişti, bunu sadece ölmek için yaptığı belliydi. Ama Maestro arkasında böyle adamlar bırakmaktan hoşlanmıyordu. Yeterince düşmanı vardı ve arkasında canlı düşman bırakmak yerine, ölü düşman bırakmayı uygun görüyordu. Tenis topu, Kunaranın kafasına öyle bir çarptı

ki, adamın kafası karpuz gibi çatladı, öldüğünü bile anlayamamıştı.

Sepp Van Montan korumaları arasında arabasına doğru yürürken, elinde tuttuğu küçük metal bir kutu dikkat çekiyordu. Bu kadarını görmek yeterli olmuştu Maestro için, çivilerin o kutunun içinde olduğunu biliyordu artık. Sepp Van Montanın beş koruması ile uğraşmaya kalkarsa, Montanı ve çivileri elinden kaçıracağını anlamıştı. Montan ile arasında yüz metre kadar bir mesafe vardı. Hızla uçan bir ok gibi sessizce Montana doğru uçarcasına koştu ve korumaların arasına girdi. Korumalar, aralarından geçenin ne olduğunu bile anlayamadan, Maestro, Montanın elindeki kutuyu kaptı. Ama Montan, aniden gelişen bu olay karşısında bile hazırmış gibi Maestronun eline geçen kutuya hamle yaptı.

İki denk güç karşısında kutu yere düştü ve kapağı açıldı. Dört çivi yere saçılmıştı.

Sepp Van Montan, Maestro! diye bağırdı ve Maestronun dizine bir tekme attı. Maestro tek

dizinin üzerine yere düşerken, fırsattan faydalanıp, yere düşen çivilerden birini kaptı ve cebine attı. Montanın ikinci tekmesi Maestronun boynuna isabet ettiği zaman, Maestro yerdeki çivilerden birini daha kapıp cebine atmıştı.

Beş koruma aynı anda silahlarını çekip Maestronun üzerine kurşun yağdırdığında Maestro yerdeki çivilerden birini daha almayı başarıp, Montanın yüksek cipinin altından diğerine geçmeyi başarmıştı bile. Kurşun hızıyla karanlığa karışırken peşinden atılan kurşunlardan üç tanesi çelik yeleğinin zırhına saplanmıştı.

Maestro ortadan kaybolduğunda, Montan yerdeki son çiviye eline aldı ve öfkeyle baktı. Şaşkınlığını hâlâ üzerinden atamamıştı. İçinden, korumalarını kurşuna dirmek geçti. Öfkeliydi ama soğukkanlılığını korumayı başarıyordu. Bu olayın Ekselansa nasıl yansıyacağını düşününce irkildi. Elinde kalan tek çivinin işe yarayıp yaramayacağını bilmiyordu. Bezi ve çarmıh parçalarını da hâlâ bulamamışlardı. Operasyonun en önemli parçaları olan çiviler

tekrar ele geçirilemezse kendi sonunun da yakın olduğunu biliyordu. Şimdilik bu olayı kendine saklamaya ve Maestronun peşine daha fazla kuvvetle takılmaya karar verdi.

Maestro da düşünceliydi, Montanın elinden üç çivi almayı başarmıştı ama geride kalan son çivi ile işlemi yapma ihtimalleri vardı, bir de hâlâ açıklığa kavuşmamış olan bez konusu aklını kurcalıyordu. Son çivi de ele geçirme kararı aldı, riske girmek istemiyordu. Montanı ele geçiremezse bile son çivi nereden ele geçireceğini biliyordu. O güne kadar beklerken, diğer işlerle uğraşacaktı. Daha önce hiç kullanmadığı sığınak evlerden birine gitti. Yeşilköyde küçük bir binanın içinde bir daireydi burası. Sadece bir yada iki gece kullanmak için kiralamıştı burayı sahte belgelerle.

Dairenin içinde dizüstü bir bilgisayardan başka bir şey yoktu, bir de kahve makinesi. Sabaha kadar burada dinlenecek ve sonra da operasyonun bir sonraki aşamasına geçecekti.

Sırada Kara Kardinaller vardı, bir de Sepp Van

Montan tarafından dünyanın çeşitli yerlerinden toplanmış olan kutsal parçaların ele geçirilmesi. Bir de düşünmesi gerekiyordu. Hâlâ açıklığa kavuşturmadığı konular vardı. Sıcak bir fincan kahve eşliğinde başlamak istiyordu düşünmeye. Dizüstü bilgisayarın açma düğmesine bastıktan sonra kahve makinesine gitti ve makinenin haznesine kahve koyduktan sonra geri döndü. Yerde, zeminin üzerinde oturuyordu, elinde bir kupa kahve ile bilgisayardaki dosyaları incelemeye başladı. 1 ve 1 şifreleme ile çözmüş olduğu metni incelemeye başladı. Gelecek ayın 1 ve 5 tarihleri arasında yapılacak olan çeşitli konferanslar vardı metnin içinde.

Güneş Kulübünün üyelerinin bu konferansa katılacak olanların arasında olduğunu biliyordu, iki ihtimal olduğunu düşündü. Ya 1 ve 5 tarihleri arasında yapılacaktı diriltme ayını ya da ayın beşinden sonraki birkaç gün içinde. Ayın birine daha üç gün vardı ve üç gün içinde diriltme operasyonuna büyük bir darbe vurarak ayının yapılmasını engellemeliydi. Diğer parçalardan sadece önemli bir parçayı ele geçirmek bile

yetebilirdi onları engellemek için. Bunlar Kutsal Kase, Ahit Sandığı ve son kalan çividen biri olmalıydı. Diğerlerinin, kitapların, tılsımların çözümlerinin kopyalanmış olacağını ve orijinallerini ele geçirse bile kopyaları da kullanarak onların sonuca gidebileceklerini düşünüyordu.

Kont Duval bu kutsal ve değerli parçaların hepsinin Kara Kardinallere getirildiğini söylemişti. Şimdi ise Kara Kardinallerin nerede olduğunu bulması gerekiyordu. Bunu sabah evi terk etmeden on dakika önce yapmayı düşünüyordu. Yeniden internete girmesi ve bazı karanlık arşivleri taraması gerekiyordu. Kendini yeniden o fotoğraftaki çıplak kadını düşünürken buldu. Bu kadının da yapılması planlanan ayinin önemli bir parçası olduğunu düşünmeye başlamıştı. Bir şekilde onunla da karşılaşacağını düşünüyordu.

Yeniden Kara Kardinaller konusunu düşünmeye çalıştı. Bir saat kadar sonra, artık dinlenmesi gerektiğini düşündü ve uyumak için yere uzandı. Aklında hâlâ Kardinaller konusu

varken uykuya daldı.

Sabah, cep telefonunun çalar saati ile uyandığında yeterince dinlendiğini hissetti. Güneş daha yeni doğmuştu ve karanlık yavaş yavaş çekiliyordu. Hemen toparlanıp bilgisayarını açtı ve internet üzerinden gizli bir siteye bağlandı. Sitenin şifrelerini girerek, gizli dosyalara ulaştı. Birkaç dakika içinde aradığına ulaştı. Onun adına çalışan adamlar iyi çalışmış ve Kara Kardinallerin izini bulmuştu.

Kara Kardinaller, Boğaziçinde, Yeniköyde bir yalıda kalıyordu. Hemen etrafı topladı ve bulunduğu daireyi arkasında iz bırakmayacak şekilde temizledi. Geride onu tanımlayacak hiçbir şey kalmamıştı. Kahve makinesi ile kahve fincanları çöplüğün birine atılmıştı birkaç dakika sonra.

Muratti ve Kassin birbirlerinden habersiz, Montandan birer zarf daha almışlardı. Muratti zarfın Vatikandan geldiğini düşünüyordu. Zarflardan birer fotoğraf çıkmıştı. Maestronun son yüzü. Tenis kulübünün ve Kor tek şirketinin

plazasının güvenlik kameralarından elde edilen görüntülerden basılmıştı bu fotoğraflar. En azından ellerinde artık aradıkları adamın bir yüzü vardı.

Kassan, fotoğrafı kendi istihbarat ağına dağıttı, Maestro, o anda İstanbulda en çok aranan adam olmuştu. Maestroda bunu biliyordu ama yüzünü tekrar değiştirebilmek için iki güne daha ihtiyacı vardı. Çok özel, gerçeğe çok yakın plastik maske kullanıyordu ikinci bir deri gibi yüzüne yapışıyordu. Maskenin yüze yapışmasını sağlayan yapıştırıcı, ancak özel solüsyonlar kullanıldığında yılanların deri değiştirdiği gibi deriden ayrılıyordu.

Ama Maestronun gizlenmeye ayıracak iki günü yoktu. Solüsyonu maskeye sürdü, maske yaprak yaprak yüzünden iki gün içinde düşecekti, sonra sokağa çıktı, Kara Kardinalleri bulması gerekiyordu.

Küçük bir balıkçı teknesi, adı Martı, Boğaziçinin sularında akıntıya kendini bırakmış süzülüyordu. İki kişi vardı tekne de, tekneyi

kullanan adam ve Maestro. Bir saat önce öğrenmişti Kara Kardinallerin bulunduğu yerin nerede olduğuunu. Kendisine bağlı adamlardan birine ait olan bu tekne ile denize açıldığında yüzündeki maske de yavaş yavaş dökölmeye başlamıştı. Ona yakından bakan, ciddi bir cilt hastalığı geçirdiğini düşünürdü.

Tekne Yeniköye doğru yol alırken, Kassana bir mesaj geldi istihbarat ağından; Maestronun gözlendiğini ve Martı teknesinde olduğuunu bildiriyordu mesaj. Kassan ve dört katili, gerekli donanımlarını hazırlayarak bir sürat teknesi ile Boğaziçine açıldığında, Maestro, Martı teknesinin içinden, özel bir dürbün ile Kara Kardinallerin kaldığı yalıyı gözlemeye başlamıştı bile. Elindeki dürbün perdelerin arkasını bile gösterecek güçteydi. Aynı zamanda fotoğraf da çekiyordu.

Maestronun aklından yalıya sürpriz bir operasyon yapıp, kardinallerin hepsini bir anda yok etmek geçiyordu ya da kutsal eşyalardan en az bir tanesini ele geçirmek. Binanın çok iyi korunduğuunu ve gözlendiğini anlamak için

Maestro bile olmak gerekmiyordu. Adeta insandan bir duvar oluşturmuşlardı yalının çevresinde. Hem denize bakan tarafta hem de diğerk yanlarda, her beş metrede bir güvenlik görevlisi bekliyordu. Bazılarının ellerinde dürbünler vardı ve çevreden geçen tekneleri ve gemileri aralıksız izliyordı. Buraya girmek neredeyse imkansız gibiydi. Girse bile kutsal eşyalara ulaşana kadar nelerle karşılaşacağını bilmiyordu. Kutsal eşyaların binanın neresinde olduğu belli değildi.

Yalının altında, yalıya açılan bir sandal iskelesi gözüne çarptı, buraya suyun altından ulaşabilirse, içeri girebileceğini düşünürken, tam da oradan bir grup balık adamın su yüzüne çıktığını ve onların yerlerine başka balık adamların geçtiğini görünce hayal kırıklığına uğradı. Aklından buraya bir füze saldırısı yapmak geçti ama füzeleri elde etmek birkaç hafta sürebilirdi ve onun bu kadar zamanı yoktu. Gelecek üç, beş gün içinde bir sonuca ulaşmak zorundaydı.

Drbnn, perdelerin arkasını gösterecek

şekilde ayarladı ve pencerelerin arkasında kalanları incelemeye başladı. Odaların içinde yoğun bir şekilde çalışmakta olan yaşlı adamları görünce, onların Kara Kardinaller olduğunu anladı. Maestro izlemeye dalmışken, arkada bir yerlerde onu da izleyenler vardı ve o bunun farkında değildi. İşine dalmış ve tedbiri elden bırakmıştı.

Maestro, Kara Kardinallerin kaldığı yalıyı izlerken, Kassan da içinde bir kaptan ile Maestronun olduğu Martı isimli tekneyi izliyordu elindeki dürbünle. Maestroyu kıskıvrak yakaladığını düşünüyordu. Eğer, ondan Maestronun kellesinin getirilmesi istenmeseydi, küçük bir füze ile Maestroyu da, tekneyi de havaya uçurabilecek durumdaydı. Ama o zaman işi tamamladığını kanıtlayamazdı.

Kassanın beraberinden getirdiği dört katil fedaisi, Boğaziçinin sularında balık gibi suyun hemen altından varlıklarını belli etmeden Martı teknesine doğru yüzmeye başlamıştı. Ne teknenin kaptanı ne de Maestro, kendilerine doğru yüzen adamları fark etmişti. Kassan ise

dürbünle, bir yandan tekneyi, bir yandan da yüzen adamlarını izliyordu. Dört fedai suyun içinden ses çıkarmadan yağ gibi ayrılıp, teknenin güvertesine gölgeler gibi kaydıığında ne teknenin kaptanı ne de Maestro onların farkına varmıştı.

Kaptan, gırtlığında hissettiği ince bir metale daha tepki veremedi, kafasını kesen Kassanın adamlarından birinin kucağına düştü bir anda, katillerden biri arkasına yılan gibi sessizce dolanmış ve güvertede yalıtı dürbünle izleyen Maestroya bakarken boynuna jiletten bile keskin ince bir kılıçla vurmuştu. Adam onu yavaşça yere bırakırken, gövdeden ayrılan kafanın yere düşmesine engel olamamıştı. Yere düşen bir şeyin sesini duyan Maestro kafasını, sesin geldiği yöne çevirdiğinde, havada kendisine doğru hızla gelen katil çarkları görmüştü. Katillerden üçü sadece, bu tarikatın kullandığı sessiz ölüm çarklarını fırlatmıştı.

Alamutiyan tarikatının silahçılarının özel olarak, kendi savaşçıları için ürettiği bir çarktı bu. Fırlatıldığında hiç ses çıkarmadan hızla

ilerler ve isabet ettiği yerde kalmaz ve içindeki bir mekanizma dönmeye devam ederdi. İnsanın içine giren bir böcek gibi, gövdeden içeri girer ve içeride de durana kadar iç organları ve kemikleri parçalamaya devam ederdi. Bu ölüm makinelerinin vurduğu tek bir canlı bile hayatta kalmamıştı.

Aynı anda anlamıştı Maestro, üzerine gelen üç şeyin ölüm çarkı olduğunu. Elindeki dürbünün birini, üzerine doğru gelen ölüm çarklarından birine fırlattı ve çarkın yönünü değiştirdi. Diğer ikisinden kurtulmak için kendini hemen denize attı. Yön değiştiren çark teknenin direğine çarptı ve direği ikiye bölene kadar dönmeye devam etti.

Maestronun suya atladığını gören dört fedai de hiç beklemeden onun arkasından suya atlamıştı. Olan biteni Kassan da görmüş ve içinde bulunduğu tekneyi Martı teknesine doğru sürmeleri için emir vermişti. Sürat teknesi bir dakika içinde Martı teknesine yanaşmıştı. Kassan Martı teknesine geçti. Bu sırada suyun içinde ölümüne bir savaş başlamıştı. Kassan

teknenin ucuna geldi ve suyun içinde ne olduğuna bakmak için kafasını uzattı, iki adamının cansız bedenlerinin suyun üzerine çıktığını gördüğü zaman öfkeyle küfretti. Diğer iki adam da suyun üzerine çıkmıştı, kendilerine öfkeyle bakan Kassanı gördüklerinde titremişlerdi. Biri, Maestro ortada yok kaçmış. diye bağırdı. Kassan elindeki makineli tabancayla teknenin etrafında dönüp, suyun içine çılgınca ateş etmeye başlamıştı, ama ateş ederken Maestronun orada olmadığını biliyordu artık.

Maestro suya atladığında adamların da hemen arkasından suya atlayacağını biliyordu ve onları bekliyordu, ilk adam kendini suya attığında, Maestro yunus balıkları gibi suyun içinden yukarı fırlamış ve daha adam suya düşmeden adamın alnının ortasına teknik bir vuruş yapmıştı. Vurmakla kalmamış, adamın belindeki silahların asılı olduğu kemeri de söküp almıştı. Bu vuruştan kaçan olmamıştı bugüne kadar. Adamın alın kemiği kırılmış ve beyninin içine çökmüştü, ikinci adamı da suyun içinde

karşılamıştı.

Adamın ayağını tuttuğu gibi suyun derinliklerine doğru yüzmeye başlamıştı. Dakikalarca suyun altında nefes almadan kalmayı biliyordu. Diğer iki adam suya atladığında Maestroyu ve arkadaşlarını göremeyince şaşırmış ve onları aramaya devam etmişti. Ayağından tutup suyun derinliklerine doğru sürüklediği adamın havasızlıktan çırpınarak ölmesi dört dakika almıştı. Adamın öldüğünü anlayınca, ayağını bırakmış ve Boğaziçinin dip akıntısına kendini bırakarak, uzak bir yerlerde kıyıya ulaşip sudan dışarı çıkmıştı, Kassandra düşündüğünden daha erken karşılaştığını ve artık gücünü sadece saldırıya değil, savunmaya da ayırması gerektiğini anladı.

Bir yandan Kara Kardinalleri engellemeye çalışırken, diğer yandan da Kassandra karşı sırtını korumak zorundaydı. Karaya çıktığında kendisine şaşkın gözlerle bakan insanlara aldırmadan yürüdü, yüzündeki plastik maskenin dökülmeye başlaması ve yüzünün plastik maskenin aralarından yer yer ortaya çıkması,

ona dehşet bir görünüş katıyordu. Karaya çıkarken onun yüzünü gören bir kadın çığlık atmaktan kendini alıkoyamamış ve Adamın yüzünü balıklar yemiş. diye bağırmıştı. Maestro, hızla oradan uzaklaşıp bir taksiye bindi ve bir başka sığınak eve gitti.

dince deliye dönmüştü. İhtiyacı olmasa öfkesinden diğer iki adamını da kendisi öldürecekti, ama son anda sinirlerine hakim olmuş ve Maestroyu bulmak için tekne ile bir saat boyunca kıyılarda dolaştıktan sonra onu aramaktan vazgeçmişti.

Maestro, operasyon sırasında hiçbir zaman kendi evini kullanmazdı. Bu operasyon için sekiz farklı sığınak ev kullanıyor ve devamlı yer değiştiriyordu. Kıyıya çıktığında bu evlerden birine gitti. Ev Üsküdarın sırtlarında bir villaydı ve sadece bu operasyonda kullanılmak için kiralanmıştı. Kassanın artık izini bulduğunu ve İstanbulda önemli lojistik ve istihbarat desteği aldığını, Kassanı teknenin üzerinde gördüğünde anlamıştı. Maestro hemen kendi istihbarat ağına mesaj geçti ve Kassin ile ilgili bilgi istedi.

Kassandan korkmuyordu, en az kendisi kadar tehlikeli olan bu adamla bir gün karşı karşıya geleceğini biliyordu zaten.

İşin içinde önemli bir kişi daha olduğunu şifreli metinlerin çözümünde anlamıştı Maestro. Belki de Sepp Van Montanın yerli işbirlikçiler arasında en güvendiğı adamlardan biri olan bakan Kurtözü. Ondan yeterince bilgi almayı umuyordu. şu anda onun nerede olduğunu anlamak için yeniden internete kısa bir süre için girmesi gerekiyordu.

Kurtözü lüks otelin birinde, bugün   len saatlerinde siyasi bir toplantıya katılacaktı. Gelen bilgi bu şekildeydi. Maestro ayağa kalktı ve yüzündeki plastik maskeye baktı. Daha saatler vardı, yüzündeki maskeden kurtulabilmek için iyi bir makyajın günü kurtarması için yeterli olacağını düşünüyordu. Kafasında, otele girme ve bakan Kurtözünü ele geçirme planları yaparken, bir yandan da makyaj yapmaya başlamıştı. Otuz dakika içinde, yüzünü yeniden insan yüzüne çevirmeyi başardı. Kafasındaki plan da oturmuştu bu arada.

Öncelikle elindeki birçok metal aleti içeri sokması gerekiyordu. Birkaç telefon ile bunu kolayca halletti. Güvendiği adamlardan biri, otele meyve ve sebze getiren araba ile çantayı da içeri sokacaktı. Kendisinin lüks otele girmesi ise normal kapıdan oldu. Otelin mutfağına gitmeden önce lobide oturarak etrafı iyice inceledi. Çevredeki koruma polisleri dikkat çekiyordu. Bunlar Kurtözünün koruma polislerindendi. Onlara zarar vermemek için onlardan uzak durarak, Kurtözünü ele geçirmeyi düşündü.

Otelin mutfağına indiğini gören olmamıştı. Birkaç saniye içinde, aşçı kıyafeti ile mutfağa ulaştı ve yüzünü ustalıkla gizleyerek, çantasının bulunduğu yere gitti. Mutfakın tuvaletlerinden birinde gizlenmişti çantası. Asansör odasına girdiğinde ise hiç beklemediği halde, odada bir teknisyenin olması onu şaşırttı. Adamı bir süreliğine uyutması gerekiyordu. Teknisyen daha geleni görebilmek için kafasını bile çeviremeden, Maestro adamın boynunda bir noktaya sertçe vurdu. Bu darbe adamın birkaç saat uyuması için yeterli olacaktı.

Yedinci katta kendi odasında toplantı halindeydi bakan Kurtözü, bu da yedinci kata kadar asansör boşluğundan kedi ayakları ile tırmanmak demektir. Maestro idmanlıydı bu iş için, belki de bir kediden daha hızlı bir şekilde sekizinci kata tırmandı. Yedinci katta sayısız koruma polisin olacağından emindi. Sekizinci katın asansör kapısının üzerindeki havalandırma penceresi koridora çıkması için yeterli oldu. Lastik gibi bedeni ile küçük pencereden geçmişti. Koridorda, bakanın bulunduğu odanın tam üstüne gelen odayı buldu ve kapısını çaldı.

Kapıyı açan olmadığını görünce, kapıyı açan kartın yerleştirildiği alete, kendi bilgisayar destekli aletini soktu ve şifreyi birkaç saniye içinde kırıp, kapının açılmasını sağladı. Birkaç adımda kapıdan, balkona geçti. Balkondan etrafı inceledi. Dikkat çeken kimse yoktu çevrede. Hiç beklemeden harekete geçti ve kedi ayakları ile binanın duvarından, bakanın olduğu odanın penceresine yaklaştı ve içeriye göz attı. Gördüklerine şaşmıştı gerçekten, siyasi bir toplantı beklerken, başka bir şey ile

karşılaşmıştı. Hemen tanımıştı onu.

Fotoğraftaki kadın oradaydı, rahiplerle seks yaparken çekilmiş fotoğraflardaki o kadın. Şimdi bakanla birlikte bir masada oturmuş konuşuyordu. Başka kimse yoktu odada ve ikisi de masadaki bir plan üzerine odaklanmışlardı. Kadın bakana bir şeyler anlatıyordu.

Maestro için artık bir hedef değil, üç hedef vardı. Bakan, kadın ve masadaki plan. Cama elindeki matkap ile küçük bir delik açtı. İçeridekiler matkabın sesini duymamıştı. Delikten içeriye bir boru uzattı ve hızla bayıltan gazı içeri verdi. Bakan birkaç saniye içinde bayılmıştı, kadın da bayılmak üzereydi ama dayanıklı çıkmıştı. Artık bu kadının daha özel olduğunu anlamıştı. Kadın bayılmak bilmiyordu ve içeri gaz verildiğini anlamıştı.

İkisi aynı anda hareket etti. Kadın, kapıya koşup korumalara haber verirken, Maestro da pencereyi kırıp içeri girmişti bile. Odanın tam ortasında karşılaştılar. Kadın hâlâ bayılmamıştı ve dizlerinin üzerine çökmüş kendine gelmeye,

bir yandan da çantasını almaya çalışıyordu. İçeri giren korumaların ikisi bellerindeki silahları çıkarıp namluyu Maestroya doğrulttuğu anda, Maestro bir kaplan gibi fırlayıp adamların boyunlarına birer tekme vurmıştı. İçerideki gazın da etkisiyle, adamlar etkilenip yere dışmıştı. İki korumanın daha içeri girmesi ile birlikte kapıdan dışarı fırlamaları bir oldu. Maestro ikisinin de kafalarına aynı anda birer sert tekme atmıştı.

Geride koruma kalmamıştı, ama başkalarının birkaç saniye içinde geleceklerinden emindi. Masanın üzerinde ne olduğunu görmek için masaya doğru koştuğunda kadının birden masanın arkasından, masadaki plana uzandığını gördü. Elini hızla uzattı ve planı çekti aldı, kadının eli havada kalmıştı. Hızla bir bakış attı ve planın yeraltındaki tünellerle ilgili olduğunu anladı. Bir hazine bulmuş gibi sevindi. Kadın birden kendine gelmişti. Vahşi bir sırtlan gibi Maestronun zerine atladı ve yüzünü tırnakları ile tırmaladı, bir taraftan da vahşi bir hayvan gibi bağırıyordu. Kadının, dışndğnden fazla

tehlikeli olduğunu anlamıştı Maestro. Dizi ile kadının apış arasına sert bir tekme attı, kadın bağırarak yere düştü, ama sanki hiçbir şey olmamışçasına, lastik bir top gibi anında düştüğü yerden fırladı.

Bu kez elinde, küçük bir hançer vardı. Maestro içeri girdiğinden beri gazdan korunmak için maskeyi çıkartma fırsatını bile bulamamıştı. Koridordan da koşan adamların ayak seslerini duydu. Hızla karar verdi, kadınla boğuşmaktan vazgeçmişti, kadının hamlesini esnek bir hamle ile geçiştirdikten sonra kapıya koştu ve kapının önünde, gelenlerle karşılaştı, içlerinden biri üzerine kurşun yağdırdı. İlk iki kurşun çelik yeleğinde kaldı. Bu arada hızla yana çekilmişti Maestro ve diğerkurşunlar yanından geçip gitti. Diğerekisi düştüğü yerde onun üzerine çullandı. Maestro göz açıp kapayıncaya kadar üç adamı da buruşturup bir kenara attı ve koridordan koşarak bir alt kata geçti. Yangın merdivenlerine yöneldi ve merdivenlerden koşmaya başladı. Birden merdivenlerin üzerinde birini gördü ve durdu.

Katil Cizvit Papazı Muratti bir kabustan çıkmışçasına bir anda karşısına çıkmıştı. Kassandan sonra Murattiyi de karşısında görünce hiç şaşırmadı. Bir anda Sepp Van Montanın peşine düşmanlarını taktığını anlamıştı. Muratti, Maestronun yüzündeki maskenin parça parça döküldüğünü görünce bir an şaşırmış ve ucube gibi görünen Maestronun yüzüne sert bir yumruk atmıştı, bir sonraki hamle belindeki silahı çekmek oldu. Aldığı darbe ile sarsılan ve duvara çarpan Maestronun gözünden, Murattinin elini silahına atması kaçmamıştı. Kafasını hızla çevirdi, kafasını kaldırdığı yere üst üste iki mermi saplandı.

Bir yangın merdiveninin dar alanında silahlar patlıyor ama mermiler hedefine isabet etmiyordu. Maestro tekme atarak ilerledi. Murattinin geri çekilmesini sağladı, Muratti karşısına çıkan kapıyı açıp kendini dışarı attı. Muratti yangın merdivenlerinin olduğu kapıdan dışarıya bir adım attı ve ayağını kapıya koyarak, tekrar silahını ateşledi. Maestro yine mermilerden kaçmayı başarmıştı, birden

ayaklarının üzerinde yükselmiş sanki duvara yapışmıştı. Duvardan duvara kedi gibi atlıyordu. Muratti bir kez daha silahını ateşlemeye kalkmadan, Maestro, sakız gibi yapıştığı duvardan ayağını uzatıp sert bir darbe vurdu Murattinin yüzüne. Dev gibi Muratti sarsılıp bir adım geri atınca kapı kapandı. Maestro, merdivenlerden aşağıya İnip alt kata koştu. Katın kapısından, koridora geçti ve asansöre doğru koşmaya başladı. Murattinin peşinden geldiğini biliyordu.

Maestro asansörün çağır düğmesine bastı ve gelmesini beklerken silahını çekti. Muratti de köşeden çıkmıştı bu arada. Karşılıklı silahlarını ateşlediler. Maestro kurşunlardan kurtulmak için asansör kapısına yapıştı. Muratti ise bulunduğu köşeden kafasını çıkarıma dan ateş etmeye devam ediyordu. Asansör geldi. Maestro asansöre bindi ve asansörün en üst düğmesine bastı. Asansör yukarı doğru hareket ederken, Muratti asansörün kapısına doğru koştu ve ateş etmeye başladı Murattinin silahından çıkan mermiler asansörün kapısına saplanıyordu. Ateş

etmeyi kesen Muratti kafasını kaldırdı asansörün çıktığı kata baktı.

En üst kata çıkıyordu asansör, merdivenlere doğru koşmaya başladı. Onu çatıda yakalayacağından emin di. Asansörün kapısından dışarı çıktığında, kaçabilecek tek bir kapının olduğunu gördü, diğer yön merdivenlere gidiyordu ve Murattinin elinde silahlarla merdivenlerden yukarı doğru geldiğinden emindi. Kapıya doğru koştu ve birkaç basamak koştuktan sonra çatıya ulaştı. Çatının her yanını koşarak dolaştı kaçacak bir yer arıyordu. Diğer yandan da Murattinin ayak seslerinin yaklaştığını duyu yordu. Çatıda, silahlı Muratti karşısında fazla şansı olmadığını farkındaydı.

Çatının üzerinden, aşağıya kadar büyük devasa bir bayrağın binanın cephesine asılı olduğunu gördü, bina bayrama hazırlanıyordu. Kafasını çevirdiğinde ise Muratti ile silahını gördü. Hiç düşünmeden bayrağın üzerine atladı ve kumaşa sıkıca yapıştı. Sanki ağırlığı yokmuş gibi bayrağın üzerinden, tırnaklarını kumaşa geçirmiş bir kedi gibi düşmeye başladı. Ayağına yine

kedi ayaklarını takmıştı.

Muratti çatının kenarına geldiğinde, Maestro şimdiden yirmi metre kadar düşmüştü bile, kafasını kaldırıp yukarı baktığında Murattinin silahını ateşlediğini gördü. Mermiler her iki yanından da geçerken, bayrağın üzerinde sağa sola hızlı hareketlerle kaçarak kurşunlardan korundu, bir yandan da düşmeye devam ediyordu. Elli metrelik bir düşüşten sonra, düştüğü yerden ayağı kalktığında aşağıda olanları görenler, yere düşen adamın hiçbir şey olmamış gibi ayağı kalkmasını hayretle izledi. Maestro bir kez daha kafasını kaldırıp yukarı baktı ve Murattiye çatıda göremedi. Murattinin şimdi aşağıya inmeye başladığını anlamıştı.

Muratti ile böyle bir yerde karşılaşacağı aklına bile gelmemişti. Bir zamanlar kardeşlerinden birini öldürmek zorunda kalmıştı Murattinin. Artık peşinde başka katillerin de olabileceğini düşünerek daha dikkatli olması gerektiğini anladı. Eline geçirdiğı plan çok önemliydi, rahiplerin nerelerde olacağını artık biliyordu, ama kutsal eşyalardan birini ele geçirmeden işin

bitmiş olmayacağına inanıyordu. Daha fazla bilgi için bir Kara Kardinali ele geçirmesi gerekiyordu.

Yeni bir sığınak evde, yeniden internete girerek, gizli bir site üzerinden haberleşti ve Kara Kardinallerle, ilgili bilgi istedi. Beş dakika içinde taze bir bilgi geldi. Kara Kardinallerden biri yalıdan dışarı çıkmış ve bir Amerikan Konsorsiyumuna ait olan bir binaya gitmişti. Binaya giren Kara Kardinali elinden kaçırmak istemiyordu, Maestro, hemen yola çıktı. Binanın önüne geldiğinde arabasından dışarı çıktı ve etrafı inceledi. Sonra arabasına döndü ve güçlü bir merceği olan bilgisayar destekli dürbünü çıkardı ve binanın camlarına tuttu.

Hızlı hareketlerle, bütün pencerelerden içeri baktı, merdivenlerden inenleri, asansörlerden çıkanları izledi. Kapıdan çıkanları da gözünden kaçırmamaya dikkat etti ve yarım saat kadar sonra Kara Kardinalin kapıdan yanında bir adam ile çıktığını gördü. Adamla birlikte, sürücünün kapının önüne getirdikleri bir çeşit makam arabasına bindi. Araba hareket edince,

direksiyonu çevirdi ve Kara Kardinali taşıyan arabanın peşine düştü. Kara Kardinali korumasının yanında kaçırmayı planlıyordu. Arabanın durduğu ve Kara Kardinalin arabadan çıktığı ilk yerde operasyonu başlatma kararı aldı. Araba caddelerden geçtikten sonra Vatikan Konsoloslğunun önünde durdu ve Kara Kardinal koruması ile birlikte arabadan indi.

iyi bir fırsat yakalamıştı Maestro. Arabasını hızla korumanın üzerine sürdü, koruma dikkatli çıkmış ve üzerine gelen arabaya ateş etmeye başlamıştı. Maestro hareket halinde olan arabadan zarif bir hareketle, kapıyı açıp dışarı fırladı. Koruma arabanın altında kalırken, Maestro hızlı hareketlerle Kara Kardinal'e ulaştı ve kolundan tuttuğu gibi yere yatırdı. Kara Kardinalin arabasının sürücüsü de bu arada dışarı çıkmaya kalkmıştı ama Maestronun tekmesi yüzünde patladı. Maestro sürücüyü arabanın içinden çekip çıkardı ve Kara Kardinali arabanın içine atıp direksiyona geçti. Birkaç saniye içinde olmuştu her şey, konsoloslğun önünde bekleyen polisler bile silahlarını çekecek

fırsatı bulamamıştı. Maestro aracı ana caddeye doğru sürerken, dönüp çuval gibi koltuğun üzerine yığılmış olan Kara Kardinale baktı ve Ben Maestro, konuş bakalım yaşlı büyücü, ne işler çeviriyorsunuz İstanbulda? dedi.

Bu alaycı sorgulamaya anlamsız gözlerle karşılık vermişti Kara Kardinal, o anda her şekilde artık bir ölü olduğunu biliyordu. İstanbulda ne yaptıklarını ve diğer şeyleri Maestroya söyleyemeyeceğini biliyordu. Adamın yüzüne garip bir gülümseme yerleştiğinde Maestro artık çok geç olduğunu anladı. Kara Kardinal, o sırada, kaşla göz arasında kendini zehirlemişti. Boş bir çuval gibi yıkıldı koltuğun üzerine.

Maestro bir sonuç elde edemediği için öfkelenmişti. Yolun sakinleştiği bir yerde adamın cesedini arabadan dışarı fırlattı ve birkaç yüz metre gittikten sonra da arabayı park edip, yaya olarak yoluna devam etti. Kara Kardinallerden birinin öldürülmesi Sepp Van Montan için bir alarm olmuştu. Kara Kardinallerin yerinin Maestro tarafından

öğrenildiğini düşündüğünde, adamlarını arayıp, Kara Kardinalleri başka bir yere yerleştirmesini istedi. Bir kez daha Kara Kardinallere ulaşmakta başarılı olamamıştı, yeniden harekete geçmeden önce peşindekilerden kurtulmaya karar verdi. Büyük harekete başlamadan önce, avcılarının tuzağına yakalanmak istemiyordu.

Öncelikle Kassandan daha zayıf olan düşmandan, Murattıdan kurtulmak istiyordu. Peşinde bu kadar çok avcı ile diğer işlerin peşinde koşmak zor olacaktı. Av olmaktansa, avcı olmaya karar vermişti. Murattiyi tuzağa düşürebilmek için kendini yem olarak ortaya atacaktı. Yüzündeki plastik maske parçalarının tamamen düşmesi için daha birkaç saat vardı. Bu süre içinde Murattiyi tuzağa düşürmeliydi.

Hiçbir zaman düşmeyeceği bir hataya bilerek düştü. Sultanahmet meydanındaki Mobesa kameralarına bilerek güzel ve net görüntüler verdi. Bu görüntülerin kısa zamanda Montana, ondan da Murattiye ulaşacağından emindi ve tam kameranın görüş açısında, caminin bahçesine yakın duvara yakın bir yerde

beklemeye başladı. Tam düşündüğü gibi çıkmıştı. Muratti yarım saat sonra ortaya çıkmıştı. Aralarında birkaç yüz metre varken, birbirlerini fark ettiler. Maestro caminin bahçe kapısından içeri girerken, Muratti onun peşinden koşmaya başladı. Maestro hızlı adımlarla, caminin avlusundan kapıya doğru yürürken, Muratti avlu kapsından içeri girdi.

Akşam karanlığı çökmek üzereyken avludaki çeşmenin yanında karşı karşıya geldiler. Muratti bildiği en iyi yönteme başvurdu. Belinden iki tabanca çıkardı ve susturucu takılmış silahlarını ateşledi. Muratti, tam tetiğe bastığı sırada, Maestro seri bir hareketle kendini yere fırlatmıştı ve mermiler kafasının üzerinden geçerken Maestronun elinden bir şey fırladı ve Murattinin göğsüne doğru uçtu. Bu alet, Maestronun tekne baskını sırasında Kassanın adamlarının fırlattığı Ölüm Çarklarından biriydi. Maestronun sevdiği bir ölüm makinesiydi ve gençliğinde çok sık kullanmıştı bu aleti. Çark Murattinin göğsüne çarptığında, Maestro artık ölümcül bir düşmanından kurtulduğunu anlamıştı.

Alet bir elma kurdu gibi Murattinin göğsünü kemirdi ve açtığı boşluktan içeri girdi. Parçalanmış kemik ve iç organlarının sesini duyuyordu Maestro caminin avlu kapısına doğru yürürken, Aptal Sicilyalı Cizvit katil papazdan kurtuldum. diye düşündü. Murattinin de öldürüldüğünü duyunca derin bir sessizliğe bürünmüştü Sepp Van Montan. Kara Kardinallerden birinin ölmüş olması ise çok daha büyük bir problem haline gelmişti. İstanbulda eksik işleri tamamlamaya çalışırken, Ekselansın gelen telefon ile ürperdi, kafası her an bir celladın baltasının altına girebilirdi. Murattinin eksiği kapatılabilirdi, adam öldürecek çok katil bulabilirdi ama bir Kara Kardinalin eksik olması işleri aksatırmıydı? İşte bilmesi gereken buydu.

Ekselansları. diyebilirdi, derin bir sessizlik içinde. Karşısındaki adamın öfkeli olduğunu hissediyordu. Sakin bir sesle konuşmasına rağmen, sesinin tınısı yeterince tehdit ediciydi..

Sepp Van Montan, beni hayal kırıklığına uğratmaya devam ediyorsunuz. Maestro hâlâ

hayatta ve bir Kardinalimi kaybettim. diyen sesi ölümün sesinden daha fazlaydı, cehennemin sesi ile konuşuyordu.

Güveninize layık kalmaya devam edeceğim Ekselansları, eğer Kara Kardinallerin eksikliğini kapatabilirsek.

Birden kakhahalar atmaya başlamıştı Ekselans. Sesi yılan tıslamalarından farksızdı. Ben de Kardinal çok Montan, tek bir adamla, Maestro bile olsa tek bir adamla baş edememeniz beni şaşırtıyor. Ben oraya geldiğimde beni nasıl koruyacaksınız Montan? diye devam etmişti. Adamı yatıştıracak bir şeyler söylemesi gerekiyordu, Kassin ve adamları onun peşinde ayrıca ben sizin emniyetiniz ve genel güvenlik için Lejyonları getiriyorum bölgeye. dedi. Ekselansın bölgeye geleceğini ilk defa duymuştu. Bu adamla bir kez daha yüz yüze gelmeye katlanamayacağını düşündü.

Ekselans, O güne fazla kalmadı Montan, Maestroyu hallet. dedi ve telefonu yine Sepp Van Montanın yüzüne kapattı. İkilemde kalmıştı,

yapacak çok işi vardı; bir yandan da Maestroyu ancak kendisinin öldürebileceğini düşünüyordu. Diğer yandan Maestro, Kassan ve adamlarını nasıl avlayacağını düşünüyordu. Maestro onları da tuzağa çekmek istiyordu. Kassan ve adamlarının da tuzağa çekilmesi gerekiyordu ama Kassan tuzağa düşmeyecek kadar akıllı bir adamdı, başka bir çare bulunması gerekiyordu. Kassan a doğrudan saldırmaya karar verdi. Kassan, Maestronun doğrudan kendisine saldırmasını beklemiyordu. O bir avcı, Maestro ise bir avdı. Kassan öylesine kibirli bir adamdı ki, kimsenin kendisine karşı gelebileceğine inanmazdı. Saldırı beklemediği için fazla bir tedbir de almamıştı. Kassanın bulunduğu yer konusunda bilgi almak birkaç dakikasını almıştı. Kassanın kaldığı villaya hiç beklemeden gitti. Zaman kaybetmeden bu işi de halledip asıl işine dönmek istiyordu.

Villanın içine girdiğinde bir güvenlik tedbiri alınmadığını fark etti. Daha baktığı ilk odada iki katil fedainin televizyon seyrettiğini görünce iyice şaşırdı. Kassan ortalıkta görünmüyordu.

Onları kendi silahları ile öldürmeye karar vermişti. İlk öldürdüğü fedainin belinden çekip aldığı kemerin içinden çıkan ölüm çarklarından ikisini fedailere fırlattı. Adamlardan biri Maestroyu bu arada fark etmişti ve hızla bulunduğu yeri değiştirdi. Diğerisi ise ölüm çarkına yakalanmıştı ve kemik sesleri duyulmaya başlamıştı.

Maestro için tek bir fedai ile dövüşmek zor değildi, ses çıkarmamak için tabanca kullanmak istemiyordu, ama fedainin silahını ateşlemesi ile birlikte o da silahını ateşledi. Bütün şarjörü fedainin üzerine boşaltmıştı, adamın hâlâ nefes aldığını görünce şaşırdı. Fedainin silahından çıkan mermiler ise Maestroya değmemişti bile Maestro, can çekişen adamın boynuna bir tekme attı. Bu kadarı yeterli olmuştu ölmesi için.

Kassan ile hesaplaşmak için onu beklemeye karar verdi. Onu, villanın bahçesinde bekleyecekti. Villadaki bir ağaca tırmandı ve ağacın dalları ve yaprakları arasına gizlendi. On dakika kadar sonra Kassan lüks bir araba içinde villanın kapısından içeri girdi. Yanında sürücü

ile birlikte bir kişi daha vardı. Bu adamların da birer fedai olduğunu anlamıştı Maestro. Kassen arabadan indi ve yanındaki adam ile birlikte villaya doğru yürürken, aracın sürücüsü arabayı park etmeye çalışıyordu. Maestro, saniyesinde ağaçtan aşağı atladı ve sessiz, kedi adımlarıyla arabanın içinden çıkan şoförün arkasına dolandı ve bir kılıç darbesi ile adamın başını, boynundan ayırdı.

Kassanın villaya girmesi ile çıkması neredeyse aynı anda olmuş ve kafası kopan sürücünün yanında Maestroyu görmüştü. Burnundan soluyordu. Maestro da onu gördü ve görmesi ile birlikte elindeki kılıcı Kassana fırlatması bir oldu. Kassen tam zamanında kılıçtan kendini kurtardı, ama arkasından gelen son adamı kılıcın kurbanı oldu. Son adamlarını da birkaç dakika evvel hiç beklemediği bir şekilde kaybetmişti Kassen.

Maestro, Kassanın bulunduğu yere doğru geleceğine emindi ve onun dövüş tekniklerinin ne olduğunu biliyordu. Onu bilmediği teknikler ile karşılamalıydı. Bir Alamutiyanın dövüş

karakterine uygun olmayan tarz. Birden koşmaya başladı ve bir sıçrayışta villanın duvarını aştı. Kassin şaşırıp kaldı bir anlığına. Maestro ilerideki tepelik, taşlı araziye doğru koşmaya başladığında, Kassin da öfke içinde koşmaya başlamıştı arkasından. Aynı şekilde bir sıçrayışta villanın duvarını aştı ve Maestroyu bir tepeliğin arkasında kaybolurken gördü ve uçar adımlarla peşine takıldı. Maestro da Kassinın peşinden geldiğini görmüştü. Amacı onu araziye çekmek ve Kassinın bilmediği bir dövüş tekniği ile yenmektir. Kassin, onun bildiği her tekniği bilir ve karşı savunma sağlayabilirdi, ama Maestro bu süre içinde başka dövüş teknikleri de Öğrenmişti. Kassinla dövüşürken kullanacağı tekniği bir Eskimodan öğrenmişti.

????????? _____ ???????? , başına sarılı olan kuşağı bir hamlede çekti. Maestro bu kuşağın da bir çeşit silah, öldürücü bir silah olduğunu anlamıştı. Nasıl bir silah olduğunu çözmeye çalışırken, Kassin, ilginç bir şekilde kuşağı salladı ve kuşaktan kopan yüzlerce minik metal şarapnel, mermi hızıyla Maestroya doğru uçtu.

Mayından kopan şarapnel parçaları gibi her yanma saplandı Maestronun. Maestro daha ne olduğunu anlayamadan, derisinin kavrulduğunu hissetti. Yarı baygın yere yıkıldığında, Kassan acele etmeden elinde Yılan Hançeri ile onun kafasını boynundan ayırmak için yürümeye başladı, gözlerini bir an bile Maestronun üzerinden ayırmıyordu.

Maestro birkaç saniye sonra sonunun geleceğini biliyor ve bir şeyler yapmak için gücünü toplamaya çalışıyordu. Kassanın gölgesi üzerine düştüğü an, parmağındaki yüzüğün taşını sertçe yere vurmaya başladı. Yüzükten fırlayan tozlar yerden iki metre kadar yukarı fırladığında Kassan bir an geçici körlük yaşadı. Bu kadarı yeterli olmuştu Maestro için. Etindeki metal parçalarının verdiği acıya aldırmadan gözleri görmeyen Kassanın bacaklarına sert bir tekme attı ve onu yere düşürdü. Kassan yere düşerken Yılan Hançerini boşluğa rastgele savurdu.

Maestro güçlkle sıyrıldı hançerden ama hançerin ucu sol bileğini sıyrıp geçti. Çok acı

vermişti bu yara Maestroya, yerde yatan Kassanı tekmelemeye başladı. Kassan, sanki üçüncü gözüyle görüyormuş gibi Maestroya karşı koymayı başardı ve ayağını tutup, onu yere savurdu. Maestro yere düşerken, Kassanın, başına büyük bela olacağını anlamıştı, bir türlü yenilmiyor ve sürekli karşı koyuyordu. Buna bir son vermek için ayak bileğine bağladığı kılıfta olan küçük tabancasını kavradı ve Kassanın üzerine bütün mermileri boşalttı. Kassan ilk mermiyi isabet aldıktan sonra, diğerlerinden sıyrılmayı başarmıştı. Mermi tam karnına girmişti ama kaim ve güçlü kasları arasında kalmış, ileri gitmemişti. Yılan Hançerini aradı el yordamı ile ama hançer uzağına düşmüştü.

Elini beline attı, orada kullanmayı fazla sevmediği modem bir silah vardı; küçük bir Browning tabanca. Tabancanın bütün mermilerini, Maestronun üzerine boşalttı ama Maestro artık onun düşündüğü yerde değildi. Tam onun arkasına geçmiş ve elinde keskin bir Japon kılıcı ile Kassanın boynunu hedef almıştı. Kassan bir şeyin boynuna doğru geldiğini

hissetmiş ama gerekli hızda tepki verememişti.

Kassandan kurtulmakla sorunlarının önemli bir bölümünü hallettiğine inanmıştı Maestro. Muratti ve Kassandan arka arkaya kurtulmuş ve yaşayan düşmanlarının sayısını azaltmıştı. Gücü azalmıştı, yaraları çok ağrı veriyordu. Belki de iç kanaması vardı, ama tüm bunlara karşı daha önünde uğraşması gereken bir düşman ordusu da bekliyordu. Yaralarını tedavi etmek için yol üzerinde kaybettiği çantasını bulması gerekiyordu. Gerekli ilaçlar onun içindeydi.

Maestro Kassar ile yaptığı dövüş sırasında aldığı yaraları sarmak için sığınak evlerden birine gitmişti. Her bir şarapnel parçası, çıktığı yerde büyük acılar bırakıyordu. Kendi el yapımı ilaçları ile acısını dindirmeye çalıştı. Saatler süren çabalardan sonra Kassarın fırlattığı şarapnellerden kurtulmayı başarmıştı. Acıları dindikten ve yeniden soğukkanlılığını kazandıktan sonra bir durum değerlendirmesi yapması gerektiğini anlamıştı. Kassar ve Murattiyi öldürmüştü, ama, peşinde başka katiller olabilirdi, başka tuzaklar konusunda

tedbir alması gerekiyordu. Elinde üç çivi vardı ama çivilerden biri Sepp Van Montanda kalmıştı.

Bu tek çivi ile işlerini yapabilirlerdi. Diğer kutsal eşyaların hiçbirini ele geçirememişti. Ahit Sandığı, Kutsal Kase ve Süleymanın Anahtarı kitabı ile diğer parşömenler. Ve daha ne kadar zamanı kaldığını da bilmiyordu. Bu aşamada ya Kont Duval ve Vatikandaki yaşlı adamdan yardım isteyecekti ya da bir başka çözüm bulacaktı. Şimdi en önemli şeyin ayinin yapılacağı tarihi öğrenmek olacağını biliyordu. Tarihi öğrenmenin yolu, karşı tarafın Sepp Van Montan gibi önemli adamlarından birini ele geçirmek olabilirdi ama bunu zamanında yapamama ihtimali vardı.

Onun nerede olduğunu bilmiyordu. Adam belki de dünyanın herhangi bir yerinde bir şeylerin peşinde dolaşıyordu.

Daha ne yapacağına karar vermemişken, gizli hat üzerinden sadece bu operasyon için kullandığı telefonlardan biri olan cep telefonuna gelen bir mesaj ile heyecanlandı. Vatikandaki

yaşlı adam ve Kont Duval onunla gizli bir toplantı istiyordu, yanlarında birkaç konuğu daha olacaktı. O ana kadar kaydettiği bütün gelişmelerin ve yaptığı her şeyin yaşlı adam tarafından bilindiğini anlamıştı. Ve onun bir çıkmazda olduğunu düşündüklerinden yardıma gelmişlerdi. Onun da tam o sırada yardıma ihtiyacı vardı. Hem de kafasındaki birçok sorunun yanıtını bu toplantıda alabileceğini düşünüyordu. Toplantı bu gece yapılacaktı. Daha birkaç saat zamanı vardı Maestronun ve yeni bir plastik yüz yapmak için zamanı yoktu, daha azı ile yetinmek zorunda kalacaktı. Yarım saat kadar süren bir plastik makyaj ile yüzünü değiştirdi, ama bu değişimin dikkatli gözlerden kaçmayacağını da biliyordu.

Şu anda bulunduğu sığınak evin olduğu yerden, toplantının yapılacağı Maçkadaki adrese zamanında gidecek kadar vakti vardı. Arabası ile sahil yolundan ilerlerken Yeniköydeki Kara Kardinallerin kaldığı binanın önünden geçerken içeriye göz atmıştı. Villanın içinde hiçbir hayat belirtisi görmeyince Kara Kardinallerin burayı

boşalttığım anlamıştı. Aradığı adresi bulmak hiç zor olmadı Maçkada.

Eski zamanlarda yapılmış taş bir binaydı. Üç kat üzerine inşa edilmişti. Binanın üzerinde birkaç heykelciğin bulunması, bu binanın bir zamanlar zengin ve önemli insanlara ait olduğunu gösteriyordu. Binanın karşı sokağında bir yere arabasını park etmiş ve binanın etrafında dolaşarak, şüpheli bir şeyler aramıştı ama dikkatini çeken bir şey olmamıştı. Binanın kapısına geldiğinde, küçük pirinç bir tabela gözüne çarpmıştı. Tabelada Titan Madencilik yazıyordu. Zile bastığında ise, onu zaten güvenlik kamerasında gördüklerinden hiç bekletmeden içeri almışlardı. Bir şekilde kendisini tanıdıklarının farkındaydı Maestro.

Toplantının yapılacağı üçüncü kata çıkarken ona orta yaşlı bir kadın eşlik etmişti. Kadın sanki bir rahibeye benziyordu davranışları ile ama normal kıyafetler giymişti. Pencereleri siyah, kalın perdelerle kapatılmış olan geniş salona girdiği zaman, sanki beşyüz yıl öncesinin bir saray odasına girdiğini düşünmüştü Maestro

salonun her yanına eski, antika eşyaların kokusu sinmiş gibiydi geniş dikdörtgen toplantı masasının birkaç yüzyıllık olduğundan emindi. Masanın bacakları ve köşeleri oyma ile işlenmişti.

Duvarlardaki birçok eski eşyanın da ahşap olduğu gözünden kaçmamıştı. Beklediğinin aksine, dini hiçbir resim ya da eşya gözüne çarpmamıştı. Toplantı salonunda gözüne ilk çarpan Kont Duval olmuştu, adamı görünce tanıdığı bir insanla karşılaştığı için sevinmişti ve sevincini ona gülümseyerek göstermişti. Kont Duval, onu gördüğünde oturduğu koltuktan kalkmış ve onu karşılamıştı. İki adam hararetle el sıkıştıktan sonra Kont Duval, Geçmiş olsun Maestro, yaralarının ölümcül olduğunu duymuştuk. deyip, üzgün gözlerle ona bakmıştı. Maestro ise, Öyleydi Kont Duval, ama Kassanın zehirli demir parçalarına karşı benim de elimde birkaç şişe ilaç vardı. diye karşılık vermişti.

Kont Duvalın gösterdiği koltuğa oturduktan sonra soran gözlerle bakmıştı, ama Kont Duval beklemesini ifade eden bir bakış ile ona karşılık

verince sessizce beklemeye devam etmişti. Aradan bir dakika bile geçmeden odaya giren bir adamı gördüğünde ayağa kalkmış ve adamın işvereni olan Vatikandaki yaşlı adam olduğunu hemen anlamıştı. Arkasından gelen üç yaşlı adam daha vardı. Uzun saçları ve sakalları ile birer dervişe benziyorlardı. Ama hepsi de takım elbise giymiş ve kravat takmış olduğundan onlar hakkında bir fikir oluşturmak kolay olmuyordu. İlk kez karşılaşmıştı Maestro Vatikandaki yaşlı adamlarla. O da diğerleri gibi şık bir takım elbise giymiş ve güzel bir kravat ile de bu görüntüyü pekiştirmişti. Çok yaşlı biri gibi görünmesine rağmen, dinç adımlar atıyordu. Bu da adamın son derece sağlıklı olduğunu gösteriyordu. Yaşlı adam elini uzatmamış, ama onun yerine sanki baba, oğul gibiymişçesine Maestroyu kucaklamıştı.

Demek efsanevi Maestro sensin, eminim bu da gerçek yüzün değildir.

Gerçeğe yakın diyebiliriz. Sadece birkaç makyaj çalışması.

Seni, yüzünde plastik bir maske ile bekliyordum.

Yapacak zaman kalmamıştı.

Bay Maestro, sizi diğer yaşlılar ile tanıştırayım.

Elini en yakınındaki yaşlı adamın omzuna koymuş ve kendine çekmişti.

Bu, Kudüsten Johannes baba, İlk Yaşlılar kilisesinin başrahibi. O sizi daha önce gördüğünü söylüyor. Ya siz, onu tanıdınız mı? diye sormuştu Maestro, Johannes babaya uzun uzun baktıktan sonra onu bir yerlerden tanıdığını düşünmüştü. Belki de ilk Yaşlılar Kilisesinin kütüphanesinden kendisine gelen belgeler bu adamlar tarafından gönderilmişti. Bu adamlarla bir ilişkisi vardı mutlaka.

Vatikandaki yaşlı adam, Her neyse. deyip, diğer iki yaşlı adamı da tanıştırmıştı Maestroya.

Bu kilisenin idaresinden sorumlu Patrick, bu da kütüphaneci Samuel.

Maestro, bu toplantının nereye ulaşacağını merak etmeye başlamıştı. Vatikanın yaşlı adamı, boş koltukları göstererek, herkesten oturmasını istedikten sonra toplantıyı başlatmıştı.

Bay Maestro bize yaptığınız hizmetlerden dolayı size şükranlarımı ifade etmekten büyük mutluluk duyacağımı bilmelisiniz.

Daha bir sonuca ulaşamadım efendim. Elimizde üç çividen başka bir şey yok ve muhtemelen onlar işlerine devam ediyorlar. Bu arada efendim, bir adınız varsa size adınızla hitap edebilir miyim?

Elbette Maestro, adımı bilmeyi hak ettiğinizi düşünüyorum. Bana Jesus diyebilirsiniz.

Bildiğimiz Jesus, yani İsa Mesih.

Evet, annemin bana verdiği isim bu.

Anlaşıldı efendim.

Biz her ne kadar da takip etmiş bile olsak, siz

acaba şu ana kadar yapmış olduklarınızı bize kısaca rapor edebilir misiniz?

Elbette, işveren sizsiniz.

Öyle demeyin Maestro, ben bir işverenden çok sizin bir dostunuz olmayı tercih ederim.

Sizin bana Kont Duval aracılığı ile ilettiğiniz belgeleri ve resimleri inceledikten sonra, bazı ipuçlarını takip edip, birçok özel ve gizli kütüphaneden düşüncemi destekleyecek belgeler ve resimler elde ettim.

Yaşlı Jesus araya girerek açıklama yapmıştı. Maestro sözünün kesilmesinden hoşlanmazdı, ama bu kez istisna olarak yaşlı işvereni Jesusa hoşgörü göstermişti.

Evet bu gizli şalışmanızdan da haberimiz olmuştu, ama neyin peşinde olduğunuzu anlayamamıştık.

Aradığım sizlerin bana, notlarda sorduğunuz soruların yanıtını bulmaktı.

Bulabildiniz mi?

Evet Bay Jesus, çok önemli ilerlemeler kaydetmiştim. Güneş Kulübünün İstanbul'da büyük bir diriltme operasyonu yapacağını anladım. Sepp Van Montan ise ayın için gerekli kutsal eşyaları bir araya getirmek ve ayine katılacakların organizasyonu ve güvenliği için çalışıyordu. Bu arada sizin bana iş verdiğiniz de bir şekilde anlamışlar.

Yaşlı Jesus sıkıntı ve üzümlere araya girmiş ve bir açıklama yapma gereği duymuştu.

Ne kadar dikkatli olursak olalım, hainlere engel olamıyoruz. İçimizden biri bir şekilde bu bilgiyi sızdırmış.

Bu bilginin Sepp Van Montan ile Ekselansa ulaşmasından sonra Kassen ve Murattı peşime takıldı. Belki başkaları da vardır. Avcı iken av durumuna düşmem çalışmalarımı aksattı.

Yaşlı Jesus sanki özür diler gibi başını eğmişti; kafasını kaldırdığında, Maestroya hüznü

gözlerle bakarak konuşmuştu.

Onların sizin peşinde olduğunu da bizler onların içindeki adamlarımız sayesinde öğrendik.

Evet, bana verdiğiniz bu bilgi benim daha tedbirli olmamı sağladı. Öğrendiğim çok şey oldu efendim. Washington DC kent planındaki kutsal pergel çiziminin aynısının İstanbulda da yapıldığını anladım.

Evet Kont Duval bu bilgileri sizden aldıktan sonra bize iletti.

Ama anlayamadığım birkaç şey kaldı geride.

Nedir onlar Bay Maestro?

Tek bir çivi ile ayini gerçekleştirebilirler mi, ayin gerçekten Apolloniusun yeniden diriltilmesi için mi yapılacak? Sanki bana bu işin içinde başka bir şey varmış gibi geliyor. Rosalyn Shapelinden sökülen Yeşil Adam kafaları niçin kullanılacak ve en önemlisi ayin ne zaman

yapılacak?

Yaşlı Jesusun bir anda gözleri parladı. Maestronun da kendisi gibi aynı ipuçlarını değerlendirmesinden hoşlanmıştı.

Sorularınıza sırasıyla yanıt vereyim Maestro. Tek bir çivi bile iş görebilir, eğer Ekselansın peşinde olduğu buysa.

İkinci soruya yanıtlım ise evet. Apollonius yeniden diriltilecek ama Ekselansın bedeninde. Ayinden sonra Ekselans mozaikteki Apollonius görüntüsüne sahip olacak. Bu da Apolloniusun yeniden dirilmesi anlamına gelir. Ekselans Kara Mesih olmanın peşinde, bu kadar açık artık. Yeşil Adam kafalarına gelince onlar da ayin sırasında bedenlenecekler ve Apolloniusun ilk cehennem askerleri olacaklar. Son derece üstün güçlere sahip bu Yeşil Adamlar. Kara delikten gelen enerjiyi kullanarak hem Apollonius diriltilecek hem de Yeşil Adamlar. Son sorunuzun yanıtı ise yarın. Yarın gece, dolunay gecesi ayin başlatılacak.

Bu sırada Kont Duval çantasından çıkardığı bir konser davetiyesini Maestroya uzattı. Davetiye, yarın gece Sultanahmet meydanında Dikilitaşın altında yapılacak olan bir opera konseri ile ilgiliydi. Ponti adında operacı bir soprano konser verecekti. Yaşlı Jesus, Her şey bu konser sırasında olacak. Konserin sonunda ayın gerçekleştirilecek. diye açıklama yaptı. Maestro artık eksik kalan bütün parçaları yerine yerleştirmişti.

Yaşlı Jesus kaldığı yerden devam etti, Şimdi soru şudur Bay Maestro: Bu ayini engelleme şansımız kaldı mı? Bu kadar kısa süre içinde bir şeyler yapabilir miyiz? Size destek olsunlar diye Kudüsten yaşlı rahipleri de getirdik, onların desteğine ihtiyaç duyabilirsiniz.

Şaşırmıştı Maestro, bu üç yaşlı adamın kendisine nasıl bir destek verebileceğini düşündü. Yaşlı Jesus sanki onun ne düşündüğünü anlamış gibi, Bu üç yaşlı adam, Ekselansın kara rahipleri kadar eski büyüleri bilen insanlardır Maestro. Büyücülere karşı büyü kullanmak gerekebilir diye düşünüyorum. diye

sözlerini tamamlamıştı ve düşünmesi için Maestroya zaman bıraktı.

Maestronun kafasından binlerce düşünce birbiri ardına hızla geçiyordu. Bu kadar kısa bir süre içinde neler yapabileceğini düşünüyordu. Hayalinde Kara Kardinallerin ve diğer rahiplerin tünellere yerleştiğini gördü. Sepp Van Montanın yüzlerce korumasının hem tünellerin içinde hem de giriş ve çevrede büyük güvenlik önlemleri alacağından emindi. Daha da fazla, bilmediği başka önlemler de almış olabilirlerdi. Tünellerin altına bir operasyon yapıp, Kara Kardinalleri devreden çıkarsa sonuçları ne olur, diye düşündü ve Kara Kardinaller tünellerde yer alacak, Süleyman Kitabındaki tılsımlı sözleri söylemek için. Bunları devre dışı bırakırsak ne olur? diye ortaya bir soru atmıştı. Soruyu yanıtlayan ise Johannes baba olmuştu.

Yaşlı adam, yaşlı Jesusa bakıp, gözleri ile konuşması için onay aldıktan sonra, Bay Maestro belki bir etkisi olur. Kara Kardinaller ve diğer rahiplerin tünellerde artık ne için bulunduklarını biliyoruz. Kara delik enerjisine

yol olacak hortumun konik ucunu Dikilitaşın üzerine çekebilmek için sihir yapacaklar. Ancak bu baskın sırasında çok sayıda olan rahiplerin hepsini ele geçirmeniz mümkün olmayabilir, Ekselans ve Sepp Van Montanın tedbirli olduklarını düşünüyorum, belki de yedek rahipleri vardır. Daha etkili bir darbe vurulmalı. dedikten sonra susmuş ve Maestronun düşünmesi için fırsat vermişti.

Maestro, kafasından bütün operasyonun planlarını geçirmeye başlamıştı yeniden. Geride eski pagan tapınağında yapılacak olan ayin ile Dikilitaşın önünde konser sırasında yapılacak olan ayin vardı. Pagan tapmağında yapılacak olan ayine bir baskın düzenlesem, muhtemelen Ekselans da orada olacaktır. Ekselansı orada öldürebilirim sanırım. diye sormuştu.

Yaşlı adamlar ve Kont Duval bu fikri değerlendirmek için bir süre düşünmüşler ve soruya yine Johannes baba yanıt vermiş ve Belki başarılı olursunuz ama olamayabilirsiniz de, o zaman geriye yapacak hiçbir şey kalmıyor. Pagan tapınağında, yeraltında neler olacağından

emin değiliz. dediğinde, Maestronun aklına o kadının içinde bulunduğu fotoğraf gelmiş ve Pagan tapmağında o fotoğraftaki kadının da içinde bulunduğu bir grubun seks ayini yapacağı açık.

Bu ayinin yapılma amacı, kara delik için gerekli olan bulutların toplanmasını sağlamak. Bu ayini engellersem kara bulutlar toplanmaz ve onların operasyonu çöker. diye düşüncesini açıklamıştı.

Yaşlı Jesus bir süre düşündükten sonra, Ekselans yok edilmediği sürece, bu operasyonun başarı ile sona ermiş olması mümkün görünmüyor. Çünkü kendisi hariç her şeyin mutlaka bir yedeğini yerine koyacak gücü var onun. Daha çok onu yok etmek üzerine odaklanmalıyız, hem de en zayıf olduğu, dikkatinin en çok dağıldığı anda. diye konuşunca, Maestro, geriye sadece konser alanının kaldığını anlamıştı ve de en zayıf anı, dikkatinin en çok dağıldığı an. Tam da ayinin sonunda. Enerjinin yere indiği an.

Bu düşüncesini, salondakiler ile paylaştığında, her biri ayrı ayrı düşünmüş ve kafalarında bu plana onay vermişlerdi ama nasıl yapılacaktı operasyon? Maestro, Kassandan ele geçirdiği sihirli Yılan Hançerinden söz etmişti onlara. Yılan Hançeri en az iki bin yıllık bir silahtı, nesilden nesle geçmiş ve Hasan Sabbaha kadar ulaşmıştı. Üzerinde sayısız etkili tılsım vardı. Yılan Hançerinin en önemli iki özelliği ise hedefini asla şaşırmaması ve isabet ettiği kişiyi ise toza çevirmesiydi. Eğer bu hançeri tam zamanında Ekselansın kalbine fırlatma şansı olursa, hiç beklemediği ve en zayıf olduğu anda, o zaman Ekselansın sonu gelirdi. diye açıklama yapmıştı.

Yaşlı adamlar, Maestronun bu önerisini düşünmek için tekrar sessizliğe bürünmüştü. Birkaç dakika sonra yaşlı jesus onu onaylar bir şekilde konuşmuştu, Elbette Maestro, bu planı uygulanabilir buldum, ama Yılan Hançerinin biraz daha güçlendirilmesi gerektiğini düşünüyorum. Diğer üç yaşlı adamla da göz göze gelmişlerdi bu arada. Üçü de onaylayan

gözlerle bakmıştı. Sözü Johannes baba almış ve Yılan Hançerine onlarca kez daha fazla güç katacak birkaç tılsım işlemek gerekir Bay Maestro, böylece değdiği yeri sadece toza değil, moleküllerine kadar ayırabilsin de ölümsüzlüğün peşinde olan Ekselans gibileri, Ölümden kaçamayacağını anlasınlar.

Bu arada sözü Kont Duval almış ve Sanırım, Ekselansa nasıl ulaşacağını da düşünmüştündür Maestro. demişti. Elbette, ona nasıl ulaşacağımı biliyorum artık, hem de burnunun dibinde olacağım ama bunu nasıl yapacağım da sır olarak kalsın. Bu bilginin de yanlışlıkla yine onların eline geçmesini istemem. diye karşılık vermişti Maestro.

Yaşlı Jesus ayağa kalkmış ve Sanırım bu toplantıyı bitirmenin zamanı geldi, açıklığa kavuşmamış bir şey kaldı mı acaba? diye sorunca, Maestro, Evet Bay Jesus bir sorum olacaktı, eğer izin verirsiniz!.. Yaşlı Jesus gözleri ile ona izin verdiğini işaret edince Maestro, konuşmaya devam etmiş ve Bay Jesus, size Vatikanın Yaşlı Adamı diyorlar. Gerçekte

siz kimsiniz ve Vatıkanda hangi görevle bulunuyorsunuz? diye sorusunu tamamlamıştı.

Yaşlı Jesus, Maestroya yanıt vermeden önce bir süre düşündü ve Şöyle düşünün Maestro, Vatikan denilen yer, içinde çok değişik karşıt güçlerin olduğu bir kale gibidir. Kimse kimsenin kalbindekini ve kafasındakini bilmez. Vatikan içindeki çok kişı gizli din taşır, ama dost ve düşmanla bir arada yaşamak zorunluluğumuz var. Bugün İsanın getirdiğı dini büyük oranda Vatikan denilen kale temsil ediyorsa, bu kale içinde bulunma zorunluluğumuz var, gerçek bir gün ortaya çıkana ve kehanet gerçekleşene kadar. İsa Mesih bir gün döndüğünde, geleceğı yer son geldiğı yer olacaktı: İlk Yaşlılar Kilisesi. Çünkü bize emanet ettiğini geri almak isteyecektir.

Bizler için zaman denilen bir mefhum vardır ve bu yıllarla ölçülür, ama İsa Peygamber gibi insanlar için zamanın ölçüsü yoktur ve daha bir dakika önce ayrıldığı yere geri dönmüş gibi olacak ve kaldığı yerden devam edecektir. Onun başına tam olarak nelerin geldiğini bilmiyoruz.

Ama çarmıhta gerilenin o olmadığını anladığımız zaman, bir gün onun geri geleceğine de inanmaya başladık. Çarmıhta gerilenin Tyanalı Apollonius olduğuna yemin edecek çok kişi oldu o sırada.

Gerçek İsa Peygamberi ya Kudüs yolunun üzerinde ya da daha sonra bir şekilde bertaraf ettiler ve yerine Apollonius denilen adamı geçirdiler. O, Mesih ve kurtarıcı olduğunu, yeni bir düzen getirdiğini söyledi insanlara. Bir yandan sevgiden söz ederek, bir yandan da Mısır dininin sihirli sembollerini insanlara aktarıyordu. Gerçek bir büyücüydü o, Babilin büyücüsü derlerdi ona. Ve Süleymanın Anahtarı kitabındaki tılsımların sırrına erdiği ve o kitaptan öğrendikleri ile suyun üzerinde yürüdüğü, suyu şaraba çevirdiği, hastaları iyileştirip, ölüleri dirilttiği bilinirdi. Sihir ve büyü yaparak insanları peşinden sürükledi. Herkes onun kurtarıcı Mesih olduğunu düşünüyordu. Oysa gerçeği bilenler sadece gerçek İsa Peygamberi görenlerdi. Onu Zeytindağı yolu üzerindeki manastırda yaşayan rahipler görmüştü. Kudüste tapınakta konuşan

adamın kendine kurtarıcı İsa Mesih dediğini duyan İlk Yaşlılar Manastırının rahipleri oraya gitmiş ve vaaz eden adamı kendi gözleriyle görmüşlerdi.

Bu adam kendi manastırlarına elinde vahiylerle gelen adam değildi. O zaman gerçek İsa Peygamberin başına bir şey geldiğini anlamışlardı. Kendi aralarında toplandılar ve harekete geçme kararı aldılar. Onun gerçek İsa Mesih, kurtarıcı olmadığını önce Roma valisine bildirdiler. Sonra da başka önemli insanlara. Onu, İsa Mesih olduğunu kanıtlasın diye tapınağa davet ettiklerinde o, orada sihirden başka bir şey yapmadı. Bütün bilge yaşlılar onun ne tür sihirler yaptığını biliyordu. Elbette tapınakta onun da çok sayıda yandaşı vardı ve onlar da sihir ve tılsımlarla ona destek vermişti. Sonra sihir ve büyüleri yaparken, o gücü elindeki kara bir taştan aldığını fark ettiler. Taş elinden alındığında gücü azaldı. Vali onun ölüm kararını söylenenin aksine hemen vermişti.

Çünkü bir sahtekarı cezalandırdığını düşünüyordu. Roma geleneklerine uygun olarak

cezası verildi. Günümüzdeki istavroz şeklinde değil, birbirine çapraz çivilenmiş iki tahtanın oluşturduğu çarmıha gerildi. Romalılar her zaman o tür çarmıhlar kullanmıştır. Ona da farklı bir şey uygulanmamıştı. Bundan dolayı dört çivi ile tahtaya mihlandı. Dostları ona yardım etmeye onu kurtarmaya çalıştı ama bunu başaramadılar. Çarmıhtan kurtulması için onu oraya gönderen dostlarının büyü yapacağına inanmıştı ve büyük bir gösteri ile çarmıhtan kurtulmayı bekliyordu ama yapamadılar. Sonrası ise efsane ve masaldan başka bir şey değil. Aziz Pavlus denilen adamın, onun ölümünden yıllar sonra yaptığı misyonerlik ile din kuruldu. İncillerde yer alan ise Apolloniusun gerçek hayat hikayesinden başka bir şey değildir.

Tyanalı Apolloniusun hayat hikayesi, İsa Peygamberin değil. Gerçek İsa Peygamberin ne zaman, nereye gittiğini biz bile bilmiyoruz. Şu kadarını söyleyebilirim Bay Maestro, Vatikan içinde bile benim gibi düşünen birkaç kişi var. Ve Kudüsteki İlk Yaşlılar Kilisesi gibi çok sayıda kilise gerçek İsa Mesihin dönüşünü

bekliyor. Ama Vatikan içinde Ekselans gibi Güneş Kulübüne hizmet eden Kara Kardinaller gibileri de var. Benim ne ve kim olduğumu asla ortaya çıkaramadılar. Vatikandaki görevim ise para. Vatikanın parasına ben yön veririm. Sanırım hakkımda bu kadar bilgi sizin için yeterli olmalı Bay Maestro. diye uzun bir açıklama yapmıştı.

Bunları ben de biliyorum, Kont Duvala da bunlardan bahsetmişim. Söylediklerinize ne kadar inanmam gerektiğini bilmiyorum, bu sizin inancınız. Belki bir efsaneye belki de gerçeğe inanıyorsunuz ama en azından iyi ve saygıdeğer bir insan olduğunuz için size saygı duyuyorum. Evet Bay Jesus, sanırım bu kadar bilgi yeterli olacaktır benim için. Bu sırrınızı koruyacağıma emin olun.

Bundan eminim Bay Maestro, senin dostlarına ihanet ettiğini hiç duymadım ve bizim de kötü insanlar olmadığımızı anlamış olman bizi mutlu etti.

Anladım.

Artık, işlerin geri kalanını siz ve yaşlılar yapacaksınız. Ben sizi izliyor olacağım ve başarınız için dua edeceğim.

Duanıza ihtiyacımız olabilir Bay Jesus.

Vedalaştıktan sonra yaşlı Jesus salondan çıkmıştı. Johannes baba, Yılan Hançerini bize getirmeniz mümkün mü? diye sorunca, Maestro belinden Yılan Hançerini çıkarmış ve masanın üzerine koymuştu. Maestro kafasındaki planı hayata geçirmek için sığınak evine dönerken Yılan Hançerine tılsımlar yapsınlar diye onu yaşlı adamlara bırakmıştı.

Her zamankinden farklı bir pazartesi günü yaşanıyordu Sultanahmet semtinde, turizm sezonu açılmıştı. Divanyolu Caddesi turistlerle doluydu, akın akın Sultanahmet meydanına doğru yürüyorlardı. Kapalıçarşıdan, Nuruosmaniye Caddesine kadar her yer turist otobüsleri ile doluydu. Ayasofya Müzesinin çevresi, Sultanahmet parkı ve meydan da turistten geçilmiyordu. Günlerden beri duyurusu yapılan büyük bir konser için geliyordu

kalabalık. Aralarında yerli insanlar da vardı. Bir çoğu ne olduğunu bilmiyor sâdece kalabalığın gittiği yeri merak ediyordu.

Güneş batıda, Eyüp üzerinden, Eyüp Camisinin üzerine tatlı bir kızılık bırakarak batarken, diğer yandan ise, büyük beyaz bir dolunayın doğudan adalar üzerinden doğduğu görülüyordu. Büyük ayın şavkı, denizin üzerine vurmaya başlamıştı bile. Denizin mor karanlık sularının üzerinde aydan yansıyan ışıklar adeta dans ediyordu.

Four Seasons otelinin denize bakan pencerelerinden birinde Sepp Von Mantan ile Ekselans ayın doğuşunu izliyordu. Sepp Van Montanın aksine, Ekselans büyük bir sevinç ve coşku içinde bakıyordu, büyük, beyaz, parlak aya.

Gözlerini alamıyordu sanki ayın parlaklığından Ekselans, ama yine de Sepp Van Montanın arkasında kıpırdandığını algılamıştı, döndü ve bu yılan ruhlu adama baktı.

Bay Montan, buraya kadar çok eksisiniz oldu.

Maestroyu elinizden kaçırdınız.
Kardinallerimden biri öldü ve çivilerden üçü
eksik, yine de elimizde kalanlar diriltme için
yeterli. Şimdi sizden istediğim bundan sonra
hata yapılmaması. Programın aynen
uygulanması için gerekli çabayı
göstereceğinizden eminim. Şimdi beni yalnız
bırakın, ayin için hazırlanmam gerekiyor.

Bir anda ayini yönetecek başrahibin Ekselans
olduğunu hissetmişti Sepp Van Montan, bir de
içinde kendine bile itiraf etmekten korktuğu bir
önsezi vardı. Bunun doğru olup olmadığını
yaşayarak görmeye karar verdi. Sessizce
Ekselansın odasından çıktı ve kendi odasında
onu bekleyen lejyonların komutanı Fransız
General De Bieni görmeye gitti.

De Biende yeni talimatlar için onu bekliyordu.
Talimat açık ve netti: Yeraltı tünellerinde yeterli
sayıda lejyon olacaktı, her bir rahibi, bir lejyon
koruyacaktı. Konser sahnesinin üzerinde,
arkasında, yanlarında ve önünde yine turist
kıılığında lejyonlar ile büyük bir güvenlik zinciri
kurulacaktı. Topkapı Sarayının bahçesindeki

pagan tapınağının şimdi bir inşaat alanı gibi gösterilen girişi de lejyonlar tarafından kontrol edilecekti. Yeraltı tünellerine ve yeraltı tapmaklarına izinsiz girişler engellenecek, özellikle de Maestroya dikkat edilecekti. Daha başka detaylar da vardı. Onları da görüştü iki eski arkadaş. Sepp Van Montan, diğer hazırlıkları yerinde görmek için, özellikle de kutsal eşyalara bakmak için otelden ayrıldı.

Ünlü Venedik sopranolarından biri olan Pontinin İstanbulda herkese açık bir konser vereceği ilan edildiğinde onu tanıyanlar buna inanamamıştı. Ponti dünyaca tanınan büyük operacılardan biriydi ve hiçbir zaman açık havada konser vermemişti. Onu, buna ikna eden büyük bir gücün olduğuna inanıyorlardı. Konserin sponsoru ise bir Rockefeller şirketi olmuştu. Konseri duyan Ponti hayranları İstanbulla akın etmiş ve sadece bu konser için İstanbulla özel turlar düzenlenmişti dünyanın birçok yerinden. İstanbul otellerinde yer bulmak imkansız hâle gelmişti.

Aynı dönemde yapılan çok sayıda konferans

da doluluk oranlarını artırmıştı İstanbul otellerinin. Basının da gözünden kaçmamıştı bu olaylar. Gelişmelerle ilgili çeşitli düşünceler öne sürüyordu gazeteciler, ama hiçbirinin düşünceleri gerçeğin yanından bile geçmiyordu.

Gece karanlığı bastığı anda operasyonun son ayağı başlamıştı. Farklı girişler kullanılıyordu yeraltı tünellerine ulaşmak için. Daha önceden Kortek inşaat Şirketi yeraltı tünellerine girmiş ve tünelleri ayın yapılmaya uygun hâle getirmişti. İlk grup rahip ellerinde kitaplar ve yanlarındaki lejyon korumalar ile Çemberlitaşın altındaki girişten tünellere girdiler. Onları görenler, inşaat işçileri olduklarını zannetmişti, inşaatı gizleyen paravanın arkasına geçtiklerinde ise artık onlarla ilgilenen olmamıştı. Buradaki tünel, doğrudan düz bir çizgi gibi meydandaki Mısır Dikilitaşının altına gidiyordu. Çemberlitaş ile Dikilitaşın arasında kalan tünelin üzerinde, zamanında 33 sütun vardı ve her sütun için bir rahip görev alacaktı. Rahipler aydınlatılmış tünelin içine ellerinde çantaları ve korumaları ile yavaş yavaş ilerlediler ve her sütun için, tünelin içinde

zemine koyulan işaretli yerlere yerleştiler.

Bir rahip ve bir koruma. Her biri hemen ayin için hazırlık yapmaya başlamıştı. Önce kara cüppelerini giydiler. Cüppelerin üzerinde çeşitli tılsımlar vardı, kafalarına kara birer maske geçirdiler. Onların da üzerinde çeşitli tılsımlar vardı. Çantalarından çıkardıkları özel bir toz boya ile bulundukları yerin çevresine bir daire çizdiler. Dairenin içine ve dışına ellerindeki toz boya ile, parmaklarını fırça gibi kullanarak tılsımlar çizdiler. Tünel duvarlarına da bazı işaretler yaptılar. Lejyon korumalar rahipleri şaşkınlıkla izliyordu. Sonra her biri çantasından birer kara kaplı kitap çıkardı. Lejyonlardan biri meraklanıp kitaplardan birinin sayfasına göz attığında bunun yeni kağıtlara basılmış olan bir tılsım kitabı olduğunu gördü.

Süleymanın Anahtarı isimli tılsım ve büyü kitabı ile diğeri eski elyazması tılsım kitaplarından çoğaltılmıştı tılsımlar ve her biri rahibe ayrı ayrı verilmişti. Bu tüneldeki 33 rahibi denetlemek için görevlendirilmiş şef konumundaki bir rahip, meydandaki Mısır

Dikilitaşına en yakın olan rahipten başlayarak 33 rahibi de denetlemeye başladı. Tünelin zeminine rahiplerin durduğu yerlere çizilmiş olan dairelere, içindeki ve dışındaki tılsımlara baktı. Elindeki kitaptan bakarak, işaretlerin ve tılsımların doğru çizilip çizilmediğini denetledi. Son rahibi de denetledikten sonra, rahiplerin derslerine iyi çalışmış olduğunu anladı. Tek bir hata bile yoktu tılsım ve işaretlerde.

Bu tılsımlar, özel olarak hazırlanmış şifreler gibi kombine tılsımlardı. Kabalacıların Süleymanın Anahtarı kitabından çıkardıkları ve anlamlarını ve ne işe yaradıklarını çözdükleri tılsımlar, Papaz Saunierenin bulduğu ve tekrar yerine gizlediği Fransadaki manastırdan getirilmiş tılsımlar, Arjantinden Thule örgütünün arşivlerinden, Nazilerin elinden alınan tılsımlar ile Ekselansın yıllardan beri sahip olduğu Kumran El Yazmalarından elde edilmiş tılsımlar bir kombinasyon haline getirilmişti. Diğer giriş olan,

Topkapı Sarayının bahçesindeki, eski pagan tapmağının olduğu yer de bir inşaat çalışması

varmış gibi düzenlenmişti. Buradan da 33 rahip, inşaat çalışanı kılığında, kimseye sezdirilmeden içeri alındı. Rahipler korumaları ile birlikte bir zamanlar sütunların olduğu yerlere yerleştiler birer birer, lejyonları ile birlikte. Burada da aynı işlem yapılmıştı. Tılsımlar ve işaretler olması gerektiği gibi yazılmış, çizilmiş ve bir başka denetleyici rahip tarafından sıkıca ve dikkatlice takip edilmişti. Bu rahiplerin hemen arkasından ise, pagan tapmağının yeraltındaki kalıntıları içine bir ayin düzeni yapılmıştı. Buraya bir sunak yerleştirilmiş ve ayin malzemeleri yerli yerine konulmuştu. Tünelin girişinin hemen karşı tarafından büyük bir oda ortaya çıkarılmıştı Kortek İnşaat tarafından.

Oda kurban törenlerinin yapıldığı bir odaydı. Eski sunaktan kalan parçalar özenle bir araya getirilmiş ve sunağın üzerine, eski zamanlardaki gibi tılsımlar yazılmış ve çizilmişti. Odanın duvarları ve zemini de tılsımlar ile bezenmişti. Göz alıcı görünüyordlardı. Sunağın önüne çeşitli metal kemerler yerleştirilmişti. Bu kemerlerin üzerinde de tılsımlar vardı. Burada büyük bir

ayin yapılacağı açıktı ama burada ayin yapacak olanlar henüz ortada yoktu.

Dikilitaştan Yerebatan Sarnıcına doğru uzanan pergel gibi açısı olan iki kola yerleşen on birer rahip bu tünellere, Yerebatan Sarnıcının, tünellere açılan girişlerinden gelmişti. Bu iki tünel diğer tünellerin üçte biri kadardı ve bu hatlarda zamanında on birer tane Apollonius sütunu vardı. Her bir sütunun altına yerleştirilmiş olan rahipler hemen çalışmaya başlamıştı bile. Tılsımlar yazıldı dualar okunarak, işaretler bırakıldı. Kara cüppeleri içinde korkunç görünüyordu her biri ve heyecanlıydılar. Binlerce yıldan beri bir efsane olan kehaneti hayata geçirecek olan onlardı. Bir hayal, bir düşünme gerçek olmak üzereydi, Mısır Dikilitaşından diğer tarafa, Sultanahmet Camisi tarafına giden iki tünelin girişi ise Arasta Bazaarın dükkanlarının birinin içinden açılıyordu. Bu tüneller de sadece 11 sütun için açılmıştı.

Başlarında denetleyici rahiplerle birlikte 22 rahip ile lejyon korumalar, dükkanın içinde bir anda kayboldu ve tünele açılan kapıdan içeri

girdiler. Onlar da diğerkleri gibi hazırlıklara başladı. Tılsımlar yazıldı, kutsal işaretkler olması gereken yerlere çizildi, dualar okundu ve rahipler kara cüppeleri içinde beklemeye başladılar. Konserin yapılacağı alanda da çalışmalar yoğunlaşmıştı. Dikilitaşın önüne kurulmuş olan sahnenin hemen önünde başlıyordu seyirci koltukları. Ön taraf önemli konuklar içindi. Dünyanın birçok ülkesinden sadece bu konser için gelmiş olan çok sayıda önemli iş adamı, sanatçı ve bilim adamı için VIP alanı açılmıştı.

Onların hemen arkasında ise yerli protokol için, daha az lüks koltuklar konulmuştu. Onların arkasında da biletli seyirciler için koltuklar konulmuştu ve koltuklar bütün park alanını kaplamıştı. Bu biletli seyircilerin tamamı, büyük ayin için burada olduklarını bilen Güneş Kulübümün üyesi farmasonlar, tapınakçılar ve diğerk tarikatların ileri gelenleriydi. Ekselansın özel daveti ile buraya gelmişlerdi ve her birinin elinde kara kaplı birer dua kitabı vardı ve ayin sırasında hep bir ağızdan sihirli kelimeleri dua

eder ya da şarkı söyler gibi belli bir düzen içinde okumaları gerekiyordu. Daha önce bu ayının bir provası yapılmıştı ve her biri ne yapacağını çok iyi biliyordu, içlerinden birçoğu heyecanlarını bastıramıyordu.

Sepp Van Montan, Ayasofya Müzesinin karşısındaki otoparkta duran bir arabanın içinde adamları ile birlikte telsiz başında, organizasyonu sağlayan şefler ile haberleşiyordu ve şu ana kadar programa uygun gitmişlerdi. Ne Maestro ortalıkta görünüyordu ne de onların ne yaptığını fark eden biri vardı, O sırada telsizden bir haber geldi, konuşan denetleyici rahiplerden biriydi.

Bütün tünellerde işlem tamam, herkes yerini aldı.

Eksik var mı?

Eksik yok, bütün rahipler kitaplarda yazanı aynen hatasız uyguladılar.

Tamam, denetlemeye devam edin. Hata

istemiyorum.

Anlaşıldı, denetlemeye devam edilecek.

Sepp Van Montan güvenlik konusunda da bilgi almak istiyordu, güvenlikten sorumlu De Bieni aradı.

General, durum raporu lütfen.

Bay Montan, bütün tünellerde güvenlik sağlanmış durumda, girişler ve çıkışlar kontrolümüz altında. Şüpheli şahıs ya da durum yok. Tapınak hazır, güvenliği sağlandı ve rahiplerin gelmesini bekliyorlar.

Tapınağa gelecek olan rahipler otelde hazırlık yapıyorlar ve orada da güvenlik sorunu yok. Konser alanı çevresinde beş yüz lejyon görev yapıyor ve VIP olan herkes için güvenlik sağlanmış durumda. Her bir VIP için üç lejyon yakın koruma sağlıyor. Genel çevre güvenliği için, çevredeki binaların çatılarında ve katlarında otuz iki keskin nişancı ve otuz iki gözlemci görev yapıyor ve hiçbirisi olumsuz bir rapor

vermedi. Dokuz güvenlik aracında ağır silahlı lejyon komandolar hazır bekliyor. Çevre iki yüz elli kamera ile izlenmeye devam ediliyor ve olumsuz bir rapor yok.

Anlaşıldı General, teşekkür ederim.

Sepp Van Montan güldü ve içinden Bu kadar güvenlik tedbiri arasından değil Maestro, bir sinek bile geçemez. dedi. Artık her şey yoluna girmişti ve ayine birkaç saat kalmıştı sadece. Sadece birkaç saat sonra, ayin bitecek ve o yeraltı dünyasında büyük bir efsane olmanın yanı sıra yüz milyonlarca dolara sahip olacaktı. En önemlisi de artık güzel karısının yanına, evine dönebilecekti. Bunun dışında başka bir şey ile ilgilenmiyordu.

Pagan tapınağına gitmek için hazırlanmıştı rahipler, Sepp Van Montana haber verildi. Onların güvenliğinden bizzat kendisi sorumluydu. Hemen otele döndü ve birkaç araç içinde rahipleri aldı. Bunların arasında Ekselansı da görünce şaşırmıştı; onun Dikilitaşın önünde sahnede olacağını düşünmüştü, sesini çıkarmadı.

Rahipler araçlara bindikten sonra sadece birkaç yüz metre ötede olan Topkapı Sarayının bahçesine geldiler, kapıda bekleyen asker şaşmıştı. Bu saatte bahçeye girmek yasaktı ama bu adamların ellerindeki giriş kartları, bir saat önce içeri giren diğer adamlarınki ile aynıydı. Asker bu konuda uyarılmıştı. Pagan tapınağının olduğu yerde başlayan inşaat için, çalışanların gece gündüz giriş izni vardı içeriye, ama gelenler ne işçiye ne de mühendise benziyordu.

Görevli Türklerden biri, askere, Bunlar inşaat şirketinin ortakları, çalışmayı görmek için geldiler. dedi ve araçlarını içeriye sürdüler. İnşaat alanının çevresini kaplayan paravanın kapısını açtı korumalardan biri, her biri birer birer araçlarından çıkıp, paravanın arkasından kayboldu. En son çıkan Ekselans olmuştu. Ekselans sanki binlerce yıl önce terk ettiği yuvasına dönmüş gibi hissediyordu kendini.

Özel bir asansör yapılmıştı yüzeyden derinlere doğru inen. Yirmi metre kadar derine ineceklerdi. Asansöre ilk binen Ekselans oldu, yanında Sepp Van Montan ile yüzünde maske

olan iki kişi. Birinin kadın olduğunu anlamıştı yuvarlak hatlarından, diğeri ise uzun, kırmızımsı saçları olan ve maskenin ardından delici gözlerle bakan biriydi. Kafasında ise üç yüz yıl öncesi Avrupası modası olan bir şapka vardı.

İlk grup aşağıya indi ve hemen tapmağına girdi. Asansör diğerklerini de almak için yukarı çıkarken, Ekselans ile maskeli kadın el ele tutuşmuş tapınağın içinde dolaşmaya başlamışlardı. Tek tek duvarlardaki tılsımları ve işaretleri inceliyorlardı. Kadın sunağın başındaki malzemelerin arasında duran kemeri eline aldı ve kemerin üzerindeki tılsımları inceledi. Sonra elinde kemer ile birlikte Ekselansın yanına geldi. Ekselans kemerdeki tılsımları incelerken, yanındaki maskeli adam tapmağın duvarına doğru yürüdü ve oraya çizilmiş olan tılsımlardan birini inceledi. Memnun olmamış gibi görünüyordu. Bu arada Ekselans da onu fark etti ve elinde kemer ile birlikte onun yanına gitti.

Bir şey mi var Kont?

Evet. Ekselans. Bu tılsım eksik çizilmiş.

Tılsımın daire gibi olan kısmında daire kapatılmamıştı. Orayı gösterdi ve Daire mutlaka kapatılmalı. dedi. Öfkelenmişti Ekselans, başka hataların da olabileceğini düşündü ve saatine baktı. Sadece iki saat kalmıştı gece yarısına ve saat tam 00.00da son vuruşu yapmak için konser sahnesinde olmalıydı ve bu arada, burada pagan tapınağında yapması gereken özel bir ayin daha vardı. Bir işaret yaptı Sepp Van Montana, Montan koşup Ekselansın yanına geldiği zaman nerede hata yaptığını düşünüyordu. Ekselans, kulağına bir şeyler söylediğinde hatayı yapanın kendisi olmadığını anlamış ve rahatlamıştı. Ekselans, Kont dediği maskeli adama döndü ve Üstat, sizin içinde uygunsa bütün tılsımları gözden geçirmeniz mümkün mü? Bay Montan size eşlik edecek dedi yumuşak bir tonla.

Şaşırmıştı Sepp Van Montana, Ekselansın ilk kez bir adama bu kadar nazik davrandığına tanık olmuştu ve bu adama özel bir saygısı olduğunu anladı. Adamın kim olduğunu şiddetle merak ettiğini hissetti. Kont, başını olur şeklinde eğdi ve hemen tapınağın duvarlarındaki tılsımları

incelemeye başladı. Adamın yaptıklarını görünce dehşete düşmüş ve bu adamın bir insan olamayacağına karar vermişti Sepp Van Montan. Adam sanki ışıkmiş gibi hızla duvarların önünden geçiyor ve tılsımlara hızlı bakışlar atıyordu. Kimse onun hareketlerini takip edemiyor ve gözlerinin önünden sadece bir görüntünün geçtiğini düşünüyorlardı. Kont bir tılsımın önünde aniden durdu ve yeniden şekillendi, elini cebine attı ve cebinden çıkardığı toza parmağını sürüp, parmağı ile tılsımı düzelttikten sonra Bu da açık kalmış. dedi.

Kont ile Sepp Van Montan tapınaktan çıkıp, tünelin girişine gittiler. Kont Siz burada bekleyin Bay Montan, sanırım benim hızıma yetişemezsiniz. Ben bakar gelirim. dedi. Der demez de gözden kayboldu, renkli bir gölge duvarların üzerinde dolaşmaya başlamıştı. Büyük bir hızla hareket ediyordu adam. Bazen duruyor, bir yerlerde bir tılsımı düzeltiyor, bazen de beklemekte olan rahiplerin biriyle konuşuyordu. Onunla konuşurken rahiplerin korkudan titrediğine emindi Sepp Van Montan.

Bir dakikadan kısa sürmüştü ilk tünelin denetlenmesi. Sonra ikinci tünele geçtiler. Orada da aynı işlem birkaç dakika sürmüştü.

Sonra da araçlara binerek sırayla diğer tünelleri dolaştılar. Yarım saatten az bir sürede bütün tüneller ve tılsımlar gözden geçirilmiş ve hatalar düzeltilmişti.

Pagan tapınağına geri döndüklerinde, hemen onların arkasında General De Bien yanında beş rahip ile içeri geldi. Bunlar tılsımların doğru yazılmasından sorumlu rahiplerdi ve işlerini eksik ve hatalı yapmışlardı. Kendilerini affetsin diye diz çöktüler Ekselansın önünde ama o onları affetmedi. Yanındaki kadına bir baş işareti yaptı, kadın bir anda vahşi bir pumaya döndü adeta. Adamların ona en yakın olanını gırtlğından tuttu ve boynunu ısırđı. Adamı kan içinde bir kenara fırlattıktan sonra diğeri de aynı şekilde kavradı.

Diğeri rahipler ayağı kalktı ve kaçmak istedi, ama lejyon korumalar onların sırtlarına ayakları ile bastılar ve adamları yere yatırdılar. Kadın

sırayla hepsini boyunlarından ısırđı ve tapınağın zeminine fırlattı. Rahiplerin boyunlarından kanlar zemine aktı. Sepp Van Montan ile lejyonlar gördüklerinden dehşete kapılmıştı. Her biri sayısız inanılmaz cinayetler işlemişlerdi, ama hiçbirisi bu kadar güçlü ve vahşisi birini daha önce görmemişti. Ekselans eliyle bir işaret verdi ve lejyonlar cesetleri dışarı çıkardı.

Ekselans ve Kont tapınağın içinde bir süre birlikte dolaştı ve her şeyi birer birer inceledi. Kont hiçbir tepki vermeyince Ekselans her şeyin yolunda olduğunu ve ayine başlama zamanının geldiğini anlamıştı. Sepp Van Montanı yanına çağırdı ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Bir dakika içinde o ve lejyonlar tapınağı boşalttı. Geriye ayine katılacak olan rahipler kalmıştı.

Beş rahip ellerindeki kitaplardan ilahiler okumaya başladıklarında kadın soyunmaya başlamıştı bile. Kadın üzerinden bir parça çıkardıkça, ilahi okuyan rahiplerin dikkati dağılıyordu. Muhteşem çekicilikte, eşi benzeri olmayan seksi görünüşte bir kadındı bu. O fotoğraftaki kadındı ve fotoğraftakinin benzeri

bir seks ayini yapılacaktı bu pagan tapmağında.

Kadın çırılçıplak kaldığında sunaktaki kemeri aldı ve beline taktı ve yere serilmiş olan bir halının üzerine yüzüstü uzandı. Belindeki gümüş, ışığın altında parlıyor ve üzerindeki siyah renkli tılsımlar daha net görünüyordu. Ekselans da bu arada sunağın arkasında çırılçıplak soyunmuştu ve kafasında bir maske ile ortaya çıkmıştı. Yüzündeki beyaz maskenin üzerinde kırmızı ipek ipliklerle işlenmiş tılsımlar vardı. Maskenin üzerindeki kırmızı şeritler parlıyordu. Maskenin üzerindeki tılsımlar da Süleymanın Anahtarı kitabındaki tılsımlara benziyordu. Ekselans kadına arkadan yaklaşmaya başlayınca, kadın kalçasını yukarı dikti ve dizlerinin üzerine çöktü ve ellerini ileri doğru uzattı. Bu sırada sunağın arkasından iki kişi daha çıktı. Bunlar da soyunmuştu ve kafalarında aynı maskeden vardı. Kadının kollarından tuttular ve kadını kollarından gerdiler.

Ekselans Kont dediği adama bakıyordu. Kont yüzündeki maskeyi çıkardığı zaman, Ekselans

ve kadın hariç, içerideki herkes korkuyla yerinden sıçradı. Kont denilen adamın sanki yüzü yok gibiydi. Süt kadar, hatta süten de beyaz yüzünün hatları neredeyse kaybolmuştu. Simsiyah şeytan gibi bakan iri iki göz, odanın içine kuvvetli bir enerji yayıyordu. Kont, elinde bir kitap ile kadının önüne geldi ve kafasını tuttu, gözlerinin içine baktı. Ekselans da bu sırada kadının tam arkasına geçti. Kont, kadına Hazır mısın? diye sorunca, kadın kafasını Hazırım. anlamında salladı. Kont elindeki kitaptan sihirli kelimeleri söylemeye başladığında, sunağın içindeki insan kanı fokurdamaya başlamıştı. Ama onun sihirli kelimeleri sadece kanı fokurdatmıyordu. Deniz tarafında kara bulutlar oluşmaya başladı birden.

Garip bir şekilde ayın önünü kapatmadan, denizin üzerinde kara lekeler bir araya gelmeye başlamıştı. Kont sihirli kelimeleri okurken, işaret verdi ve işaret alan Ekselans cinsel organını, kadının içine soktu. Kadın inledi, birden gözlerinde ışık tanecikleri belirdi. Her şey hızlanmaya başladı. Kont giderek daha hızlı ve

daha yüksek sesle sihirli kelimeleri kitaptan okurken, arka taraftaki rahipler de ona ayak uydurmak için hızlanmışlardı. Tempo yükselince, Ekselansın hareketleri de hızlandı. Gerçek bir cinsel birleşme yaşıanıyordu. Dışarıda da, aynı tempo içinde kara bulut parçaları denizin üzerinde yoğunlaşarak arttı. O sırada kara bulutlara bakanlar olan bitene bir anlam veremiyordu. Bulutlar sanki emir almışlar gibi, dört bir yandan ana gövdeye koşuyordu.

Birkaç dakika sonra, sunağın içinde fokurdayan kanlar, sunaktan taşmaya başladı ve yere yayıldı. Kadın ve diğerleri artık kan içinde kalmıştı. Ekselans boşaldığı anda ayin de bitti. Bu ayin ile yeterince bulut toplamayı başarmışlardı denizin üzerinde. Bulutları gözleyen Ekselansın adamları bulut miktarının yeterli olduğuna kanaat getirmişlerdi.

Ayin bittikten sonra toparlandılar. Rahipler ellerinde ıslak mendil ve havlular ile hem kadını hem de Ekselansı temizlediler. Kadın Konta hayranlık duyarak bakıyor ve yüzünün neden bu kadar beyaz olduğunu düşünüyordu. Bu maskeli

adamdan bu kadar etkileneceğini hiç düşünmemişti; Merakla, soran gözlerle Ekselansa baktı. Ekselans onun arzusunun ne olduğunu anlamıştı ve kadının bunu hak ettiğini düşünüyordu. Kadını yanına çağırdı ve kulağına fısıldadı. Bu adam Saint Germain Kontudur. dedi. Kadının ağzı açık kaldı ve dönüp ona bir kez daha baktı, yanına gitti ve sadece onun duyabileceği bir sesle konuştu.

Ölümsüz Kont, demek sen efsane değilsin, gerçekten varsın. Ve ölümsüzlüğün bilgisi sende.

Sadece ölümsüzlük değil, gençlik ve güzelliğin sırrı da bende.

Öyleyse neden yüzün böyle bir tuhaf Kont, ne genç ne de güzel görünüyor.

Bu sadece iksirlerden yapılmış bir maske, etkisi bir saat sonra tamamlanacak ve ben en sevdiğim görüntüm olan otuz ikinci yaş görüntüme döneceğim.

Bir anda, bu adam onun için hayatının tek amacı olmuştu. Onun hizmetine girmek ve onun yanından bir an bile ayrılmadan onunla kalmak istiyordu. Bir kadın başka ne ister ki, sonsuz gençlik ve güzellik. Bir gün bu güzelliğini ve gençliğini yitirmemek için bu adamın bildiklerine ihtiyacı vardı. Ekselans bir işaret verdi, gitme zamanının işaretiydi bu. Kadın ve Ekselans giyindiler. Giyindikten sonra Sepp Van Montanı çağırdı Ekselans ve ona hazır olduklarını söyledi.

Bu arada Sultanahmet meydanında konser başlamıştı bile. Önden uvertür sanatçılar çıkıp izleyenleri coşturmuş, arkadan da bir başka ünlü ama henüz çırak olan soprano beğenilen şarkılar söylemişti. Son olarak sahneye Ponti çıktı, bir saat süre kadar sahnede kalacaktı. İlk yarım saat solo şarkılar söyleyecekti. İkinci yarım saat ise bir opera sahnesine çevrilecekti sahne ve bir tiyatrocucu grubun oyunu eşliğinde söyleyecekti şarkısını. Program bu şekildeydi. Bu sırada sahneyi bir başka sanatçı ile paylaşacaktı; ikisi düet yaparak ellerindeki kitaplardan parçalar

okuyacaklardı. Ponti de onlardan biriydi ve bir konser görüntüsü altında gerçekte bir ayın gerçekleştirilecekti. Bir tiyatro oyunu havası verilecekti ayine ve bilenler dışında hiç kimse bunu anlayamayacaktı.

Kara bulutların deniz üzerinde toplanmasının ardından bir sonraki aşamaya geçildi. Yeraltındaki tünellerde bekleyen rahiplere işaretler verildi ve onlar da görevlerini yapmaya başladılar. Yeraltı tünelleri şimdi bir sürü rahibin okuduğu sihirli seslerle dolmaya başlamıştı. Sihirli kelimeler eski Babil dilinden okunuyordu, Sümer dilinden. Yeraltındaki lejyonlar bile duydukları bu seslerden ürpermeye başlamıştı. Belli bir temposu ve ritmi vardı okumaların, sanki gizli bir el tarafından yönetiliyorlardı. Aslında başrahiplerden birinin okuduğu kelimeleri tekrar ediyorlar ve okuduklarını kitaptan takıp ediyorlardı. Her rahibin kulağına bir telsiz alıcısı yerleştirilmişti ve bu şekilde modern teknoloji kullanılarak uyum sağlanmıştı.

Sesler çoğaldıkça, denizin üzerindeki bulutlar sanki görünmeyen bir mıknaşa, bir çekim

gücüne yakalanmış gibi meydandaki Mısır Dikilitaşına doğru ilerliyordu yavaşça. Bir yandan da yukarı uzaya doğru hortum şeklinde uzuyordu kara bulutlar, sanki uzaydaki bir şey ile, yeryüzündeki bir nokta arasında bir geçiş köprüsü oluşturuyor gibiydi.

Kara bulutların bir ucu yükseldi ve atmosferi de geçerek uzay boşluğuna ulaştı. Uzaydaki gözlem istasyonları, kara bulutun ve oluşturmakta olduğu hortumun ne olduğunu anlayamamıştı. Hortum, dakikalar boyunca uzayda ilerledi ve birden belli bir yerde artık uzamayı durdurdu. Hortumun tam ucunda kara bir nokta vardı ve emir bekliyormuş gibi hortumun ucunda duruyordu. Hortum ise iyice incelmışti, neredeyse bir bahçe hortumu inceliğine ulaşmıştı. Hortumun diğer, Dikilitaşa doğru gelmekte olan ucu ise konik bir şekil almıştı. Ve üç insanı içine alacak kadar da genişliği vardı. Hortumun ucu Kumkapı tarafından, karaya doğru ilerlemeye başlamıştı ve birkaç dakika sonra bu hızla Dikilitaşa ulaşacaktı. Rahipler hortum Dikilitaşa ulaşsın

diye onu çağıran sihirli kelimeleri aralıksız okuyorlardı.

Bu arada Ekselans, Saint Germain Kontu, kadın ve Sepp Van Montan, Dikilitaşm önündeki sahnenin arkasına gizlice geldiler. Görünmeyen ama çok sıkı bir güvenlik önlemi alınmıştı. Sepp Van Montan hariç bu üç kişi, sahnedeki tiyatro oyununda yer alacak oyunculardan başkaları değildi. Üçü sahnenin arkasındaki kulise soyunma odasına girdiklerinde Ponti sahnenin üzerinde son şarkısını söylüyordu. Sepp Van Montan dışarıda kalmıştı ve kulaklığından ekibinin hareketlerini dinliyordu. Hâlâ her şeyin yolunda görünmesi şaşırtıyordu Sepp Van Montanı. Maestronun şimdiye kadar çoktan harekete geçmiş olması gerekiyordu, ama o ortada yoktu.

Bu sırada Ponti konserine beş dakikalığına ara verdi ve sonraki şarkılarını tiyatro oyunu sırasında okuyacağını söyledi. Ara verilince, bilenler aradan sonra büyük ayinin başlayacağını anlamıştı ve heyecanla yerlerinde kıpırdamaya başladılar. Bilmeyenler ise arada

yayınlanmakta olan müzik yayınına kendilerini kaptırmışlardı. Sahnenin önüne bir perde gerilmişti ve sahne tiyatro oyunu için hazırlanmaya başlamıştı. Sahnenin ortasına mermerden büyük bir sunak koyuldu. Sunağın ortasına ise Ahit Sandığı konuldu. Ahit Sandığının içinde ise, Kutsal Kase ve kasenin içindeki tek çivi vardı. Sunağın çevresine ve sahnenin çeşitli yerlerine tılsımlar asılmıştı.

Gerçek bir tiyatro sahnesi gibi tasarlanmıştı her şey. Beş dakika sonra sahne açıldığında, sahneye bakan seyirciler neler olacağınđı tahmin edememişti. Ve sahnede Ponti dışında üç kişi daha vardı. Üçü de maskeliydi ve sadece gözleri görülüyordu. Birinin kadın olduğu hatlarından belliydi. Üzerlerinde birer beyaz pelerin vardı ve pelerinlerin üzerine kırmızı ipliklerle tılsımlar yapılmıştı. Bu arada hortumun bir ucu Dikilitaşın zerine gelmişti, ama o bölge karanlıkta bırakıldığđı için hortumun karanlık görüntüsü, gecenin karanlığđna karışmıştı. Dikilitaşın tam üzerinde duran kara koniyi fark eden yoktu.

Ve oyun başladı. nce kadın sunağın yanma

geldi ve sunağın içine bir avuç kül attı ve elindeki kitaptan yüksek sesle sihirli kelimeleri söylemeye başladı. Gerçeği bilmeyen herkes merak içinde bu ilginç oyunu seyrediyor ve hâlâ bunu gösterinin bir parçası sanıyordu. Kadın sunağın etrafında dans eder gibi yürümeye başladığında bu kez de Kont sahnedeki oyununa başladı. Kontun sesi gerçekten büyüleyiciydi ve o sihirli kelimeleri kitaptan okudukça, onu dinleyen herkes hipnotize olmuş gibi kendinden geçmişti. Gerçekten de büyülenmişlerdi. Kontun sesi büyü niteliğindeydi ve bu büyüden bir kişi dışında herkes etkilenirdi, Maestrodan başka herkes.

Bu sırada Ponti de elindeki kitaptan arya okur gibi sihirli sözleri okumaya başladı. Ekselans da başlamıştı. Ponti ile Ekselans karşılıklı düet yapar gibi okumaya devam ederken, kadın ile Kont sunağın etrafında dönmeye ve daha hafif bir sesle onlara eşlik etmeye devam ettiler. Bu sırada birden işaret verilmiş gibi seyircilerin büyük bir bölümü de ellerindeki kitaplardan benzer ilahiler söylemeye başladılar.

Sahnedekiler ve seyirciler bütünleşmişti ve kendilerinden kopmuş bir halde ilahiler söylüyordu. Sultanahmet meydanında yükselen sesler çevre semtlerden de duyulmaya başlanmıştı ve herkes birden paniklemeye başlamıştı. Aralarında bir tek Sepp Van Montan soğukkanlılığını korumaya çalışıyordu. Hâlâ iş bitmemişti ve bu çılgın havaya kendini kaptırmamalıydı. Kafasını kaldırıp Dikilitaşın ucuna baktı ve koni şeklini almış olan hortumu gördü. Her şeyin yerli yerinde olduğunu düşündü, saatine baktı beş dakika kalmıştı gece yarısına.

Tam saat 00,00da Ekselans elindeki son sihirli tozu da kasenin içine atacaktı ve ayın sona erecekti. Son anda bir terslik yaşamamak için ön sıradaki VIP ve protokol koltuklarında oturanları gözlemeye başladı. VIPte oturanlar büyülenmiş bir şekilde sahnede olanları seyrediyorlardı. Aralarında tanıdığı kişiler olduğunu gördü. Yılan Hançerini aldığı otuz üçüncü derece mason üstadını, Rosalyn Shapeline gördüğü Gül Haç rahipleri. Daha önce iş yaptığı birkaç adam.

Bazılarını da gıyabında tanıyordu.

Dünyanın gizli zenginlerinden bazıları da oradaydı. Büyük elmas taş işi yapan iki kardeşi gördü. Onların da Güneş Kulübü üyelerinden olduğunu her zaman düşünmüştü. Birkaç Amerikan, İngiliz ve Alman emekli generali de tanımıştı. Asil ailelerden gelenleri de gördü, ama hanedanların üyeleri olan mavi kan bu insanlardan pek hoşlanmadığını biliyordu. Kendisi asil olmadığı için, asil olanlardan nefret ediyordu. Gözüne ilk çarpan Habsburg prensleri oldu, yanlarında eşleri de vardı, ıspanyol ve İngiliz Hanedanlığından birkaç prens daha gözüne ilişti.

Sonra Türklerin oturduğu protokol bölümüne bakmaya başladı. Protokolde oturanlar orada bulunması gereken insanlardı ama hiçbiri doğrudan Güneş Kulübü üyeleri değildi. Aralarında düşük seviyede farmasonlar vardı ama değerleri yoktu. Diğerleri ise resmi kişiler ile Güneş Kulübünün işbirlikçileri olan taşeron Türk iş adamları ve diğerleri vardı. Tek tek her birini gözlemeye başladı. Aralarında tanıdığı çok

az adam vardı. Birinci sırada oturan bakan Kurtözü ile göz göze geldi. Kurtözü kendisine gülümseyince, o da aynı Şekilde karşılık verdi. Adamın daha birkaç gün önce yaŐadıklarından sonra kendini hızla toparlamasına Şaşırmıştı. Sonra diğerlerini izledi, Şüpheli birini ya da bir Şeyi göremedi.

O sırada enerji akışı başlamıştı. Kara hortumun konik ucunda hareketlenme başlamıştı. Kara hortumun konik ucunda güçlü bir mavi ışık belirdi ve ışık ince bir hat Şeklinde doğrudan sunağın içindeki Ahit Sandığına doğru akmaya devam etti. Ahit Sandığı sanki bir yıldıırım toplar gibi iŐlev görüyordu. Ahit Sandığının içine akan ve orada yükselen kara delikten gelen enerji Kutsal Kase ve içindeki çivi yi de sarmıŐtı. Hortumdan akan enerjiyi herkes büyülenmiş gibi seyrediyordu. Enerji hortumu kalınlaŐmaya devam ederken, ilahiler de daha da yüksek bir sesle söyleniyordu. Herkes bütün bunların gösterinin bir parçası olduğunu düşünüyordu. Sepp Van Montan saatine baktı, sadece iki dakika kaldığını gördü, derin bir nefes aldı,

sadece iki dakika sonra işi bitecekti. Bir kez daha seyircilere göz attı. Herkes büyülenmişti sanki, gözlerini ayıramıyorlardı sahneden.

Sonra birden bir şeylerin ters olduğunu hissetti. Herkes büyülenmiş gibi bakıyordu ama bir kişi hariç, o büyülenmemişti. Bakan Kurtöz; merakla döndü ve Kurtözünün oturduğu yere baktı ama onu göremedi. Koltuğundan kalkmıştı. Birden alnından ter boşaldı, gözünden bir şeyi kaçırdığını düşünüyordu. Etrafı hızla gözleri ile taradı, Kurtözünü arıyordu ve onu gördüğünde gözleri dehşet içinde açılı kaldı. Havada uçan üç garip alet ile kısa bir kılıç kadar uzun Yılan Hançeri sahneye doğru gidiyordu, gözünü uçan şeylere çevirdiği anda, Kurtöz bir anda ortadan kaybolmuştu. Önce sahnenin üstünde en önde duran üç kişi ardı ardına yere yıkıldı. Ponti, kadın ve Kont. Üçünün de içlerini kemiren ölüm makineleri işlerini yaparken, Yılan Hançeri, dördüncü kişiye, Ekselansa isabet etti.

Ekselans tam da kara hortumdan akmakta olan enerjinin akımına girmek için adımını attığı anda

Yılan Hançeri ona isabet etmişti. Yılan Hançeri, Ekselansın kalbine isabet etmiş ama isabet etmekle kalmamış, sanki bir tonluk bir gürz çarpmış gibi adamı savurmuş ve Dikilitaşa çivilemişti. Uzun hançerin ucu taşa girmişti ve adamı oraya sabitlemişti. Saatler 00.00 vurduğu anda Ahit Sandığının içine birikmiş olan enerji sanki patladı, büyük bir enerji etrafa yayılmadan önce sandık ve içindekiler patladı ve enerjinin altında adeta eridi. Ve sonra aynı enerji etrafa yayıldı ve birkaç saniye içinde orada oturanların arasında bir tek canlı kalmamıştı. Gidecek yer bulamayan enerji ise kara deliğe geri çekildi bir anda. Koltuklarında oturanlar neredeyse erimiş hâle gelmişti. Sahnede bulunan her şey ise toz hâline gelmişti. Sultanahmet meydanında her şey bittiğinde orada olanlar için anlamlı bir açıklama yapacak tek bir kişi kalmıştı: Maestro.

Bu kez peşine bir kez daha düştüğü adam Dikilitaşın önündeki konsere davetli önemli bir adam bakan Kurtözünden başkası değildi. Adamı nerede bulacağını birkaç dakika içinde öğrenmişti. İstanbulda kendi evinde. Ertesi gün

yapılacak olan konser ayin için gelmişti İştanbula. Konser sırasında bir şeyler olacağını biliyor ama ne olacağını anlayamıyordu. Güneş Kulübünün, zellikle Ekselansın davetlisi olması ona gurur veriyordu.

Bakan Kurtözü, Baheşehirdeki villasında yalnız kalıyordu, ailesi Ankaradaydı. Bu da Masetronun işini kolaylaştıracaktı. Villa büyük bir sitenin içindeydi ve sitenin dikkatli bir şekilde korunduğu belli oluyordu. Villanın bahçesinde geceleri bekçi köpeklerinin dolaştığını da öğrenmişti. Ayrıca bakanın özel korumaları da etraftaydı. Yapması gereken ise, her zamankinden çok daha zor bir operasyondur.

Öncelikle sitenin içine, sonra da bakanın villasına kendini kimseye fark ettirmeden girmeliydi. Bunları düşünürken, Yılan Hançerinin hazırlandığının haberini almıştı. Hazırlıklarını tamamlamış ve Yılan Hançerini aldıktan sonra, Baheşehire doğru sürmüştü arabasını. Geceyarısına doğru villanın bulunduğu sitenin tam karşısındaki boş arazinin üzerine gelmiş ve arabasını gizlemişti. Elinde

kızıl ötesi, gece görüşlü dürbün ile etrafı gözlemiş, bakanı villasında televizyon seyrederken bir odanın içinde görmüştü. Sitenin güvenlik görevlilerinin dışında bakanı koruyan beş koruma vardı. Korumalardan biri sitenin dış kapısında duruyordu.

İkisi villanın giriş kapısında, biri villanın arkasında, sonuncusu da villanın içindeydi. İki saatlik gözetleme ve hazırlanma süresinden sonra, dürbünle bir kez daha villaya baktığında bakanın televizyonu kapattığını ve yatak odasına girdiğini görmüştü. Yirmi dakika sonra da yatak odasının lambası sönmüştü. Bakanın uykuda olduğu açıktı artık. Korumaların yorulduğunu, uykularının geldiğini ve dikkatlerinin dağıldığını da gözlemlemişti.

Sabah dört gibi harekete geçmişti Maestro, öncelikle köpekleri halletmesi gerekiyordu. Sitenin güvenliğinin en zayıf olduğu bölgeye, orman tarafına yönelmişti. Oradan sitenin bahçesine atlamadan önce, çantasından bir çeşit düdük çıkarmış ve düdüğü öttürmüştü. Düdüğün sadece köpeklerin duyabileceği ses frekansı

vardı ve köpekler düdüğün sesini duymuştu. Bütün dikkatlerini düdüğün sesine veren köpeklerin gözlerine bir ağırlık düşmüş ve içlerinde dayanılmaz bir uyku isteği duymuşlardı. Gözlerini kapatmadan, beyinlerinde uyku durumuna geçmişlerdi. Onlara uzaktan bakan, heykel gibi duruşlarıyla, onları tetikte düşman bekleyen köpekler zannederdi.

Maestro, köpekleri devre dışı bıraktığını biliyordu artık. Bir gölgeden daha fazla gölge olup kedi adımları ile ama bir panter hızından daha fazla hızla bakanın villasına doğru koşmuştu. Villanın zeminindeki beton yükseltinin hemen altına yatmış ve kendini gizlemişti. Korumanın biri o sırada onun hemen yanından geçerken onu fark etmemişti bile. Koruma uzaklaşınca Maestro villanın pencerelerinden birine yaklaşmış ve elindeki aleti pencerenin çevresine yerleştirip hemen harekete geçirmişti.

Birkaç saniye içinde villanın içindeki alarm sisteminin yapısını elindeki el bilgisayarına

geçirmişti. Villanın alarm sistemini devre dışı bırakacak şifreleri de elindeki bilgisayar birkaç saniye içinde vermişti. Alarmı devre dışı bırakması da on saniyeden kısa sürmüştü ve o sırada devriye gezen korumanın geldiğini görmüş ve yine saklanmayı başarmıştı. Koruma gözden kaybolduktan sonra yeniden harekete geçmiş ve pencereye yerleştirdiği bir mekanizma ile pencerenin camını sessizce yerinden çıkartmayı başarmıştı.

Villadan içeri girdikten ve camı yerine eskisi gibi yerleştirdikten sonra, sessiz kedi adımları ile villanın yatak odasına yönelmişti. Villanın içinde dolaşan korumanın ayak sesleri kulağına kadar geliyordu. Maestro hiç risk almayacak kadar dikkatliydi, kapının altından ince bir boruyu odanın içine sarkıtmış ve birkaç saniye içinde öldürücü bir tesiri olan gazı içeri vermişti. Bakan Kurtöz, uykusunda acı çekmeden ölmüştü. Maestroda odaya ağzında bir maske ile girdiği zaman. Bakan Kurtözünü yatağında incelemiş ve öldüğünü anladıktan sonra ise bir başka aletle, odadaki gazı geri çekmişti. Adamın

yüzüne plastik döküp, bir maskesini çıkarmıştı.

Bu işlemi dikkatli bir şekilde yapmış ve titiz çalışmıştı. Plastik maskenin mükemmel olmasını istiyordu. Yarım saat sonra plastik maske kullanılır bir hâle gelmişti ve adamın yüzünden maskeyi çıkardıktan sonra bakan Kurtözünü sessizce yatağından çıkarmış ve geniş elbise dolaplarından birine kilitlemişti. Plastik maskeyi yüzüne uygun hâle getirmesi ve onun kılığına bürünmesi bir saat daha sürmüştü.

Adama birebir benzediğine emindi artık. Boyu, kendi boyu ile yaklaşık olarak aynıydı. Bakan Kurtözünden birkaç santim daha uzundu ama biraz kambur durarak bu farklılığı gizleyeceğini düşünüyordu. Kılık kıyafet ve makyaj da tamamlandıktan sonra onu hatasız taklit edebilmek için, onun davranışlarını incelemeye başlamıştı. Elindeki el bilgisayarının kulaklığını kulağına taktı ve adamın çeşitli yerlerde çekilmiş görüntülerini izlemeye ve konuşmalarını dinlemeye başladı. Bir saat sonra onun ikizi olacak kadar ezberlemişti adamı. Ona en zor gelecek olan adamın puro bağımlısı olmasıydı.

Ağızından neredeyse düşürmüyordu puroyu. Puroyu içme şekli ve süresini hata yapmadan taklit etmesi gerekiyordu.

Sonra bakanın ajandasına bakmış ve o günü nasıl ve nerelerde geçireceğini öğrenmişti. Bakanın bugün yapacak fazla bir işi yoktu.

Sabah sekizde uyanacak, dokuza kadar kahvaltı yapacak. Dokuz otuzda başbakan ile bir telefon görüşmesi yapacaktı. Öğle yemeğini lüks bir otelin lokantasında, bir grup dostu ile yiyecek ve akşam saat sekizde Sultanahmet meydanında Dikilitaşın önünde yapılacak olan konserde olacaktı. Bunların içinde en endişe verici olan öğle yemeğinde buluşacağı adamlar ve başbakanla yapılacak görüşmeydi. Bir de mümkün olduğu kadar çok, korumaların görüş açısından uzak durmalıydı. Ya da bütün bunlardan kurtularak hiç kimse ile görüşmeden ve dikkat çekmeden konser saatine kadar villada beklemek. Bir anda hastalanmaya karar vermişti Maestro, soyundu ve bakanın pijamalarını giydikten sonra yatağa yattı. Sabah sekiz olduğunda, villanın içinde dolaşan korumayı

yanına çağırdı, ona nasıl hitap edeceğini ezberlemişti.

Mithat, kardeşim, sanırım biraz soğuk aldım. Bana soğuk algınlığı ilacı bul, bir de sıcak bir ıhlamur içmek isterim kahvaltıdan önce.

Koruma karşısında duranın bakan değil de Maestro olduğunu anlamamıştı. Bakan ona her zaman bu şekilde, Mithat kardeşim diye hitap ederdi ve sesi de birebir aynıydı.

Geçmiş olsun bakanım, hemen getiriyorum.

Kahvaltı için de acele etmesinler Mithat kardeşim biraz daha uyumak istiyorum.

Emredersiniz sayın bakanım, ıhlamuru hemen hazırlıyorum.

Koruma gittiğinde Maestro biraz daha hastalandırmıştı kendisini, bu kez terlemeye başlamıştı ve alnında boncuk boncuk biriken terler ise yine küçük bir alet marifeti ile oraya konmuştu. Koruma, ıhlamur ve ilaçlarla

döndüğünde bakanın daha da hasta görünmesinden endişelenmiş ve Bakanım isterseniz bir doktor çağıralım. dediğinde, o gerçekten acınacak bir sesle, Gerek yok Mithat kardeşim, geçer şimdi. diye tevekkül içinde karşılık vermişti. Kahvaltının hazır olduğu ise yarım saat sonra bildirilmişti, kahvaltıyı yatağına getirmelerini istemişti. Merak içinde olan korumaların şefi hem geçmiş olsun dileklerini iletmek hem de bakanın durumunu yakından görmek için odaya gelmişti.

Gelenin korumaların şefi olduğunu anlayan Maestro, Hep beni merak eder, benim için endişelenirsin Mustafa kardeşim, kendine bile bu kadar düşkün değilsin. diye hasta bir sesle konuşmuştu. Korumaların şefi de karşısında başka birinin durduğunu fark etmemişti. Biraz uzun sürmüştü bakanın kahvaltısını bitirmesi, Koruma Şefi Mustafayı odasına çağırmış ve çok hasta olduğunu ve akşama konsere kadar dinlenmesi gerekmesine rağmen, öğle yemeğinde dostlarıyla olması gerektiğini söylemiş ve sızlanmıştı. Koruma Şefi Mustafa,

ondan fazla işgüzar çıkmış ve bakanın randevusunu iptal etmesini ve dinlenmesini istemişti. Koruma Şefi Mustafa, ona zorla kabul ettirmişti ve öğle randevusunu ve bütün her şeyi ayarlayacağını da söylemişti. Bundan sonrasını ona bırakmıştı Maestro, akşama kadar deliksiz bir uyku için yorganı başına çekmişti. Akşam yedi olduğunda, giyinmiş ama yine yarı hasta görüntüsü ile az konuşmaya çalışarak arabasına binmişti.

Saat tam akşam sekizde konserin yapılacağı yere ulaşmıştı ve mahşeri kalabalıkta kimse ona dikkat etmemişti. Korumalarını alanın dışında bırakmak zorunda kaldığı içinde üzüntülü olduğunu söylemişti Koruma Şefi Mustafaya; ama hiç kimseye yakın koruma yapılmıyordu VIP ve protokol bölümünde. İki yanına düşen kişilerin bakanı fazla tanımadığından emindi Maestro. Biri kentin valisi diğeri ise zevattan başka biriydi. Hiç dikkat çekmeden dört saat boyunca etrafı incelemiş, kaçış yollarını anlamaya çalışmış, zaman zaman Sepp Van Montanı etrafta dolaşırken görmüştü. Kara

bulutların Dikilitaş üzerine kadar geldiğini ondan başka fark eden olmamıştı. Pontiden önce uvertür sanatçılar uzun bir süre konser vermiş, sonra sahneye Ponti çıkmıştı. Ponti yarım saat boyunca konser verdikten sonra mola almıştı. Sonra yeni bir sahne kurulmuştu.

Sandıklar konulmuştu sahneye, bir de sunak. Ponti dışında üç kişi daha sahnede olduğundan hangisinin Ekselans olduğunu bir süre anlamamıştı. Birinin kadın olduğunu, Özellikle de fotoğraftaki kadın olduğunu kadının hatlarından anlamıştı. Diğer iki adam da başlarındaki maskeler ile Ekselans olacak kadar vakar, sihirli kelimeler söylüyorlardı. Bu sırada Sepp Van Montanı görmüştü, kendisine bakıyordu, göz göze geldiği için ona başıyla selam vermiş ve gülümsemişti. Sonra başını hemen çevirmiş ve sahneye bakmaya devam etmişti. Sahnedeki eşyaları inceliyordu. Sahnede biri sunağın içinde, diğeri de hemen onun yanında olan iki sandık içinde de ne olduğunu biliyordu Maestro. Birinde Ahit Sandığı ve sandığın içinde Kutsal Kase ile çivi vardı, diğer

sandığın içinde de yeşil kafaların olduğuna emindi. Üzerindeki silahları tam zamanında kullanmalı ve doğru hedefe atmalıydı ama hâlâ Ekselansı ayırt edememişti. Zaman akıp gidiyor ve ayinin sonuna yaklaşıyordu.

Birden kara bulutun ucundaki koniden Ahit Sandığına doğru enerji akışı başladığında ve gözle görülür hâle geldiğinde zamanın da geldiğini anlamıştı. Enerji akışının içine adımını ilk atan adamı vurmaya karar vermişti. Ekselans tam adımını kaldırdığı anda Kassanın adamlarından birinden aldığı üç ölüm çarkı ile Yılan Hançerini aynı anda fırlatmıştı Maestro. Yılan Hançerini sağ eliyle Ekselansı hedefleyerek atmış, ölüm çarklarını da sol eliyle özellikle diğer maskeli adamı hedefleyerek atmıştı. Ponti, maskeli adam ile maskeli kadın o anda Ekselanstı bir adım daha önde olduğu için, ölüm makineleri önce onlara ulaşmıştı, bir an sonra da Yılan Hançeri Ekselansın kalbine saplanmıştı. Önce Ponti, sonra maskeli adam ile maskeli kadın çığlıklar atmaya başladığında, maskeli adamın kendini sahnenin arkasına attığı

gözünden kaçmamıştı. Ponti ile maskeli kadın içinde dolaşan ölüm makinesinin, kemiklerini ve iç organlarını parçalarken çıkardığı sestten daha fazla çığlıklar atıyordu.

Ekselans ise Yılan Hançerinin büyülu gücü ile bulunduğu yer den geriye fırlamış, sahnenin arkasındaki paravanları da yıkmak, arkasındaki Dikili taşā çivilenmişti, iki bin yıl önceki yoldaşı Apollunius gibi, onun da sonu çivilenerek gelmişti.

Yılan Hançeri ve ölüm çarklarını atar atmaz hemen yerinden fırlamış ve bir anda kalabalığın üzerine sıçrayarak, konukların kafalarına basarak, kedi hızı ile kendini Sultanahmet Camisinin duvarının üzerine ve zaman kaybetmeden arkasına atmıştı. O duvarın dibine düşer düşmez, Johannes babanın kendisine verdiği ince bir pelerini, Johannes babanın söylediği gibi üzerine yorgan gibi çekmiş ve pelerinin altına girmişti.

Enerjinin gücü bitince fırlamış ve caminin dış kapısının aralığından konser alanına bakmıştı.

Orada canlı kalan kimse yok gibiydi. Johannes baba da böyle olacağını ona anlatmıştı Yılan Hançerini verirken. Birkaç saniyeden fazla zamanın yok Maestro, hançeri attıktan hemen sonra alandan ayrıl. demişti.

Yüzünde hâlâ bakanın maskesi ve elbiseleri ile arabasına döndüğünde, telefonuna bir mesaj gelmişti. Yaşlı Jesustu mesajı gönderen. Bravo! yazıyordu mesajda. Bu da Maestronun görevini başarmış olduğunu onaylıyordu.

Birkaç saat içinde İsviçredeki banka hesabına yüklüce bir miktar para yatırıldığını da öğrenmiş ve kendisi için bu işin gerçekten sona erdiğine inanmıştı. Uzun bir süre dinlenmeyi düşünüyordu. Yüzündeki bakan Kurtözü maskesini çıkarmak için iki gün kadar beklemek zorundaydı. Bu süreyi aynaya bakmadan, sadece kitap okuyarak geçirmeyi düşünüyordu.